

Search in pdf کتیبخانهی

کتیبخانهی pdf

Closed Group · 7.7k Members

Joined

Add Members

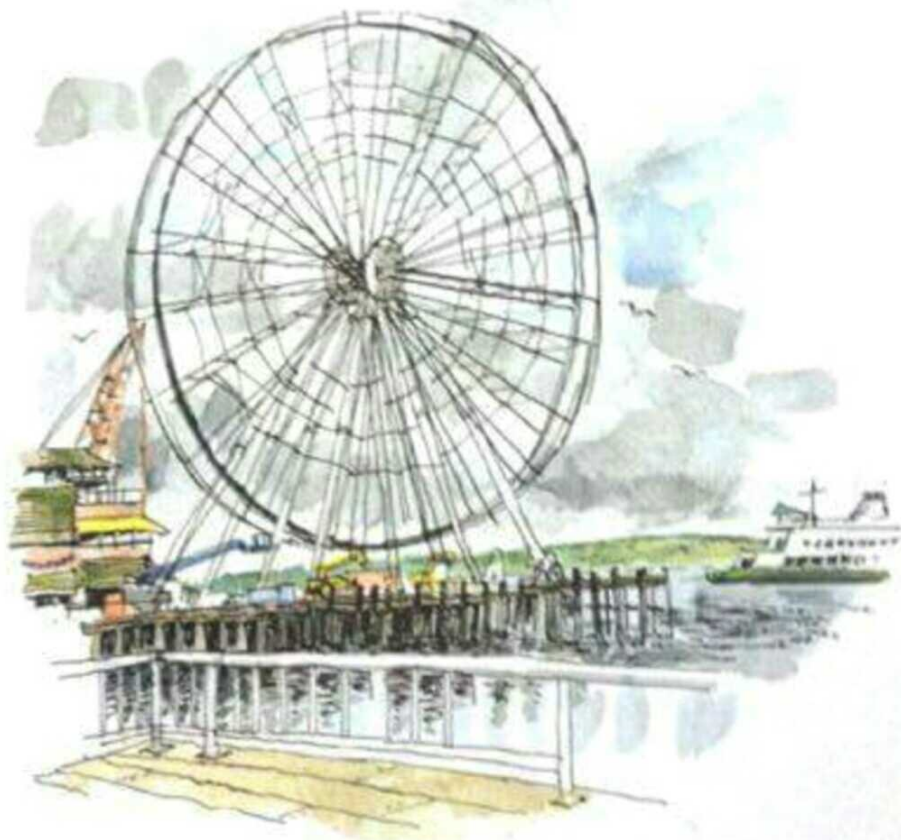
Search

Info

ئەو پىنج كەسەكى لە بەھەشت دەيانىنىت

مىچ ئەلبوم • ۋەرگىزىنى جوتيار زاڭلەيى

ناوەندی بۆلۆگەرە وەهێ ئەندێشه

ناوەندی پۆشنبیری و هونەری ئەندێشه

بەڕێوەبەری گشتیی ناوەند: هه‌ژار مه‌جید

بەڕێوەبەری چاپ و بڵاوکردنەوە: سیروان مه‌حمود

ناوەندی پۆشنبیری و هونەری ئەندێشه - ناوەندی بۆلۆگەرە وەهێ ئەندێشه

سلێمانی - شەقامی مەوله‌وی - تەلاری بازرگانیی سیروانی نوێ - نەهۆمی چوارەم

<http://www.endeshe.net>

andesha.library@yahoo.com ● andesha@outlook.com

<http://www.facebook.com/Andeshalib>

07501026400

ئەو پېنج كەسەى لە بەھەشت دەيانىنيت

مىچ ئەلبوم
وەرگىترانى جوتيار زاڭلەيى

زنجیره کتیبی فیکر و نه دهب

سه رپه رشتیاری زنجیره

سیروان مه حمود

ناوی کتیب: نه و پینج که سه ی له به هشت ده یان بینیت

ناوی نووسەر: میچ نه لیوم

وه رگتیرانی له ئینگلیزییه وه: جوتیار ژاژله یی

به راورد کردن و پیدا چوونه وه ی: لونا دلشاد مه ریوانی

بابهت: رۆمان

دیزاینی تیکست: دانا چه سه ن

نۆبه تی چاپ: یه که م ۲۰۱۶

چاپخانه: نه ندیشه

تیراژ: (۲۰۰۰) دانه

نرخ: (۶۰۰۰) دینار

ژماره ی سپاردن: له به رپوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتییه کان

ژماره (۱۵۲۹) سی سالی (۲۰۱۶) سی پی دراوه .

مافی نه م کتیبه پاریزراوه ©

به بی ره زامه ندی نه ندیشه، هیچ لایه نیک ریگه پیدراو نییه بو له به رگرتنه وه ی
نه م کتیبه، جا که به شیوه ی نه لکترونی، کاغه زی، وینه یی، دهنگی، یان هر
شیوازیکی تری له به رگرتنه وه بیت.

پیشکشہ بہ لوّنا
مارگریٹی من لہ ہہردوو دونیا.

ئەم كىتەبە پېشكەشە بە مامى خوشەويستم، ئىدوارد بېچمان،
كە يەكەمىن كەس بوو چەمكى بەهشتى پى ناساندم.
هەموو سالىك، كاتىك بو نانى جەژنى سوپاسگوزارى
كو دەبووينەو، باسى ئەو شەوہى بو دەكردين، كە لە
نەخوشخانە خەبەرى بوو تەو و بينويەتى رووحى ھاورى
و خوشەويستە كوچكردووہكانى لە دەورى قەرەويلەكەى
دانىشتوون و چاوەرپى دەكەن. هېچكات مامم و چىرۆكەكەيم
بىر ناچىتەو.

ھەريەكەمان تىروانىنى خوى بو بەهشت ھەيە،
ئايىنەكانىش بە ھەمان شىوہ، پىويستىشە رىز لە ھەريەكىك
لەو تىروانىنانە بگىرىت. ئەو تىروانىنەى لەم كىتەبەدا خراوتە
روو، تەنيا ئەگەرىكە، لە ھەمان كاتىشدا خوزگەيەكە بەو
ھىوايەى مامم و ئەوانەى وەك ئەو لە ژياندا ھەستيان
بە گرنكى خويان نەكرد، دواچار تىبگەن چەندە گرنك و
خوشەويست بوون.

مىچ ئەلبوم

كۆتايى

ئەمە چىرۈكىگە دەربارەي پياونىك بە ناوى ئىدى. چىرۈكەگە
لە كۆتايىيەۋە، بە مردنى ئىدى لەژىر تىشكى خۇردا، دەست
پى دەكات. رەنگە لات سەير بىت چىرۈكىگە لە كۆتايىيەۋە
دەست پى بىكات، بەلام ھەموو كۆتايىيەكان سەرەتاشن، تەنيا
ئەۋەيە ئىمە لە كاتى خۇيدا دركى پى ناكەين.

دواكاتژمىرى ژيانى ئىدى، ۋەك زۇربەي كاتژمىرەكانى
تر، لە شارى يارىي روبرى تىپەرى. روبرى شارىكى يارىي
گەرە بوو، لەسەر زەريايەكى خۇلەمىشى بەرىن. ۋەك ھەر
شارىكى يارىي ترى ھاوشىۋە، رىگەيەكى دەستكردى دارىنى
بۇ پىياسە و ھاتوچۇ تىدا دروست كرابوو. جگە لەمەش،
چەرخوفەلەكىكى بەرز و يارىي رەۋرەۋەي مەرك و سەيارەي
پىكەرتىن و چەندىن مىزى فرۇشتىنى نوقولسى تونمىشى تىدا
بوو، ھۆلىكى داخراۋىشى ھەبوو بۇ يارىيە جۇراۋجۇرەكان
و تىايدا دەتقوانى بە دەمانچەي ئاۋ، ئاۋ ھەلبەدەيت بۇ ناۋ
دەمى لىبوۋكىكى گالتىنە، كە بە جلى سەير و پىنگەنىناۋىيەۋە
بەرامبەرت دەۋەستا و بەشىك بوو لە يارىيەكە. شارى
يارىي روبرى يارىيەكى تازەي بۇ ھاتبوو، بە ناوى يارىي

که وتنه خوار هوهی سه ربه ست. نه مه نه و یاریه بوو، که ئیدی
به هویه وه ده مرد و دواتریش هه والی مردنه که ی به ولاتا
بلاو ده بو وه وه.

نه و روزهی مردن گه یشته سه ری، ئیدی پیاویکی سه رسپی
پیری بالا کورت بوو، ملیکی کورت و سینگیکی پانی هه بوو،
قوله کانی نه ستوور بوون، تاتویه کی سه ربازی کالبو وه وه ش
له سه ر شانی راستی نه خشیندرا بوو. قاچه کانی باریک بوون
و ده ماره کانیان ده ر که وتبوون، نه ژنوی چه پیشی - که له
جه نگدا بریندار بوو بوو - به هوی هه وکردنی جومگه که به وه،
ته واو په کی که وتبوو، بویه بو ریشتن، گوچانی به کار ده هینا.
پیری و تیشکه کانی خور ده موچاوی ئیدییان چرچ کردبوو،
سمیله بابره که ی و چه ناگه ده ر په ریوه که شی خوبه زلزانترا،
له وهی هه بوو، ده ریان ده خست. زور جار، ئیدی جگه ره په کی
ده خسته سه رگونی چه پی، چند کلیکی به قاییشه که به وه
ده کرد، پینلاوی بنته ختی له پی ده کرد و کلاویکی خامی
کونیشی ده کرده سه ری. به جله قاوه بییه کاله که یدا وا ده ر
ده که وت، کارمه ندی شاری یاریه که بیت، هه ر به راستیش
کارمه ندی شاری یاریه که بوو.

کاری ئیدی نه وه بوو ناگای له یاریه کان بیت و دلنیا بیت
له وهی هیچ مه ترسییه کیان تیدا نییه. هه موو پاشنیوه رویه ک،
به شاری یاریه که دا ده گه را و له نزیکه وه سه یری هه موو
یاریه کانی ده کرد، هه ر له یاریی کورسیی خولاره وه تا
یاریه ناوییه کان. ئیدی ده گه را بزانییت هیچ کورسییه ک

نەشكاو، هېچ بۆلتىك شل نەبوو، تەو، يان هېچ سەكەيەك نەخوراوه. هەندىك جار دەووستا و سەيرى دەوروبەرى خۆي دەکرد. ئەوانەي بەلايدا تىدەپەرىن، وايان دەزانى كىشەيەك هەيە، بەلام ئىدى تەنھا گۆيى دەگرت و تەواو. دواي ئەو هەموو سالە لە كارکردن لەو شارى يارىيە، ئىستا ئىدى دەيتوانى تەنھا بە گۆيگرتن لە تەقەتەق و خرەخرەكان، بزائىت يارىيەكان كىشەيان تىدايە يان نا.

ئىدى، لەو پەنجا خولەكەدا كە لەسەر زەوى مابووى، دواپىاسەي خۆي بە شارى يارىيى رووبيدا كرد. بەلاي ژن و مېردىكى بەسالاچوودا تىپەرى، دەستىكى برد بۆ كلاوئەكەي و لەژىر لىوئەو پىي گۆتن، "ها، چۆن؟"

ژن و مېردەكە، بەرىزەو سەرىكيان بۆ لەقاند. ئەوانەي سەردانى ئەو شوينەيان دەکرد - لانى كەم ئەوانەي زووزوو دەهاتن - ئىدىيان دەناسى و لە خەيالى خۆياندا ئەو شارى يارىيە و روخسارى ئىدىيان پىكەو گرى دابوو، بۆيە هاوین دواي هاوین دەر دەكەوتتەو و ئىدىيان لەوى دەبينىيەو. ئەو كراسەي ئىدى بۆ ئىش لەبەرى دەکرد، باجىكى پىو بوو، لەسەرى نووسرابوو ئىدى و لەخوار ناوئەكەشيەو، نووسرابوو چاودىر. هەندىك جار خەلك بانگيان دەکرد و دەيانگوت، "چۆنى ئىدى چاودىر" بەلام ئىدى، هېچ كاتىك، ئەمەي بەلاو شتىكى پىكەنىناوى نەبوو.

بەرىكەوت، ئەمرو يادى لەدايكبوونى هەشتاوسى سالەي ئىدى بوو. هەفتەي پىشوو پزىشكىك پىي گۆتبوو، كە تووشى

نه خوشی شینگل " بووه. ئیدی هر نه یده زانی تهرتی چیه.
سه رده مانیک نه م پیاوه نه وهنده به هیز بوو، له یه کاتدا ب
هر دهسته نه سپینکی یاریی باب خولیکه ی هله دگرت. به لام
ئیتتر نه وه جاری جاران بوو.

"ئیدی! ده با منیش بیم! له گه ل خوت سه رم بخره."

ئیدی چل خوله کی ماوه. به ره وه به شی پیتشه وه ی یاریی
ره وره وه ی مرگ رویشته. ئیدی به لایه نی که مه وه ههفته ی
جاریک، بو نه وه ی دلنیا بییت له وه ی باش ده جوولین و به بی
مه ترسی ده وه ستنه وه، سواری هه موو یارییه کان ده بوو.
نه مرۆ سه ره ی تاقیکردنه وه ی یاریی ره وره وه ی مرگ
بوو - نه و یارییه ی ناویان نابوو ره وره وه ی گیانکیشان. نه و
مندالانه ی ئیدییان ده ناسی، هاواریان ده کرد و داویان له
ئیدی ده کرد له گه ل خوی سه ریان بخت.

مندالان ئیدییان خوش ده ویست، به لام هه رزه کاران
نا. هه رزه کار سه رئیشه یان بو دروست ده کرد. له ماوه ی
سالانی کارکردنیدا له شاری یاریی رووبی، ئیدی هه موو
جوړه هه رزه کاریکی بیثیشی مروه مچی بینیبوو، به لام
مندالان جیاواز بوون و کاتیک سه یری ئیدییان ده کرد - که
به شه ویلگه دا که وتوو هه که یه وه وا ده ر ده که وت دolfین بیت
و زه رده خه نه ی کرد بیت - متمانیه یان پی ده کرد، بویه هر
که ده ر ده که وت، به ره و رووی ده چوون، باوه شیان پیندا
ده کرد و یارییان به کلله کانی ده کرد، ئیدییش توزیک خوی

* نه خوشی شینگل: نه خوشییه که و ده بیته هوی دروستبوونی تلوو
له سه ر بیست.

مؤن دهکرد و هيچي نه دهگوت. ئيدي دهيزاني مندالان بويه خوشيان دهويت، چونكه زوريان له گهل ناليت.

ئيدي دهستي كيشا به شاني دوو كوري مندالدا، كه كلاوي ياريسي بهيسبوليان به پيچه وانه وه له سهر كردبوو. كورهكان دهستبه جي رايان كرد شوينيك بو خويان بگرن و بچنه ناو يه كتيك له كورسييه كاني ياربيه كه وه و به ئاقلی دابنیشن. ئيدي گوچانه كهی دايه دهست نه و كارمه ندهی لپرسراوی ياربيه كه بوو، ئينجا به هيواشی خوی نزم كرده وه و چوو نه نيوان كوره بچوو كه كانه وه دانيشت.

يه كتيك له كورهكان له خوشييان هاواری كرد، "دهرۆين، ئيستا دهرۆين،" نه وهی تریشيان دهستی ئيدي گرت و خستيه سهر شاني خوی. ئيدي دهسكي پيشه وهی كورسييه كهی بو سهر باوهشی خوی و كورهكان دادايه وه و خره خر ياربيه كه به ره وسهر كه وته ری.

ئيدي، كه خوی له م شاری ياربيه دا گوره بوو بوو، قسهی نه وهی له سهر بوو، كه گوايه له ههرزه كاريدا له كۆلانی خويان شهري كردوو. چيرو كه كه به م شيوه يه هاتبوو: پينج مندالی گهره كي پيتكين شهريان به جگري براي فروشتبوو، ئيدييش له و ناوه، له سهر پليكانه كاني به رده گای ماليك خهريكي له فه خواردن بوو بوو، له ناکاو قيژهي جو هاتبوو، بويه ئيدي دهستبه جي رای كردبوو بو كۆلانه كه و له وي به يه ك سه رده ته نه كه خۆلی گه وره، هه ردوو منداله كهی ره وانهی نه خوشخانه كردبوو.

دوای نه وهش جو، له شه رمه زاريدا، دوو مانگ قسهی

له گهل ئیدی نه کردبوو. جو نوبه ره ی خیزانه که بوو، که چی
ئیدی له سه ره ئه وی کردبوو وه.

”ئیدی، توو خوا با یهک جاری تر تازه ی بکهینه ره،
باش؟“

ئیدی سیوچوار خوله کی ما بوو. دهسکه که ی بهردهم خوی
و منداله کانی بهرز کرده وه و مه ساسه یه کی به هه ریه ک له
منداله کان دا، ئینجا به شه له شه ل چوو بو وه رشه ی ئامیر و
یاریه کان، تا له وی توژیک خوی فینک بکاته وه. ئیدی، نه گه ر
بیزانیایه مردنه که ی نه وهنده نزیک بوو ته وه، رهنگه بچوواب
بو شوینیکی تر، به لام نه وه ی کرد، که هه ریه کی کمان دهی کرد:
له سه ره همان شته روتینییه کانی روزه که ی بهردهوام بوو،
وهک نه وه ی هه موو روزه کانی دونیا هیی نه و بن و جاری
نه هاتبن.

یه کینک له و کارمه ندانه ی له وه رشه که دا کاری ده کرد،
کوریک سیسه له بوو به ناوی نرمنیکنیز. دۆمینگیز نه وهنده
سیس بوو، ئیسقانه کانی روومه تی دهر په ریبوون. بوخوی
لای بهرمیلی رونه ره شه که وه خه ریک بوو گریسی تایه یه کی
دهسری.

گوتی، ”هااا ئیدی!“

ئیدی وه لامی دایه وه، ”هااا!“

وه رشه که بۆنی ورده داری لی ده هات، تاریک و قه ره بالغ
بوو، بنمیچه که شی زور نزم بوو. به یه کینک له لادیواره کانی وه
ته خته یه کی کونکونی گه وره هه لواسرابوو، که سه رتاپای دریل
و مشار و چه کوش و شتی وای پیتدا هه لواسرابوو. پارچه ی

يارىيەكان، ھەر لە كۆمپرىسەر و مەكىنە و قايىش و گلۆپ و بەشى سەرەوھەي جەستەي چەتەيەكى دەريا، لەو ناوھە بلاو بووبوونەوھە. لەپال يەكەيەك لە ديوارەكاندا، قووتووي بەتالى قاوھ دانرابوون و پەر كرابوون لە بزمار و برغوو، بەردەم ديوارەكەي ئەوبەريش، ھەمووي سەتە گريس بوو.

ئىدى ھەموو جارەك دەيگوت، قاپشتن چەندەي ئەقل دەويت، گريسكردنى زنجير و پارچەي يارىيەكانىش ھەر ئەوھەندە، تەنيا ئەوھەيە لە دووھەمیاندا لەجياتىي ئەوھەي دەستت پاك بېتەوھە، پيس دەبیت. ئىدى خوشى ئەم جۆرە ئىشانەي دەکرد: گريسكردن، تايمدانى ئىستۆپى يارىيەكان، توندكردنەوھەي بۆلتەكان و سەيركردنى بۆردى كارەبايىي يارىيەكان. لە راستیدا، ئىدى زۆر جار ئاواتى خواستبوو ئەو شوینە بەجى بەيلىت و ئىشىكى تر بدۆزیتەوھە و ژيانىكى تازە بو خۆي پىكەوھە بنیت، بەلام شەر نەيھىشتبوو، بۆيە پلانەكانى ئەويش ھەرگىز سەريان نەگرتبوو. لەگەل تىپەرىنى كاتدا، ئىدى تىبىنىي كرد سەرى خەرىكە سپى دەبیت و پانتۆلى فشتەر لەبەر دەكات. ھەرچۆنىكە بىت، بەناچارى ئىستای ژيانى خۆي قبول كرد، بەلام دەيزانى داھاتووشى ھەر وا دەبیت، دەيزانى دەبیت ئەوھەي كە لە تەمەنى ماوھتەوھە - بە ھەمان شىوھەي ئەوھەي لە تەمەنى رۆيشتبوو - ھەر لەسەر رۆخى دەريا و لەنىو بۆنى سۆسجى سووركراوھە و پىكەنىيى ساختەدا بەسەر بەریت.

ئىدى، وھكوو باوكى، كارمەندى بەشى وەرشە بوو، لەسەر پىنەكەي سەرسىنگى كراسەكەشى نووسرابوو چاوردىر. لە راستیدا، ئىدى لىپرسراوى چاوردىران بوو، يان

وهك منداله كان ده يانگوت، ئىدى "كابرأى ياربييه كانى شارى
ياربى رووبى" بوو.

ئىدى سى خوله كى ماوه.
دومينگىز گوتى، "ئەرى بىستوومه ئەمرو يادى
لەدايكبوونتە! بەخوشى، بەخوشى."
ئىدى هيچى نەگوت.

"ئەى ئاھەنگىك، شتىكمان بو ناكەى؟"

ئىدى بە شيوه يەك سەيرى دومينگىزى كرد، وهك ئەوهى
بە شىتى بزائىت، بو ساتىك بىرى لەوه كرده وه كه چەند
سەيره لە شوينىكدا پىر ببىت، كه يەكپارچە بۇنى پەشمەكى
لى بىت.

"ئىدى گيان، من هەفتەى داھاتوو لە دووشەممە وه لىرە
نابم، دەروم بو مەكسىك."

ئىدى سەرىكى لەقاند و دومينگىز سووكە سەمايەكى كرد.
"لەگەل تىرىسا، دەروين كە سووكار بە سەر دەكە يئە وه...
بوخۇمان دەيكەين بە بەزم و جەفەنگ."

كاتىك دومينگىز زانىى ئىدى بە وردى لىنى دەروانىت، لە
سەماكەى وهستا، ئىنجا گوتى، "توقەت چووى؟"
"بو كوى؟"

"مەكسىك."

ئىدى، بە لووت هەناسە يەكى دايە وه، "كاكى خۇم، من
بەس چووم بو ئەو شوينانەى بە چەكە وه نىردراوم بۇيان."
دومينگىز خەرىك بوو دەگە رايە وه بو لای بەرمىلى
رۇنە رەشەكە. ئىدى سەيرىكى كرد و بو ساتىك بىرى

كردهوه، ئىنجا سەفته يەكى بچووك پارەي دەر هينا و ئەو دوو بىستدۆلار يەي دەر كيشان، كە تىيدا بوون، "ها، بگره. شتىكى جوانى پى بگره بو ژنه كەت."

دۆمىنگىز سەيرى پارەكەي كرد، زەر دەر خە يەكى قولى كرد و گوتى، "ئەوه بە راستتە؟"

ئىدى پارەكەي خستە ناو مستى دۆمىنگىز و رۆيشت بو كۆگەي هەلگرتنى ئامىرەكان. چەند سالىك لە وهوبەر كونيكي بچووكى ماسىگرتن لەسەر ئەو رىگە دارىنە يە دروست كرابوو، كە خەلك پياسەيان بەسەردا دەكرد. ئىدى سەر قاپى پلاستىكى سەر كونهكەي لا برد و سەيرىكى خوارەوي كرد. هيشتا هەويرەكە هەر بە قولاپەكەوه مابوو.

دۆمىنگىز بە دەنگى بەرز گوتى، "چىيە، هىچمان نەگرتوو؟ توو خوا بلى گرتوو مانە!"

ئىدى پى سەير بوو كە دۆمىنگىز ئەوه نەدە گەشبين بوو بەو راوه ماسىيە، چونكە ئەوان هەميشە قولاپەكەيان بەبەتالى هەلكيشابوو وه سەرەوه.

دۆمىنگىز دووبارە هاواری كردهوه، "هەر رۆژىك دى ماسىيەكى هەلبوت" بگرين.

ئىدى لەژىر لىوهوه گوتى، "بەلى، بەلى، دەيگرين." هەرچەندە باش دەيزانى ماسىيە وا گەوره هەرگىز بەو كونه بچووكەدا نايەتە سەرەوه.

ئىدى بىستوشەش خولەكى ماوه. بەرهو كوتايىي رىگە

* هەلبوت گەوره ترين جۆرى ماسىيە پانە و بو خواردن دەشيت بەزۆرى لە زەرياي بەستەلەكى باكووردا دەژى.

دارینه‌که برۆیشت. ئەو پوژە شوینە‌که زۆر جانجال نەبوو. کچی پشت میزه‌که بوخۆی ئانیشکی دادابوو، گلۆپی بە بنیشتە‌که‌ی دەکرد و دەیتە‌قاند.

جاری جاران، شاری یاریی بووبی خوشترین شوین بوو له وهرزی هاویندا. فیلی لی بوو، یاریی ناگرینی لی دەته‌قینرا، پیشبرکینی سه‌مای تیندا ده‌کرا، به‌لام ئیستا ئیتر خەلک ئەوه‌نده نە‌ده‌چوون بۆ ئەو شاری یارییانه‌ی له‌سه‌ر ده‌ریا بوون، به‌لکو له‌جیاتیی ئەوه، ده‌چوون بۆ ئەوانه‌ی تیاياندا به‌ه‌فتاوپینج دۆلار بلیتیکت ده‌کری و وینه‌یه‌کت له‌گەل کاره‌کتریکی گه‌وره‌ی ناو فیلم کارتۆنه‌کانیش ده‌گرت. ئیدی به‌شه‌له‌شل خۆی گه‌یانده‌ یاریی سه‌یاره‌ی پیاکه‌وتنه‌که و بینی کومه‌لیک هه‌رزه‌کار خۆیان به‌سه‌ر محه‌جهره‌که‌دا شوڤ کردووته‌وه. له‌ دلی خۆیدا گوتی، "به‌خوا جوانه‌! هه‌ر له‌ ئەمه‌مان که‌م بوو." ئیدی به‌گوچانه‌که‌ی به‌ محه‌جهره‌که‌یدا کینشا و گوتی، "وه‌رنه‌ دواوه، ئەو خوشۆرکردنه‌وه‌یه سه‌لامه‌ت نییه‌."

هه‌رزه‌کاره‌کان به‌مۆنی سه‌یریکی ئیدییان کرد. سه‌یاره‌کان شیشیکی درێژیان پێوه‌ بوو، که‌ له‌ سه‌ره‌وه‌ له‌ ته‌لی کاره‌باییی ده‌دا و قرچه‌قرچی دروست ده‌کرد.

ئیدی لینی دووباره‌ کردنه‌وه، "سه‌لامه‌ت نییه‌، کاکه‌ گیان." هه‌رزه‌کاره‌کان سه‌یریکی به‌کتریان کرد. به‌کینکیان، که‌ توزیکی قژی پرته‌قالی کردبوو، خێسه‌یه‌کی له‌ ئیدی کرد و بازی دایه‌ ناو مه‌یدانی سووران‌وه‌ی سه‌یاره‌کان.

کوڤه‌که‌ ده‌ستی بۆ شوڤیره‌کان راده‌وه‌شاند و به‌ ده‌نگی به‌رز ده‌یگوت، "ده‌ی، ده‌ی لیم بده‌ن، لیم..."

ئیدی ئەوه‌نده به‌قاییمی گوچانه‌که‌ی به‌ محه‌جهره‌که‌دا

ئەو پېنج كەسەي لە بەهشت دەیانىيىت

كىشا، خەرىك بوو گۆچانەكەي دوولەت بىيت.

"وەرە دەرەو دەهەهە!"

هەرزەكارەكان قوچاندىان.

ئىدى قسەيەكەي تىشى لەسەر بوو. ئەو كاتەي سەرباز
بووبوو، چەندىن جار بەشدارىي شەرى كردبوو، ئازايانەش
جەنگابوو، تەنانت مەداليەكەي ئازايەتتىشى پى بەخىرابوو،
بەلام لە ماوەي كۆتايىي خزمەتەكەيدا، لەگەل يەكەك لە
سەربازەكانى خويان كردبووي بە شەر، بەو ھۆيەشەو
برىندار بووبوو. كەسىش نەيزانى چى بەسەر ئەو سەربازە
ھات، كە ئىدىي برىندار كرد.

لە راستىدا كەس لە ھەوالى نەپرسىيەو!

ئىدى، لەو نۆزدە خولەكەدا كە مابووي، بۆ دواھەمىن
جار لەسەر كورسىيەكەي ئەلەمنىومی كۆن دانىشت. قۆلە
كورتە بەھىزەكانى ھەك دەستى سەگى دەريا خستبوو سەر
سىنگى. تىشكى خۆر قاچەكانى سوور كردبوو، ئەژنۆي
چەپىشى ھىشتا نىشانەي برىنداربوونى پتوھ مابوو. لە
راستىدا، زۆربەي ئەندامەكانى جەستەي ئىدى بەئاشكرا پىيان
دەگوتى، كە ئەو پىاوھ زۆر شتى قورسى بەسەر ھاتوھ
و رزگارى بوو. بە ھۆي ئەو ھەموو شكاو پىيانەشەو كە
لە كاتى چاككردنەوھى مەكەنە و ئامىرەكاندا تووشيان
بووبوو، پەنجەكانى بە گۆشەي سەير خوار بووبوونەو.
لەو شەرەنەدا كە ئىدى پىنى دەگوتن شەرى ھەرزەكارانە،
چەند جارەك لووتى شكابوو. رەنگە پۆژىك لە پۆژان ئەو

دەموچا و شەویلگە پانەئە قوز دەریان خستییەت، هەر وەکی یاریزانیککی یاریسی بۆکسین، پیش ئەوەی بەرامبەرەکی بەر بۆکسی بدات.

ئیدی ماندوو دیار بوو. لەسەر رینگە دارینەکە و لە جینگە تاییبەتییەکی خۆی، کە دەکەوتە پشت یاریسی رەورەوی کە رویشکەو، دانیشت. هەر ئەو شوینە لە هەشتاکاندا یاریسی رەورەتریشتە بوو، لە هەفتاکانیشتدا یاریسی ماری ستیل و لە شەستەکاندا یاریسی بابەخۆسی مەساسە و لە پەنجاکاندا یاریسی تونلی ترس و پیش ئەوەش، سەکۆیەکی گورانیکوتن و نمایش بوو بە ناوی سەکۆی ستار دەست. ئا لەم سەکۆیەدا بوو، کە ئیدی بۆ یەکەمین جار مارگریتی بینی.

ژیانی هەموو کەسیک، یەک دیمەنی خۆشەویستی راستەقینەیی تیدا. لە ژیانی ئیدیدا، ئەو دیمەنە لە دوانیوەرۆیەکی گەرمی مانگی ئەیلولدا هات، ئەویش دوای گەردەلوولیک، کە رینگە دارینەکی وەک ئیسفنج خورساند. مارگریت عەزیبەکی لۆکە زەردی لەبەردا بوو، تەوقەییەکی پەمەیی بە قژیەو بوو. ئیدی زور قسەیی نەدەکرد، ئەوەندە ناشارام بوو، دەتگوت زمانی بە مەلاشوویەو نووساوه. ئیدی و مارگریت پیکەو بو ئەو موسیقایە سەمایان کرد، کە گروپی بەناوبانگی لۆنگ لیک دیلانسی و ئورکسترای ئیڤەرگەید لەسەر سەکۆکە لییان دەدا. ئیدی شەربەتیکی لیمۆی بۆ مارگریت هینا. مارگریت گوتی، کە دەبیت پیش ئەوەی دایک و باوکی توورە بین، بروات، بەلام لەگەڵ رویشتتیدا، ئاوریکی دایەو و دەستیکی بۆ ئیدی بەرز کردەو.

ئەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىينيت

ئەمە ديمەنەكەي ناو ژيانى ئىدى بوو. ئىدى، تا كوتايىي
ژيانىشى، ھەركاتىك بىرى لە مارگرىت دەكردهو، ئەو
دیمەنەي دەھاتەو بەرچاۋ: دەست بەرزكردنەو دەكەي و قژە
رەشەكەي - كە بەسەر چاۋيكيذا ھاتبوو خوار - لە دلشيدا
ھەمان ھەستەكانى ئەو ساتەي بۇ دەگەرايەو.

ئىدى، ھەر ئەو شەو، دواي ئەو دەي گەيشتەو مالەو، برا
گەرەكەي خەبەر كردهو و پىي گوت، ئەو كچەي بينيو،
كە دەبیتە ھاوسەري.

براكەي بەپەستى گوتى، "باشە توش! دە برۆ بخەو،
دەي."

وششششش! شەپۆلىك خۆي بە كەنارەكەدا دا. ئىدى كۆكى
و شتىك لە دەمى ھاتە دەرە، بەلام نەيوست بزانىت چىيە.
تقىكى كرد و ئاسايى بوو دەو.

وششششش!

ئىدى جارەن زۆر بىرى لە مارگرىت دەكردهو، بەلام
ئىستا كەمتر. لاي ئىدى، مارگرىت وەك برىنى ژىر لەفافیكى
كۆنى لى ھاتبوو. ئىستا ئىتر بە لەفافەكە راھاتبوو.

وششششش!

نەخوشى شىنگل؟

وششششش!

ئىدى شازدە خولەكى مابوو.

ھىچ چىرۆكىك تەنيا نىيە، ھەندىك جار چىرۆكەكان لە
پەناوپەساردا يەكتر دەبينن و يەك دەگرن، ھەندىك جاریش

وهک چهوی بنی رووبارهکان، تهواو تیکهلی یهکتر دهبن.
 کوتاییی چیرۆکهکهی ئیدی لهگهڵ چیرۆکیکی تر - که نه
 کاته زۆر ساده دهر دهکهوت - تیکهه بوو. سه رهتای نه
 چیرۆکهی تر دهگه رایه وه بو چهند مانگیک له وه وپیش کاتیک
 له شهوینکی هه وردا، کورپیکي گهنج و سی هاورپیی هاتبوون
 بو شاری یاریی رووبی.

کورپه گهجهکه - که ناوی نیکی بوو - تازه فییری شو فییری
 بووبوو، بویه جاری زۆر باش نهیده زانی ئاگای له مه دالیای
 کلیهکانی بینت و ههلی بگریت، له بهر شه وه سویچهکهی لی
 کردبو وه وه و به جیا له گیرفانی چاکه ته کهیدا ههلی گرتبوو،
 چاکه ته کهشی به ناوقه دیه وه گری دابوو.

له ماوهی چهند کاتژمیریکدا، نیکی و هاورپیکانی هه موو
 یارییه خیراکانی شاری یاریی رووبییان تاقی کرده وه: هه
 فیریه که، یاریی هه لکه رانه وه، که وتنه خواره وهی سه ره به ست،
 له کوتاییشدا، یاریی ره ورده وهی مه رگ.

یه کیک له هاورپیکانی نیکی هاواری کرد، "دهستان بهرز
 بکه نه وه، ئاوا زۆر خوشه."
 هه موو دهستیان بهرز کرده وه.

دواتر، کاتیک دونیا تاریک بوو، نیکی و هاورپیکانی
 به شه که تی و به دهم پیکه نین و بیره خوار دنه وه وه هاتنه وه بو
 گه راجه که. نیکی دهستی به گیرفانی چاکه ته کهیدا کرد، بو
 سویچه که گه را و له بهر خویه وه جنیویکی دا؛ سویچ نه مابوو

ئیدی چوارده خوله کی مابوو. به دهسته سهریک برۆکانی
 سه ری. تیشکه ئالتوونیه کانی خوری شه و پاشنیوه رویه له سه ر

ئەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

پەروى زەريا كە سەمايان دەکرد و ئىدىيەش بەوردى سەيرى
جوولە خىراكانيانى دەکرد. ئىدى لە سەردەمى سالانى جەنگە
لەسەر قاچەكانى خۇي قىجوقىت نەو دەستابوو، بەلام كاتى
خۇي، تا ئەو كاتەش كە مارگرىتى لە سەكۆي ستاردەست
بىنى، چالاک و سووكە لە مابوو دەو. ئىدى چاوەكانى نووقاند
و ئەو گۇرانىيەى هەيناىەو بەيرى خۇي، كە ئەو و مارگرىتى
پىكەو دەگرى دەدا. جەورەى كارلاند گۇرانىيەكەى لە فىلمىكدا
گوئبوو. ئىستاش، لەگەل دەنگى شەپۆلەكان و قىژەى ئەو
منداانەى سواری يارىيەكان ببوون، گۇرانىيەكە لە مېشىكى
ئىدىدا تىكەل بوو بوو.

"وات لى كردم خوشم بویت..."

ششششششششش

"... مەهیلە. من نەمدەوېست..."

شلااااااااااا

"خووشم بوینىت."

ههههههههههه

"... دەترانى و هەموو شتىك..."

شششششششششش

"... خوم دەمزانی..."

ئىدى هەستى بە دەستەكانى مارگرىت كرد لەسەر شانى.
بۇ خاترى ئەو هەش كە يادگارىيەكە بەتەواوى زىندوو بکاتەو،
چاوەكانى توند نووقاند.

يازده خولهك ماوه.

"بە یارمەتیت."

کچیک، کە تەمەنی هەشت - نۆ سالیکی دەبوو، لە بەردەم ئیدیدا وەستا و بەری خۆرهکەیی لێ گرت. کچەکە قژی زەرد و لوول بوو، شۆرتینکی کاوبۆی کورت و تیشیرتینکی سەوزی کالی لەبەردا بوو - وینەیی مراویبەک لەسەر بەشی پیشەوەیی تیشیرتەکەیی بوو - جووتینک نەعلی یەکتالیشی لەپەیی کردبوو. ئیدی وای بۆ دەچوو، ناوی ئەیمی یان ئانی بیت. دلتیا نەبوو. تا ئەو کاتە، ئیدی ئەو کچەیی لەگەڵ دایک، یان باوکی نەبینیبوو، بەلام لەگەڵ ئەو هەشدا، ئەو هاوینە کچەکە زوو زوو دەهات بۆ شاری یاریبەکە.

کچەکە دووبارە گوتی، "بە یارمەتیت، کاک ئیدی چاودێر."

ئیدی هەناسە یەکی دایەو و گوتی، "بلی ئیدی و تەواو."

"ئیدی؟"

"فەرموو، چی؟"

"دەتوانی هینیکم بۆ دروست..."

کچە، وەک ئەو هی نزا بکات، دەستەکانی بە یەکەو

نووساند و بەرەو ئیدی بەرزی کردنەو.

"دە، رۆلە، بیلێ، درەنگمە."

"دەتوانی ئاژەلینکم بۆ دروست بکە؟"

ئیدی، وەک ئەو هی بیر لە وەلامیک بکاتەو بۆ پرساری

کچەکە، سەریکی بەرز کردەو و هەناسە یەکی هەلکیشا،

ئینجا دەستی کرد بە گیرفانی کراسە کەیدا و سێ دانە لەو

پارچە تەلە باریکانەیی دەر هینا، کە بەرگینکی قوماشیان تی

گیرابوو. لە بنەرەتدا، تەلەکان زیاتر بۆ پاککردنەو هی سەبیلی

جگەرەکیشان بەکار دەهاتن، بەلام ئیدی تەنیا بۆ ئەم بەزمی

باشه خه لک چؤن وشه کانی دواساتی ژیانیان هه لده بژیرن؟
 تو بلینی خویان هه ست بکه ن ئه وهنده یان له ژیاندا نه ماوه.
 بویه وا ژیرانه ده دوین و مامه له ده که ن؟

ئیدی، تا ئه م ساته، ته مه نی گه یشتبووه هه شتاوسی سال.
 زوربه ی زوری خوشه ویست و که سوکاره که ی نه ما بوون.
 هه ندیکیان هه ر به گنجی مردبوون، هه ندیکی تریان ده رفه تیان
 درابوو پیر بین و دواتر نه خوشییه ک یان رووداوینک
 له گه ل خوی بردبوونی. له کاتی مه راسیمی به خاکسپاردن
 و پرسه کاندا، ئیدی گوینی لی ده بوو ئاماده بووان ده رباره ی
 دواگفتوگوی خویان له گه ل مردوو که ده دوان و ده یانگوت،
 "بروا بکه ن، ده تگوت ده زانی که ده مرئ!"

ئیدی هه رگیز بروای به م جو ره قسانه نه ده کرد، ئه و
 ده یگوت هه رکاتیک سه رهت هات، دیت و ته و او. ده شیت
 چه ند ساتیک پیش مردنه که ت، شتیکی ژیرانه بلیت، به لام
 خو ده شیت شتیکی بیمانا و هیچیش بلیت.
 با هه ر لیره وه پیتان بلیم، که دوایین دوو وشه ی ئیدی
 ئه مانه ده بن، "وه رنه دواوه ده هه!"

ئه مانه ئه و ده نگانه ن، که له دواساته کانی ژیاننی ئیدیدا
 ده بیسترین: دهنگی شه پوله کان - که ده یدهن به که ناره که دا -
 دهنگی موسیقای رۆک، دهنگی فره فری مه کینه ی فره که یه کی
 بچووک، که ریکلامیکی گه وره ی به کلکه که یه وه به ستووه و
 ده سوورپیته وه، ئه م ده نگه ش، "ئه ی هاوار! سه یر بکه ن!"
 چاره کانی ئیدی له ژیر پیلوه کانیانه وه خیراخیرا ده جوولان
 به دریزایی چه ندین سال کارکردن له شاری یاریی بووبی،

ئەو پېنج كەسەي لە بەهەشت دەیاننیت

ئیدی وای لی هاتبوو هەموو دەنگەکانی ئەویی لە یەکتەر جیا
دەکردووە و وەك لایلایە پێیان دەخەوت.

بەلام ئەم جارەیان ئەو دەنگەي كە دەيگوت، "ئەي هاوار!
سەیر بکەن!" بەشیک نەبوو لە لایلایەكە!

ئیدی قنج بوووە. ژنیکی قوڵنەستوور بە خۆی و
عەللاگەكەي دەستیووە، دەستی بۆ شتیک رادەكیشا و
هاواری دەکرد. دەستبەجی خەلك لە ژنەكە كۆ بوونەووە
و هەموو چاویان لە ئاسمان بەری. ئیدییش سەیری کرد و
شتەكەي بینی. لەسەری سەرەووەي یاریی كەوتنەخوارەووەي
سەر بەستدا، یەكێك لە كورسییەكان - وەك ئەووەي
بیهوینت نەفەرەكانی هەلبەرژیت - بە لایەكدا لار بووبوووە.
كورسییەكە چوار نەفەری تیدا بوو: دوو پیاو و دوو ژن.
تەنیا یەك شیشی ئاسن هەرچوار نەفەرەكەي راگرتبوو، بۆیە
نەفەرەكان هەموو هەولینکیان دەدا، تا شتیکی تر بدۆزنەووە و
دەستی پێووە بگرن و نەكەونە خوارەووە.

ژنە قەلەووەكە هاواری دەکرد، "ئەي هاوار، فریای ئەو
خەلكە بکەون، دەكەونە خوارەووە."

قیرەیهك لە رادیۆكەي سەر كەمەری ئیدیووە بەرز
بوووە، "ئیدی! ئیدی!"

ئیدی پەنجەي بە دوگمەي وەلامدانەووەدا نا، "چاوم لێتەتی!
خیرا تیمی فریاكەوتن بنێرن، خیرا!!!"

خەلك لە كەناردەریا كەووە بەراکردن - وەك ئەووەي پێشتر
خۆیان بۆ ئەم جۆرە بووداوانە نامادە كردینت - بەرەو
شوینەكە دەهاتن. هەموو ئەوانەي لەوئێخەر بووبووونەووە بە
یەكتریان دەگوت، "سەیری سەرەووە بکە! چۆن ئەو یارییە

له و خه لکه کهر بوو. " ئیدی گوچانه کهی هه لگرت و به قاییمی کیشای به و محه جهره ئاسنه دا، که له خواره وه، له دهوری یارییه که دروست کرابوو. کلیکه کانی سهر که مهری له رینه وه. دلی ئیدی زور خیرا لینی دهدا.

له یاریی که وتنه خواره وهی سهر به ستدا، ده بوو دوو کورسی به یه که وه، به خیرایییه کی زور، بینه خواره وه و له ساتی کوتاییدا به ئیستوپینکی هایدرولیکی بوه ستنه وه، ئیستا چون بوو ته نیا یه ک کورسی به و شیوه یه لار بوو بوو وه؟ کورسییه که - وهک ئه وهی ویستبیتی بکه ویته خواره وه و له ناکاو رای گورییت - ته نیا چند پیه ک هاتبوو خوار ئه شوینه ی نه فهره کان لینه ی سواری یارییه که ده بوون. ئیدی خوی که یانده ده رگای یارییه که. هه ناسه ی له بر برابوو. دو مینگیز به را کردن گه یشته لای ئیدی و خهریک بوو خوی پیدا بدات.

ئیدی نه وهنده به توندی شانی دو مینگیزی گرت، ده موچاوی دو مینگیز له نازاردا گرژ بوو. ئیدی پنی گوت، "گوی بگره! چ کارمه ندیک له سهر وه یه؟"

"ویلی."

"باشه، رهنگه دهستی نابنی به دوگمه ی وه ستانی کتوپردا، بویه کورسییه که وه ستا وه ته وه. هه ر ئیستا به په یژده که دا سهر بکه وه و به ویلی بلی قاییشی نه فهره کان بکاته وه و پیکه وه، یه که یه که، ده ریان بهینن، باشه؟ قاییشی سه لاهه تیه که له به شی پشته وه ده کریته وه، بویه تو ده بی ویلی بگری، نه ویش خوی شور بکاته وه و قاییشه کان بکاته وه، باشه؟ ئینجا... ئینجا هه ردووکتان، هه ردووکتان نه ک یه کیکتان، ده ستیان

ئەو پىنج كەسەي لە بەھشت دەيانىيىت

بگرن و بيانھىننە دەرەو، تىدەگەي؟ ھەريەكەتان و ئەوھى تر
بگري، تىگەيشتى؟ تىگەيشتىيىي؟

دۈمىنگىز بەخىرايى سەرى لەقاند.

"ئىنجا ئەو كورسىيە قۆرە بخەنە خوارەو، بزانيىن بۇ
واي لى ھاتووە."

ئىدى دەمارى سەرى بەرز بووبووەو، ھەرچەندە لە
ماوھى خزمەتى ئەودا ھىچ رووداويكى خراپ رووى نەدابوو،
بەلام ئىدى مەترسىيەكانى ئىشەكەي خۇي چاك دەزانى.
جاريكيان لە برايتن، لە يارىي كوندولاكەدا، بۆلتىك شل
بووبووەو و دوو كەس تىدا چووبوون. جاريكى تر لە پاركى
خەونەكان، پياويك ويستبووى بەسەر ريگەي ئاسنىنى يارىي
رەورەوھى مەركەكەدا بپەرىتەو، بەلام قاچى كەوتبوو ناو
ئاسنەكانەو و لەويدا گىرى خواردبوو، دواترىش نەيتوانىبوو
بىتە دەرەو و ھەر ھاواری كردبوو، بەلام پاش كەمىك،
عەرەبانەكە بە خۇي و نەفەرەو بەرەو رووى ھاتبوو... ئىتر
ئاوا!

ئىدى ئەو بىرکردنەوانەي لە مېشكى خۇي دەر كرد.
ئىستا تەواوي چواردەورى خەلك بوو، ھەموو دەستيان
خستبوو سەر دەميان و سەيرى دۈمىنگىزيان دەكرد، كە
بە پەيزدەكەدا سەر دەكەوتە سەرەو، ئىدى ھەولى دا بىرى
بكەويتەو پارچەكانى يارىيەكە چىن: مەكىنەيەك، سلندەريك،
ھایدرولىك، بۆربرىنيك و كىبلىك. بىرى دەكردەو بزاني

• شارىكە لە باشوورى بەرىتانيا و دەكەوتە سەر كەنارى كەنداوى
ئىنگلىزى. شارىكى يارىي كەورە لەسەر كەنارەكە دروست كراو، كە بە
زمانى ئىنگلىزى پىي دەكوتريت "Pier".

چون نه و کورسییه وای لی هاتووه. له دووره وه، هر به چاو له یارییه که ورد بوووه و له چوار که سه تویوه که ی سهره وه وه، تا به شی خواره وه، سهیری مه کینه و سلندر و بوزبرین و کتیل و هموو شتیکی کرد.

دومینگیز گیشته سهره وه و نه وه ی کرد، که نیدی پنی کوتبوو: ویلی گرت و ویلیش خوی شوړ کرده وه و قاییشه که ی کرده وه. په کیک له ژنه کان خوی بو ویلی هلنا و خه ریک بوو بیخاته خواره وه. له خواره وه خه لکه که هاواریان لی بهرز بوووه وه.

نیدی له ژیر ليوه وه کوتی، "نه که ی، په له نه که ی!"

ویلی دووباره هه ولی دایه وه و نه م جار هیان قاییشی سه لاهه تییه که ی کرده وه.

نیدی به هیواشی کوتی، "ده ی، ده ی نینجا کیله که."

شیشی به رده می نه فهره کان بهرز بوووه وه و خه لکه که ی خواره وه ناهنکیان به به ردا هاته وه. خیرا نه فهره کان گویرانه وه بو نه و شوینه ی ليوه ی سواری یارییه که بوو بوون.
"کیله که پیچی خوار دووه."

نیدی راستی ده کرد. چند مانگیک بوو له و به شی ناوه وه ی یارییه که دا، که له چاو دیار نه بوو، کیلی کورسی ژماره دوو له سه ر خلوک که ی باش نه ده خولایه وه. به هی نه وه شه وه، ورده ورده خورابوو - وه ک نه وه ی گه نه شامی بیت و په لکه که ی لی کرابیته وه. کیله که نه وه نده خورابوو، که خه ریک بوو ده پچرا. که س تیبینی نه وه ی نه کرد بوو. جا چون تیبینی بکه ن؟ ته نیا ریگه بو نه وه ی پنشوه خت به و کیشه یه بزانییت، نه وه بوو که سیک بچیت مه کینه و

پارچەكانى ناوہوہى كورسىيەكان بېشكەتتە.
ئەو خۇكەيەي كىيل و ددانەكانى كورسىيەكەي لەسەر
بوو، بە ھۆى شتىكى بچووكەوہ، كە لە ساتىكى زۇر
ھەستياردا كەوتبووہ ناوى، تىك چوو بوو. ئەو شتەش،
سوچىكى سەيارە بوو.

ئىدى ھەردوو دەستى بۇ وىلى راوہشانە و ھاوارى
لى كرد، "كورسىيەكە مەخەرە خوارەوہ. خەتاي كىيلەكەيە.
مەيخەرە خوارەوہ، دەپچرى."

دەنگى ئىدى لەناو دەنگى ئەو ھەموو خەلكەدا ون بوو.
ھەر كە دۇمىنگىز و وىلى دوانەفەريان ھىتايە دەرەوہ، ھەموو
ئەو خەلكەي لەوى خېر بوو بوونەوہ، لە خۇشيان دەستيان
كرد بە ھاوارھاوار. ھەرچوار نەفەرەكە سەلامەت دەر چوون
و لەسەر سەكۆكەي سەرەوہ باوہشيان بەيەكدا كرد.

كە سىك خوى كىشا بە كەلەكەي ئىدىدا و رادىوكەي لى
خستە خوارەوہ. ئىدى نووشتايەوہ ھەلى بگرىتەوہ، وىليش
رۇيشت بۇ بەشى كۆتەرۇل و پەنجەي خستەسەر دوگمە
سەوزەكە، ئىدى سەرى بەرز كردەوہ.

"نا!نا! نەكەي پەنجەي پىدا نەنتى."

ئىدى گەرايەوہ بۇ لاي خەلكەكە و ھاوارى كرد، "وہرنە
دواوہەە."

رەنگە شتىك لە دەنگى ئىدىدا ھەبوو بىت، كە سەرنجى
خەلكەكەي راکىشايىت، بۇيە خىرا لە ھاوارھاوار وەستان
و بلاوہيان لى كرد. بۇشايىيەك كرايەوہ و ئىدى سەپرىكى
ژىر يارىيەكەي كرد، لەو سات و شوينەدا بوو، كە ئىدى

دوادموچاوی ناو ژیانی بینی.

کچیک لەسەر بنکە یارییە که دانیشتبوو، لەو دەچوو
خۆیان پیندا کیشاییت و لەویدا خستییان. لووتی ناوی
کردبوو، چاوهکانیشی پڕ بوو بوون لە فرمیسک، ئەو کچەش
بوو که پیشتر ئیدی که رویشکە که ی بو دروست کردبوو،
ئەیمی یان ئانی!

کچە که، که گریا و هەنسک جەستەیان رەق کردبوو،
لەسەر یەک ئاواز هاواری دەکرد، "دایە! دایکە، دایە، دایکە."
چاوهکانی ئیدی لەسەر کچە که وە چوونە سەر کورسییە که.
ئایا ئەوە نەدی کات لە بەر دەستدا بوو شتیک بکات؟ کچە که
زۆر لە کورسییە که وە...

گیققققق! تازە زۆر درەنگ بوو! کورسییە که بەرەو خوار
دەهات.

"ئە ی هاوار! کورسییە که ی خستە خوارە وە."

هەموو جوولە یەک لە بەرچاوی ئیدییدا خاوە بوو وە.
گوچانە که ی فری دا و زۆری لە قاچە ناساغە که ی کرد بەدوایدا
بیت. ئازاریکی پی گەشت، که خەریک بوو بیدات بە زەویدا.
هەنگاویکی گەورە ی نا، هەنگاویکی تریش، لە سەرەو، لە ناو
مەکیە ی یارییە که دا، دوایین سیمی کیتلە که پچرا. کورسیی
ژمارە دوو، وەک گولە دەهاتە خوارەو وە و هیچ شتیک نەبوو
بەری پی بگریت، وەک ئەو ی تاویریکی زۆر گەورە بیت و
بە خەرەندیکدا سەرەو خوار خلوریان کردبیتە وە.

لەو دواساتانە دا، وا دەر کەوت ئیدی گویی لە هەموو
دەنگەکانی دونیا بیت: دەنگی قیژە یەکی دوور، دەنگی
شەپۆلەکان، دەنگی موسیقا و گورانی، گفە ی بایە که.

ئەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىينيت

دەنگىكى بەرزونزمى ناخۇش، كە تىنگە يىشت دەنگى خۆيەتى
و لە سىنگىيەو دەيتە دەر. كچە بچووكە كە دەستەكانى بەرز
كردنەو. ئىدى خۆي بەرەورپووى فرى دا و قاچە ناساغەكەي
نووشتايەو. ئىدى نيوەي رىگەكەي بە فرىن و نيوەكەي
ترىشى بەسىنگە خشكى برى و خۆي گەياندە بنكەي يارىيەكە.
لەناكاو، كورسىيەكە بە ئىدىدا درا و كراسەكەي و پىستەكەي
و جەستەي - لە ئاستى ئەو باجەو كە لەسەرى نووسرابوو
ئىدى / چاودىر - بەقوولى برى.

ئىدى هەستى بە زەبرىكى قورس و

رووناكىيەكى بەهيز و

دوو دەستى بچووك كرد لەناو دەستەكانىدا.

دواي ئەو، هەستى بە هيجى تر نەكرد.

نهمرو يادی له دایکبوونی ئیدییه

سالی بیسته کانه و شویتنه که نه خوشخانه یه کی جه نجالی یه کینک له هه ژارترین گهره که کانی شاره. باوکی ئیدی و باوکه کانی تر له ژووری چاوه پروانی دانیشتون و جگهره ده کیشن. په رستاره که، به خوی و فایلنکه وه، که چند پهره کاغه زینکی تیدایه، خوی ده کات به ژووردا. بانگی ده کات و ناوه کی به هه له ده لیت. پیاوه کان فیشکه ی جگهره یان دیت.

دهستی بهرز ده کاته وه.

په رستاره که ده لیت، "پیرۆزه."

به دوای په رستاره که دا ده چیته وه خواره وه بو ژووری منداله تازه بووه کان. پیلاوه کانی له سه ر کاشییه کان ته قه ته قیان دیت.

په رستاره که ی پنی ده لیت، "لیره چاوه ری بکه."

له په نجه ره که وه سه یر ده کات و ده بینیت په رستاره که به لای قه ره ویله بچوو که کاند ده پروات و سه یری ژماره کانیان ده کات. دانه یه کیان تیده په ریتیت، نه مه یان نییه، دانه یه کی تریش، نه مه شیان نییه، دانه یه کی تریش، نه مه ش نییه، دانه یه کی تر، نه مه ش هه ر هیی نه و نییه.

په رستاره که ده وه ستیت. نه وه تا! له ژیر به تانییه که دا.

نەو پىنج كەسەي ئە بەھەشت دەيانىنىت

سەرىكى بچووك لە ژىر كلاوىكى شىنەو دەيارە. پەرىستارە كە
دووبارە سەرىكى فایله كەي دەستى دەكاتەو، ئىنجا ھەر
بە ئاژەي دەست بانگى باوكى دەكات.

باوكى ھەناسەي سوار دەيىت و سەرىك دەلەقىنىت، بۇ
ساتىك، دەموچاوى تىك دەچىت، وەك پردىكى رووخوا دىتە
بەرچا، كە خەرىك يىت بەر بىتەو، بۇ ناو رووبارىك.
"خۆيەتى، ئەمە يانە."

گهشته که

ئیدی هیچ شتیکی دواساتی ژیانی خوی نه بیینی: نه شاری یارییه که، نه نهو خه لکهی له ژیر یاریی که وتنه خواره وهی سه به ستدا خر بوو بوونه وه، نه کورسییه فاییه رگلاسه که ش، که دواچار بهر زه وییه که کهوت و بوو به هزار پارچه وه. لهو چیرۆکانه دا که ده ربارهی ژیانی دواي مردن، زور جار روو حی مردوو که به سه ر نهو شوینه دا ده سوورپته وه، که که سه که تیایدا گیانی سپاردوو، بو نمونه، له سه ر ریگه یه کی دهره وهی شار، روو حیک به سه ر سه یاره کانی پولیسه وه دیت و ده چیت، یان له ژوو ریکی نه خوشخانه یه کدا، وهک جالجالو که خوی به سه قفه که وه هله ده واسیت. نه مانه نهو که سانه ن، که دهره تی دووهمیان پی دهریت - جا بو هر مه به ستیک بیت - تا له ژیان به رده وام ببن و شوینیان چۆل نه بیت.

وا دیار بوو ئیدی نهو دهره تی دووهمه ی پی نه ده درا.

چوو بو کوی...؟

چوو بو کوی...؟

چوو بو کوی...؟

ئەو پېنج كەسەي لە بەهشت دەیانینیت

ئاسمان تەم بوو، رەنگیشی، سەرەتا، پرتەقالییەکی کال
بوو، بەلام دواتر گۆرا بۆ پیرۆزەیییەکی تۆخ، پاش کەمیک،
ئەویش بوو بە سەوزیکی زەق. ئیدی بەسەر ھەواوە بوو،
قۆلەکانیشی بۆ پیشەوہ دریز کردبوو.

چوو بۆ کوئی...؟

زۆر باشە! کورسییەکی کەوتە خوارەوہ، کچە بچوو کە کەش،
کە ناوی ئەیمی یان ئانی بوو، دەگریا. ئیدی ئەمانەي بیر
بوو. بیریشی بوو چون خۆی بۆ کچە کە فری دا، ئەوہشی
بیری بوو کە دەستەکانی بەر دوو دەستی بچوو کە وەتن.

ئەي ئەي ناوی ئەوہ؟

تو بلنی رزگارم کردی؟

ئیدی تەنیا دەیتوانی بە خەيال بیر لەو دواساتەي
بکاتەوہ، وەک ئەوہی رووداوە کە چەندین سال بیت رووی
داییت. لەوہش سەرتر، ئەوہ بوو کە هیچ ھەستیکی تاییەت
بەو یادگارییە لە ناخیدا نەبوو. تەنیا ھەستیکی لەو کاتەدا
ئیدی ھەیبوو، ھەستی مندالیک بوو، کە بەئارامی لە باوہشی
دایکیدا پال کەوتییت.

چوو بۆ کوئی...؟

دوو بارە رەنگی ئاسمانە کە گورایەوہ و ئەم جارەیان بوو
بە زەردیکی نارنجی، ئینجا بە سەوزیکی گیایی، دواتریش
بە پەمەیییە ک، کە ئیدی بە بینینی، زیاتر لە ھەموو شتیکی،
پەشمەکی بیر ھاتەوہ.

تو بلنی رزگارم کردی؟

بلنی ئیستا بۆی؟

ئەي بۆ کوئی چوو... نیکە رانییە کەم؟

بؤ کوی چوو نازاره که م؟

ئیتستا ئیدی نه نیکه ران بوو، نه نازاریشی هه بوو. هه موو
 ئه و نازاران هه به دریزایی ژیانی چه شتبوونی، هه موو ئه و
 نارچه تیانه هه به رگه ی گرتبوون، وهک هه ناسه ی دم با
 رویشتبوون و نه مابوون. ئیدی ههستی به هیچ نازاریک
 نه ده کرد، ههستی به بیتاقه تی و دلتهنگی نه ده کرد. ناخی به تال
 بوو بووه وه و له نارامی به ولاره، هیچی تری تیدا نه بوو.
 له خواریه وه رهنگه کان دووباره گوران هه وه. شتیک به نهرمی
 ده جوولایه وه. ئاو بوو، ئاوی زه ریا. ئیدی به سه ر زه ریا به کی
 به رینی زه رده وه وه ستابوو. زه ریا که رهنگی کاله کی وه رگرت
 و پاش ساتیک، گورا بؤ شینیکی کال. ئیدی ورده ورده به ره و
 خواره وه به ر ده بووه وه و به خیرایی به ره و رووی ئاوه که
 ده چوو. خیراییه که ی زیاتر بوو له خیرایی هه رشتیک که
 بینبووی، به لام، له گه ل ئه وه شدا، هیچ نه ده ترسا و ته نیا
 شنه یه کی شه مال له ده موچاوی ده دا. ئیدی لمی سه ر که نار
 ئالتوونیه که ی بینی و له ساتیکدا که وته ژیر ئاوه که وه. ئیتر
 هه موو شتیک خاموش بوو.

باشه نیکه رانییه که م بؤ کوی چوو؟

نازاره که م چیی لی هات؟

ئەمىرۆ يادى لەدايىكبوونى ئىدىيە

تەمەنى پىنج سالە. دوانىوهرۆيهكى گەرمە و شوپتەكە شارى يارىي پروويىيە. بەدرىژايىي رىنگە دارىنەكە - كە بەسەر كەنارە سىپىيەكەدا دەروانىت - مىز رىز كراون. كىكىكى قانىلاي لىيە و مۆمى شىنى بەسەرەوويە، بتلىك شەربەتى پرتەقالىش دانراو. ئەوانەي لە شارى يارىيەكە ئىش دەكەن لەو ناوہ دىن و دەچن: ھەندىك لە بەردەم يارىيەكاندا دەوہستەن و ھاوار بۆ يارىيەكە دەكەن، تا سەرنجى خەلكەكە رابكىشن، ھەندىك خەرىكى نمايشى سەرنجراكىشن، ھەندىك رايىتەرى ئازەلەكانن، ھەندىكىش ئەوانەن، كە راوہماسى دەكەن. باوكى ئىدى، وەك ھەمىشە، خەرىكى كۆنكەنە. ئىدى لەلاي قاچىوہ يارى دەكات، جۆي براگەورەشى لە بەرچاوى كۆمەلىك ژنى بەتەمەندا شناو دەكات. ژنەكان وا خۆيان دەر دەخەن، كە حەزبان بە نمايشەكەي جۆيە و چەپلەي بۆلى دەدەن.

ئىدى كىلاويكى تەكساسى سوورى لەسەردايە و دەمانچەيەكى مندالانەشى بە دەستەوويە، ھەردوو شتەكەشى وەك دىارىي يادى لەدايىكبوونەكەي بۆ ھاتوون. ئىدى ھەلدەستىت و لەم مىزەوہ را دەكات بۆ ئەو مىز،

دەمانچە كەيان لى دەر دەھىتتە و دەلىت، "تالاق، تالاق"
 مىكى شى لەسەر كورسىيەك دانىشتوو و ھاوار ل
 ئىدى دەكات، "وەرەو، كورە."
 ئىدى ھەر دەلىت، "تالاق، تالاق."

مىكى شى لەگەل باوكى ئىدى كار دەكات و يارىيە
 شكاوۋەكان چاك دەكاتەو. كابرايەكى قەلەو و شەيال
 دەبەستتە، ھەمىشەش گۆرانىي ئايرلەندى بەسەر دەمەو. يە
 ئىدى پىي وايە شى بۆنىكى سەيرى لى دىت، كە لە بۆنى
 شرووبى كۆكە دەچىت. ئىدى ھەزى لەو بۆنە نىيە.
 شى دەلىت، "وەرە با بە ھەمان شىوۋە نەرتە
 ئايرلەندىيەكەي خۆمان، قاچت بگرم و سەرەو خوارن
 بگەمەو."

مىكى شى دەستە گەورەكانى دەخاتە ژىر بالى ئىدى و
 بەرزى دەكاتەو، ئىنجا قاچەكانى دەگرىت و سەرەو خوارى
 دەكاتەو. ئىدى كلاوۋەكەي دەكەوتتە خوارەو.
 دايكى ئىدى ھاوارى لى بەرز دەبىتتەو، "ئاگات لىي
 بى، مىكى." باوكى ئىدى سەرىك ھەلدەبىرەت و پىكەننىكى
 لە دۆخەكە دىت، ئىنجا دەچىتتەو سەر كۆنكەنى خۆي.
 مىكى دەلىت، "خەمت نەبى، ئاگام لىيەتى. ئىستا با بۇ
 ھەر سالىكى تەمەنت، جارىك شۆرت بگەمەو و بەرزت
 بگەمەو."

مىكى، ئىدى لەسەر خۆ نزم دەكاتەو، تائەو كاتەي
 قزى بەر زەوييەكە دەكەوتتە.
 "تەمە يەك."

مىكى، ئىدى بەرز دەكاتەو. ئەوانى تر ھەموو سەير

دەكەن و پىندەكەنن. ھەمووش پىنكەو ھاوار دەكەن،
”دوووو... سىئى.“

ئىدى، كە ئىستا سەرەوخوار شۆر كراوتەو، سەيرىكى
دەموچاۋەكان دەكات و نازانىت كى كىيە. سەرى قورس
دەيىت.

ئامادەبوۋان ھاوار دەكەنەو، ”چوۋااا... پىننىج.“

شى، ئىدى رىك دەكاتەو و دەيخاتەو سەر قاچى خۇى.
ھەموۋان چەپلە بو ئىدى لى دەدەن. ئىدى دەنوشتتەو و
كلاۋەكەى ھەلدەگىتەو. قاچى لە شتىك ھەلدەنگويت و
دەكەويت، ئىنجا ھەلدەستتەو و بەخواروخيچى دەچىت بو
لاى مىكى شى و قۇلى بەر بۆكس دەدات.

مىكى دەلىت، ”ئاي! ئاي! ئەو بو وام لىم دەدەى، پىاۋە
چكۆل.“

ھەموو پىندەكەنن. ئىدى دەسوورپتەو و رادەكات. سى
ھەنگاۋ دەنىت و دەگاتە ناۋ باۋەشى داىكى.
داىكى، كە ھەموۋى يەك - دوو ئىنجىك لە دەموچاۋى
ئىدىيەو دەورە، دەلىت، ”باشى كورە جوان و پىنچ
سالانەكەى خۆم؟“

ئىدى سووراۋە سوورە تۆخەكەى داىكى و كۆلمە ئال و
نەرمەكانى و شەپۇلى قىزە قاۋەبىيەكەى لە نىكەو دەيىنىت،
ئىنجا بە داىكى دەلىت، ”سەرەوخوارى كىرمەو.“
”چاۋم لى بوو.“

داىكى كلاۋەكە دەكاتەو سەرى ئىدى، پاشان دەيىبات
پىاسەيەكى بە شارىي يارىيەكەدا پى دەكات، دەيىبات بو
سوۋارى يارىيە فىل، بو تەماشاكردنى راۋچىيەكان و پىنىنى

ئەو ساتەى لە سەرلەئىوارەدا تۆرەکانیان دەر دەهێتتەوه
و ماسیەکان وەك پارەى ئاسنى تەر و بىسکەدار
هەلەبەزنەوه. دایكى ئىدى دەستى كۆرەكەى دەگریت و
پنى دەلێت، كە خوا ئىدىى خۆش دەوێت و شانازى پىوه
دەكات، چونكە، لە رۆژى يادى لەدایكبوونەكەيدا، كۆرىكى
ئاقى و ژىر بووه. ئەوه دلى ئىدى دەداتەوه و دونیاى
بەرچاوى دەگەرتتەوه سەر بارى ئاسایى خوى.

گه‌یشتنه‌جی

ئیدی خه‌به‌ری بووه‌وه و بینیی له کووپیکی چایی زور
گه‌وره‌دایه. کوپه‌که یارییه‌ک بوو له یارییه‌کانی ناو پارکینک،
له ته‌خته‌ی بویاخکراو دروست کرابوو، کوشنیکی بو دانیشتن
تیدا بوو، ده‌رگایه‌کیشی هه‌بوو، که به نه‌رماده به ته‌خته‌که‌وه
قاییم کرابوو. قاچه‌کانی ئیدی به‌قه‌راغه‌کانی کوپه‌که‌دا شور
بووبوونه‌وه. ئاسمان به‌رده‌وام ره‌نگی له قاوه‌یییه‌وه بو
سووری توخ ده‌گورا.

ئیدی هه‌ر ده‌یوست ده‌ستی بگاته‌گۆچانه‌که‌ی. ئه‌وه چه‌ند
سالیک بوو که ده‌خه‌وت، گۆچانه‌که‌ی له‌پشت سه‌ری خۆیه‌وه
داده‌نا، چونکه زور به‌یانی به‌بی گۆچان نه‌یده‌توانی هه‌ستیه
سه‌ر پی. ئیدی زور شه‌رمی ده‌کرد، که ئاوا‌ی لی هاتبوو،
چونکه ئه‌و، جاری جاران، هه‌میشه‌که هاورپیکانی ده‌بینی،
به‌دهم سلاو‌کردنه‌وه لییان، ده‌ستیکی به‌شانیا‌ندا ده‌کیشا.

گۆچانه‌که له‌پشت سه‌رییه‌وه نه‌بوو. ئیدی هه‌ناسه‌یه‌کی
هه‌لمژی و هه‌ستایه‌ سه‌ر پی. ئه‌وه‌ی به‌لایه‌وه سه‌یر بوو،
ئه‌وه بوو له‌گه‌ل هه‌ستانه‌که‌یدا پشتی نه‌ئیشا و جومگه‌کانی
قاچی کره‌یان نه‌هات. ئیدی خۆی قیت کرده‌وه و به‌ئاسانی
به‌سه‌ر لیواری کوپه‌گه‌وره‌که‌دا خۆی هه‌لدایه‌ خواره‌وه و

توزیک به سهیری له سهر پیی وه ستایه وه. ئیدی، هر لهو سات و شوینه دا، هستی به سی شت کرد.

یه کهم، زور دلی خوش بوو.

دووه م، به تهنیا بوو.

سینه م، هیشتا هر له شاری یاری رووبی بوو.

به لام ئەم شاری یاری رووبییه، هه مان ئەوهی پینشوو

نه بوو. هه ندیک چادری مشه مای تیدا هه لدرابوو، پارچه زه ویی

چول و فراوانیشی تیدا بوو، که به گیا داپوشرابوون. ناوه که ی

- به هوی ئەو به ربه ستانه وه که بوی دروست کرابوون -

ئه وهنده مانگ و روون بوو، به ئاسانی قه وزه ی ژیره که پت

ده بیینی. رهنگی یاریه کان سووری ناگری و سپیی کریمی

بوو - سهوز و مارونیان تیدا نه بوو - هر یاریه کیش،

شوینیکی بلیتفرۆشتنی ته خته ی تایبته به خوی هه بوو.

ئه و کوپه گه وره یه ی ئیدی تیایدا خه بهری بوو بووه وه، له

بنه رته دا به شیک بوو له یاریه کی ساده به ناوی سپین ئو

راما، ئەم ناوه ش - شانبه شانی ناوی چه ندین شوین و یاری

تر و دوکانی ئەم بهر و ئەو بهری رینگه سه ره کییه که، له سهر

پارچه ته خته ی ئەستور نووسرابوو.

جگه ره ی ئیل تیمپو، تامی جگه ره ی راسته قینه!

شوربای ماسی و په تاته / ده سه نت

یاری بابه خولی / خوشترین یاری سه ده!

ئیدی به توندی چاوی ترووکاند. شوینه که شاری یاری

روویی سه رده می مندالیی ئیدی بوو. هه فتاوپینج سال

لەو ەوبەر بوو، تەنيا ئەو ەبوو، ئىستا ەموو شتەكان نوئى بوون. لە سەر ەو ە يارىي رەورەمەي بازەبيي لى بوو، كە چەندىن سال بوو لا برا بوو، لەولاتر ەو ە شوئىكى خۇگورين و مەلەوانگەيەك، كە ئاوەكەي سوئر بوو، ەردوو شوئىنەكەش لە سالانى ۱۹۵۰ ەو ە بەتەواوى رووخىندرا بوون. لە لايەكەي تر ەو ە، چەرخوفەلەكەكەي يەكەم جارى شارى يارىي رووبى بە بۆيە سىپىيەكەي جارانيەو ە چووبوو بە ئاسماندا. لەو ديويشەو ە، ئىدى شەقام و سەربانى خانووە جەنجال و خشتسوورەكانى گەرەكە كۆنەكەيانى بينى و تىيىنى كرد تەنافى جل بە پەنجەرەي خانووەكانەو ە شور بووبوونەو ە. ئىدى ەولى دا ەاوار بكات، بەلام دەنگى دەر نەهات، تەنيا گوتى، "سلاو" بەلام ەيچ دەنگىك لە قورگىو ە نەهاتە دەر ەو ە. ئىدى دەستى لە قول و قاچەكانى دا: ئەو ەي لى دەر بچىت، كە دەنگى نەما بوو، زور ساغ و دلخوش بوو. كەمىك بەدەورى خۇيدا خولايەو ە و يەك - دوو جار بەرز بوو ەو ە. ەيچ ئازارىكى نەبوو. لە دە سالى رابردوودا، ئىدى بە چاوى خوى نەيدىبوو بەپى بروت و نەكەويتە نالەنال، يان دابنىشيت و پشتى ئازارى پى نەگات. روخسار و شىو ەي دەر ەو ەي، ەر وەك ەي ئەو نيوەرۆيە بوو، كە تيايدا دونياي بەجى ەيشتبوو: پياويكى كەتەي سىنگپان، بە كلاويك و شورتيك و كراسيكي قاو ەبيي كالەو ە، كە رىك ەي كارمەندەكانى شارى يارىي رووبى بوو. بەلام جومگەكانى نەرمتر و لەشى سووكەلەر بوو، بەشىو ەيەك، كە دەيتوانى بەپىو ە خوى بنووشتينيئەو ە و دەست لە پاژنەي پىيەكانى بدات، يان تا ئاستى سكى، قاچ بەرز بكاتەو ە. ئىدى، وەك مندال، لە

جهستهی خوی ورد ده بووه وه و زور دلخوش بوو به و هیز
و توانا تازه یه ی هه یبوو. ئیدی بوو بوو به پیاویکی سووکله
و وهک لاستیک ده کشا.

ئینجا رای کرد.

راکردنه که ی زور به لاوه خوش بوو! شهست سال زیاتر
بوو رای نه کرد بوو، یان راستتر، له سه رده می سالانی
جهنگه وه، به لام ئیستا دهیتوانی رابکات، سه رده تا به هیواشی
و به ههنگای کورت، دواتریش خیرا و خیراتر - کتومت
وهک راکردنه کانی سه رده می گهنجی. ئیدی به دریزایی ریگ
دارینه که دا بوی دهر چوو. سه رده تا به لای میزیک ی فروشتنی
که لوپه لی راوه ماسیدا - که شته کانی سه ری، هه ریه که به
پینج سهنت بوون - رای کرد، دواتریش به لای میزیک ی
به کردانی جلی مه له دا - که خاوه نه که ی به سی سهنت جلی
مه له ی به کری ده دا - تیپه ری. ئیدی هه ر به راکردن یاری
ره ره ره ی ناو ئامری تیپه راند و دواتریش به ناو کووچه کانی
شاری یاری رووبی و به به رده م نه و بینا جوانانه شدا دهر
چوو، که له سه ر شیوازی بینا سازی نه نده لووسی دروست
کرا بوون و مناره و گومه زی جوانیان هه بوو. پاشان به لای
یاری باب خولنی نه سپدا تیپه ری - که نه سپه دارینه کانی
و پیانوکه ی و شووشه و ناوینه کانی نه وه نده پاک بوون، له
دوره وه ده بریقانه وه. نه مه له کاتیکدا بوو، که له وه ده چوو
هه مووی کاتزمیریک له وه و پیش بوو بییت، که ئیدی خوی
له وه رشه که دا پارچه کانی هه مان یاری پاک ده کرده وه و
توزه که ی سه ریانی ده ته کاند.

ئیدی به ناوجه رگه ی ریگه کونه که دا - که روزانیک

ئەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

تاييدا ھەرزەكار، ھەر بەمەزەندە كىشى خەلكيان دەگوت و بەختگرەوھەكان بەختيان دەگرتەوھ و قەرەجەكانىش سەمايان تىدا دەکرد - تىپەرى. ئىدى چەناگەي نزم كوردەوھ و بالەكانى وەك ھىي فرۆكە فش كرد، ئىنجا بەو ھىوايەي راكردنەكەي ببىت بە فرىن، لەگەل ھەر چەند ھەنگاوينكدا، وەك مندال بازى دەدا و خۆي بەرز دەكردەوھ. ئەگەر كەسىك ئەمەي ببىنايە، رەنگە گالتەي بە ئەقلى بەتايە: چاودىرىكى سەرسەپى، بە تاقي تەنيا دەيەويت لاسايى فرۆكە بكاتەوھ و بفرىت. بەلام شتەكە ئاسايى بوو، چونكە لە ناخى ھەموو پياوينكدا - جا تەمەنى ھەرچەندە ببىت - مندالىك ھەيە كە دەيەويت ئاوا رابكات.

ئىدى لە راكردن وەستا. گوئى لە دەنگىكى بەرزى زىقن بوو، كە دەتگوت لە موکە بەرەيەكى گەورەوھ دىتە دەرەوھ. "ئامادەبووانى ئازىن، ئەي ئەمەيانقان پى چۆنە؟ تا ئىستا ديمەنى وا ناشىرىن و ترسناكتان ببىوھ؟..."

ئىدى لە بەردەم شانويەكى گەورەدا و لەتەنىشت كابينەيەكى بلىتبىرینەوھ وەستا بوو. شانۆكە پارچەتەختەيەكى پىوھ كرابوو، كە لەسەرى نووسرابوو:

سەيرو سەمەرەترىن مەرۆقەكانى دونيا!

نمايشى شارى يارى رەوبى!

قەلەو و لاوازەكان!

وەرن و پياوھ سەيرەكە ببىن!

شانۆكە بە خانووى توقنىەر و ھۆلى ھەراوھورىاش ناوى

رؤیشتبوو. ئیدی بیرى كه وته وه، كه په نجا سالیك پیش
ئیستا نه و شوینه داخرابوو، ریک نه و کاته ی ئیتر ته له فریون
داهینرا و خه لک پیوستییان به شوینی له و جوره نه ما بو
جوولاندنی خه یالیان.

”سهیری ئەم وه حشییه بکهن، که له زگماکه وه ب
نه خوشییه کی زور سهیره وه له دایک بووه و...”

ئیدی به ره و ده رگای چوونه ژووره وه ی شوینی نمایشه
رؤیشت. هر له و شوینه دا کاتی خوی چه ندین که سی سهیری
بینیوو. له وانه، جولی جهین، که نزیکه ی ۲۳۰ کیلو ده بوو و
ده بوایه به دوو پیاو بیخه نه سه ر پلیکانه کان، دوو خوشکی
دووانه ش هه بوون، که له پشته وه به یه که وه نوو سابوون و
موسیقایان لی ده دا. نمایشه کان پیاویان تیدا بوو، شمشیری
قوت ده دا، ژنی ریشدار، ههروه ها دوو برای هیندی، که
ئه وهنده له نه وتدا ما بوونه وه، پیستیان، وه ک لاستیک، ده کشا
و به سه ر چوار په لیاندا شو ر ده بووه وه.

ئیدی به مندالی به زه ییی به ئەندامانی نمایشه که دا دهاته وه،
چونکه نه و ئەندامانه ناچار ده کران له کوخی بچوو کدا دابنیشن،
یان هر له سه ر شانۆکه بمیننه وه، هه ندیک جار ده یانخسته
قه فه سه وه و ئەندامانی تری نمایشه که به به رده میاندا ده هاتن
و به گالته پیکردنه وه په نجه یان بو راده کیشان. چه ند که سینکیش
له ده ره وه ی شوینه که هاتو هاواریان ده نایه وه و خه لکیان بانگ
ده کرد بو نمایشه که. نه و ده نگه ی ئیدی گوئی لی بوو، ده نگه
یه کیک له و که سانه بوو!

”ئه وه ی به سه ر ئەم پیاوه ی ئیمه هاتوو، ته نیا به سه ر
پیاوی نه گبه تدا دی! له وپه ری دونیا وه هینا ومانه تا ئیوه

ئەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

سەيرى بگەن و لىنى ورد بىنەوہ.

ئىدى خۆى كرد بە ھۆلەكەدا. تارىك بوو. دەنگەكە بەرزتر بووہوہ.

”ئەم رووحە داماوہ لىرەدايە و گۆرانيكى قورس بەسەر جەستەيدا ھاتوہوہ...“

دەنگەكە لە لايەكەي تری تەختەي شانۆكەوہ دەھات.

”تەنيا لىرە، لە شوینی سەيروسەمەرەترين مرۆفەكانى دونيا، دەتوانى ئەوہندە لەم كەسە نزىك...“

ئىدى پەردەكەي لا دا.

”بىتەوہ و سەيرترين شت بىيى...“

دەنگى ئەو كابرايەي ھاواری دەكرد، ئەما و ئىدى

بەحەپەساويیەوہ چەند ھەنگاويكى بۆ دواوہ نا.

لەسەر تەختەي شانۆكە پياويكى تەمەن مامناوہند، كە

شانە بارىكەكانى كەمىك بەپىشدا ھاتبوون، بەتەنيا لەسەر

كورسىيەك دانىشتبوو. پياوہكە لە كەمەر بۆ سەرەوہ ھىچى

لەبەردا نەبوو، ورگىشى بەسەر قايشەكەيدا شۆر بوو بووہوہ

و چىن چىن چووبووہ سەر يەك. قژى كورت بوو، لىوہكانى

بارىك بوون و دەموچاوى درىژ و ماندوو دەينواند.

جەستەي كابرا تايبەتەندىيەكى جياكەرەوہى ھەبوو، كە

ئەگەر ئەو تايبەتەندىيە نەبووايە، لەوانە بوو ئىدى ھەر

بىريشى نەكەويتەوہ كىيە. تايبەتەندىيە جياكەرەوہكەش ئەوہ

بوو، كە كابرا ھەموو گيانى شىن بوو!

پياوہكە سەيرىكى ئىدى كرد و گوتى، ”چۆنى ئىدوارد،

چاوہرېم دەكردى.“

یه کهم کهس، که ئیدی له بههشت دهیپینیت

پیاوه شینه که له سه رخو له سه ر کورسییه که ی ههستا و ب
ئیدی گوت، "مه ترسه، مه ترسه."

دهنگی زور نارامکه ره وه بوو، به لام ئیدی هه ر لینی ورد
ده بو وه وه. ئیدی ئەم پیاوه ی به نه سته م ناسیوو، ئە ی ئیستا
بوچی دووباره هاتبو وه وه سه ر ریی؟ له لای ئیدی، ئەم پیاوه
شینه وه ک ئەو ده موچاوه سه یرانه بوو، که دینه خه ونه کانتوه
و توش که سه یینی هه لده ستیت، به ده ورو به ره که ت ده لیت،
"تو بلی دوینی شه و خه وم به کیوه بیینی؟"

پیاوه شینه که به ئیدی گوت، "هه ست ده که ی جه ست
وه ک جه ستی مندال وایه، راسته؟"
ئیدی سه ری له قاند.

"ئه وه چونکه ئەو کاته ی منت ناسی، مندال بووی
ئیتاش به هه مان ئەو هه ستانه وه ده ست پی ده که یته وه."
ئیدی له خوی پرسی، "ده ست به چی ده که مه وه؟"

پیاوه شینه که چه ناگی به زر کرده وه. رهنگی پیستی
وه ک رهنگی هه لوژه ره شه ی گه ییو وا بوو، په نجه کانیشی
چرچ بوو بوون. به ره وه ده ره وه ی هوله که رویشت و ئیدییش
به دوایدا هه نگاوی نا. شاری یارییه که که سی تیدا نه بوو،

كە نارەكەش چۆلوهۆل. تۆ بلىيى تەواوى ھەسارەكە چۆل بووبىت؟

پياوھ شىنەكە گوتى، "دە قسەيەك بکە،" ئىنجا بە دەست ناماژەي بۆ يارىي رەورەوھەي مەرگەكە - كە لە تەختە دروست كرابوو - كرد. ئەو يارىيە پىنشى دەگوترا يارىيە تەمبىكەرەكە، لەبەر ئەوھەي دوو پىچى زۆر قورسى تىدا بوو. يارىيەكە بۆ يەكەمىن جار لە سالانى ۱۹۲۰دا دروست كرابوو، سەكەكانى لەسەر تايە دانرابوون و بەو ھۆيەشەو، ئەو ەرەبانانەي نەفەرەكان دەچوونە ناويان زۆر بەخىرايى پىنچيان بۆ نەدەكرايەو، چونكە ئەگەر خىرا پىنچيان بگردايەتەو، لەسەر سەكەكە دەر دەچوون.

"ئەرى ئىستاش ھەر يارىيە تەمبىكەرەكە خىراترىن يارىيە دونيايە؟"

ئىدى سەيرىكى يارىيە شەقوشرەكەي كرد، كە چەندىن سال بوو لە شارى يارىيە رووبىدا ھەلگىرابوو، ئىنجا ھەر بە سەربادان پياوھ شىنەكەي تىگەياندا، كە نەخىر، چىي تر ئەو يارىيە خىراترىن يارىيە دونيا نەبوو.

پياوھ شىنەكە گوتى، "ئى، ئى! خۆشم ھەر پىم وا بوو. لىرە شتەكان ناگورىن، بەداخىشەو ەبە پىچەوانەي ئەوھوھە كە خەلك دەيلىن - ناتوانى لەناو ھەورەكانەوھە سەيرى خوارەوھە بکەي."

ئىدى لە دلى خۆيدا بەسەر سوورمانەوھە پرسىي، "ئىرە؟ بۆ ئىرە كوئىيە؟"

پياوھ شىنەكە، وەك ئەوھەي دلى ئىدىي خويندبىتەوھە، زەردەخەنەيەكەي كرد، ئىنجا دەستىكى كىشا بە شانى ئىدىدا.

ئیدی ههستی به گه رمییه ک کرد، که هه رگیز پیشتر گه رمییه
 وای ههست پی نه کردبوو، ئینجا بیر کردنه وه کانی له میشکیدا،
 له شیوهی رسته یه کدا رژان: من چون مردم؟
 پیاوه شینه که گوتی، "به رووداویک."
 چه ندیک ده بی مردووم؟
 "ده قیقه یه ک، کاتژمیریک، هه زار سالیک..."
 ئە ی ئیستا له کویم؟

پیاوه شینه که به توندی لیوه کانی خسته سه ر یه ک، ئینجا
 پرسیاره که ی دووباره کرده وه، "له کویییی؟" ئاوړیکی دایه وه
 و قوله کانی هه لبری. له چاو تروو کانیکدا یارییه کانی شاری
 یاری رووبی ژیانیان تی گه رایه وه: چه رخوفه له که که هیواش
 هیواش که وته وه خولانه وه، سه یاره ی پیاکه وتنه کان ده ستیان
 کرد به خو کیشان به یه کدا، ره وره وه ی مه رگه که سه ره و ژوور
 سه ر که وت، بابه خولیتی ئە سپه که له سه ر ئاوازی ئە
 گورانییه ی له گه ل یارییه که دا لی ده درا، که وته هه لبه زودابه ن.
 زه ریا که له ولاتره وه بوو، ئاسمانه که ش رهنگی لیموی گرتبوو.
 پیاوه شینه که گوتی، "قابیله له کوینی؟... له به هه شتی."

ئیدی به توندی سه ری با دا: نا! شتی وا نابی.
 پیاوه شینه که که یفی له دوخه که ده هات، گوتی، "ناکری
 ئەم شوینه به هه شت بی؟ بو ناکری؟ له بهر ئە وه ی ئە مه ئە
 شوینه یه، که لیتی گه وره بووی؟"

ئیدی ده می کرده وه و "به لی" یه کی لی هاته ده ر.
 پیاوه شینه که سه ری له قاند، "خه لک زور جار به که م
 سه یری ئەو شوینه ده که ن، که لیتی له دایک بوون، به لام

ئەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىيىت

دەشى بەهەشت لە سووچ و قوژبىنانەدا بى، كە ھەر خەيالمان بۇيان ناچى. بەهەشت چەندىن ئاستى ھەيە. بۇ من، ئەمە ئاستى دووھەمە؛ بۇ توش، يەكەم.

پىاوە شىنەكە، ئىدىيە بە پاركەكەدا گىرا و ھەردووكيان پىكەو بەلای مېزى جگەرەفروشتن و ەرهەبانەي لەفەي سۆسج و يارىي قومارەكەدا - كە گىژەكان پارەكانيان تىادا دەدۇراند - تىپەرىن.

ئىدى لە دلى خۇيدا ھەر بىرى دەكرەو، "يانى بەهەشت ئىرەيە؟ زور بىمانايە!" ئاخىر ئىدى بەدرىژايىي نىوھى زىاترى تەمەنى، خۇزگەي خواستبوو لە شارى يارىي رووبى رزگارى بىيت. ئەو شارى يارىيە لەلای ئىدى شوينىكى ئاسايى بوو، شوينىك بوو بۇ ھاواركردن و مېزبەخۇداكردن و گورپىنەوھى دۇلارە سەوزەكانت بە بووكەشوشەي بچووك، بۇيە ئىدى برواي نەدەكرد شوينىكى لەو جۇرە، شوينى ھەوانەو و ئاسوودەيى ھەتاھەتايى بىت.

ئىدى دووبارە ھەولى دايەو قسە بكات، بەلام لە نووزەيەك زياتر، ھىچى تر لە سنگىەو نەھاتە دەرەو. پىاوە شىنەكە ئاورى بۇ دايەو.

"دەنگت بۇ دەگەرپىتەو. ھەموومان ئەوھمان بەسەر ھاتووە. كاتىك بۇ يەكەم جار دەگەيتە ئىرە، قسەت بۇ ناكرى."

پىاوە شىنەكە زەردەخەنەيەكى كرد و بەردەوام بوو، "ئەوھش يارمەتيت دەدا باشتر گوى بگرى."

لەناكاو پىاوە شىنەكە گوتى، "لە بەهەشتدا پىنج كەس

دەبینی. ھەریە کە مان بۆ شتیک ھاتووینە تە ژیان تە ھە. رەنگ
لە کاتی خۆیدا ئەو شتە تە زانیی، بەلام ئیستا دەرفەتی
ئەو تە دەدریتی بیزانی. ئی بە ھەشتیش ھەر بۆ ئەو دەروست
کراو، تا لەو ژیانە تییگە، کە لە دویادا بەسەرت بەرد.

ئیدی شلە ژاو دیار بوو.

”خەلک وا دەزانن بە ھەشت ھەر باخ و باخاتی خۆشە،
یان شوینیکە، تیایدا دەتوانی بەسەر ھەر ھەکاندا برۆی، یان
بە کەیفخۆشی لە گۆی رووبار و سەر شاخان رابویری، بەلام
دیمەنە جوانەکان، بەبی ئاسوودەیی ناخ بیمانان. گرتگرتین
پاداشت کە خودا بتداتەو، ئەو ھەو ھەو شتە تە بۆ روون
بکاتەو و تیت بگەین، کە لە ژیان تە روویان دا و تییان
نەگەشتی. ئەو ئاسوودەیی ھەو بۆی دەگەری، لە ئەو ھەو.
ئیدی کۆکە یەکی کرد و ھەولی دا دەنگی بەینیتەو، ئیتر
بیزار بوو بوو لەو ھەموو بیدەنگ بوونە ی تیی کەوتبوو.

”ئیدوار، من یە کەم کەسی تۆم. ئەو کاتە ی مردم و ھاتم
بۆ ئیرە، پینج کەسی تر رووداوەکانی ژیان میان بۆ روون
کردمەو، ئینجا منیش ھاتم بۆ ئیرە و چاوەروانی تۆم کرد،
بۆ ئەو ی چیرۆکی خۆم بۆ بگیرمەو، ئەو چیرۆکە ی دواتر
بوو بە بەشیک لە چیرۆکە کە ی تۆش. خەلکی تریش ھەن،
چاوەریت دەکەن. تیا یاندا یە ناسیوتە و تیا یاندا یە نەتەناسیو،
بەلام ھەموویان، پینش ئەو ی بمرن، بە ژیان تە تییەریون و
بۆ ھەتا ھەتایە ژیان تیان گوریو.”

ئیدی، بە ھەموو ھیزی خوی پالی بە دەنگیکەو، نا، تالە
سینگیو، سەری بخاتە سەر ھەو. دوا جار یە ک - دوو وشە ی
بۆ ھاتن، ”تۆ... چۆن...“

ئەو پىنج كەسەي لە بەھشت دەيانىيىت

دەتگوت جووچكە و لەوديو تويكلى هيلكە كە يەو دەنگى

دەيت.

”تو... چۆن...؟“

پياوھ شينەكە بەئارامگرتنەوھ چاوھرئى ئيدىيى كرى، تا

قسەكەي تەواو بكات.

”تو... چۆن... مردى؟“

پياوھ شينەكە كەمىك سەرى سوور ما. زەردەخەنە يەكى

بو ئيدى كرى و گوتى، ”تو منت كوشت.“

ئەمىرۆ يادى لەدايكبوونى ئىدىيە

حەوت سالانە. ديارىسى يادى لەدايكبوونەكەى تۆپىنكى بەيسبۆلە. تۆپەكە لە دەستەكانىدا دەگوشىت و ھەست بە ھىزىكى زۆر دەكات، لە قۆلەكانىدا دىت و دەچىت. خۇى ۋەك يەكىك لەو يارىزانە لىھاتووانە دىتە بەرچاۋ، ك ۋىتەكانىانت لەناۋ جىسى كراكەر چاكدا بۆ دەر دەچىت، بۆ نمونە، ۋالتەر جۇنسۇن*.

جۆى براى دەلىت، "دەى، ھەلى بدە."

ئىدى و جۆ رادەكەن و بەلاى يارىسى بەيسبۆلى بۆلىنگدا تىدەپەرن. لەو يارىدەدا بە دارىكى بەيسبۆل لە تۆپىك دەدەيت و دەىگرىتە كۆمەلىك بتل، ئەگەر سى بتل بخەيت، شەربەتىكى گۆىزى ھىندى و قەسەيىك دەبەيتەۋە.

جۆ دەلىت، "دەى ئىدى، ھەلى بدە."

ئىدى دەۋەستىت و بە خەيال خۇى لە يارىگە يەكى يارىسى بەيسبۆلدا دەيىنىت. تۆپەكە ھەلدەدات. براكەى دەستەكانى دەكاتەۋە، بەلام تۆپەكەى بۆ ناگىرىتەۋە.

* ۋالتەر جۇنسۇن Walter Johnson: يارىزانىكى بەناۋبانگى يارىسى بەيسبۆل بوو، كە بۆ ماۋەى بيست سال و لە سالى ۱۹۰۷-۱۹۲۷، خولى تىپە پلەيەكەكانى ئەمەرىكادا يارىسى كرد.

جۇ ھاوار دەكات، "زۇر قايىم ھەلت دا."
ئىدى دەقىژىتت و دەلىت، "تۆپەكەمم! ون نەبى، جۇلە."
ئىدى بەوردى سەيرى تۆپەكە دەكات. تۆپەكە بەدرىزايى
رېگە دارىنەكەدا دەروات و لەپشت شوتى نمايشەكەوہ خۇى
دەكات بە خىمەيەكدا. ئىدى رادەكات بۇى و جۇش بەدوايدا.
ئىدى لە جۇ دەپرسىت، "دەزانى كەوتە كويوہ؟"
"نا."

كەسىك بەشى پىشەوہى خىمەيەك ھەلدەداتەوہ و بە
دەنگىكى ناخۇش قسەكانيان پى دەپرىت. ئىدى و جۇ سەر
بەرز دەكەنەوہ و ژن و پياويك دەينىن، ژنەكە زۇر قەلەوہ و
پياوہكەش بەشى سەرەوہى رووتە، ھەموو گيانى بە مووى
سوور داپۇشراوہ، ھەردووكان كارەكتەرى سەروسەمەرەى
ناو نمايشە ترسناكەكەن.

مندالەكان لە جىي خۇيان سەر دەبن.
پياوہ تووكنەكە بە زەردەخەنەيەكى گەورەوہ دەلىت،
"تەوہ چى دەكەن لىرە، ھەى نازانم چىيانە؟ بەتەمان بەزم
بىتەوہ؟"

لىوہكانى جۇ دەلەرزىن. لە چاوترووكانىكدا جۇ دەست
بە گريان دەكات و بە قەلەمبارىك بۇى دەر دەچىت.
ئىدىش ھەلدەستىت و دەيەويت رابكات، بەلام لەو كاتەدا
چاوہكانى دەچنە سەر تۆپەكەى، كە لەژىر تەپلەكىكى
تەختەدا گىرساوہتەوہ. ئىدى بەورىايىسەوہ سەيرى پياوہكە
دەكات و وردەوردە دەچىت بۇلاى تۆپەكە.

لەژىر لىوہوہ دەلىت، "تۆپى خۇمە."
تۆپەكە ھەلدەگرىتەوہ و رادەكاتەوہ بۇلاى جۇرى براى.

ئىدى بەرەقى گوتى، "گوى بگره، بەرئز، من قوم نەكوشتورە
من ھەر نازانم تو كىنى."

پياوھ شىنەكە - وەك ئەوھى بىھوئىت ميوانىك ھىور بکاتەوہ
- لەسەر کورسىيەك دانىشت و زەر دەخەنەيەكى کرد، بەلام
ئىدى ھىشتا بەپىوھ مابووھوھ و لە حالەتى نامادەباشىدا بوو.
پياوھ شىنەكە گوتى، "با سەرھەتا ناوى خومت پى بلیم
من ناوم جوزيف کورئىچىکە، کورى بەرگدروویەکم و
خەلکى گوندىكى بچووکم لە پۆلەندا. سالى ۱۸۹۴ ھاتىن بۆ
ئەمەرىکا. ئەو کاتە من پىنج - شەش سالان بووم. دایکم
دەيخستە سەر محەجەرەى بەشى سەرەوھى کەشتىيەکە و
بەدەم باى شەمالى دونيايەكى تازەوھ راي دەژەنیم. ئەوھ
بوو بە يەكەم يادگارىي مندالىي من.

"ئىمەش، وەك زۆربەى كۆچەرەكان، پارەمان پى نەبوو. لە
مەتبەخەكەى مالى ماممدا، لەسەر يەك دۆشەك دەخەوتىن
باوكم بەناچارى دەستى کرد بە ئىشکردن لە کارگەيەكى
درووماندا و لەوى قۆپچەى بە چاکەتەوھ دەکرد. کاتىك بووم
بە دە سالان، لە خویندن دەرى ھىنام و بردمىە لای خوى"
ئىدى سەيرى دەموچاوى داماوى پياوھ شىنەكە و لىوھ
بارىكەكانى و سىنگە چرچبووھەكەى کرد و لە دلى خويىدا
گوتى، "باشە بۆ ئەم شتانه بۆ من باس دەکا؟"

"خۆم، هەر بهسروشست، مندالیکى ترساو بووم، نهو
دهنگهش که له کارگه کهدا دروست دهبوو، نهوهندهی تر
دهیترساندم. من هیشتا ته مه نم هیی نهوه نهبوو بچمه شوینی
ئاوا و گویم له بۆله بۆل و جنیوی نهو هه موو پیاوه گه ورانه
بی. هه رکاتیک چاودیره که لیمان نزیک ده بووه، باو کم پیی
ده گوتم، 'سه ر دابخه، با نه تبینی.' جاریکیان له تریکم دا و
قووتوویه ک قوچچه م رشت، قوچچه کان به و ناوه دا بلاو
بوونه وه. کابرای چاودیر به سه رمدا قیژاندی، پیی گوتم که
مندالیکى بیکه لکم و ده بی دهر بکریم. هیشتا نهو ساته م
له به رچاوه، که باو کم وه ک سوالکه ر که وته پارانه وه لیی،
چاودیره که ش گالته ی له باو کم ده هات و به پشتی دهستی،
لووتی دهسری. خه ریک بوو له ئازاردا گه ده م ده ته قی.
هه ستم کرد قاچه کانم ته ر بوون. سه یریکى خواره وه م کرد،
چی ببینم! چاودیره که دهستی بۆ پانتۆله ته ره که م راکیشا و
که وته پیکه نین، ئینجا کریکاره کانى تریش سه یریان کردم و
نه وانیش پیکه نین.

"له دوای نهو رووداوه وه، باو کم قسه ی له گه ل نه کردمه وه.
پیی وا بوو من شه رمه زاری لای خه لکم کردووه، نه مه ش،
به پیی پیوه ره کانى ناو نهو دونیایه ی باو کم تیایدا ده ژیا،
راست بوو. ده کری باو کان به دهستی خویان کوره کانیان
تیک بشکینن، من له دوای نهو رووداوه وه، به جوریک له
جوره کان تیک شکام و مندالیکى ترساوم لی دهر چوو. که
گه وره ش بووم، هه ر نیگه ران و ترساو بووم. له هه مووشی
خراپتر، به گه وره ییش هیشتا شه وان میزم به خۆمدا ده کرد.
بۆیه به یانینان به دزییه وه بیجامه و چه رچه فه ته ره که م

دەبرد و لە دەستشۆرە کەدا دەمشتن. بە یانییەک سەرم
 هەلبەری و بینیم باوکم گەیشتوووەتە سەرم. باوکم چەرچەف
 میزاوییەکانی بینی و بە جۆریک سەیری کردم، کە هەرگیز
 بیرم ناچیتەو، بە چاوەکانیدا دیار بوو بیهویت هەر لەوینا
 ئەو دەزوو بەچریننی، کە ژیانمانی پێکەووە دەبەست.

پیاوێ شینە کە لە قسە وەستا. پێستە کە ی، کە دەتگوت بز
 ماوێیەکی زۆر لە گیراوێیەکی شیندا دانراو، لە سەر ورگی
 چین چین بوو بوو. ئیندی چاوی لە سەر لا نە دەبرد.

پیاوێ شینە کە گوتی، "ئیندوار، من لە زگمماکەوێ ناوا
 سەیرۆسە مەرە نەبووم، بەلام ئەو کاتە ی وام لی هات.
 چارەسەری پزیشکی ئەو هەندە پیش نەکە و تێبوو. منیش بز
 چارەسەری ترسە کەم چووم بۆ لای دەرمانسازیک و داوام لی
 کرد شتیکم بداتی. ئەویش بتلیک نیتراتی زیوی دامی و پنی گونم
 لە گەل ئاو تیکە لی بکەم و هەموو شەوێک کە میکی لی بخۆمەو.
 پاش ماوێیەک، نیتراتی زیو بە فەرمی وەک ژەهر ناسیندرا، بەلام
 ئەو کات من هیچ چارەسەریکی ترم لە لا نەبوو. کە دەمیینی
 نیتراتە کە کاریگەریی لە سەرم نییە، دەمگوت دیارە هیی ئەو بە
 کەمی لی دەخۆمەو، لە بەر ئەو، زیاترم دەخوار دەو. هەندیک
 جار دوو یان سێ قومی گەرەم بە بیی ئاو هەل دەدا.

"پاش ماوێیەک، تێبینیم کرد خەلک زۆر سەیرم دەکن
 خەریک بوو رەنگم دەبوو بە خۆلە میشی. شەرمم دەکرد و
 نارهەت بووم، منیش، تا دەهات، زیاتر و زیاترم لە نیتراتی
 زیو کە دەخوار دەو. ئەو هەندەم زانی، پێستم لە رەساسییەو
 بوو بە شین. ئەم حالەتە یەکیک بوو لە کاریگەریی
 لاوێکییەکانی ئەو ژەهرە."

پىاوه شىنەكە بۇ ساتىك لە قسە وەستا و دووبارە -
ئەم جارە بە دەنگىكى نزمتر - دەستى پىن كردهو، "لەو
كارگەيەي كارم دەكرد، دەر كرام. چاودىرەكە دەيگوت گوايە
كرىكارەكانى تر لىم دەترسن. ئى منىش بەبى ئىش و بەبى
كار چۆن خۆم بژياندايە؟ لەكوى بژيامايە؟

"كەلاوئەيەكى تارىكم دۆزىيەو و تىايدا، لەژىر كلاو و
پالتويەكدا، خۆم گرمۆلە دەكرد. شەويكىان، كۆمەلىك پىاو، كە
بەنيازى سازكردنى كەرناقال و شتى وا بوون، هاتن بۇ ئەو
ناو. جگەرەيان دەكىشا و پىدەكەنين. يەكىك لە پىاوهكان، كە
پىاويكى بچووك بوو، قاچىكىشى تەختە بوو، ھەر سەيرى
دەكردم. دواتر هات بۇ لام.

"ھەر ئەو شەو رىك كەوتىن منىش بەشدارىيى نمايش
و كەرناقالەكەيان بكەم. لەو شەوئەو، ژيانم بەھاي بۇ
گەراییەو."

ئىدى، لە دەموچاوى پىاوه شىنەكەدا، پىدەسەلاتىي
خويندەو. ئەو خۆي ھەموو كات دەيويست بزانىت ئەندامانى
نمايشەكەي ناو شارى يارىيەكە كىن و لەكويوھاتوون.
ئەو پىي و بوو ھەريەكەيان خاوەنى چىرۆكىكى پر خەم و
خەفتى خۆيەتى.

"ئىدوارد، بە ھۆي ئەو بۆنە و كەرنەقالانەو، زۆر ناوى
تازەم بۇ دروست بوو. ھەندىك جار ناوم پىاوه شىنەكەي
جەسەرى باكوور بوو، يان پىاوه شىنەكەي جەزائىر، يان
پىاوه شىنەكەي نىوزلەندا. من خۆم نەچووبووم بۇ ھىچكام
لەو شوینانە، بەلام بەلامەو خۆش بوو كە ئاوا دەبووم بە
خەلكى ئەو ولاتە دوورانە، ھەرچەندە ئەو زانيارىيە تەنيا

له سهر پارچه ته خته یه ک یان ئاسنیک دهنوسرا و هیچی تر. نماییشه کان ساده بوون؛ من دهچوومه سهر ته خته ی شانوکه و داده نیشتم. له که مهرم بو سهره وه رووت بوو. خه لک به و ناوه دا دههاتن و دهچوون. ئه و کابرایه شرک له دهره وه دانرابوو بانگی خه لک بکات بو نماییشه که هاواری ده کرد و وه ک شتیکی زور سهر و داماو باسی منی ده کرد. دوو عانه م به م ئیشه دهخسته گیرفانمه وه. جاریکیان به ریوه به ری نماییشه که نازناوی باشتترین ده عبا ی لی نام. منیش - ههرچه نده قسه که شی ناخوش بوو - شانازیم به نازناوه که وه ده کرد. کاتیک ئیتر کومه لگه چاره ی ناوی به ردیشت تی بگرن، ههر قبولته.

"زستانیکیان هاتم بو ئه م شاری یاری رووبییه. خه ریکی سازکردنی نماییشیک بووین به ناوی نماییشی هاوولانییه سه یروسه مه ره کان. بو من زور خوش بوو که له ئه سپ و عه ره بانه ی که رنه قاله کان دوور که وتبوومه وه و شوینیکی نرم دوزیبوووه.

"ئه م شاری یارییه بوو به لانه یه ک بو من. له ژووریکدا، له سه روو دوکانی له فه که وه، ده ژیام. شه وان له گه ل ئه نداملانی نماییشه که و ته نه که چیه کان و هه ندیک جاریش له گه ل باوکت کونکه نم ده کرد. به یانییان زوو، ئه گه ر کراسی دریزم له به ر بگردایه و خاولییه کم به سهر شانمدا بدایه، ده متوانی به قه راغ ئه م که نارهدا پیاسه بکه م و که سیش لیم نه ترسی. ره نگه ئه مه شتیکی ئه وه نده گه وره نه بی، به لام بو من نازادییه کی خوش بوو، که زور که م دهره فتم بو دهره خسا تامی بکه م." پیاوه شینه که وه ستا و سه یریکی ئیدی کرد.

”تینگە یشتی بۆ لەم شارى یارییهین؟ چونکە ئێرە بەهەشتى
منە، نەک هیى تۆ.“

چیرۆکیک بە نمونە وەر بگرە و لە دوو گوشە نیگای
جیاوازهوه لێى بڕوانە.

سال، سالی ۱۹۲۰هەکانە و یەکشەممەیهکی مانگی تەممووزە.
بەیانیهکی باراناوییه و ئیدی و هاوڕیکانی یاری بەو تۆپی
بەیسبۆلە دەکەن، کە ئیدی نزیکەى سالیک لەووبەر وەک
دیاریی یادی لەدایکبوونی بۆی هاتوو. لەو ساتە رابمینه،
کە تۆپەکە بەسەر سەری ئیدیدا گیفە دەکات و دەکەوێتە
سەر شەقامەکە. ئیدی، کە پانتۆلیکی قەیفەى لەبەردایە و
کلاویکی خووریی لەسەرە، بەدوای تۆپەکەدا رادەکات و
دەچیتە بەردەم سەیارهیهکی فۆردی مۆدیل ئەى. سەیارەکە
دەخشینیت، یەک مووی دەمینیت لە ئیدی بدات. ئیدی وەک
شەقشەقە دەلەرزیت و هەناسەبرکینی پێ دەکەوێت. پاش
کەمێک، تۆپەکە دەهینیتەوه و رادەکاتەوه بۆ لای هاوڕیکانی.
دواتر یارییهکە تەواو دەبیت و مندالەکان رادەکەن بۆ هۆلی
داخراوی یارییهکان و لەوئێهە یارییه دەکەن، کە تیایدا
بە قولاپینکی بچووک، بووکەلەى گچکە لە سندوقیک دەر
دەهینیت.

ئێستا هەمان چیرۆک بە نمونە وەر بگرە و لە
گوشە نیگایهکی ترهوه لێى بڕوانە. پیاویک فۆردیکی مۆرئیل
ئەى پێیه، هیى هاوڕیهکیهتی و ئەم خۆی لەسەر فێر دەکات.
شەقامەکە بە هۆی بارانی ئەو بەیانیهوه تەر و خلیسک
بووه. لەناکاو تۆپینکی بەیسبۆل دەکەوێتە سەر شەقامەکە

و کوریکیش به دوایدا راده کات. شوڤیره که خیرا پی به
ئیس توپدا ده نیت سووکانه که توند ده گریت، سه یاره که که میک
ده سووری و تایه کان قریشکه ده که ن.

شوڤیره که تا راده یه کی باش کونترولی دوخه که ده کات و
به رده وام ده بیت له لیکوورین. نه و منداله ی هاتووه توپه که
به ریته وه، له ناوینه که ی به رده م شوڤیره که دا دیار نامینیت.
به لام کابرای شوڤیر بیری هر لای نه وه یه، که چنده که می
مابوو له منداله که بدات. به و هویه شه وه، هیشتا کاریگر بی
حاله ته که له سهر جهسته ی هر ماوه. بریکی زور له ماده ی
نه درینالین له جهسته یدا ده رژی ت و دلی ده که ویته ته پوکوت.
دلیشی به هیز نییه، بویه نه و ته پوکوته برستی لی ده بریت.
دواجا شوڤیره که گیز ده بیت و خهریکه به لادا بیت. سه یاره که
یه که تیزی ماوه بیدات به سه یاره کی تر دا. شوڤیری به رامهر
هورینیک لیده دات و شوڤیری فورد ده که ده ست ده شکینیته وه و
ئیس توپکی قایم ده گریت. به مه سه یاره که که میک ده سووریت
و به کولانیکدا خل ده بیته وه، دوا جا خوی دهاد به سه یاره کی
وه ستاودا. پیکدادانه که ده نگینکی نرمی دیت. لایته کانی فورد ده که
ده شکین، به کاریگر بی ئیس توپه قایمه که ش، سهری کابرای
شوڤیر ده دریت به سووکانه که دا و ناوچاوانی خوینی لی دیت.
کابرا له فورد ده که داده به زی، تا بچیت زیانی روودا وه که بیینیت،
به لام هر له ویدا و له سهر شوسته که به لادا دیت. ده ماری
قولی چه پی رهق ده بیت و سینگی توند ده بیت. کات، به یانیسه کی
یه کشه ممه یه، کولانه که زور چوله، بویه پیاوه که له وی

* له نایینی مه سیحیدا، به یانیانی یه کشه ممه کاتی کوبوونه وه و نوینزی
به کومه له له کلیسادا.

لهته نیشته سه یاره که یه وه ده مینیتته وه و که س فریای ناکه ویت.
ورده ورده خوینهنه ره کانی جهسته ی وایان لی دیت، چیی دی
ناتوانن خوین بهیننه وه بو دلی. کاتژمیریک تیده په ریت و دوا جار
پولیسیک دهیدوزیتته وه. پشکنه ریکی پزیشکی ده پیشکنیت و
دواتر رای ده گه یه نیت، که کابرا مردو وه، هوکاری مردنه که شی
به جهلته ی دل تومار ده کریت. شو فیره که هیچ خزم و که سینی
له و شوینه نییه.

ئه مه هه مان چیرۆکه، به لام له دوو گوشه نیگای جیاوازه وه:
هه مان رۆژه، هه مان ساته، به لام لایه ک به خوشی ته واو
ده بیت و تیایدا مندالیک به پانتولیکی قه یفه وه خوی ده کات به
هولی داخراوی یارییه کاندای و به قولاپیکی بچووک، بوو که له
له سندوقیک دهر ده هینیت، لایه که ی تریش له به شی پزیشکی
دادوهری به ناخوشی ته واو ده بیت و تیایدا کارمه ندیک هاوار
له کارمه ندیکی تر ده کات، که بچیت سهیری جهسته ی شین
و سهیروسه مه ره ی مردوویه کی تازه بکات.

پیاوه شینه که چیرۆکه که ی له گوشه نیگای خویه وه ته واو
کرد و به دهنگیکی نزم گوتی، "ئیسنا تیگه یشتی، کوره چکول
گیان؟"

ئیدی له رزیککی پیدایهات و له ژیر لپوه وه گوتی، "ئه ی
هاوار! شتی وا چون ده بی!"

ئەمىرۆ يادى لەدايىكبوونى ئىدىيە

ھەشت سالانە. لەسەر قەراغى قەنەقە يەكى بەرگ چوارگۆشە چوارگۆشە دادەنىشىت و بەتوورە يىيەو قۆلەكانى لەسەر سىنگى دەخاتە سەر يەك. دايكى لە بەردەمىدا، لەسەر زەوييەكە دانىشتوو و قەيتانەكانى بۆ دادەخات، باوكىشى، لەبەر ئاويتەكەدا وەستاو و بۆينباخەكەى رىك دەكات. ئىدى دەلىت، "من نامەوئى يىم."

دايكى، بەبى ئەوئى سەرى بەرز بىكاتەو، دەلىت، "دەزانم ناتەوئى يىي، بەلام دەبى برۆين. ھەندىك جارى پرووداوى ناخۆش روو دەدەن، دەبى بەناچارى ھەندى شت بىكى."

"بەلام، ئاخىر ئەمىرۆ يادى لەدايىكبوونمە."

ئىدى بەخەمبارىيەو سەيرى ئەوبەرى ژوورەكە دەكان و لە سووچەكەدا ئەو پاكەتە يارىيە دەبىنىت، كە كۆمەلىك پارچەى بچووكى شتدروستكردن و سى تايەى لاستىكى تىدايە. ئىدى لە شتپىكەو ھەناندا زۆر لىھاتوو، نىازى وا بو بەو پارچانە گەلابەيەك دروست بىكات و لە ئاھەنگى يادى لەدايىكبوونەكەيدا، پىشانى ھاوپىكانى بدات، بەلام ئىستە دەبىت لەجىياتىي ئەو خۆى بگۆرىت و لەگەل ئەندامانى

ترى خىزانە كەي بىرۋات بۇ شوپىتىكى تر. ئىدى ئەمەي زۆر بەلاۋە نادادپەرۋەرەنەيە.

جۆي بىراي خۆي دەكات بە ژووردا. جۆ، پانتۆلىكى خوررى لە بەردايە، پاپۆنىكى بەستوۋە و دەستكىشىكى بەسبۆلىشى لە دەستى چەپى كىردوۋە. بە دەستى راستى، بە توندى دەكىشىت بە دەستكىشە كەيدا و بە گالتە پىكرىدەنەۋە سەپرى ئىدى دەكات.

جۆ دەلىت، "تەۋانە پىلاۋە كۆنە كانى منن. تازە كانم باشترن."

ئىدى دەموچاۋ بە يەكدا دەدات. زۆرى پى ناخۆشە، كە شىرەۋمىرەي جۆي دەدەنى لە بەريان بىكات.

دايكى پى دەلىت، "دە ئەۋەندە مە جوۋلى."

ئىدى بە ئازارەۋە دەلىت، "ئى دە قاچم دە گىرن."

باۋكى ھاۋارىكى بە سەردا دەكات و دەلىت، "بە سەھە،"

ئىنجا مۆرە يە كىشى لى دەكات و دەستبەجى ئىدى نەقى لى دەپرىت.

لە گۆرستانە كە، ئىدى بە ئەستەم كارمەندانى شارى يارىيە كە دەناسىتتەۋە. ئەۋ پىۋانەي بە زۆرى كراسى سىراي ئالتوونىيان لە بەردايە و جامانە يەكى سوورى گەۋرەيان لە سەرە، ئىستا ھەموۋيان - بە باۋكى ئىدىشەۋە - قاتى رەشىيان لە بەردايە، ژنە كانىش، بە ھەمان شىۋە، عەزىي رەشىيان لە بەردايە و ھەندىكىشىيان سەرىپۆشىكى تەنكىيان بە نىۋەي دەموچاۋياندا داۋە.

ئىدى دەبىنىت پىۋىك بە خاكە ناز گل دەكاتە چالىكەۋە و تۆزىكىش باسى خۆلەمىش دەكات. ئىدى دەستى دايكى

گرتوو و خۆره که تهواو چاوی پی بچووک کردوو تهوه.
دهزانییت مه راسیمه که ناخۆشه و ده بییت خه مبار بییت، بهلام
به دزییه وه له یه که وه تا ههزار ده ژمیتریت و هیواداره تا
ده گاته ههزار، یادی له دایکبوونه که ی بده نه وه ده ست خۆی

وانه‌ی یه‌که‌م

ئیدی به‌پاران‌ه‌وه‌وه‌ گوتی، "به‌ریز گیان، تکایه بمبه‌خشه. بروا بکه من نه‌مزانیه‌وه‌ شتی وا پرووی داوه. سویندت بۆ ده‌خۆم نه‌مزانیه‌وه‌."

پیاوه‌ شینه‌که‌ سه‌ریکی له‌قاند و گوتی، "جا چۆن بتزانییایه، ئه‌و کاته زۆر منداڵ بووی."

ئیدی چهند هه‌نگاوێک گه‌رایه‌وه‌ دواوه‌ و وه‌ک ئه‌وه‌ی خۆی بۆ شه‌ر ئاماده‌ بکات، خۆی کۆ کرده‌وه‌، ئینجا گوتی، "به‌لام من ئیستا ده‌بی باجه‌که‌ی بده‌م."

"باجه‌که‌ی بده‌ی؟"

"به‌لێ، باجی تاوانه‌که‌م. هه‌ر بۆیه‌شه‌ هینراوم بۆ ئیره، وا نییه‌؟ بۆ ئه‌وه‌ی دادپه‌روه‌ری به‌رقه‌رار ببی؟"

پیاوه‌ شینه‌که‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد، "نه‌خیر، ئیدوارد. تۆ بۆیه‌ هاتووی بۆ ئیره، بۆ ئه‌وه‌ی شتیکت فیر بکه‌م. هه‌موو ئه‌وانه‌ی لیره‌ ده‌یانبینی، شتیکت فیر ده‌که‌ن."

ئیدی گومانی ده‌کرد وا بیت، بۆیه‌ هه‌ر مشتەکانی نه‌کرده‌وه‌.

"چیم فیر ده‌که‌ی؟"

"ئه‌وه‌ت فیر ده‌که‌م، که‌ هیچ شتی‌ک هه‌ر مه‌که‌ی نییه‌ و

ئیمه هه موومان پیکه وه گری دراوین، هه ر وهک چون ناتوانی شه مال له با جیا بکه یته وه، ئاواش ناتوانی ژیا نی که سیک له ژیا نیکی که سیک تر جیا بکه یته وه.

ئیدی سه ری له قاند، "به لام ئه وه ئیمه بووین ئه و توپه مان هه لدا و نه زانی من بوو، که ئاوا خیرا هاتمه سه ر شه قامه که. بوچی به هوی هه له ی منه وه تو بمری؟ ئه وه هیچ دادپهروه رانه نییه."

پیاوه شینه که دهسته کانی، به کراوه یی، که میک بهرز کرده وه و گوتی، "دادپهروه ری بریار له سه ر ژیا ن و مردنی ئیمه نادا. ئه گه ر وا بووایه، هیچ مروقیکی باش به گه نجی نه ده مرد!"

پیاوه شینه که له پی دهسته کانی رووه و ئاسمان بهرز کرده وه و له چاوترووکانیکدا له گه ل ئیدی که وتنه گورستانیکه وه. بینیا ن هه ردووکیان به جووته، له دوای کومه لیک که سه وه، که هاتوون مردوو یه ک بنیژن، وه ستاون، قه شه یه کیش له سه ره وه، له ته نیشته گوره که وه ستاوه و ئینجیل ده خوینیت. ئیدی ده موچاوه کانی نه ده بینی، ئه وه ی ده یبینی، ته نیا پشتی عه زی و قات و کلاوی رهش بوو.

پیاوه شینه که گوتی، "ئه وه مه راسیمی به خاکسپاردنی منه. سه یری ئه وانه بکه که هاتوون. هه ندیکیا ن ته نانته باش خو میان نه ده ناسی، به لام هه ر هاتبوون. بو؟ قهت ئه م پرسیا رهت له خو ت نه کردو وه؟ بوچی که که سیک ده مرئ؟ خه لک لئی کو ده بنه وه؟ بوچی پییا ن وایه ده بی بیکن به مه راسیم و کو ببه وه؟

"له بهرئه وه ی روو حی مرو ف باش له وه تیگه یشتوو، که

رېگەي ھەموو ژيانەكان دىنەو ھەسەر يەك. دەزانى كاتىك
مردن كەسىك دەبا، ھەر بەئەنقەست ئەو ھى تەنىشتى بەجى
دەھىلى، ئا لەو نىوھندە بچووكەي نىوان بردنى كەسىك و
بەجىھىشتنى كەسىكى ترىشدا، ژيانەكان دەگورپىن.

"تۆ دەلىي دەبووايە تۆ لەجىياتى من بمرديتايە، بەلام
ئەو كاتەش كە من خۆم لەسەر زەوى بووم، خەلك پىشتەر
لەجىياتى من مردبوون. ئەو شتىكە، ھەموو رۆژىك دووبارە
دەبىتەو. تۆ تەماشى بكە، كاتىك لە جىيەك دەرويت و دواي
يەك دەقىقە ھەورەبرووسكە لەو جىيە دەدات، يان فرۆكەيەك
دەكەويتە خوارەو كە دەبووايە تۆش پىي برۆي، يان
ھاورپىيەكت نەخۆش دەكەوي و تۆ ساغ و سەلامەت بۆي دەر
دەچى، ئىمە وا دەزانين ئەمانە ھەر وا ھەرەمەكى روو دەدەن،
بەلام ھەموويان، بە شىوھەيەكى ھاوسەنگ، رىك خراون.
يەكىك وشك دەبى، يەكىكى تر شكوفە دەكا. لەدايكبوون و
مردن، دوو رووي يەك دراون.

"ھەر لەبەر ئەمەشە ئەوھندە سەرسامىن بە مندالى
تازە لەدايكبوو..."

پىاوە شىنەكە رووي بەلای گورستانەكەدا وەر گىرا،
"لەگەل مەراسىمى بەخاكسپاردنى مردووھەكان."
ئىدى دووبارە سەيرى ئەو كەسانەي كرد، كە لە
گورستانەكەدا خەر بووبوونەو. پرسىياري ئەو ھى لەلا
دروست بوو، كە تۆ بلىي خۆي مەراسىمى بەخاكسپاردنى
بۆ رىك خرابىت و كەس چووبىت. ئىدى بىيىي قەشەكە
چەند ئايەتىكى ئىنجىلى لەسەر گورپى پىاوە شىنەكە خویند
و ئامادەبووان سەريان دانەواند. ئەمە ئەو رۆژە بوو، كە

چه ندین سال پیش نه و کاته، پیاوه شینه که بیان تیدا به خاک سپاردبوو. ئیدییش، به و مندالییه و به بی ئه وهی بزانی چ رۆلکی هه بووه له مردنی کابرادا، چووبوو بو مه راسیمنی به خاک سپاردنه که ی و به و ناوه دا هه ر هاتوچوی بووبوو. ئیدی له سه رخو گوئی، "ئیشقاش تیناگه م ئه م مردنه ی تر چ سوودیکی تیدا بوو."

پیاوه شینه که وه لامي دایه وه، "سووده که ی ئه وه بوو، تر ژیايت!"

"به لام باشه، من به حال تو م ده ناسی، رهنگه توش من نه ناسیبن."

پیاوه شینه که دهستی خسته سه ر شانی ئیدی. ئیدی دووباره ههستی به گه رمییه که کرده وه. پیاوه شینه که گوئی، "ئه وانه ی ناشیانناسین، هه ر ئه ندامی خیزانه که مانن، ته نیا ئه وه یه، جاری نه مانینیون."

پیاوه شینه که، له گه ل گوئی ئه مه دا، قوئی ئیدی راکیشا و له خوی نزیک کرده وه. له پر ئیدی ههستی به هه سوو ئه و شتانه کرد، که پیاوه شینه که له ژیانیدا ههستی پی کردبوون. ههسته کان چووبوونه ناو ئیدییه وه و له ناخیدا مه له بیان ده کرد: ههستی ته نیایی و شه رم و نا ئارامی و ته نانه ت جه لته که شی. ئه و هه ستانه ی ژیانی پیاوه شینه که، هه ر به ر شیوه یه ی شتیک بخته چه که جه یه که وه و دای بخت، ناوا هاتبوونه ناو ئیدییه وه.

پیاوه شینه که ی به گوئی ئیدی چرپاندی، "من ئیستا ده روم. ئه م ئاسته ی به هه شت بو من ته واو بوو، به لام

خه لکی تر هه ن، چاوه ریت ده که ن.

ئیدی پیاوه شینه که ی راکیشا و پنی گوت، "بوهسته، یه ک شتم پی بلی، کچه بچوو که که م رزگار کرد یان نا؟ کچه که ی له شاری یارییه که خه ریک بوو کورسییه که ی بهر بکه وی، مرد یان رزگارم کرد؟"

پیاوه شینه که وه لاسی نه دایه وه. ئیدی به خه مباریه وه دانیشت و گوتی، "که واته مردنه که شم وهک ژیانم به فیرو چوو."

پیاوه شینه که وه لاسی دایه وه، "هیچ ژیانیک به فیرو ناچی، تاکه شت که به فیرو ده چی، نهو کاته یه که تیایدا وا بیر ده که یه وه ته نیاین."

پیاوه شینه که به ئاراسته ی گورستانه که دا که رایه وه دواوه و زهرده خه نه یه کی کرد. هه ر له و ساته دا بوو، که رهنگی پیستی جهسته ی گورا بو رهنگیکی ساجیی کالی زور جوان و بیگه رد. نهو پیسته، جوانترین پیست بوو ئیدی بینینیتی. ئیدی هاواری له پیاوه شینه که کرد، "بوهسته، به لام ئیدی له چاو تروو کانیدا بو ئاسمان بهرز بووه وه و به سه ر زه ریا ره ساسییه که دا فری، ئینجا له سه ره وه سه یری خواره وه ی کرد و سه ربانی بالاخانه و شوینه کانی ناو شاری یاری پیوویی بینی: گومه زه خره کان، مناره و ئالاکان، که به شه ماله که ده شتانه وه.

ئینجا هه موو شتیک له چاو ون بوو.

یه کشه ممه، کاتژمیری ۳ ی پاشنیوه رو

له شاری یاری رووبی، خه لک هه موو له دهوری کورسیه
تیکشکاوه که خر بوو بوونه وه. ژنه به ته مه نه کان دهستان
خستبووه سهر ده میان، دایکانیش منداله کانیاں دور
ده خسته وه. چهند پیاویکی که ته و چوارشانه، به کراسی
نیوقوله وه، به ناو خه لکه که دا خویان خزنده پیشه وه - وهک
ئه وهی زور بتوانن رووداوه که کونترول بکن. که گه یشته
شوینی رووداوه که، ئه وانیش دهسته وهستان بوون و له
سه یرکردن زیاتر، هیچیان پی نه کرا. خور خه ریک بوو ناوا
ده بوو، سیبه ره کانی تیژ کرد بووه وه و دهستی به خه لکه
خستبووه سهر ناوچاوانیاں. ده تگوت سلاو ده کن.

خه لکه که له ناو خویاندا له یه کترین ده پرسی، "رووداوه که
تا چهند قورسه؟" له به شی پشته وهی قه ره بالغیه که وه،
دومینگیز خوی پیدا کرد، ده موچاوی سوور بوو بووه وه
و کراسه که شی شه لالی ئاره قه بوو بوو. دومینگیز سه یری
زه وییه که ی کرد و خوینه که ی بینی.

ده سته جی دهستی به سه ریه وه گرت و به ناله ناله وه
گوتی، "ئه ی هاواااا! ئیدی گیان! توو خواااا!" تیمی فریا که وتتی
شاری یارییه که گه یشته شوینه که و خه لکه که یان بلاوه پی

ئەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىنيت

کرد، بەلام ھەر زوو ئەوانىش بىدەسەلات لەویدا وەستان و
چاوەرەي ئوتومبىلى فریاگوزارىيەكەيان کرد. ھەموو ئەوانەي
لەوي بوون، دايگان و باوگان و مندالەگان - كە پىپسى و
قوتووي گەورەيان بە دەستەوہ بوو - لەوہ چەپەساوتر
بوون بتوانن سەيرى ديمەنەكە بکەن، لەوہش سرتەر بوون
جوولەيان بۆ بکريت. مردن گەيشتبووہ بەرپىيان و لە
بەندگۆکانيشەوہ بە گوپياندا دەدرا.

ھەموو دەيانپرسى، "پووداوەكە بايى چەند خراپە؟"
لوورەي ئوتومبىلەگانى پۆليس و فریاكەوتن ھاتە گوئ.
كارمەندى زياترى يەكپۆش گەيشتن، شريتى زەرديان
بەدەورى شوينى پووداوەكەدا رايەل کرد. ھۆلى داخراوى
يارىيەگان، بەراستى داخرا. يارىيەگان تا وادەيەكى ديارىنەكراو
قفلىان لى درا. ھەوالى پوودانى كارەساتە دلەزىنەكە بە
ھەموو كەنارەكەدا بلاو بووہوہ و تا ساتى خۆرئاوا بوون،
شارى يارىيى پووبى بەتەواوى خۆلى مردووى لى نىشت.

ئەمىرۆ يادى لەدايكبوونى ئىدىيە

ھەرچەندە دەرگاگەش داخراو، بەلام ئىدى، لە ژوورەكەى خۆيەو، بۇنى ئەو گۆشتە دەكات، كە داكى لەگەل بېبەرى سەوز و پىيازى شىرىن دەبىرژىتتە. بۇنەكە وەك بۇنى تەختە وایە و قورسە، بەلام ئىدى ھەزى لىنەتى.

داكى لە مەتبەخەكەو ھاوارى لى دەكات، "ئىدىسى! ئەو بۇ نايەى، ھەموو لىرەين."

ئىدى لەسەر جىگەكەى تلىك دەدات و كنىب وىنەبىيەكەى دەستى دەخاتە لاو. ئەمىرۆ دەبىت بە ھەدە سال، ئىتر ھىى ئەو نەماو ئەو جۆرە كىبانە بخوئىتتەو، بەلام چى بكات، ھىشتا ھەر ھەزى لىيانە و زۆر كەفى بە پالەوانە رەنگاوپرەنگەكانى ناویان دىت، كە شەر لەگەل كەسە خراپەكاندا دەكەن و جىھان رزگار دەكەن. ئىدى كۆمەلىك لە كىبەكانى داو بە نامۆزا رۆمانىيەكانى، كە تەمەنىان گە ىشتوو تە ئەو ى بىانخەنە قوتابخانە و پىش چەند مانگىك ھاتوون بۇ ئەمەرىكا. ئەو كاتەى مالى مامى گە ىشتن، ئىدى و ئەندامانى ترى خىزانەكەى چوون بۇ بەخىرھاتنىان و لە بەندەرەكە چاویان پىيان كەوت، دواترىش ھىتانیان بۇ مالەو و ژوورەكەى جۇ و ئىدىیان

دانى. بەم شىۋەيە، ژوورەكە بوو بە ژوورى چوار كەس
و كەس بەئارامى تىايدا نەدەخەوت. ئامۇزاكانى ئىدى
ئىنگلىزى نازانن، بەلام ئەوانىش حەزىان لە و كىتبانەيە،
چونكە پىرن لە وىتەي رەنگاۋرەنگ. ھەرچۇنىك يىت، بەم
شىۋەيە ئىدى وا دەكات، ئەو كىتبانە ھەمىشە لە بەرچاويدا
بن.

ئىدى خۇي دەكات بە ژووردا و دايكى بەخۇشەيەو
دەلەيت، "ئاھەنگەكە بۇ ئەم كورە جوانەمانە." ئىدى كراسىكى
سپى لە بەردايە و بۇنباخىكى شىنىش لە ملە ئەستوورەكەي
توند بوو. ھاتوھاۋارىك بە سلاو و دەنگى پەرداخى يىرەي
مىوان و ھاۋرىيان و خىزان و كارمەندانى شارى يارىيەكەو
دروست دەيىت. باوكى ئىدى لە سووچىكدا خەرىكى
كۆنكەنە و ھەورىك لە دووكەلى جگەرە بەسەر سەريەو
گەۋالەي كردوو.

جۇ ھاۋار دەكات، "دايە! تۆ بلى چىيى! ئىدى دويى
شەو كچىكى ناسىو." "بەراست؟"

تەزوويەك بە لەشى ئىدىدا ديت.

"ئا! ئا! دەشلى بەتەمايە بىھىتى."

ئىدى بە جۇ دەلەيت، "دەمت دابخە، بەسە."

جۇ گوى بە ئىدى نادات و بەردەوام دەيىت، "بە خوا
بەراستمە! دويى شەو بەدلخۇشى ھات بۇ لام بۇ ژوورەكە
و بە دەمى خۇي پىنى گوتىم. گوتى، ئەو كچەم دۆزىيەو،
كە دەيكەم بە ھاوسەرم."

ئىدى خەرىكە چاك پەست دەيىت.

“گوتم بەسە.”

یەکیك دەپرسیت، “ئیدی، خاتوون ناوی چیه؟”

“ئەی یەکشەممان دەچی بۆ کلیسا؟”

ئیدی جۆ دەگریت و قۆلی با دەدات.

“ئاخ”

“ئیدییی!”

“نەمگوت دەمت داخە.”

جۆ، ھەر چۆنیك ییت، دەلیت، “کورە ھەر ئەوھش نا،

گوتی لە سەكۆی ستاردەست سەماشی لەگەل کردوو.”

ئیدی دانەپەك بە جۆدا دەکیشیت.

“ئاخ”

“دەمت داخەەەە.”

“ئیدی، بەسە، وا مەكە.”

کار دەگاتە ئەوھی تەنانت ئامۆزا رۆمانیەکانیشیان

تئبگەن شەرە. سەر بەرز دەکەنەوھ و سەیری دوو براک

دەکەن، کە لەسەر قەنەفەکە بەیەکدا نووساون. باوکی

ئیدی جگەرەکە ی دادەنیت و ھاواریکیان بەسەردا دەکان،

“بیرنەوھ تا نەھاتووم و ھەردووکتان تەمبئ بکەم.”

براکان لیک دەبنەوھ، بەلام ھیشتا چاویان لە چاوی

یەکتەر بریوھ و خیسە لە یەکتەر دەکەن. ھەندیك لە خزمە

بەتەمەنەکانیان، زەردەخەنە دەیانگریت. یەکیك لە پوورەکانی

ئیدی بەچرپە دەلیت، “دیارە کچەکە ی زۆر بەدلە.”

دواتر، دوای ئەوھ ی گوشتەکە دەخوریت و مۆمەکان

دەکوژیتدیرتەوھ و زۆربە ی میوانەکانیش دەپۆن، دایکی

ئیدی رادیۆکە ھەلدەکات. ھەوالی شەرپیک، کە لە ئەوروپا

هه لگير ساوه، دیتته دهره وه. باوکی ئیدی ده لیت، نه گهر
دوخه که خراپتر بییت، مس و تهخته یان به گران دهست
ده که ویت، نه وهش وا ده کات، به ریوه بردنی شاری یاریه که
زور نه سته م بییت.

دایکی ئیدی ده لیت، "هه والیکی ناخوش بوو، به راستی
هیی نه م کاته خوشه نه بوو."

دایکی ئیدی به که ناله کاندایه گهریت، تا نه و کاته ی
موسیکا له رادیو که وه دیتته دهره وه: ئورکسترایه ک ناوازیکی
خوش ده ژهنن. دایکی ئیدی به زهرده خه نه وه له سهر ناوازی
موسیکا که ده که ویتته گمه گم. ئیدی له سهر کورسییه که ی پان
بووه ته وه و خهریکه دوا قاشه کانی کینکه که ده خوات. دایکی
به رکوشه که ی سهر باوهشی لا ده بات و به قه دکرای دهیدات
به سهر پشتی کورسییه کدا، ئینجا دی بۆ لای ئیدی. دهستی
ئیدی ده گریت و هه لی ده ستینیت.

"تاده ی، بزانه چون سه مات له گه ل هاورپی تازه که ت کرد."

"ده واز بیته، دایه."

"نا، نا، ده ی!"

ئیدی به شیوه یه ک هه لده ستیتته سهر پی، که ده لیتی
به ره و سیداره ی ده بن. جوی برای پی پی پنده که نیت، به لام
دایکی به ده موچاوه خر و جوانه که یه وه ده که ویتته جووله
و هه نگاو و بۆ پیشه وه و بۆ دوا وه ده نیت، تا وا له ئیدی
ده کات، نه ویش بکه ویتته جووله و هه نگاوی له گه لدا بنیت.
دایکی ئیدی له سهر ناوازی موسیکا که ده که ویتته
گورانیکوتن، "له لالا، لالا، لالییییی، که تو له گه لمیییی، مانگ
و نه ستیره کالان، له لا، له لا، له لالا، له وه رزی هاویندا..."

دایک و کوپ بە ژوووری میوانە کەدا دین و دەچن، ئیدی
 لەووە زیاتر خۆی پی ناگیریت و دەداتە قاقای پینکەنین.
 لەگەڵ ئەوەشدا کە ئیدی شەش ئینجیک لە دایکی
 بەرزترە، بەلام هیشتا دایکی زۆر بە ئاسانی دەبیتیت و
 دەبیات.

دایکی بەچرپە بە ئیدی دەلیت، "پیم بلس، زۆر خوشت
 دەوی؟"

ئیدی هەنگاوەکە ی لئ تیک دەچیت.

دایکی پی دەلیت، "ئاساییە بەقوربان! زۆرم پی خوشە."
 بە یەك خولانەو، دیتەووە بۆ لای میزەکە. دایکی ئیدی
 قۆلی جو دەگریت و هەلی دەستیتیت.

"دە ی ئیستا پینکەووە سەما بکەن."

"لەگەڵ ئیدی؟"

"دایە، بۆ خاتری خوا!"

دایکی ئیدی سوورە لەسەر قسەکە ی و دوا جار کوپەکان
 ملی بۆ دەدەن. ئیدی و جو پیندەکەنن و لەیەك گیر دەبن.
 دەست دەخە نەناو دەستی یەکتەر و دەکەونە جوولە،
 هەنگاوی زۆر گەورە دەینن و بە جوولە ی قاچەکانیان،
 بازنە ی زیادلە پینویست گەورە دروست دەکەن. ئیدی و
 جو بە دەووری میزەکەدا هەر دین و دەچن، دایکیشیان
 زۆر کەیفی بە دیمەنەکە دیت. دەنگی کلارنیتەکان لەگەڵ
 ئاوازی گۆرانییە کەدا بەرز دەبیتەووە و ئاموزا رۆمانییەکانیان
 دەست دەکەن بە چەپلەلیدان، لەو ساتەدا بۆنی گوشتە
 برژاوەکەش لەناو کەشی ئاھەنگە کەدا بەتەواوی سووک
 دەبیت و بەرەو نەمان دەچیت.

دووم کهس، که ئیدی له بههشت دهیبینیت

ئیدی ههستی کرد قاچهکانی لهسه زهوین. ئاسمان دووباره
رهنگی له شینی چویتییهوه دهگورا بو خۆله میشی. چواردهوری
ئیدی هه مووی داروپهردووی رهش و درهختی کهوتوو بوو.
ئیدی دهستی له شان و قۆل و پان و پووزهکانی دا. ههستی
کرد له جاران بههیزتره، بهلام کاتیک ویستی بچه میتهوه و
دهست له پهنجهکانی قاچی بدات، نهیتوانی. لهشنه رمییه کهی
و جهسته لاستیکییه مندا لانه کهی پیشووی نه مابوو. هه رچی
ماسوولکه له له شیدا هه بوو، وهک تهلی پیانۆ توند و رهق
بووبوون.

ئیدی سهیری گرد و دۆله سامناکهکانی ئه و دهو روبه ره ی
کرد. لهسه گردیکی نزیکی خۆی عه ره بانه یه کی تیکشکاو
و لاکى بۆنکردووی ئاژه لیکى توپیوی بینى. گره یه ک له
دهموچاوی دا. ئاسمانه که تهقییه وه و رهنگیکى زهردى وهک
بلیسه ی ئاگرى وه ر گرت.

ئیدی جاریکى تریش رای کرده وه، به لام ئه م جار ه یان
جیاواز رای ده کرد و وهک سه ربازی جهنگ، ههنگاوی قورس
و زیتانه ی دهنه. له ناکاو هه وره برووسکه یه ک - یان شتیکی
وهک هه وره برووسکه، یان تهقینه وه یه ک یان بۆمبیک -

ناسمانه که ی پووناک کرده وه. ده سته جی، ئیدی خوی به
 زهوییه که دا، قوله کانی دریز کرد و خوی خسته سهر سک.
 ناسمانه که ده می کرده وه و بارانیکي خهستی مه یله وقاوه ییسی
 به لیزمه لی هاته خوار. ئیدی سهری نزم کرده وه و
 به سینگه خشکه به قوره که دا پویشست، خیرا خیراش نه و قور و
 پیسیه ی تف ده کرده وه، که بهر لیوه کانی که وتبوو.

دوآجار، ئیدی سهری بهر شتیکي رهق که وت. سهری هه لبری
 و بینیی چه کیکه، له زهوییه که هه لچه قینراوه و خوده یه کی
 سهر بازیی به سهره وه یه و زنجیر و مه دالیایه کی ناسنیش
 له دهسکه که ی ئالینراون. ئیدی، که بارانه که چاوه ته ره کانی
 خیرا خیرا پی ده ترو و کاند، ده سته یی له زنجیر و مه دالیاکه دا و
 به په شوکاوی گه رایه وه دواوه، ئینجا خوی کرد به ناو دارمیونکی
 چردا، که به داره نجیریکي هیندی زه به لاحدا هه لزنابوو. ئیدی
 خوی کرد به ناو نه و تاریکییه دا، که دارمیو و داره نجیره که
 پیکه وه دروستیان کردبوو. به خیرایی قاچه کانی کو کرده وه،
 نه ژنوکانی به سینگییه وه نووساند و هه ولی دا هه ناسه ی به بهردا
 بیته وه. ترس گه یشتبووه سهری، ته نانهت له به هه شتیش!
 له سهر مه دالیاکه، ناوی ئیدی هه لکولرابوو.

گه نجان ده چن بو شهر، هه ندیک به ناچاری و هه ندیک
 به ویستی خویان، به لام هه ردوو تا قمه که پیتیان وایه ده بیت
 بچن. نه م بو چوونهش له و چیرو که ناخوشانه وه سهر چاوه ی
 گرتوو، که به دریزایی چه ندین سه ده گیردراونه ته وه و
 له هه موویاندا نازایه تی به ستر اوته وه به چه که لگرتن و
 ترسنوکیش به چه کدانا نه وه.

لهو ماوهیهدا که ولاتهکهی ئیدی له جهنگهوه گلا، بهیانیهکی باراناوی، ئیدی زوو له خه وهستا، ریشی تاشی، قژی داهینا و چوو خوی له سوپادا ناوونوس کرد. خه لکه که دهچوون بو شه، دهبوو نه میش بچیت.

دایکی ئیدی پینی خوش نه بوو کوره کهی بروات بو شه، باوکیشی، کاتیک هه واله کهی بیست، جگه رهیه کی داگیرساند و به هیواشی دوو که له کهی به هه وادا پهرش کردهوه.

هه موو کاردانه وه کهی نه وه بوو که گوتی، "کهی ده رۆی؟"

ئیدی پیشتر چه کی به کار نه هینابوو، له بهر نه وه، پیش نه وهی بروات بو شه، له شاری یاری رووبی له سهر یاری ته که کرن دهستی به راهینان کرد. لهو یارییهدا، پینج سهنتت هدا و یارییه که دهستی ده کرد به خره خر، توش به چه کیکه وه ده وه ستایت و توپی کانزایی بچووکت به وینهی ئاژه له کانی جهنگه له وه - بو نمونه، شیر و زهرافه - ههنا. هه موو ئیوارهیه ک، ئیدی، دواي نه وهی هه ر بو دلنیا یی سه یریکی ئیستۆپی شه مه نده فهره بچوو که کهی ده کرد، دهچوو ه سهر نهو یارییه و تهقه ی ده کرد. شاری یاری رووبی چند یارییه کی تازه و بچوو کتری بو هاتبوو، له دواي نهو قاتوقرییه ی به سهر ولاته که دا هاتبوو، خه لک بلیتی یاری ره ره ره وهی مه رکه که یان پی گران بوو، بۆیه نه وه نده سه رنه ده که وتن. شه مه نده فهره بچوو که که یارییه کی زور ساده بوو، فارگونه کانی تا ناوقه دی پیاوینکی که له گهت دههاتن.

ئیدی، پیش نه وهی خوی له سوپادا ناوونوس بکات، شتیک پاره ی کو کرد بو وه وه و بهو هیوایه بوو بهو پاره یه

بەشی ئەندازیاری بخوینیت. خەونی ئیدی، ئەندازیاری بوو،
 حەزی لە بنیاتنانی شت بوو، هەرچەندە جۆی برای هەمیشە
 پینی دەگوت، "کورە دە واز بێنە، کە ی تو و ئەندازیارییان
 گوتوو!"

هەر کە شەر دەستی پی کرد، شاری یارییهکان ئیشیان
 کز بوو. ئیستا زۆربەیی ئەوانەیی هاتوچۆی شاری یاری
 پوو بییان دەکرد ئەو دایکانە بوون، کە تەنیا مندالاکانیان
 لەگەڵیان مابوونەو و میترەکانیان چوو بوون بۆ شەر.
 هەندیک جار، مندالان داویان لە ئیدی دەکرد بەرزیان
 بکاتەو و قەلاندۆشکانیان بکات، کاتیکیش ئیدی رازی
 دەبوو، دایکی مندالەکان بەخەمبارییەو زەرەخەنەیان
 دەکرد. لەو ساتانەدا، ئیدی تێدەگەشت کە بە شیوەیەکی
 راست مندالەکان هەلدەگریت، بەلام بە دوو دەستی هەل.
 ئیدی ئیدی تینگەشت کە دەبیت بەو زووانە پەیوەندی بەو
 هاوواتییە دوورەدەستانەیی ولاتەکەییەو بکات و کوتایی بەو
 ژیانە بهینیت، کە لە گریسکردنی زنجیر و بۆرپرینگەکان و
 تایمکردنەو ئیستۆپی یارییهکاندا بەسەری دەبرد. جەنگ
 ئەو شتە بوو، کە ئیدی بانگ دەکرد بۆ لای پیاوہتیی خۆی،
 بەلام لەوہش دەچوو کە ئیدی رۆیشت، یەکیک هەبیت بیری
 بکات.

لە یەکیک لە دواشەوہکانی پینش رۆیشتنیدا، ئیدی بەرامبەر
 وینەیی ئازەلەکان خۆی بەسەر چەکەکیدە چەماندبووہو و
 بەو پەری وریاییہو تەقەیی دەکرد، تاق، تاق... لەو ساتەدا،
 هەولی دا ئەو بہینیتە بەرچاوی خۆی، کە بەراستی لە
 شەردایە و تەقە لە دوژمن دەکات. تاق. تو بلیی سەربازانی

ئەو پېنج كەسەي لە بەهەشت دەیانپینیت

دوژمن، كە فېشەكەكە دەیانپینیت، هاواریان لئ بەرز بیتهوه؟
تاق، یان هەر تەنیا، وەك شیر و زەرافەكان، بەلادا دین و
تەواو؟

تاق! تاق!

”راھینان لەسەر كوشتن دەكەي، برا؟“

میکی شی لەپشت ئیدییهوه وەستابوو. قژی، كە بە ئارەقە
تەر بووبوو، رەنگی ئایسکریمی قانیلاي هەبوو، دەموچاویشی،
بە ئەو شتەي خواردبوویەوه - جا هەرچییهك بووینت -
سوور هەلگەرابوو. ئیدی شانینی هەلتهكاند و لە تەقەکردنی
خۆی نەكەوت. ئامانجەكەي پێكا، تاق، ئەمەشیان پێكای.

”نا! نا! باشی.“

ئیدی خواخوای بوو میکی شی بروات و ئەویش خەریکی
ئیشەكەي خۆی بییت. زۆر نارەحەت بوو كە ئەو سەرخۆشە
پیره ئاوا لەپشتیەوه وەستابوو. ئیدی گوینی لە هەناسە
قورسەكانی و فېشكەفیشکی لووتی بوو، كە دەتگوت تايەي
پاسکیله و بە پەمپ هەوای تی دەكەن.
ئیدی لە تەقەکردن نەوہستا. لەناكاو، میکی شی بەتوندی
شانی گرت.

شی بە دەنگی گری نزم بە ئیدی گوت، ”برای خۆم،
با من پیت بلیم، شەر یاری مندان نییه، هەرکاتینک پتویست
بوو تەقە بكەي، دەبی بیکەي. تیدەگەي؟ دوودلی و بەزەبی و
ئەوانە نییه. تەقە دەكەي و بیر لەوه ناکەیتەوه ئەوہی تەقەي
لئ دەكەي یان دەیکوژی، کینی و کئ نییه و بو تەقەي لئ
دەكەي، تیدەگەي؟ ئەگەر دەتەوئ بەزیندووویی بگەرینتەوه،
دەبی بەبی بیرکردنەوه تەقە بكەي.“

شی توندتر شانی ئیدی گرت و بهردهوام بوو، "نو
بیرکردنه وه یه یه، که به کوشتت ده دا."

ئیدی ناوړینکی دایه وه و توزینک له میکی شی ورد بوو وه.
شی زلله یه کی قایمی له پرومته تی ئیدی دا و ئیدییش، به بی
بیرکردنه وه، دهستی بهرز کرده وه تا توله ی خوی بکاته وه.
به لام میکی شی خوی راپسکاند و گه رایه وه دواوه. ئینجا
شی، به دهموچاویکه وه، که خه ریک بوو گریانی ده کون
سه ر، سه یری ئیدی کرد. پینچ سه نقییه که ی ئیدی ته وار
بوو بوو. چه که میکانیکیه که له خره خر وه ستا.

گه نجان ده چن بو شهر، هه ندیک جار به ناچاری و هه ندیک
جار به ویستی خویان. پاش چه ند روژیک، ئیدی جانتای
پینچایه وه و شاری یارییه که ی به جی هیشت.

بارانه که خوشی کرده وه. ئیدی به شه تالی له ژیر
داره هنجیره گه وره که دا هه لده له رزی. هه ناسه یه کی قبول
و دریژی دایه وه و هه ندیک له لقه چره کانی دارمیوه که ی
له یه ک جیا کرده وه. بینیی هیشتا چه که که و کلاوه که له جی
خویانن. ئیدی بیری که وته وه، که بوچی سه ربازه کان له
مه یدانی جه نگدا نه مه یان ده کرد: نه وه نیشانه ی نه وه بوو،
نه و شوینه گوړی سه ربازیکه.

ئیدی به گاگولکی و له سه ر نه ژنو هاته دهره وه. له بناری
گردیکی نزم و دوور پاشماوه ی گوندیکی بینیی، که بومباران
و سووتان ته واو خاپووریان کرد بوو. ئیدی بو ساتیک له
داروپه ردووی گونده که ورد بوو وه و ده می داچه تی، ئینجا
هیزی دایه بهر چاوه کانی و دیمه نه که ی له لا پروونتر بوو وه.

ئەو پېنج كەسەي لە بەهشت دەیانینیت

سینگى ئىدى، وەك سینگى پياويك كە ئەو دەقیقەيە ھەوالىكى
جەرگېرى پى درابىت، ھاتەو ىەك و توند بوو. ئىدى
شوينەكەي ناسىيەو. ئەو ئەو شوينە بوو، كە ھەمىشە
دەھاتە خەونەكانىەو.

لەناكاو دەنگىك گوتى، "دركەومىكوتە."

ئىدى بەدەورى خۇيدا سووراپەو.

"دركەومىكوتە، گرانتا، دەردەكۆپان، زەردەتا."

دەنگەكە لە سەرەو دەھات، لە شوينىكى ناو

دار ھەنجىرەكەو.

"من ئىستا و ئەوساش نەمزانى زەردەتا چىيە. قەت كەسم

نەدى تووشى ئەم نەخۇشىيە بووبى."

دەنگەكە بەھىز بوو، بەلام خاوييەكى تىدا بوو، كە وەك

شيوەزارى ئاخاوتنى باشوورى ئەمەرىكا دەيھىنايە بەر گوى،

لە دەنگى پياويكىش دەچوو، كە بۆ ماوہىەكى درىژ ھاواری

كردبىت.

"خۆم لە دژى ھەموو ئەو نەخۇشىيانە كوتا، كەچى

دواجار، بە تەندروسىيەكى زۆر باشەو لەم شوينەدا مردم."

دارەكە راوہشا. ھەندىك ميوە بەر بوونەو بەردەم ئىدى.

دەنگەكە گوتى، "ئەو سىوانەت لا چۆنە؟"

ئىدى قنج بووہو و قورگى پاك كردهو، "وہرە خوارەو."

دەنگەكە وەلامى دايەو، "تۆ وەرە سەرەو."

ئىدى يەكسەر خۆى لەسەر دارەكە بىنييەو، لە نزىك

بەشى سەرى سەرەوہى. لەوئى، بە قاچىكەو چووہ سەر

لقىكى گەرە و سەبرىكى خوارەوہى كرد، زەوييەكە زۆر

دوور ديار بوو لىوہى. ئىدى لەنىوان گەلای دارەنجىرەكە

و لقه بچووکه کانه وه چاوی گیرا و دواچار تارما بییه کی له شیوهی پیاوینکدا بیینی، که پشتی دابوو به قهدی داره که وده دهموچاوی پیاوه که به مادده یه کی رهش داپوشرا بوو، چاوه کانیشی وهک گلۆپی سووری بچووک ده سووتان. ئیدی تف له قورگیدا وشک بوو.

به چرپه گوتی، "کاپتن! ئه وه توی؟"

ئیدی و کاپتن پینکه وه چووبوون بو خزمهتی سهربازی. کاپتنه که فرماندهی ئیدی بوو. پینکه وه له فلیپین به شداری شهریان کردبوو، هه ر له ویش جیا بووبوونه وه و ئیتر ئیدی نه بیینیبووه وه، به لام بیستبووی گوایه له شه رینکدا کوژراوه. دووکه له جگه ره ی کاپتنه که وه بهرز بووه وه.

"سهرباز! ریتساویاسا کانیان بو روون کردیته وه؟"

ئیدی سهیریکی خواره وهی کرد. زهوییه که زور دور بوو لیته وهی، به لام دهیزانی ناکه ویته خواره وه.

ئیدی گوتی، "من مردووم."

"له وه یاندا راست ده که ی."

"توش هه ر مردووی."

"له وه شیاندا هه ر راست ده که ی."

"ئه ی تو... که سی دووه می منی؟"

کاپتنه که جگه ره که ی بهرز کرده وه و زه رده خه نه یه کی کرد، وهک ئه وه ی بلیت، "سهیر نییه لیرهش ده توانی جگه ره بکیشی؟" ئینجا نه فه سیکی قوولی لی دا و دوا ی ساتنیک، هه وریکی سپی بچووک له ده میه وه هاته ده ره وه. "دلنیام پیشبینی ئه وهت نه ده کرد من بیینی، وا نییه؟"

ئىدى، لە ماوەي سالانى جەنگدا، فىرى زۆر شت بوو. فىر بوو چۆن سواری دەبابەي رۆيشتوو بىت، فىر بوو - بەبى ئەوەي خوودەكەي سەري لا بەریت - بە ئاوي سارد ريش بتاشیت، فىر بوو لەناو سەنگەرەكەيەو وریایانە تەقە بکات - ئەوەكوو فیشەكەك بە درەختیکەو بىت و پارچە بەر خۆي بکەویت.

فىرى جگەرەكىشان بوو، فىرى رۆيشتى سەربازي بوو، فىر بوو لەمبەر بۆ ئەوبەر بە گوريس بپەریتەو و قەمسەلە و رادیو و چەك و دەمامکي دژەكىميايي و لوولاقی چەك و جانتايەك و چەند مەخزەنىكىش بە كۆلیەو بن، فىر بوو ناخۆشترین قاوہ بخواتەو.

فىرى چەند وشەيەكي ناو چەند زمانىكي تر بوو، فىر بوو تف زۆر دوور ھەلبەت، لەو دلخۆشییە سەیرە تىگەيشت، كە سەربازىك دواي رزگار بوون لە شەري يەكەمیدا دەري دەبریت، بىني چۆن دواي رزگار بوون سەربازەكان، بەخۆشییەو بەيەكدا دەكىشن، وەك ئەوەي شەر تەواو بووبىت و بە يەكتر بلین، "ئىتر دەگەریننەو بۆ مالەو." ئىدى لەو خەمۆكییە قوولەش تىگەيشت، كە سەربازىك دواي رزگار بوون لە شەري دووھمدا تیايدا نوقوم دەبوو، پاش ئەوەي باش دركى بەو دەكرد كە جەنگەكە بە شەريك و دووان و سىيان تەواو نایىت.

ئىدى فىرى فيكە بوو، فىر بوو لەسەر داروبەرد بخەویت، تىگەيشت كە جۆرە مىزوويەكي بچووك ھەن دەچنە ناو پىستەكەتەو و تووشى پەلەي سوورى سەر پىست و

خرووت ده‌کهن - به‌تایبته ته‌گهر یه‌ک هه‌فته بیتت جل
پیسه‌کانت دانه‌که‌ندبیتت. تیگه‌یشت که ئیسه‌که‌کانی مرزوف،
کاتینک له پیسته‌که‌وه دینه دهره‌وه، زور سپین.

ئیدی فیر بوو زور خیرا نزا بکات و بیارپته‌وه. فیر بوو
له کام گیرفانه‌یدا نه‌و نامانه هه‌لبگریته، که بو مال‌وه و
مارگریته دهناردن - بو ته‌وهی سه‌ربازه‌کانی هاوړینی
به‌کوژراوی دوزیانه‌وه، بیناسنه‌وه و بزانه کتیه. فیر بوو
هه‌ندیگ جار برسیتی کتیه نییه، به‌تایبته له و کاتانه‌دا، ک
له‌ته‌نیشت سه‌ربازیکی هاوړپته‌وه دانیش‌توویت و پیکه‌وه باسی
ته‌وه ده‌کهن، که چه‌نده‌تان برسییه، به‌لام له چاو‌ترووکانیکدا
گویت له ویژه‌یه‌ک ده‌بیتت و هاوړی سه‌ربازه‌کته به‌لارا
دیت، ئیتر توش برسیتییه‌کته بیر ده‌چپته‌وه.

له‌گه‌ل تیپه‌ړینی دوو سال و چوونه‌ناو سیتیهم ساله‌وه، ئیدی
تیگه‌یشت که ته‌نانه‌ت پیاوه زور به‌هیز و چوارشانه‌کانیش -
کاتینک نزیک ده‌بنه‌وه له‌وهی بو یه‌که‌م جار له فروکه‌کانه‌وه
شور بکړینه‌وه بو مه‌یدانی شهر - به‌سه‌ر پیلاره‌کانیاندا
ده‌رشینه‌وه. تیگه‌یشت فرمانده بالا‌کانیش، شه‌وی پینش
شهر، له خه‌ودا وړینه‌وه ده‌کهن.

ئیدی فیر بوو خه‌لک به‌دیل بگریته، به‌لام خوی هه‌رگیز
فیری ته‌وه نه‌بوو دیل بیتت. شه‌ویکیان له دوورگه‌یه‌ک له
فلیپین، خوی و تیپه‌که‌ی که‌وتنه‌که‌مینه‌وه و به‌خه‌ستی لپیان
درا، ته‌وانیش بو رزگارکردنی ژیانی خویان، په‌رشوبلاو
بوونه‌وه. ناسمانه‌که‌ پرووناک بوو بووه‌وه و ئیدی گوئی له
یه‌کینک له سه‌ربازانی تیپه‌که‌ی خوی بوو، له چالیکدا ره‌ک
مندال ده‌گریا. ئیدی هاواری به‌سه‌ردا کرد، "به‌سه‌هه‌هه." ئیدی

ئەو پىنج كەسەي لە بەهشت دەيانىيىت

واي گوت و تىگەيشت ھاوړيگەي بۆيە دەگري، لەبەر ئەوہي
يەكينك لە سەربازاني دوژمن بە چەكەوہ لەسەر سەري
وہستاوہ. لەناكاو، ئىدى خوشي ھەستي بە شتيكي سارد
كرد لەسەر پشتەملي: سەربازيگ بە چەكەوہ لەسەر سەري
ئەويش وەستاوو.

كاپتنەكە جگەرەكەي كوژاندهوہ. كاپتن، بە تەمەن، لە ھەموو
سەربازەكاني ناو كەتیبەكەي ئىدى گەرەتر بوو، تەمەنيكي
دریژيشي لە سوپادا بەسەر بردبوو. جەستەيەكي لاواز و
چەناگەيەكي دريژي ھەبوو، كە وەك يەكينك لە ئەكتەرەكاني
ئەو سەردەمە دەري دەخست. ھەرچەندە كاپتنەكە زور زوو
تووڤە دەبوو، كە بەسەر يەكيگيشدا دەينەراند، دەموچاوي
ھيندە لي دەبردە پيشەوہ، ئەو كەسە دەيتواني ددانە
بەجگەرەزەردبووہكاني ببينييت، بەلام زوربەي سەربازەكان
كاپتنيان خوش دەويست. كاپتن ھەميشە بەليني پي دەدان
كە بكەونە ھەر بارودۆخيكەوہ، ھەرگيز "ھيچ كەسيك بەجي
ناھيليت،" سەربازەكانيش بەوہ ئارام دەبوونەوہ.

ئىدى، كە تا ئەو كاتەش سەرسوورمان بەري نەدابوو،
گوتى، "كاپتن..."

"گويم لیتە."

"گەرەم."

"پيوست ناکا بە گەرەم بانگم بكەي، بە ھەر حال،

سوپاست دەكەم."

"دەمیکە... ئیستاش شیوەت..."

كاپتنەكە بەپيگەننەوہ بۆي تەواو كرد، "ھەر وەك ئەو

کاتیه، که دواچار یه کتریمان بینی؟“

کاپتن وای گوت و تفیکی به سهر لقه داریکدا هلداد. کاپتن ده موچاوه چه په ساوه که ی ئیدی بینی و گوتی، ”راست ده که ی، لیره پیویست ناکا تف بکه ی، نه خوش ناکه وی و هه همیشه هه ناسهت باشه، خورا که که شی نایابه.“

”خورا که که؟“

ئیدی له هیچکام له م شتانه تی نه ده گه یشت.

”سه یر بکه، کاپتن! هه ست ده که م هه له یه ک هه یه، من هینستا نازانم بو لیره م. من ژیانیکی بیمانا ژیام، ده زانی؟ من کارمندی وهرشه بووم له و شاری یارییه. بو چه ندین سال له هه مان شوقه دا ژیام و یارییه کانم به رتوه ده برد و ناگام لیان بوو: چه رخوفه له که که، ره وره وه ی مهرگه که، که شتییه ناسمانییه بچوو که قوره کان. نه و ئیشه م هیچ هبی نه وه نه بوو پیوه ی بنازم. سه رگه ردان بووم. نه وه ی ده مه وی بیلیم، نه وه یه...“

ئیدی تفیکی قووت دا و رسته که ی ته واو کرد، ”من بو لیره م؟“

کاپتنه که به چاوه سووره گه شه کانی سه یریکی ئیدی کرد. ئیدی نه یوترا نه و پرسیاره له کاپتنه که بکات، که ئایا، وه ک چون پیاوه شینه که ی کوشتبوو، کاپتنه که ش هه ر نه کوشتبوی یان نا.

کاپتنه که به ده م چه ناگه خورانده وه گوتی، ”ده زانی ئیدی زور جار بیر ده که مه وه له براده رانی که تیبه که ی خومان: ویلینگهام، مورتون، سمیتی... نه ری دوا ی جهنگ په یوه ندیتان پیکه وه ما؟ بینیتنه وه؟“

ئەو پىنج كەسەي لە بەهەشت دەيانىنيت

ئىدى ناوہكانى بىر كەوتتەوہ. لە راستيدا، هيچ پەيوەندىيەكيان بەيەكەوہ نەمايوو. دەكرىت جەنگ پياوہكان وەك موگناتيس پىكەوہ بنووسىنيت، بەلام دەشكرىت وەك موگناتيس ليكيان دوور بخاتەوہ. ھەندىك جار، ئىدى و ھاورپىيەكى سەردەمى جەنگى بە هيچ شىوہيەك نەياندەويست ئەو شتانەيان بىر بكەويتەوہ، كە بينبوويانن و كردبوويانن. ئىدى شانىكى بەرز كەردەوہ و گوتى، "ئەگەر راست دەوى، ھەموومان ليك دايرايىن." "بەداخەوہ."

كاپتەنەكە بە شىوہيەك سەرى لەقاند، كە پىي دەگوتى خوشى ھەر چاوہرپىي ئەو وەلامەي كەردووہ. "ئەي خۆت؟ گەر ايتەوہ بۆ ئەو شارى يارىيەي گوتمان ئەگەر بەسەلامەتى دەر بچين، ھەموومان پىكەوہ سەردانى دەكەين؟ بىرتە گوتمان ھەموومان بەبەلاش سواری يارىيەكان دەبين و ھەردانەيەشمان لە يارىي تونىلى خوشەويستيدا دوو كچ دەخەينە باوہشى خۆمانەوہ؟ تۆ خۆت وات نەگوت؟" ئىدى زەردەخەنەيەكى كرد. بەلى، ئەو قسەي ئىدى بوو، لە راستيدا قسەي ھەموويان بوو، بەلام كە جەنگەكە تەواو بوو، كەسيان نەھاتن بۆ شارى يارىيەكە. ئىدى گوتى، "بەلى، گەر امانەوہ بۆي." "ئەي دواي ئەوہ؟"

"دواي ئەوہ ھەر لەوى ماوہ و تا مرديشم، بەجيم نەھىشت. ھەولم دا بەجىي بەيلم، پلانى ترم دانا، بەلام بە ھوى ئەم قاچە قۆرەمەوہ... نازانم، هيچم بە دەستەوہ نەھات." ئىدى شانىكى ھەلتەكاند. كاپتەنەكە لە دەموچاوى ئىدى

ورد بووه وه، چاوه کانی کز کرد و به دهنگیکی نزم لبر
 پرسى، "نیستاش ده توانی له یهک کاتدا سى - چوار شرت
 ههلبدهی بق ئاسمان و بیانگریته وه؟"

"بجوولین! دهی بجوولین!"

سهربازانی دوژمن هاواریان به سهردا دهکردن و
 قوناغه تهنهنگیان تیوه دهژهنین. ئیدی، سمیتی، مورتون، رابوزو
 و کاپتنه که یان به گردیکی لیژدا برده خواره وه. دیلهکان
 هه موو دهستیان خستبووه سهر سهریان. له دهووروبهریان
 هه رهاوهن بوو دهیدا به زهویدا. ئیدی تارماییهکی بینی
 به ناو دارهکاندا دهر چوو، دهستبهجی سهربازهکان دایان بهر
 دهستریژی گولله.

ئیدی ههولی دهدا به چاو وینهی شوینهکان بگریت و
 له میشکیدا ههلیان بگریت، بهو هیوایهی دواتر بۆ راکردن
 سوودیان لی ببینیت، بۆیه سهیری کووخ و سهنگه و ریگه
 و ههرشتیکی دهکرد، که بیزانیایه چییه. فرۆکهیهک له
 دووره وه گرمهی دههات. گرمهی فرۆکهکه، ئیدی پر کرد
 له بیهیواییهکی قوول. ناخۆشترین ئازاری دهروونی، که
 هه موو سهربازیکی به دیلگیراو دهیچیژیت، زانینی نهو مهوایا
 کورتهیه، که له نیوان ئازادی و دیلبوونیدایه. نهگه ئیدی تهبا
 بیتوانیایه خوی بهرز بکاته وه و بالیکی فرۆکهکه بگریت، له
 باجی نهو ههلهیه رزگاری دهبوو، که کردبوویان.

بهلام له جیاتی نهوهی بالی فرۆکه بگریت، هه ر زو
 دهست و قاچی خوی و هاواریکانی به سترانه وه و خزان
 ناو یهکیک لهو کووخانه وه، که به داری بامبوو دروست

كراپوون، بەلام ئەوەي باش بوو، راستەوخۆ لەسەر قورەكە دانەنراپوون. ئىدى و سەربازەكانى ھاوپىي، بۆ چەندىن رۆژ و هەفتە و مانگ لەوئ مانەو و ناچار كران لەسەر گوئىنى پەر لە كا بخەون، ئاودەستەكەشيان گۆزەيەكى گل بوو. شەوانە، سەربازەكانى دوژمن دەهاتنە بن ديوارى كووخەكە و گوئيان لە گفتوگۆي نىوان دىلەكانيان دەگرت. ئىدى و ھاوپىكانىشى، تا دەهات، كەمتر و كەمترىان دەگوت.

دىلەكان لاواز و بىهتيز بوون و پەراسووەكانيان دەر پەرىن، تەنانەت رابۆزۆش، كە كاتىك خۆي لە سوپادا نانوس كرد، كەنجىكى خرىلە و گوشتن بوو، پەكى كەوت. رۆژى جارىك خۇراك دەدرايە ئىدى و ھاوپىكانى، خۇراكەكەشيان تۆپەلەبرنجى پەر لە خوي و شلەيەكى مەيلەوقاوهيى بوو، كە وردەگيا مەلەي تىدا دەكرد. شەويكىان، ئىدى ژەنگەسوورەيەكى مردووي بىيالى لە قاپەكەي خۆي دەر هينا. هەموو دەستيان لە خواردن هەلگرت.

لەو دەچوو سەربازەكانى دوژمن نەزانن چى لە ئىدى و ھاوپىكانى بكەن. ئىواران بە تەنگەكانيانەو - كە قەممەي درىژ بەژىر لوولەكانيانەو بوو - دەچوون بۆ لايان و نووكى قەممەكانيان لە بەردەم لووتياندا رادەوہشانە، ئىنجا بە زمانىكى بيانى ھاواريان بەسەردا دەكردن و چاوهپىي وەلامىشيان دەكرد. ئىستا و ئەوساش، هەولەكانيان هىچيان لى سەوز نەبوو.

ئەوئەدى ئىدى بزائىت، سەربازەكان چوار بوون و كاپتەكەش هەر پىي وا بوو ئەوئەندە بن. ديار بوو ئەوانىش

له تیپیکی گوره دابرابوون - نهمه شتیکه، له شهزی راسته قینه دا روو ده دات - نیستاش ده یانویست ورده ورده بهرگی دۆخه که بگرن و هرچونیک بیت خویان رزگار بکن. نه وانهی ده ستگیریان کردبووین ده موچاویان باریک و قووپاو بوو، توپه له ریشی رهشی بژیش به ده موچاویان بوو. په کیکیان نه وهنده مندال بوو، هیی نه وه نه بوو بیت به سهرباز، په کیکی تریان ددانه کانی نه وهنده شاش بوون. نیدی به ژیانی ددانی وای نه بینیبوو. کاپتنه که لای خویه وه ناوی نابوون شیتی په ک، شیتی دوو، شیتی سی و شیتی چوار کاپتنه که کوتی، "پینویست ناکا ناویان بزاین، ناسی نه وانیش ناوی نیمه بزاین."

پیاوان له گهل ده سبه سهری رادین، هه ندینک باشتر له هه ندیکی تر. مورتون، که گه نجیکی باریکه و زوربیلی خنکر شیکاگو بوو، هرکاتیک گوینی له دهنگیک بوو ابه، زبره و ده کرد و به دهم دهسته نینان به چه ناگه په وه، له ژیر لپوه وه دهیگوت، "نه ی قور به سه رمان، نه ی قور به سه رمان..." به شیودیه به رده وام ده بوو تا نه وانسی تر لینی تووره ده بوون و ده میان پی داده خست. سمیتی، که کوری کارمه ندیکی ناگرکوژینه وهی بروکلین بوو، زوربه ی کات نقه ی لپوه نه ده هات، به لام هه همیشه ره قاییی قورگی به رزونزمی ده کرد و ده تگوت شتیک قووت ده دات، دواپی زانیمان که زمانه خوی ده جوو. رابوزوش، که هه رزه کاریکی سه رسووری خه لکی پورتلاند/نوریکان بوو، به روژ ده موچاویکی هه بوو؛ که هیچی تیندا نه ده خویندراپه وه، زور جاریش شه وان له خه راده پهری و ده یقیژاند، "نا! من نا! من نا!"

زۆر بەي كات، ئىدى خۇي دەخواردەو، مستى خىر دەکرد
و بۇ چەندىن كاتزىمىر لەسەر يەك - وەك ئەو كاتەي لە
هەرزەكارىدا يارىزانىكى شىپزەي بەيسبۇل بوو - دەيكىشا
بە لەپى دەستەكەي تىرىدا و لەو بەردەوام دەبوو، هەتا
ئەو دەستى دەستى تەواو سوور دەبوو و دەقلىشا.
شەوان خەونى دەبىنى و لەخەونىدا گەرابووەو شارى يارىي
رووبى، بۇ لاي يارىي پىشېركىي ئەسپ، كە تىايدا پىنج نەفەر
لەسەر پىنج ئەسپى يارى رىز دەبوون و لەناو بازنەيەكدا
دەسوورانەو و پىشېركىيان دەکرد، تا زەنگە كە لىي دەدا.
ئىدى لە خەونەكەيدا پىشېركىي لەگەل ھاورىكانى، براكەي،
يان مارگرىتدا دەکرد، بەلام لەناكاو خەونەكە ئاوەژوو
دەبوو و دەبىنى چوار شىتەكە سوار چوار ئەسپەكەي
تەنىشتى بوون و بەگالتە پىكرەنەو نەقىزەي تى دەكوتن.
ئىدى سالانىكى زۆرى تەمەنى لە شارى يارىي رووبى
بەچاوەروانى بەسەر بردبوو، چاوەروانى تەواو بوونى
يارىيەكان، چاوەروانى كىشانەو شەپۆلەكان، چاوەروانى
ئەو دەي باوكى قسەيەكى لەگەل بىكات - هەموو ئەمانەش
بوو بوونە رايىنانىكى باش بۇ ئىدى، بۇ ئەو دەي فىرى ئارامگرى
بىيت. بەلام ئىستا ئىدى دەيوست لەو شوىنە بچىتە دەرەو
و تۆلەي خۇي بىكاتەو. شەويلگەي دەلەقاند و بۇكسى لە
لەپى دەستى دەدا، بەدەم ئەمانەشەو، بىرى لە هەموو ئەو
شەرانە دەكرەو، كە بەمندالى لە گەرەكى خۇيان كىردبوونى،
بەتايبەت ئەو جارەي بە سەرەتەنەكە خۇلىك دوو مندالى
رەوانەي نەخوشخانە كرد. ئەگەر ئەو سەربازانە چەكىان پى
نەبووايە، ئىدى بەس خۇي دەيزانى چىيان لى دەكات.

به یانییه کیان، دیله کان له دهنگی هاوار و بریقانه وهی دهسی
 قه ممه کان خه به ریان بووه وه. چوار شیتته که له خه وه لیان
 ستاندن، دهست و قاچیان به ستنه وه و بردیانن خستیانه
 چالیکی قووله وه. ناو چاله که سارد بوو، زوریش تاریک بوو.
 چاله که سه تلی ناسن و پاچ و خاکه نازی تیدا بوو.
 مورتون گوئی، "قور به سه رمان، کانی خه لووزه."

له و روزه به دواوه، ئیدی و هاوړیکانی ناچار کران
 خه لووز له کانه که بهیننه دهره وه، بو ئه وهی دوژمن بز
 به که رخستنی نامیر و پیداویستییه کانی جهنگ به کاری بهینت.
 هه ندیک هه لیان ده که نی، هه ندیک خه لووزیان له دیواره کانی
 کانه که ده کراند، هه ندیکیش به ردی ته ختیان هه لده گرت و
 سینگوشه یان پی دروست ده کرد بو راگرتنی سه قفی کانه که.
 دیلی تریشی لی بوون، به لام بیانی بوون و ئینگلیزیان
 نه ده زانی، هه میشهش به چاوینک سه یری ئیدیان ده کرد،
 که نه ده زانی چیی تیدا بخوینتته وه. قسه کردن قه دهغه بوو،
 هه رچهند کاتر میتریک و په رداختیک ئاو دهره به کریکاره
 دیله کان. تا ده که یشتنه ئیواره، ده موچاوی دیله کان خراب
 رهش ده بوو، نه وهندهش دهنووشتانه وه، شان و ملیان ژانی
 ده کرد.

له مانگه کانی سه ره تای ده سته سه ره بوونییاندا، ئیدی
 شه وان، پیش ئه وهی بخه ویت، وینه که ی مارگریتی ده خسته
 خووده که یه وه و له به رده می خوئی دای دهنه. ئیدی زور له گه
 نزا کردندا نه بوو، به لام هه موو شه وینک، به ده م ژماردنی
 شه وه کانه وه، هه مان نزای دووباره ده کرده وه: "خوایه گیان"

ئەم شەش رۆژەي خۆم دەدەم بە تۆ، ئەگەر تۆش شەش رۆژم بدەيتى لەگەل مارگرىت... ئەم نۆ رۆژەي خۆم دەدەم بە تۆ، ئەگەر تۆش نۆ رۆژم بدەيتى لەگەل مارگرىت... ئەم شانزە رۆژەي خۆم دەدەم بە تۆ، ئەگەر تۆش شانزە رۆژم بدەيتى لەگەل مارگرىت..."

لە مانگى چوارەمدا، شتىك رووى دا. رابۆزۇ پىستى خراپ سوور ھەلگەرا و تووشى سىكچوونىكى پىسىش بوو. ھىچى بۇ نەدەخورا. شەوھەكەي، لەژىر جەلە چلچكەنەكانىەو، ئەوھندەي ئارەقە دەر دا، ھەموو گىانى سەر ئاو گەرا، ئىنجا خۆي پىس كرد و جلى پاكىشى لى نەبوو بىدەنى، بۆيە ناچار، بەرووتى لەسەر گوئىنيەكان خەوت، كاپتەنەكەش گوئىنيەكەي خۆي وەك بەتانی پىدا دا.

رۆژى دواتر، لەناو كانە خەلووزەكەدا، رابۆزۇ بەئەستەم دەيتوانى لەسەر قاچى خۆي بوەستىت. چوار شىتەكەش ھىچ بەزەبىيان بەرامبەرى نەنواند، كە خاوەبووھو و شەكەت دەبوو، داریان بە كەلەكەيدا دەكرد، بۆ ئەوھى لە خەلووزكراندن نەوہستىت.

ئىدى بەسەرياندا نەراندى، "وازی لى بىنن." شىتى دوو، كە لە ھەموو پاسەوانەكانى تر دلرەقتەر بوو، قۇناغە تەنگىكى بە ئىدىدا كىشا. ئىدى كەوت، ئازارىكى زور بەنىوان شانەكانىدا ھات و رۆيشت. رابۆزۇ يەك - دوو پارچەخەلووزى تری لىكردەو و بەلادا ھات. شىتى دوو ھاواری بەسەردا كرد ھەستىتەو.

ئىدى بەزەحمەت ھەستایەو ھەسەر پى و ھاواری كرد، "نەخۆشە!"

شیتی دوو دیسان کیشایه وه به پشتی ئیدیدا و خستی
مورتون به چرپه گوتی، "دهمت دابخه، ئیدی. له بر
خۆتمه."

شیتی دوو خۆی به سههه رابوزودا چه مانده وه و
پیلوه کانی راکیشا، رابوزو ناله یه کی لئوه هات. شیتی دوو
زه رده خه یه کی کرد و - وهک ئه وهی مندال ژیر بکاته
- گمه گمیکی کرد، ئینجا هاواریکی کرد و دهستی کرد ب
پینکه نین. به دهه پینکه نینه وه سهیری هه موو دیله کانی تری
کرد و چاویشی له چاوی یه کبه یه کیان بری، بۆ ئه وهی
دلنیا بیت له وهی هه موو ده بیینن. دواتر ده مانچه کی
دهر هینا، خستیه سههه گویی رابوزو و یهک فیشه کی ب
سههیه وه نا.

ئیدی ههستی کرد خه ریکه جهستهی ده بیت به دوو
که رته وه. چاوه کانی پر بوون له فرمیسک و میشکی وه ستا.
تهقه که له کانه خه لووزه که دا دهنگی دایه وه و خوین له سههه
رابوزوه جوگه له ی به ست، تا ئه وهی ده مو چاوی داپوشی.
مورتون دهستی خسته سههه ده می، کاپتنه که سههه ری داخست.
کهس له جینی خۆی جووله ی نه کرد.

شیتی دوو، ههه به قاچ، هه ندیک خۆلی رهشی به
جهستهی رابوزودا کرد، ئینجا چاوی له چاوی ئیدی بری و
تفیکی له بهر پینی خۆی کرد، پاشان به تووره بییه وه شتیکی
به شیتی سنی و شیتی چوار، که ئه وانیش چه په سابوون
گوت. بۆ ساتیک، شیتی سنی سههه ریکی له قاند و ورته ورتیکی
کرد، ئینجا - وهک ئه وهی نزا بکات - سهههیری زه و بییه کی
کرد و لئوه کانی خیراخیرا جوولاند. شیتی دوو ده مانچه کی

ئەو پىنج كەسەي لە بەھەشت دەيانىيىت

راوھشاندا و ھاواری كردهو، دەستبەجى شىتى سى و شىتى چوار، ھەريەكە قاچىكى تەرمەكەي رابۇزۇيان گرت و بەخاوى بە كانەكەدا رايان كىشا. ئەو خوینەي لە تەرمەكە دەچۇرا، رىچكەيەكى دروست كرد، كە لەو تارىكييەدا دەتگوت رۇنە رزاو. شىتى سى و شىتى چوار رابۇزۇيان لەپال ديوارىك، لەتەنىشت پاچىكەو دەريژ كرد.

ئىتر ئىدى نزاى نەكردەو و وازى لە ژماردى رۇژەكان ھىنا، لەگەل كاپتەكە تەنيا باسى ئەوھيان دەكرد، چۇن پىش ئەوھى ئەوانىش بە ھەمان دەردى رابۇزۇ بچن، ھەلبىن و خۇيان دەرباز بكەن. كاپتەكە تىيىنى كرد، سوپاي دوژمن پىويستىيەكى زۇرى بە خەلووزە، بۇيە تەنەنات دىلە نيوەمردووەكانىش ناچار دەكران خەلووز دەر بەيىن. تا دەھات، ژمارەي ئەوانەي لە كانەكاندا ئىشيان دەكرد، كەمتر دەبووھو. شەوان، ئىدى گوئى لە بۇمبىاران دەبوو، واش ديار بوو بۇمبىارانەكە نزيك دەبووھو. كاپتەكە گەيشتە ئەو بروايەي ئەگەر دۇخەكە زۇر خراپ بىيت، چوار سەربازەكە ھەموو شتىكى ئەو ناوہ خاپوور دەكەن و ئىنجا خۇشيان پاشەكشە دەكەن. كاپتن پىشتر ئەو چالانەي بينىبوو، كە لەودىو كووخە دارىنەكانەو ھەلكەنرابوون، ھەروھە چاوى بەو بەرمىلە نەوتانەش كەوتبوو، كە لەسەر ھەورازەكەي پشستەوہ جىگىر كرابوون.

كاپتەكە بەچرپە گوئى، "با پىتان بلىم، ئەو بەرمىلە نەوتانە بۇ سووتاندى ئەم شوينەن، ئەو چالانەش گوئى ئىمەن."

دوای سنی ههفته، شه وینکیان، کاتیک مانگ له ویدیو هه وره کانه وه
سه ره تاتکه ی ده کرد، شیتی سنی پاسه وانینی کووخه کانی ده کرد.
شیتی سنی دوو به ردی گه وره ی به دهسته وه بوو - به رده کان
هینده ی خشتیک ده بوون - له بیتاقه تیدا هه لی دهدان بو سه ره وه
و ده یگرته وه. هه ر لینی بهر ده بوونه وه و هه لی ده گرته وه، نه م
چاره به رزتر هه لی دهدان و دیسان بو ی نه ده گیرانه وه. ئیدی،
که هه موو گیانی له خو له میشی رهش هه لکیشرا بوو، سه یریکی
پاسه وانه که ی کرد و تیگه یشته خه ریکی چیه. ئیدی هه ر
ده یویست بخه ویت و دهنگی به رده کان نه یده هیشته. دواچار،
له سه رخو راست بووه وه، بینایی روون بووه وه و ده ماره کانی
جهسته ی ژیانیان تی گه رایه وه.

به چرپه گوتی، "کاپتن! ئاماده ی بو راکردن؟"
کاپتن سه ری به رز کرده وه، "بو به ته مای چیت؟"
ئیدی سه ریکی رووه و لای پاسه وانه که با دا، "نه ها نه و
به ردانه!"

کاپتن وه لامی دایه وه، "ئی، چیه؟"
ئیدی به چرپه گوتی، "منیش ده توانم هه لیان بدهم و
بیانگرمه وه."

کاپتنه که چاوه کانی کز کرد، "چی؟"
هیشتا وه لامه که ی کاپتن به ته واوی نه گه یشته بووه لای
ئیدی، که ئیدی هاواری له پاسه وانه که کرد، "هینی، براله... وا
نابی کاکه، وا نابی، تو به هه له ده یکه ی."
ئیدی جووله یه کی بازنه ییی به به رده دهسته کانی کرد، "ئاوا!
ده بی ئاوا بیکه ی! بینه، بیده به من."

ئیدی دهستهکانی کردهوه بو نهوهی شیتی سی بهردهکانی

بداتی.

"من دهزانم بیکم، بهردهکانم بدهری."

شیتی سی بهوریاییهوه سهیریکی ئیدی کرد. لهناو
هه موو پاسهوانهکاندا، ئیدی هیوای بهوه هه بوو له گهل
ئه مه یاندا شتیکیان بو بکریت. شیتی سی جارجار له و کونه
بچووکهوه، که له سهه ر وویهکی کووخه دارینه که دا بوو،
پارچه نانی بو زیندانیهکان هه لده دایه نه و دیو. ئیدی دووباره
نه و جووله باز نه بییهی کردهوه و زهرده خه نه یه کی کرد.
شیتی سی که میک نزیک بووه وه، ئینجا وهستا و که رایه وه،
تا تفهنگه کهی بهینیت، تفهنگه کهی هینا و بهردهکانی به قاچ
هه لدا بو ئیدی.

ئیدی کوتی، "به م شیوهیه،" پاشان زور لیزانانه دهستی
کرد به هه لدان و گرته وهی بهردهکان. ئیدی به هه وت سالی
نه و شته له پیاویکی نماییشکاری ئیتالییه وه فیر بووبوو، که
به جاریک شهش قاپی هه لده دا و نه شی دهه هشت یه ک دانه یان
بکه ویت. ئیدی چه ندین کاتژمیری له سهه ر ینگه دارینه کهی
شاری یاری رووبی به راهینان له سهه ر نه م یارییه به سهه ر
بردبوو، چه و، توپی بچووکی لاستیک، هه رچییه ک دهستی
بکه وتایه، ده که وته هه لدان و گرته وهی. نه و شته بو ئیدی
زور ئاسان بوو. له راستیدا، زورینهی مندالانی شاری یاری
رووبی نه و شته یان دهزانی.

تا دههات، ئیدی دوو بهرده کهی خیراتر و به
جوشو خرۆشیکی زیاتره وه هه لده دا و سهه رنجی پاسهوانه کهی
زیاتر به لای خۆیدا راده کیشا. پاش که میک وهستا و به

پاسه وانه ی گوت، "بهردینکی تریشم بدهری."
شیتی سی ورته ورتینکی کرد.

ئیدی سی پهنجه ی له پهنجه کانی دهستی جیا کردهوه.
"سی بهرد، ناگات لئییه! سی!"

سمیتی و مورتونیش له خه و ههستا بوون. کاپتنکی
ورده وورده نزیک ده بووه وه.

سمیتی ورته یه کی کرد، "به ته ماین چین، چی بکه یین؟"

ئیدی به ورته گوتی، "ئه گهر یه ک بهردی ترم بدهنی..."

شیتی سی ده رگای ژووره که ی خویانی کرده وه و ئه وه ی
کرد، که ئیدی هیوادار بوو بیکات: هاواری له ئه وان ی تریش
کرد بین. شیتی یه ک به خوی و بهردینکی گه وره وه ده
که وت و شیتی دووش به دوایدا هات. شیتی سی بهرده که ی
هه لدا بو ئیدی و شتیکی به دهنگی بهرز گوت، ئینجا گه رایه وه
دواوه و زهرده خه نه یه کی گه وره ی بو دوو پاسه وانه که ی تر
کرد، به دهستیشی، ئاماژه ی بو کردن دابنیشن، وهک ئه وه ی
پیتان بلیت، "توزینکیش سهیری ئه م بهز مه بکه ن."

ئیدی بهرده کانی به شیوه یه کی سه رنجراکیش له هه وانا
له گه ل یه کتر تیکه ل ده کرد. هه ریه که یان هینده ی دهستی
خوی ده بوو. به ده م هه لدانی بهرده کانه وه، ئیدی دهستی
کرد به گوتنی گورانیه ک له و گورانیه ی له که رناقاله کاند
ده گوتران، "له، لا... لا... لا... له، لا... لا، لا... لا... لا... پاسه وانه کان
دهستیان کرد به پیکه نین، ئیدییش پیکه نییه وه، کاپتنه که ش
به دوایدا پیکه نی، به لام پیکه نیینکی ناچاری، بو ئه وه ی کاتینکی
زیاتر بدهن به خویان.

ئیدی له گورانیه گوتن بهرده وام بوو، "نزییییی کتر... له، لا... لا... لا..."

بېنەو ەەەەە.

ئىدى وشەكانى كردبوو بە بەشيك لە گورانىيە كە.

مۆرتۆن و سمىتى لە سەرخۆ هاتنە پىشتر و خويان وا نىشان دەدا، زۆر چىژ لە نمايشە كە دەينن.

پاسەوانەكان كە يفيان بە دۆخە كە دەهات و كەمىك شل بووبوون. ئىدى هەولى دەدا هاوسەنگىيە هەناسەكانى تىك نەچىت. بەردىكى زۆر بەرز هەلدا و يارىي بە دووانە كەى تر كرد، ئىنجا ئەوەى ترى دەگرتەووە و ئەمەى دووبارە كردەووە. شىتى سى خۆى بۆ نەگىرا و گوتى، "ئائاااا" ئىدى لىي پرسى، "چۆنە بە لاتەووە؟"

ئىستا ئىتر ئىدى بەردەكانى خىراتر هەل دەدا و دەىگرتنەووە. خىراخىرا بەردىكى زۆر بەرز هەل دەدا و سەيرى پاسەوانەكانى دەكرد چۆن لە گەلیدا سەر بەرز دەكەنەووە. ئىدى دەستى كردەووە بە گورانىگوتن، "لە، لااااا، لاااا، لاااا، تا سى دەژمىر مەم... لە، لااااا، لا، لااااا، كاپتن، ئەوەى لای چەپ بۆ تۆوۆوۆو!"

شىتى دوو بەگومانەووە ناوچاوانى گرز كرد، بەلام ئىدى زەردەخەنەيەكى كرد، كە لە هەمان ئەو زەردەخەنەيە دەچوو، كە نمايشكارەكانى شارى يارىي رووبى لە كاتى بىزاربوونى تەماشاكەراندا دەيانكرد. ئىدى گوتى، "ئەمەتا، ئەمەتا، ئەمەتا، جوانترىن نمايشى سەرزەووى."

ئىدى خىراترى كرد و دەستى بە ژماردن كرد، "يەهەهەك... دوووو..." بەردىكى بەرزتر لە هەموو جارەكانى تر هەلدا و پاسەوانەكانىش هەموو بەچاوى بەردەكە كەوتن. ئىدى هاوارى كرد، "ئىستاااا."

نیدی به په له بهردیکي گرتوه و وهک یاریزانیکي
 لپهاتووی به یسبول، به قاییمی نای به ده موچاوی شینی
 دووهوه و لووتی شکاند، به رده که ی تریشی گرتوه و ب
 دهستی چهپی نای به چه ناگی شیتی به که وه. شیتی به ی
 کهوت و کاپتن خوی هلدایه سهری و قه ممه ی تفهنگه کی
 گرت. شیتی سی، که تا نه و ساته له جینی خوی چه پیو،
 دهستی دایه تفهنگه کی و شیتانه دهستی کرد به ده ستریز،
 هر له و کاته دا مورتون و سمیتی خویان بو قاجی هلدایه
 و دایان به زه ویدا. ده رگای ژووری سه ر بازه کان کرایه وه
 و شیتی چوار به را کردن هات. نیدی دوا به ردی له نه ویان
 گرت، به لام چند نینجیک به نه ملای سه ریدا رو بیشت. به لام
 له کاتیکدا شیتی چوار خوی له به رده که لا دها، کاپته که ل
 به رده م دیواره که دا به تفهنگه وه وه ستابوو، قه ممه که ی پینی
 تفهنگه که ی نه وه نده به قاییمی به ناو په راسووه کانی شیتی
 چواردا کرد، هر دوو کیان پیکه وه له ناو ده رگا که دا که وتر
 نیدی نه درینالینی به رز بوو بووه وه و ناگری ده کرده وه
 ده سته جی خوی هلدایه سه ر شیتی دوو و به جوریک
 ده موچاوی کوتایه وه، که هر گیز ده موچاوی هیچ که سیکي
 له که ره کی پیتکین ناوا نه کوتابوو وه. نیدی به ردیکي تری
 هالگرت و چند جاریک کیشای به کاسه ی سهری شیتی دوو ده
 هر به رده وام بوو له پیدا کیشانی، تا نه و کاته ی سه پری کرد
 ده سته کانی لینجیبه کی موراوی پیسیان پیوه نووساوه. نیدی
 تیکه یشت که نه و لینجیبه خوین و پیست و خوله میش بووه و
 تیکه ل بووه. له و ساته دا، دهنگی ته قه یه ک هات، نیدی دهستی
 به سه ریه وه گرت و به و هویه شه وه به شیک له لینجیبه که

به لاجانگه گانیه وه نووسا، ئیدی سهری بهرز کرده وه و
پینی سمیتی له بهرده میدا وه ستاوه و ده مانچه به کیش له
ده مانچه گانی پاسه وانه گانی به دهسته وه یه. جهسته ی شیتی دوو
سارد بوو بووه وه و له سینگیه وه خوین چوراوگه وی به ستبوو.
سمیتی به دهنگیکی نزم گوتی، "بو گیانی پاکی رابوزو."
له ماوه ی چند خوله کیکدا، هر چوار پاسه وانه که کوژران.

زیندانییه کان، لاواز و پینه تی و خویناوی، به ره وه ورازه که
رایان ده کرد. ئیدی پیشبینی نه وه ی ده کرد ته قه یان لی
بگریت و سه ربازی تر بینه سه ر بیان، به لام کهس ده ر
نه که وت. کووخه گانی تر به تال بوون. له راستیدا، ته واوی
کامپه که که سی پینوه نه ما بوو. ئیدی بییری له وه کرده وه، که
تو بلینی ماوه ی چندیک بوو بیت هر نه وان و چوار شیته که
له و شوینه مابینه وه.

کاپنه که به چریه گوتی، "رهنگه نه وانی تر له گهل
بومبارانه که دا چولیان کردی، نیمه دو اگروپین، که ماوینه ته وه."
به رمیله نه وت ه کان له یه که م پیچی هه ورازه که دا دانرا بوون.
دهرگای کانی خه لووزه که سه د مه تریک له ولاتره وه بوو.
له نزیک خویانه وه کوخیکی لی بوو، که پر بوو له چه ک
و ته قه مه نی. مورتون - دوا ی نه وه ی دلنیا بوو کووخه که
که سی تیدا نییه - چوو ه ژووره وه و چند روومانه یه که چند
و چه ک و ره شاشیکی ناگر پرژینی مودیلکونی هینا، ئینجا
که رایه وه و گوتی، "ده ئینجا با داروبه ردی بسووتینین."

نهمرو يادی له دایکبوونی ئیدییه

له سه ر لایه کی کینکه که نووسراوه، "بهختینکی باش، نازایان بجهنگه!" له سه ر لایه که ی تریشی، که کریمی قانیلای پندا کراوه، یه کینک نهم سن وشه یه ی به بچووکی و به کریمی شین زیاد کردوو، "Come home soon" زوو بگه پریره وه، به لام "O-O-N" که ته وه نده پالیان به یه که وه داوه، که وشه که زیاتر له وشه ی "son" ده چیت، بویه وه ن ته وه وایه نووسرایت، "بگه پریره وه، کورم".

دایکی ئیدی پیشوهخت ته و جلانه ی ناماده کردوو، که کوره که ی سبه یین له به ریان ده کات، هه موویانی کردوو به عه للاگه وه و له ژوووری خه وتنه که ی ئیدی، به ده سکی کانتوره که دا، هه لی واسیون، جووته پینلاوه که شخه کانیشی له خواریانه وه داناوه.

له مه تبه خه که، ئیدی له گه ل ناموزا رومانییه کانی خه ریکی ده ستبازییه. هه ردوو ده سستی خستوته پشته وه و ناموزا کانی هه ول ده ده ن به بؤکس له سکی بده ن. یه کینکیان له

* له زمانی ئینگلیزییدا، جیاوازیی نیوان وشه ی soon و son ته نیا یه ک پیتی "O" یه، به لام له زمانی کوردیدا وشه ی کور و زور له رووی رینوو سه وه زور له یه کتر جیاوازن، بویه لیره دا به ناچار ی وش ئینگلیزییه کانیش به کار هیتراونه ته وه.

پەنجەرەي مەتبەخەكەو دەست بۇ دەرەو و بۇ لاي يارىي
بابەخوليني ئەسپەكە، كە بۇ سەردانكەرانى تاقي ئىواران
خراو تە ئيش، رادە كىشىت.

منداڵەكە بە دلىكى خۆشەو دەلىت، "ئەسپ!"

دەرگاي مەتبەخەكە دەكرىتەو و ئىدى گوئي لە دەنگىك
دەيىت، دەنگىك، كە تەنەنات ئىستاش دلى پىنى دەكەوتتە
پەلەپەل، ئىدى يىر دەكاتەو لەوەي رەنگە ئەمە لاوازيەك
يىت تيايدا و پىويست بكات لەگەل خۆي نەيىت بۇ شەر،
مارگرىت دەلىت، "چۆنى ئىدى؟"

مارگرىت لەناو دەرگاكدە وەستاو و زۆر جوانە، ئىدى
دىسان لە سىنگىدا ھەست بەو ختوو كەيە دەكاتەو، كە
زوووزو بۆي دروست دەيىت، مارگرىت چەند دلۆپە بارانىك
لە قزى دەتەكىنىت و زەردەخەنەيەك دەكات، كارتۇنىكى
بچوو كىشى بە دەستەوەيە.

"شتىكم بۇ ھىتاوى... بە بۆنەي يادى لەدايكبوونەكە تەوەيە...

لە راستىدا بە بۆنەي رۆيشتنەكە شتەوەيە."

مارگرىت دووبارە زەردەخەنەيەك دەكاتەو، ئىدى
ئەوئەندە تامەزۆريە باوەش بە مارگرىتدا بكات، كە پىنى وايە
جەستەي جىگەي ئەو ھەموو تامەزرۆيىيەي تىدا نايىتەو و
ئىستا نا ئىستا دەتەقیتەو، بەلاي ئىدىيەو، گرىنگ نىيە
كارتۇنەكە چىي تىدايە، ئەو تەنيا دەيەويت ھەمىشە ئەو
دىمەنەي لە بەرچاو بمىنىتەو، كە تيايدا مارگرىت خەرىكە
ديارىيەكەي دەداتى، وەك ھەمىشە، ئىستا كە ئىدى لەگەل
مارگرىتدايە، خۆزگە دەخوازىت كات بوەستىت.

ئىدى دەلىت، "زۆر جوانە!"

مارگرېت پېدە كەلپت.

"خۇ جارى نە ئىدو، ھەر لە خۇتەو!"

ئېدى لىنى نىزىكتىر دەپتەو و دەلپت، "گوى بگرە، تۇ..."
 يە كىنك لە ژوورە كەي ترەو ھاوار دەكات، "ئېدى، وەرە
 مۇمەكان بكوژتەرەو،"

"راست دەكا، برسېمانە."

"سال، بەسە"

"ئى واپە، برسېمانە."

كىنك و بېرە و شېر و جگرە دانراون و پىنكىكىش،
 بۇ سەرگەوتنى ئېدى، ھەلدەدرېت. ئاھەنگى لەدايكبوون و
 مالتاوايىبە كەي ئېدى ئەو ساتەشى تېدا دەپت، كە داىكى
 ئېدى دەست دەكات بە گريان و باووش بە جۇي كورېدا
 دەكات، كە بە بيانووى تەختىسى بنى پىنەكانىەو لە ئەمەرىكا
 دەپتەو و ناچىت بۇ جەنگ.

دواتر ھەر ئەو شەو، ئېدى و مارگرېت پىاسە يەك بە
 شەقامى سەرەكىي شارى يارىبە كەدا دەكەن. ئېدى ناوى
 ھەموو بلىتفرۇش و لەفە فرۇشەكان دەزانىت و سلو لە
 يەكە بە يەكەيان دەكات، ئەوانىش ھەموو ھىواي سەلامەتى
 بۇ دەخوارن. ھەندىك لە ژنە بە تەمەنەكان چاويان پىر
 دەپت لە فرمىسك بۇي، ئېدى يەكسەر تېدەكات، كە ئەو
 ژنانە خۇشيان كورپان لە شەرە.

ئېدى و مارگرېت نوقلى تۇفى بە تامى تووى سوور
 و بېرەي رەش دەكېن، ئىنجا پىكەو دەست دەكەن بە
 زەرفى سېپى نوقلە كەدا و لە ناوہو پەنجەكانيان دەيكەن
 بە يارى، لە ھۆلى داخراوى يارىبە كاندا ئېدى ئەو يارىبە

دەکات، کە تیایدا دەستیکی لاستیک هەلەدەگریت و تا هیزت
تندایە رای دەکیشیت، لە گەل راکیشانە کە شتدا، سەرەتیریک
لە ژیر شاشە یە کە وە هەلەدەکیشت و ریزەى هیزی خۆت پى
دەلێت. ئیدی دەستە لاستیکە کە رادەکیشیت. سەرەتیرە کە
لاواز و کە مەهینز و مامناوەند تێدە پەرتیت و تا سەر بەهینز
ناوەستیتە وە.

مارگریت دەلێت، "نا، نا، بەهیزی."

"ناخر بەهیزی خوشە!"

شە و درەنگ دەچنە سەر رینگە دارینە کە و وەك چۆن
لە فیلمەکاندا بینویانە، دەستی یە کتر دەگرن و خۆیان
بە سەر محەجرەى رینگاکە دا شۆر دەکەنە وە. لە سەر لەمە کە،
کابرایە کى پیر، کە بە رۆژ لە خۆلوخاشاکى پارکە کە دا
بە دواى شتى بە کە لکدا دەگەریت، بە پارچە دارى بچووک
و پەرۆپیتال ئاگرىکى کردووە تە وە و لە تە نیشتیە وە خۆى
گرمۆلە کردووە. لە وە دەچیت تا بە یانى لە وى بمیتیتە وە.
لە ناکا و مارگریت دەلێت، "پنویست ناکا داوام لى بکەى
چاوەریت بکەم."

ئیدی تفيك قووت دەدات.

"بەراستتە؟"

مارگریت سەرىك رادە وە شیتیت و ئیدی زەر دەخەنە
دە یگریت. ئیستا دواى ئە وەى ئیدی لە و پرسىارە رزگارى
بوو - کە بە درێژایى ئە و ئیوارە یە خە یالى داگیر کردبوو
- هەست دەکات تالیک خوشە و یستى بەهینز لە دلیە وە دەر
چوو و لە شانە کانى مارگریت ئالو، تا دیتیش، ئە و تالە
خوشە و یستى زیاتر مارگریت بەرە و ئیدی رادە کیشیت

و دەپكات بە ھىسى ئەو. لەو ساتەدا ئىدى ئەوئىدى
 مارگرېت خۇش دەۋىت، كە ھېچ كاتىك پىنى وا ئەبۇرە
 ھېچ كەسىكى ئەوئىدە خۇش بویت.

دلۇپەپەك باران دەكەۋىتە سەر ناوچاۋانى ئىدى
 دانەپەكى تىرىش. ئىدى سەرى ھەلدەبىرىت و دەپىنىت
 ھەورى ئەو شەۋە گەۋال گەۋال بوون.

مارگرېت بە ئىدى دەلىت، "ھا كورى بەھىز و قۇز"
 ئىنجا زەردەخەنەپەكى بۇ دەكات. لەو ساتەدا دەموچاۋى
 مارگرېت كەمىك تىك دەچىت، بۇپە مارگرېت بەتۇندى
 چاۋ دەنووقىتىت، تا ئاۋ لە چاۋەكانى بكاتە دەرەۋە. ئىدى
 دلنىا نىپە مارگرېت دەگرى يان دلۇپەباران چوۋەت
 چاۋپەۋە.

دوچار مارگرېت دەلىت، "توو خوا مەمرە، باش؟"

سەربازى تازەئازادكراو زور جار توورەن و دەيانەويت
تۆلەيەكى قورس بگەنەو، تۆلەي ھەموو ئەو شەو و رۇژانەي
لەدەستيان چوون، ئەو ھەموو ئەشكەنجە و سووكايەتییەي
پينان كراو. دەيانەويت بەو تۆلەکردنەو، ھاوسەنگى بۆ
خويان بگەریننەو.

لەبەر ئەو، كاتىك مۇرتۇن بە دەستى پر لە چەكى
دزراو ھەو گەرايەو و بە ھاورپىكانى گوت، "دە ئىنجا با
داروبەردى بسووتىنين،" ھەموو ئەوانى تر بەبى يەك و
دو و رازى بوون - ھەرچەندە رەنگە رازىبوونەكەيان لەسەر
بنەمايەكى لۇژىكىيش نەبوويت. ھەرچوار پياوھەكە، كە ئىستا
كۇنترۇل كەوتبوو دەست خويان و جۇشوخرۇش گرتبوونى،
ھەريەكە بە چەكىكى دوژمنەو بەو ناوھدا بلاو بوونەو.
سمىتى چوو بۆ لای دەروازەي كانەخەلووزەكە، ئىدى و
مۇرتۇن بۆ لای بەرميلە نەوتەكان و كاپتەكەش چوو بەدوای
شستىكدا بگەریت، كە بتوانیت پىي دەرباز بىن.

كاپتەكە بە دەنگىكى گر بە ھەموويانى گوت، "پىنج
خولەكى تر ھەمووتان بىنەو ئىرە، بەو زووانە بۆمبىارانەكە
دەست پى دەكاتەو، بۆيە دەبى زوو برۆين. تىدەگەن؟ پىنج
خولەك و زياتر نا."

ئەو پىنج خولەكە بەس بوو بۆ ئەو ھەي سمىتى و ئىدى

و مورتون په تهاوای لهو شویینه خاپوور بګهون که شست
مانګینګ، دهپور یووېوو به مالپان سمعیلی رووممانه کلسی
خسته ناو کانه خه لووزه گهوه و رای کرد، نیدی و مورتونیش
سوری دور بهرمیله نهوتیان کردهوه و خلیان کردنهوه بونار
سهنگر و کووخه دارینهگان، لیلجا رووی لوولعی رهشاش
ناگرپرژینه تازه درازاوه گهپان کرده بهرمیلهگان و تهقانلبان
بهرمیلهگان ناگرپان گرت.

مورتون هاواری کرد، "بسوتین"

نیدیش بهدوایدا، "بسوتین"

کانه خه لووزه که تهقیبهوه و دووکلسی رهش ل
دهروازه که پهوه هاته دهروه، بویه سمعیلی، دواي نهوهی کاری
خوی تهواو کرد، رای کردهوه بو نهو شویینهی دهپور هپور
لیی کو بینهوه، مورتون لهقه پهکی له بهرمیله نهوتکهی خوی
دا و خلی کردهوه بوناو کووخیک، پیش نهوهی بهرمیلهک
بګانه شوینی خوی، به رهشاشه ناگرپرژینهکی ریزیک
ناگرهسورهی پیدا پرژاند.

نیدی هر سهیری دهکرد، پاش ساتیک، به لایهکی
دهمی سووکه پیکه نینیکی کرد و بهروه خوار رویشت بز
نهوهی دواکووخ بسوتینیت، نهو کووخه یان له نهوانی تر
گوره تر بوو، زیاتر له تهویله پهک دهچوو، نیدی رهشاش
ناگرپرژینهکی بهرز کردهوه و به خوی کوت، "تهواو، نیتر
تهواو،" نهو هموو هفته و مانګانه له ژیر دهستی نهو
بیقیمه ته دلره قانه دا، که هموو ده موچاوده رپه ریو و ددانشاش
بوون و شله که یان پر بوو له ژهنگه سورهی مردوو، تهواو
بوون، نیدی نهیده زانی دواي نهه چییان به سهر دیت، به لام

مه رچییهک بووایه، له وه خراپتر نه ده بوو که تا نه و کاته به سهریان هاتبوو.

نیدی په نجهی خسته سهر په له پیتکه ی ره شاشه که و ناگره که له چاوتروو کانیکدا هورووژمی برد، وشششششششششششش... دیواره کانی کووخه که ته خته ی بامبووی وشک بوون، بویه ده سته جی ناگریان گرت و خه ریک بوو له بلیسه ی پرته قالی و زهر ددا ده توانه وه. نیدی گوئی لی بوو له دووره وه دهنگی مه کینه یه ک هات. له دلی خویدا هیوای خواست، کاپتنه که بیت و شتیکی دوزیبیته وه پنی ده رباز بین. له ناکاو، دوو باره گوئیان له دهنگیک بووه وه، که هه موو شه ویک گوئیان لینی ده بوو: دهنگی بومباران، به لام نیستا دهنگه که تزیکتر بوو. نیدی پنی وا بوو بومبارانه که هیی هه ر لایه ک بیت نه وه نده نزیکه، بلیسه ی سووتانی کووخه کان ببینن. نه گه ر لایه که ی خویان بووایه، نه وا رزگار یان ده بوو و ده گه رانه وه بوماله وه. نیدی گه رایه وه بوم کووخه که، که خه ریک بوو داده مرکا...

نهو شته چی بوو؟

نیدی چاویکی تروو کاند. شتیک به به رده م ده رگا که دا ده ر چوو.

چی بوو؟

نیدی هه ولی دا وریایانه تر سهیر بکات، گه رمیی ناگره که له راده به ده ر بوو. نیدی دهستی چه پی خسته سهر ناوچاوانی. نهیده توانی دلنیا ببیت نهو شته چی بوو، به لام پنی وا بوو تارماییه کی بچووک بوو به ناو ناگره که دا رای کرد.

نیدی چند ههنگاو یک چووه پیشه وه، ره شاشه ناگره پرژینه که ی دهستی داگرت و هاواری کرد، "هیی، زه لام! هییییی!"

سه قفی کووخه که بلایسه ی لس بهرز ده پوره و له سار
 نه وه بوو دابکه ویت. ئیدی هاته وه دواوه، چاره کانی ناویان
 کرد. رهنگ هر سییه ریک بوو بیت و ته و او
 "خیرا بکه، ئیدی"

مورتون هاتبووه سهر ریگه که و به ده ست نامازه ی بو
 ئیدی ده کرد به په له پروات بو لایان و پیگه وه بهر بهر
 چاره کانی ئیدی ده کزانه وه، هه ناسه ی سوار بوو بوو به
 ده ست نامازه ی بو کووخه که کرد و هاواری له مورتون
 کرد. "وا بزانه به کیک له ناوه وه یه!"
 مورتون ده ستیکی خسته پشت گوئی، "چیسی؟"
 "به کیک له ناوه وه یه."

مورتون سهری با دا، گوئی له هیچ نه بوو، ئیدی پروو
 کووخه که ناوری دایه وه و دووباره هه مان شته بچووکه که ی
 بینیه وه، که به کاکولکی به کووخه که دا ده رویشته. شیوه که ی
 له شیوه ی مندالیک ده چوو، دوو سال زیاتر بوو ئیدی
 جگه له پیاوی گه وره، هیچ شتیکی تری نه بینیبوو، بینسی
 نه و شیوه بچووکه له ناو نه و کووخه دا، وای له ئیدی کرد
 بو ساتیک ناموزا و خالوزا بچووکه کانی خوی و یاری
 شه مه نده فهره بچووکه که ی خوی به ریه وه ده برد و یاری
 ره وره وه ی مه رگه که و مندالانی سهر که نارده ریاکه و
 مارگریت و وینه که ی و هه موو نه و شتانه ی بیر بکه و پشه وه،
 که چه ندین مانگ بوو له میشکی خویدا سربوو نیوه.
 ئیدی ره شاشه که ی دانا و نزیکتر بووه وه، "هیی! وه ره
 ده ره وه. ته قهت لس نا..." ده ستیک شانی ئیدیت گرت و به ره وه
 دواوه رای کیشا، ئیدی ناوری دایه وه و ده ستبه جی هه ر دوو

مستی خیر کرد. مورتون بوو.

"ئیدی، دهین هر ئیستا برؤین!"

ئیدی سهری با دا، "نا! نا! بوهستن، بوهستن، یه کیک له ژووره وهیه."

"کهسی تیدا نییه! دهی با برؤین، هر ئیستا!!!!!"

ئیدی نهیده زانی چی بکات. ناوری دایه وه بو کووخه که، مورتون دووباره شانی گرته وه، ئه م جار هیان ئیدی ته واو خوی خولانده وه و یهک بوکسی له سینگی مورتون دا. مورتون که وته سهر نه ژنو. ئیدی سهری گیزی ده خوارد و ده موچاوی له تووره ییدا گرژ بوو بوو. دووباره رووی کرده وه بلیسه کان، چاوه کانیشی نه وهنده کز کرد بوو، خهریک بوو داده خران.

"نه وه خوی نه بوو؟ خوی به دیواره که وه ده گری؟ نه وه نییه له ویدا؟"

ئیدی به ته واوی که یشته نه و بر وایه ی که شتیکی بیگونا ه لئاو کووخه که دایه و نه گهر فریای نه که ویت، له به رده میدا ده بیت به خه لووز. ئیدی چووه پینشه وه، هر له و ساته دا نه و به شه که مه ی سه قفه که ش، که تا نه و کاته نه که وتبوو، هاره ی کرد و هه ندیک بلیسه ی شیوه کاره بایی به سهر ئیدیدا باراند.

ئیدی، به رشانه وه یه ک، ته واوی نه و جهنگه ی هینایه وه، که چووبووه گیانیه وه. ده سته سه رکرده که و کوشتنی پاسه وانه کان و گوشت و خوینه که ی که به لاجانگه کانیه وه بوون و بومبیارانه که و سووتانی نه و شته ی ناو نه و کووخه و بیمانایی هر هه موو نه مانه ش پیکه وه، که ده ی

نئیدیان ته‌واو تیک دابوو. نئیدی له و ساته‌دا، ته‌نیا شتییک
 ده‌یویست بییکات، نه‌وه بوو شتییک رزگار بکات، جا به‌شیک
 له خوی بیت، به‌شیک له رۆبوزو بیت، هه‌رشتییک بیت
 نئیدی شیتانه پیی و بوو له‌ناو هه‌موو تارمایییه‌کی ره‌شنا
 روه‌حیک هه‌یه، بویه له و بیرکردنه‌وانه‌دا بوو، که به‌بی یه‌ک
 و دوو به‌ره‌وروی کووخه بلیسه‌داره‌که رای کرد. فرۆکه‌کان
 له ناسماندا هه‌ر فره‌فریان بوو، به‌رده‌وامیش به‌فیشه‌ک
 زه‌وییه‌که‌یان ده‌بیژایه‌وه.

نئیدی به‌شینوه‌یه‌ک ده‌جوولا، وه‌ک نه‌وه‌ی به‌ده‌م خه‌روه
 پروات. هه‌نگاوی به‌سه‌ر توژیک نه‌وتی رژاوی گرگر‌توودا نا
 و جله‌کانی له دواوه‌ ناگریان گرت. کلپه‌یه‌ک به‌ پووژیدا سه‌ر
 که‌وت بو رانه‌کانی. ده‌سته‌کانی به‌رز کرده‌وه و به‌ هه‌موو
 هیزی خوی هاواری کرد، "وه‌ره‌ ده‌ره‌وه، هاتووم یارمه‌تیت
 بده‌م، ته‌قت لی ناکه‌م."

نازاریکی جه‌رگبر به‌ قاچی نئیدیدا هات. هاواریکی به‌رز و
 دریزی لی به‌رز بووه‌وه و ده‌سته‌جی به‌لادا هات. خوین له
 خوار نه‌ژنویه‌وه فیچقه‌ی ده‌کرد. فرۆکه‌کان هه‌ر گرمه‌گرمیان
 بوو، ناسمان یه‌که‌پارچه به‌ ره‌نگیکی شینباو داگیرسابوو.

نئیدی له‌ویدا که‌وت. له یه‌ک کاتدا ده‌شسووتا و خوینیشی
 لی ده‌رویشت. چاوه‌کانی به‌رووی گه‌رمییه هه‌لقه‌چینه‌ره‌که‌دا
 داخران و بو یه‌که‌مین جار له ژیانیدا هه‌ستی کرد ناماده‌به
 به‌ریت. له‌ناکاو یه‌کیک بو دواوه رای کیشا و به‌ناو خۆله‌که‌دا
 که‌وزاندی، تا نه‌وه‌ی ورده‌ورده ناگری سه‌ر جله‌کانی
 کوژایه‌وه. نئیدی له‌وه سه‌رسوورماوتر و بینیزتر بوو،
 بتوانیت خوی رابگریت، بویه وه‌ک تووره‌که راده‌کیشرا. پاش

که میک، که پشته ناو سه یاره یه کی سه ربازی و نهوانی تریش
له دهوری بوون. هه موو دلیان ده دایه وه و پینان ده گوت
خو راگر بیت. پشتی ئیدی سوو تابوو، نه ژنوشی روو حی تیدا
نه مابوو، سه ریشی گیزی ده خوارد و خه ریک بوو هیزی لی
ده برا.

کاپته که، له گه له به بیر هاتنه وهی نه و دواساتانه دا، له سه رخو
سه ریکی له قاند و له ئیدی پرسی، "بیرته چون له و شوینه
رزگار کرای؟"

ئیدی گوتی، "له راستیدا، خوشم نازانم."
"دوو روژی ویست تا باش بووی، زوو زوو له هوش خوت
ده چووی و هوش ده هاته وه. خوینت زور له بهر رویشتبوو."
ئیدی گوتی، "به لام باش بوو، هه رچونیک بی، رزگارمان
بوو."

"به لیتی!"

وشه که به دریزی له ده می کاپته که هاته ده، ناوازه که ی
زیاتر له ناوازی ناهیک ده چوو.
"فیشه که که شوینیکی خرابی گرتبوو."

له راستیدا، ئیستا و نه وساش نه و فیشه که به ته واری
له قاچی ئیدی ده نه هینرا، چهند ده مار و ماسولکه ژینی
بریبوو، تا که یشتبووه ئیسکیک و ئیسکه که شی به شیوه یه کی
ستوونی شکاندبوو. دوو نه شته رگه ری بو ئیدی کران، به لام
هیچیان کیشه که یان چاره سه ر نه کرد. پزیشکه کان پینان گوت
که له وه به دوا له رویشتندا ده شه لیت و نه و حاله ته ش له گه له
هه لکشانی ته مه نیدا - له بهر نه وهی ئیسکه کانی لاواز ده بن -

خراپتر ده بییت. پنی گوترا بوو که "ناتوانریت له م چاره سهره
باشتری بو بکریت" - وهک نه وهی نه و چاره سهره بیان
زور باش بوو بییت. نیدی ته نیا نه وهندهی بیر مابوو، که له
یه که یه کی پزیشکی خه بهری بوو بووه وه و ژیانی بو هه تاهه تایه
گورابوو. راکردن ته واو، سه ما ته واو، له هه مووشی خراپتر،
به هوی چهند هوکاریکی دیاریکراوه وه، نه و هه ستانهش
ته واو، که پیشتر له به رامبه ر شته کانی ناو ژیانیدا هه بیوون.
نیدی گوشه گیر بوو. شته کان زور بیتمانا و بیتامانج له لای دهر
دهک و تن. جهنگ دزه ی کردبووه ناویه وه، ناو قاچی و ناو
رووحی. وهک سهر باز، زور شت فیر بوو، کاتیک گه رایه وه،
پیاویکی تر بوو!

کاپتنه که گوتی، "تو ده زانی من سی پشتم له سوپادا
بوون."

نیدی به شانبه رزکردنه وه یه ک وه لای دایه وه.

"چونت بو ده گیرمه وه، ناوا: له ته مه نی شهش سالییه وه
فیری ته قه کردن بوو بووم. به یانیان، باو کم ده هات و سهیری
جیگه که می ده کرد، له راستیدا بیستوپینج سه نتییه کی ناسنی
هه لده دایه سر و ته ماشای ده کرد بزانی جیگه که نه وهنده
سافه، که پاره ناسنه که به ریکی له سه ری به رز بیتته وه یان
نا. له سه ر نانخواردنیش هه همیشه به به لی، باوکه و نه خیر،
باوکه وه لای داواکارییه کانیم ده دایه وه.

"پیش نه وهی ده ست بکم به خزمه تی سه ربازی، نیشم
به س جیبه جیکردنی فرمانه کانی باو کم بوو، دوی نه وه
چوومه سوپاشه وه، کاتیکم زانی وا خوم بووم به فرمانده

و فهрман دهر دهکهم.

"سهردهمی ناشتی و ناگرهست شتیکی باش بوو، کهسانی ژیر هاتبوونه سوپاوه، بهلام دواتر شهر دهستی پی کردهوه و کهسی تازه خویان له سوپادا ناو نووس کرد. بهلینشاو دههاتن و زوربهیان گهنجی وهک تو بوون، هموو سلاویان لی دهکردم و داویان دهکرد پیتان بلیم چی بکن و چی نهکن. ترسم له چاوهکانیاندا دهبینی، به شیوهیهک له منیان دهروانی، وهک شهوهی هموو نهینیهکانی جهنگ بزاتم. پیتان وا بوو من دهتوانم وا بکهم نهکوژرین، توش هر وا بیرت دهکردهوه، وا نییه؟"

ئیدی دهبوو هر لهویدا دانی پیدا بنیت، که شهوش هر وا بیرری کردبووهوه.

کاپتنهکه دهستی برده دوواوه و ملی خوراند، "بهلام بنگومان من توانای شهوهم نهبوو نههیلیم نیوه بکوژرین، من خوشم له سهرووترهوه فهرمانم وهر دهگرت، راسته توانای شهوهم نهبوو نههیلیم بمرن، بهلام پیم وا بوو دهبی هموو ههولیک بدهم، که ههمیشه پیکهوه بین و لیک دانهبرین. تو دهزانی ئیدی؟ کاتیک له شهریکی قورسدای، بهدوای قسهیهک، بیرکردنهوهیهکی بچووکدا دهگهړینی، تا بروای پی بهینی. کاتیکیش شهوه قسهیه دودوزیتهوه، تهواو بروای پی دههینی و توند دهستی پیوه دهگری، هر وهک چون سهربازان له کاتی نزاکردندا له سهنگه رهکانیاندا دهست بهو مهالیا خاچه بچووکهوه دهگرن، که لهملیانه.

"بو من شهوه قسهیه، شهوه بیرکردنهوهیه، شهوه بوو که هموو روژیک پیتان بلیم ههمیشه من لهگهلتان دهیم و له

تهنگانه دا کهستان به جی ناهیلیم.

ئیدی سهیریکی لهقاند و گوتی، "ئهوه، بۆ من، ههسور
دوینا بوو."

کاپتنه که راسته وخو سهیری چاوهکانی ئیدی کرد و پهی
گوت، "هیوادارم وا بی."

کاپتنه که دهستی کرد به گیرفانه کهی سهه سینگیدا،
جگه ره کهی تری دهر هینا و دای گیرساند.

ئیدی پرسیی، "بۆ وا دهلی؟"

کاپتنه که دوو کهلی یه کهم نه فهسی به با کرد، ئینجا به
دهستی جگه ره کهی پی گرتبوو، ئاماژهی بۆ قاچی ئیدی
کرد و گوتی، "چونکه من بووم فیشه که کهم پیوه نای."

ئیدی سهیریکی قاچی خوئی کرد، که به سهه لقی
داره که وه راده ژهنی، له سهه قاچی، شوینی نه شته رگه ریه کان
دهر که وتنه وه و ئازاره که شی بۆ گه رایه وه! له ناخیدا ههستی
به شتیک کرد، که له پیش مردنیه وه ههستی پی نه کردبوو -
له راستیدا چه ندین سال بوو ههستی پی نه کردبوو - نه
شته ش لافاویک له توورهیی و ئاره زووی ئازاردانی شتیک
بوو. چاوهکانی کز کرد و برینیه چاوی کاپتنه که، کاپتنه که ش
به بی هیچ دهر برینیک له سهه روخساری، له ئیدی روانیه وه،
وهک ئه وهی بزانیته ئیستا چی روو ده دات، ئینجا جگه ره کهی
دهستی فیری دا و به دهنگیکی نزم گوتی، "دهی!"

ئیدی قیزاندی و وهک ره شه با خوئی بۆ کاپتنه که هه لدا،
هه ر دووکیان که وتنه خواره وه و تا گه یشتنه سهه زه و بیه که،
له ناو لقهکانی داره نجیره که و دارمیوه که دا هه ر په لاماری

بهكيان ددها.

"بؤوؤ؟ ههى بيقيمهت؟ كه سيش نا، تو، ههى خوږى."
ئيدى و كاپتنه كه له سهر زهوييه قوره كه له يه كترى
نووسابوون. ئيدى چووه سهر سينگى كاپتنه كه و به بؤكس
كه و ته سهر دهموچاوى. كاپتنه كه هيچ خوښى لى نه هات. ئيدى
ئبخهى كاپتنه كهى گرت و خيراخيرا كه لله سهرى به زهوييه
قوره كه دا ددها. كاپتنه كه چاوى نه دهر و وكاند، له جياتى نه وه،
له گهل هر بؤكسيكى ئيديدا، خوى نه مديو و نه وديو ده كرد،
بؤ نه وهى ئيدى به باشى لى بدات و داخى خوى پى بريژيت.
دواچار، كاپتنه كه، هر به يهك ده ست، ئيديى گرت و ههلى
گيرايه وه.

كاپتنه كه ئانيشكى خسته سهر سينگى ئيدى و له سهر خو
گوتى، "له بهر نه وهى نه گهر بچوو يتايه ته ناو ناگره كه وه، تيدا
ده چووى، دهمردى، به لام نه و كاته سهرهى تو نه هاتبوو."
ئيدى زور خيرا هه ناسهى ددها، "سهرهى... من؟"
كاپتنه كه به رده وام بوو، "تو سوور بووى له سهر
نه وهى برويته ناو كووخه كه وه، كاتيكيش مورتون هه ولى
دا بتگرى و نه هيلى بروى، يهك بؤكست لى دا، خهريك بوو
بيبورينيته وه. ئى خوشمان ده بووايه له يهك-دوو خوله كدا
رابكه ين. توش مالت ئاوا بى، نه وهنده به هيز بووى، ههى
نه وه نه بوو شه رت له گهل بكه ين."

ئيدى بؤ دواچار تووره بووه وه و ئبخهى كاپتنه كهى
گرته وه، ئينجا له خوى نزيك كرده وه و ددانه كانى بينى، كه
دووكه لى جگهره زهردى كردبوون.

ئیدی ئاگری ده کرده وه، "ئهی قاچی من! ئهی ژیانی من!"
 کاپتنه که به هیمنی گوتی، "من قاچتم لی سه ندینه وه، بیل
 ئه وهی ژیانت بده مه وه."

ئیدی ئیخه ی کاپتنه که ی بهر دا و له شه که تیدا که و شه وه
 سه ر زه و بیه که. دهسته کانی ده ئیشان و سه ری گپاری
 ده خوارد. ئیدی بو چه ندین سال بهر ده وام بیوری له و ساته
 کرد بو وه وه، له و تاکه هه له یه، که هه موو ژیانی گور بیه و
 "کوخه که که سی تیدا نه بوو، باشه به چ نه ئیکه
 ده موست بچه ناوی؟ خوزگا نه چوو مایه..."
 ئیدی به دهنگیکی نزمتر پرسیی، "باشه بو نه مرهم و
 بیریته وه؟"

کاپتنه که وه لامی دایه وه، "له تهنگانه دا کهس به ته نیا
 به جی ناهیلیم' ئه وهت له بیره؟ ئه وهی ئه و رۆژه به سه ر تو
 هات، من پیشتریش به چاوی خوم بینیومه، له قوناغیکدا
 ئیتر سه رباز دهگاته حاله تیک، که برستی لی ده بیری و ئیتر
 توانای بهرگه گرتنی دۆخه که ی نامینن. هه ندیک جار ئه وه له
 نیوه شه ودا روو دها، سه ربازیک له چادره که ی دیته ده ره وه و
 نیوه رووت و پینه تی ملی ری ده گری، وهک ئه وهی به ریگه وه
 بی بو ماله وه، وهک ئه وهی مالیان سی-چوار ده قیقیه که له
 ناوه وه دوور بی.

"هه ندیک جاریش ئه و حاله ته له کاتی شه ردا روو دها،
 سه ربازه که چه که که ی داده نی و بهر چاوی رهش ده بی
 ته و او پیی نه ماوه و ئیدی ناتوانی شه ر بکا، له زوری
 جاره کانیشتا گولله یه که ده پییکی و ته و او.
 "ئه وهی توش هه ر وا بوو، چه ند خوله کیک پیش ئه وهی

برۆین و شوینە که بەجی بهیلین، له بەردەمی ئاگریدا
وەستای و دەتویست نەیهی لەگەلمان، منیش نەمدەتوانی
هەر وا بەئاسانی رینگە بدم بەزیندوووی بسووتی. له دلی
خۆمدا گوتم، قاچیکە و چاک دەبیتەوه، بۆیه دواجار لەو
شوینە دەرمان کیشای و ئەوانی تریش گەیانیدانیتە تیمیکی
پزیشکی.

هەناسەکانی ئیدی وەک چەکۆش دەیاندا بە سینگیدا. سەری
هەموو قور و گەلا بوو. تۆزیککی ویست، تا لە دواستەیی
کاپتنە که تی گەیشت. ئیدی گوتی، "ئەوانی تر؟ مەبەستت چییە؟"
کاپتنە که هەستایەوه و هەندیک چیلە که وچەوئیلی لە خۆی
تەکاند، ئینجا لە ئیدی پرسی، "تو دواي ئەوه منت بینییەوه؟"
ئیدی کاپتنە کهی نەبینبووهوه، چونکە هەر زوو بە فرۆکه
گەیاندبوویانە نەخۆشخانە یەکی سەربازی، دواي ئەوهش، بە
هۆی بریندارییە که یەوه لە خزمەتی سەربازی بەخشرابوو و
بە فرۆکه نێردرابوووه بۆ ئەمەریکا. دواي چەند مانگیک،
ئیدی بیستبووی کاپتنە که کوژراوه و وا تینگە یشتبوو لە
شەریکی دواتردا، لەگەل که تیبە یەکی تر کوژراوه. دواجار
نامە یەک، که مەدالیایەکی تیدا بوو، گەیشتە ئیدی، بەلام ئیدی
نەیکردەوه و خستیه لاوه. مانگەکانی دواي جەنگ، ناخۆش
و پر خەموخەفت بوون. ئیدی یادەوه ریبە بچووکهکانی
جەنگی لەبیر کرد و گویشی بە کوکردنەوهیان نەدا. تەنانەت
ناوونیشانی خوشی گۆری.

کاپتنە که گوتی، "هەر وەک پینم گوتی، دەرزیی دەر دەکوپان،
دەرزیی زەر دەتا، ئەو هەموو دەرزییەم لە خۆم دا، لە پای
چی، هەر کاتی خۆم پین کوشتن."

کاپتنه که، به سهر شانی ئیدیدا، به سهر نامازده بیج
شونینیک کرد. ئیدی ناوری دایه وه، تا ئه ویش سه بر بکات

ئیدی بینیی دیمه نه که ی دوا یه وه دیمه نی دهشت و دولی دهشت
نه ماوه، به لکوو بووه به ئه و شه وه ی تیایدا ههلهاتن شه شه
مانگ خه رمانه ی دابوو، فرۆکه کان له ئاسماندا ده سورانه وه
کووخه کان له بلیسه ی ناگردا دیار نه بوون. کاپتنه که ئوتوسیف
سه ربازییه که ی لیده خوری، سمیتی و مورتون و ئیدیشی له گه
بوو. ئیدی، سووتاو و بریندار و نیوه له هوشخوچوو، له بووه
راکشابوو، مورتونیش پارچه یه ک قوماشی له ئه ژتوی ده مالاته
دههات، بومبیارانه که نزیکتر ده بووه وه، بویه هه ژتو نا توژیک
ئاسمان داده گیرسا و ده کوژایه وه، وهک شه وه ی خور سه رماتکه
بکات. ئوتومبیله که، تا که یشته سهر گردیک، هه هه لبه زودابه ی
بوو، دواچار له وی وهستا.

له سهر گرده که دهروازه یه کی لی بوو، به تهخته و وایر
دروست کرابوو، به لام له بهر شه وه ی نه ملا و نه ولاکه ی زور
لیژ بوون، نه یانده توانی به ته نیشتییدا بچنه شه ویدیو.

کاپتنه که ده مانچه یه کی هه لگرت و دابه زییه خواره وه
ئینجا فیشه کیکی نا به قوفله که وه و پالی به دهروازه که وه
نا و کردیه وه، پاشان، به زمانی نامازه، داوای له مورتون
کرد سووکانه که بگریت، ئینجا دوو په نجه ی بۆ چاوی خزی
برد و تینی که یاند، که ده چیت ریگه که ده پشکنیت. ریگه که
به ناو نزاریکی ئینجگار چردا لیدرابوو. کاپتنه که، هه به بی
په تی رای کرد، تا شه وه ی که یشته په نجا مه تر شه ولای بیج
یه که می ریگه که وه.

ریگه که سهلامهت بوو. کاپتنه که به دهست بانگی نهوانی
تری کرد بچن بو لای، بهلام لهو ساهدا فروکه یهک له سهروهه
دهر کهوت و کاپتنه کهش سهری هه لبری، تا بزانیته سهر
به کام لایه. له کاتینکدا کاپتنه که سهری هه لبریوو سهیری
ناسمانه کانی دهکرد، دهنگیکی نزم له ژیر پینی راستیهوه
هات. دهسته جی مینیک ته قییهوه و وهک بورکان ناگر له
ناخی زهوییه که وه هاته دهرهوه. ته قینه وه که کاپتنه که ی بیست
پن بو ناسمان بهرز کردهوه و هه لاهه لای کرد. کاپتنه که،
هه ر به ناسمانه وه، بوو به یهک پارچه ئیسقان و سهدان
کوته گوشتی گرگرتووی وهک خه لووز بچووک. هه ندیک له
کوته گوشته کان به سهر زهوییه قوره که دا فرین و له سهر
داره نه جیره کان گیرسانه وه.

وانه‌ی دووهم

ئیدی چاوه‌کانی نووقاند و سه‌ری به‌پشتدا خست، "ئه‌ی
هاواااا! بۆ خاتری خوا! چیرۆکیکی زۆر ناخوشه. به‌راستی
من شه‌وهم نه‌زانیبوو، زۆر جه‌رگبره."

کاپتنه‌که سه‌ریکی له‌قاند و رووی وه‌ر گیرا. گرده‌کان
وه‌ک پیشوو رووت و زه‌رد بووبوونه‌وه، ئیسیکی ئاژه‌لان و
عه‌ره‌بانه‌شکاوه‌که و داروپه‌ردووی گونده‌که، هیشتا هه‌ر
له‌وی بوون و ئاگره‌که‌یان دانه‌مرکابووه‌وه. ئیدی تیگه‌یشت که
شه‌وه دوامه‌نزلگه‌ی کاپتنه‌که‌یه، به‌لام به‌بی شه‌وه‌ی جه‌سته‌ی
خرایته‌تابووته‌وه و به‌خاک سپێردراییت، ته‌نیا جه‌سته‌یه‌کی
هه‌پروونه‌هه‌پروون و زه‌وییه‌کی قور.

ئیدی به‌ده‌نگیکی نزم به‌کاپتنه‌که‌ی گوت، "به‌دریژایی
ئه‌و ماوه‌دریژه‌لیره‌چاوه‌ری بووی؟"
کاپتنه‌که وه‌لامی دایه‌وه، "کات به‌و شیوه‌یه‌نییه، که‌تو
بیری لێ ده‌که‌یته‌وه."

ئینجا له‌ته‌نیشت ئیدییه‌وه دانیشت.

"مردن!... مردن کوتاییی هه‌موو شتیکی نییه، ئیمه‌ین وای
ده‌بینین، شه‌وه‌ی له‌سه‌ر زه‌وی روو ده‌دا، ته‌نیا سه‌ره‌تایه."
له‌وه‌ده‌چوو ئیدی هیچ تینه‌که‌یشتییت.

نهو پینچ کهسهی له بههشت دبیانینیت

کاپتنه که بهردهوام بوو، "وا ههست دهکه م هه ر وهک نهوه
بی، که له نینجیلدا هاتووه، مه بهستم چیرۆکه کهی ئادهم و
هه رایه، بو نموونه، شهوی یه که می ئادهم له سه ر زهوی، که
به که م جار، کاتیک ویستوو یه تی بخرهوی، پیی وا بووه ئیتر
هه موو شتیک تهواو، وایه؟ نه یزانیوه خه و چیه. چاوه کانی
داخستوو و وای زانیوه ئیتر نه م دونیا یه به جی دههیلی،
راسته؟

"به لام وا نه بووه، بو سبهی بهیانی خه بهری بوته وه و
بووه به خاوه نی دونیا یه کی تازه، به لام له هه مان کاتدا بووه
به خاوه نی شتیکی تریش: دوینی."

کاپتنه که زه رده خه نه یه کی که وره ی کرد، "سه ر باز! به
بروای من، نه وهی ئیمه له بههشت به دهستی دههینین،
نه وه یه که له دوینیکانمان تیده که یین."

کاپتنه که پا که ته جگه ره که ی ده ر هینا و به په نجه پیندا
کیشا، تا دانه یه ک بیه ده ره وه.

"تیده که ی، ها؟ من قهت باش نه بووم له وه دا، که شت
جوان له خه لک بگه یه نم."

ئیدی له نزیکه وه له کاپتنه که ورد بووه وه. هه می شه وای
زانیبوو کاپتنه که به ته مه نتره له وهی ئیستا ده بیینی، به لام
ئیستا که خوله می شی خه لووزه که له ده موچاوی بوو بووه وه،
ئیدی چرچه ورده کانی سه ر پیستی و قره ره شه پره که ی
ده بیینی، رهنگه هه ر له سییه کانی ته مه نیدا بوو بییت.

ئیدی گوئی، "تو له و کاته وهی مردووی، لیره ی، به لام نه و
ماوه یه دوو نه وه نده ی نه و ته مه نه یه، که له سه ر زهوی ژیاوی."
کاپتنه که سه ری له قاند.

"ناخر چاوه رینی توم ده کرد."

ئیدی سه ری داخست.

"پیاوه شینه کهش هر وای گوت."

"راست دهکا. نه ویش چاوه رینی کردووی، نه ویش به شیک بووه له ژیانته، به شیک بووه له هوکاری ژیانی تو و چونینی تپه رینی ژیانیشته، به شیک بووه له و چیرۆکه ی پنیوست بوو بییستی. به لام دواچار چیرۆکه که ی بو گیرایته وه و ئیستال شویتیکی زور دووره، منیش به هه مان شیوه، به م زووان دهروم. له بهر شه وه، گوی بگره، چونکه نه مه شه و شته یه، ک دهبی له منه وه قیری بیی."

ئیدی خوی ریک کرده وه.

کاپته که گوتی، "تو قوربانیه کت دا، منیش قوربانیه کم دا، هه موومان سه رو قوربانیمان دا، به لام تو به قوربانیدانه که ی خوت تووره بووی و هر بیرت له و شته ده کرده وه، که له ده ستت دابوو.

"تپه ده که یشتی که قوربانیدان به شیکه له ژیان و هر ده شین وای بی. قوربانیدان شتیک نییه بو ی په شیمان بی، به لکوو ده بی هیوات بداتی و به ره و پینشت به ری. مه به ستم هه موو قوربانیدانیکه، که وره و بچووک. بو نمونه، دایکیک ئیش دهکا بو شه وهی کوره که ی بتوانی بخوینی، یان کچیک مال دهگوازیته وه و ده چیته وه بو لای باوکه نه خوشه که ی، بو شه وهی ناگای لینی بی... یان پیاویک ده چیت بو شه ر..."

کاپته که بو ساتیک له قسه وه ستا و له ئاسمانه ره ساسیه

په ره وه که ی روانی.

"تو دەزانى رابوزو بە خورايى نەمرد، لە پېناوى نىشتمانە كەيدا مرد، خيزانە كەشى ئەو هەيان باش دەزانى، بە جۆرىك، برا بچوو كە كەي لە رابوزوو زۆر شت فېر بوو، تا ئەو هەي ئەو ویش بوو بە سەربازىكى باش و پياويكى مەرد. "من خۆشم لە پای هېچ نەمردم. ئەگەر من دانە بە زيمانە، رەنگە ئەو شەو هەموومان بە سەر ئەو مینە دا لیمان بخوربايە و هەر چوارمان تیدا بچوويناىە."

ئىدى سەرىكى با دا و بە دەنگىكى نزم گوتى، "بەلام تۆ... ئىنجا سەرى داخست و گوتى، "ژيانى خۆتت لە دەست دا."

كاپتنە كە زمانىكى لە ددانە كانى سەرەو هەي دا.

"ئى خۆي شتە كە ئەو هەيە. هەندىك جار، كاتىك شتىكى بە نرخ دەكە يته قوربانى، لە راستیدا لە دەستى نادەي، بەلكوو دەيبە خشى بە كە سىكى تر."

كاپتنە كە رۆيشت بو لای خووده و چەك و زنجير و ملوانكە كەي و گۆرە غەربە كەي خۆي، كە هیشتا هەر لە سەر زەو ييە كە، بە پرەنە كراو هەي مابوو هەو. خووده و زنجير و ملوانكە كەي خستە ژير قولىكى، ئىنجا چەكە كەي لە قورە كە دەر هینا و وەك رەم هەلى دا. چەكە كە، بە بى ئەو هەي بکە و يته وە خوڵرەو، بەرەو ئاسمان فرى و لە چا و ن بوو.

كاپتنە كە رووى كردهو بەمديو دا، "زۆر باشە، من بووم تەقەم لە تۆ كرد و تۆش شتىكت لە دەست دا، بەلام شتىكىشت دەست كەوت. بەلام جارى نازانى چيىە. منيش شتىكم دەست كەوت."

"چى؟"

"به لینه که ی خومم برده سهر و به تهنیا به جیم نه هیشتی."
کاپتنه که دهسته کانی بهرز کرده وه.

"لیم خوش دهبی له سهر نه وه ی قاچم والی کردی؟"
ئیدی بو چند ساتیک بیری کرده وه، بیری له
نازاری برینداریه که ی کرده وه، له و تووره بییه ی به هزی
له دهستچوونی قاچیه وه بوی دروست بوو، ئینجا بیری له وه
کرده وه، که کاپتنه که له دهستی چوو بوو، به مه، ئیدی شهرم
دای گرت، بویه دهستی بو کاپتنه که دریژ کرد و کاپتنه که ش
به توندی دهستی ئیدی گوشی.

"نه مه نه وه بوو، که چاوه رینی بووم."

له چاو تروو کانیکدا، لقه کانی دارمیوه که و داره نجیره که له
داره گه وره که دامالران و چوونه وه ناو زه و بییه که. هر له و
ساته شدا دووباره لقی تازه و جوان سهریان دهر هینا و بلاو
بوونه وه، هه مووشیان گه لای نه رمیان دهر کرد و هه نجیری
تازه یان گرت. کاپتنه که، زور به ساده بی، تهنیا سه بریکی
سه ره وه ی کرد، وهک نه وه ی زانیبیتی نه و شته روو دهات،
ئینجا، تهنیا به له پی دهسته کانی نه و توزه خوله میشه شی
سری، که تا نه و کاته به ده موچاویه وه مابوو وه.

ئیدی گوتی، "کاپتن؟"

"به لی."

"پیاوه شینه که پنی گوتم لیتره ده توانی له هه رکوبه ک
بته وی، له وی چاوه رپی بکه ی، تو بو ئیرت هه لبرارد؟"
کاپتنه که زه رده خه نه یه کی کرد، "له بهر نه وه ی من له
شهردا مردم، له ناو نه م دول و گردانه دا کوژرام، دونیام به جی
هیشت، به بی نه وه ی تیایدا له شهر زیاتر، هیچم ناسییی."

زمانى جەنگ، پلانى كانى جەنگ، ھاورپىيانى جەنگ، ھەموو ئەمانەم زانى و ناسى.

"ھەموو خۆزگەي من ئەو بوو، بە چاوى خۆم بىيىم دۇنيا بەبى جەنگ چۆنە، دۇنيا چۆن بوو پىش ئەو ھى دەست بەكەين بە كوشتى يەكتر."

ئىدى سەيرىكى چواردەورى خۆي كرد، "بەلام خۆ ئەمەش ھەر جەنگە."

كاپتەكە گوتى، "لاي تۆ جەنگە. چاوەكانى من وا نالين. ئەو ھى تۆ دەيىيىنى، ئەو نىيە كە من دەيىيىم."

كاپتەكە دەستىكى بەرز كۆردەو و شوپنە ئاگراوئىيەكە كۆرا. خاشاك و داروپەردووەكان تۆنەو، درەختەكان كەشەيان كرد و پەليان ھاويشت، زەوئىيەكە لە قورەو بوو بە گيا و گول و گولزار، ھەورە رەشەكان وەك پەردە لا دران و ئاسمانىكى سامال لەپشتيانەو ھەر كەوت، تەمىكى سىيى كال سەرى دارەكانى گرت، خۆرىش بە خۆي و رەنگە قۇخىيەكە يەو لە ئاسودا دەسووتا و تىشكەكانى لەسەر ئەو زەربايە دەردەوشانەو، كە دەورى دوورگەكەي دابوو. جوانىيى دىمەنەكە، جوانىيەكى پاك و سروشتى و نەشيوئىراو بوو. ئىدى سەرى بەرز كۆردەو و سەيرى فەرماندە كۆنەكەي خۆي كرد، كە دەموچاوى پاك و جوان و جلو بەرگەكانىشى بىكۆپىك بوون.

كاپتەكە بە دەم دەستراكىشانەو بو دىمەنەكان گوتى، "ئەمە ئەو ھى، كە من دەيىيىم."

ئىنجا بو ساتىك وەستا، تا زياتر چىژ لە دىمەنەكان وەر بگريت.

"با پینشت بلیم، من لیره جگه ره ناکیشم، نه ووش نه نیا
چاوه کانی تو بوون وایان ده بینی."

کاپتنه که به پیکه نینه وه به رده وام بوو، "خو شیت نه بیرم
له به هشتدا جگه ره بکیشم؟"
ئینجا ورده ورده که وته رویشتن.

ئیدی هاواریکی لی بهرز بووه وه، "بوسته! شتیک هب
ده بی بیزانم: مردنه که ی خوم له شاری یارییه که، نه و کچ
بچوو که م رزگار کرد یان نا؟ هه ستم به دهسته کانی کرد
به لام بیرم نییه..."

کاپتنه که ناوری دایه وه و ئیدی بیرى که وته وه، که مردنی
کاپتنه که چه نده دلته زین و ناخوش بووه، بویه وشه کانی
قووت دانه وه و رووی نه هات پرسیار بکات. هر نه وه نده
له ژیر لینه وه کوتی، "ته نیا ده مه وی بزانم رزگارم کردووه یا
نا، هر نه وه نده."

کاپتنه که پشتگونی خوراند و به به زه بییه وه سه بیرکی
ئیدی کرد، "سه ربازا! ناتوانم پیت بلیم."

ئیدی به خه مباری سه ری داخست.

"به لام یه کیک هه یه ده توانی."

کاپتنه که خووده و زنجیر و ملوانکه که ی بو ئیدی هلدا،
"نه وانه هیی تون."

ئیدی سه بیرکی به رپینی خوی کرد. له خووده که دا وینه ی
چرچبووی ژنیکى تیدا بوو، که هه مان نازاره کونه که ی
خسته وه ناو دلی ئیدی. کاتیک ئیدی سه ری هه لبریه وه،
کاپتنه که له و ناوه نه مابوو.

دووشه ممه ، ۳۰:۷ ی به یانی

روژی دوای پروداوه که، دومیښکیز، به بی نه وهی و دک
به یانیه کانی تر له ریگه چورهک و شهربهت بو نانی به یانی
بکریت، زوو هات وهرشه که ی کرده وه. شاری یاریه که
داخرابوو، به لام نهو، هرچونیک بوو، هاته ژووره وه. چوو
بو وهرشه که و به لووعه ی سهر سینگه که ی کرده وه، پاشان
دهسته کانی خسته بهر ناوه که و نیازی وا بوو هه ندیک
پارچه ی یاریه کان بشوات، به لام رای گوری و به لووعه که ی
گرته وه. وهرشه که، دوو نه وهنده ی پیشوو خاموش بووه وه.
"چونی؟"

ویلی له ناو دهرگای وهرشه که دا راوه ستابوو. کاوبویه کی
فش و تیشیرتیک ی سه وزی له بهردا بوو، روژنامه یه کیشی به
دهسته وه بوو، که له په ره ی یه که میدا به گه وره یی نووسرابوو،
کاره ستیک ی بلته زین له شاریکی یاری بوو ده دات.

دومیښکیز گوتی، "بروا بکه، یه ک ده قیقه نه خه وتووم."

ویلی خوی بو سهر کورسییه کی خولاوه ی ناسن بهرز
کرده وه، "ده زانم... منیش."

ویلی، به ده م سه یرکردنی روژنامه که ی ده ستیه وه،
نیوه خولانه وه یه ک کورسییه که ی خولانده وه، "به رای تو، که ی

دهیکه نه وه؟

دومینگیز وهلامی دایه وه، "پولیس ده زانی."

ویلی و دومینگیز بو ماوه یه ک به جووته به بیدنگی
دانیشتن، جار جار - وهک نه وهی به نوره بیت - به دوا
یه کدا شیوهی دانیشتنه که یان ده گوری. دومینگیز نا هیکی
هه لکیشا. ویلی دهستی کرد به گیرفانی کراسه که یدا و ویستی
بنیشته که ی دهر بهینیت. به یانیی دووشه ممه بوو. هه ر دووکیان
چاوه رینی پیاوه پیره که یان ده کرد بیت و پیکه وه دهست بکه
به ئیشه کانی نه و روزه یان.

سټیټیم کس، که نیدی له بههشت دهیبینیت

گڼه لویو که بهک نیدی بهرز کردهوه و هر وهک کاترمیریکی
گڼه لویان، که به کوتایی زنجیری که وه کرابیت، لویلی دا، نینجا
نوو که لیکي چر دهوری گرت و له هه وریکی رهنگا ورهنگی
هه لکیشا، ناسمانه که نیدی راده کیشا و له خوی نریک
بهگردهوه، تا شهوهی نیدی ههستی کرد ناسمانه که وهک
به تایی کی قه دگراو بهر پیستی ده که ویت، له ناکاو ناسمان
لا سرا و به کپارچه بوو به سهوزی قه زوانی، نینجا ملیونان
له ستره له سهری دهر که وتن و وهک خوی به سهر پانتاییه
سهوزه فراوانه که دا پرژان.

نیدی چاوه کانی هه لگوفی، نیستا که وتبووه نیوان
که به لیک شاخه وه، به لام شاخی زور جوان و سه رنجراکیش،
که هتا چاو بر بکات، درینژ بوو بوونه وه و لووتکه کانیشیان
کلونیک به فریان له سهر کرد بوو، به ردی شاخه کان تیژ و
به رزوتزم بوون، سه ره ولیژه کانیشیان هه موو له رهنگی
سور هه لکیشرا بوون، دهریاچه به کی که وره ی رهش که وتبووه
نیوان لووتکه ی دوو شاخه وه و تیشکدانه وهی مانگ له سهر
تلومگی دهرهوشایه وه.

نیدی تیپینی کرد له سهر به کینک له شاخه کان

رووناکییه کی رهنگاورهنگ دهسووتیت و توژناتوزیک رهنگی
 دهگوریت. بهرهو رووی رووناکییه که ههنگاوی نا و لهگل
 یه کهم ههنگاویدا، بینیی تا قوله پینی له به فردایه. ئیدی قاچی
 بهرز کردهوه و توند رای وهشاندا، کلووه به فرهکان کهوتن
 و له کهوتنه خواره وه یاندا رووناکیی سهر شاخه که رهنگیکی
 ئالتوونیی تیدا دروست کردن. ئیدی دهستی له کلووه به فرهکان
 دا و تیگه یشت کلووهکان نه تهرن و نه ساردیشن.

له دلی خویدا پرسیی، "باشه ده بی له کوی بم؟"

ئیدی جاریکی تر جوان سهیری جهستهی خوی کردهوه
 و دهستی له شانکانی و له سینگی و سکی دا. هیشتا
 ماسولکهکانی قولی رهق بوون، بهلام ناوقه دی شل و گوشتن
 بوو. دوودلی دای گرت و بهتوندی نه ژنوی چهپی خوی
 گوشی. نه ژنوی برووسکی کرد و دهموچاوی له نازاردا
 گرژ بوو. پیشتر ئیدی دلی خوی بهوه خوش کردبوو، که
 لهگل به جهیشتنی کاپتنه کهدا، نازاره کهشی نامینیت، بهلام
 بهوه موو نازار و برین و چهوری و ورگهی ئیستایهوه.
 خهریک بوو به تهواوی دهبووهوه به پیاوه کهی سهر زهوی
 باشه بلیت بوچی له بههشتدا دووباره پیربوون و تیکچوونی
 جهستهی خوت نه زموون بکه یتهوه؟

ئیدی بهرهو رووناکیی سهر شاخه که ههنگاوی نا. لاپالی
 شاخه که هیمن و پرووتهن بوو، زور جوانیش دهینواند، ههر
 وهک نهوهی ئیدی له خه یاله کانیدا، له سهر بههشت بینیبوری
 بو ساتیک ئیدی بییری لهوه کردهوه، که تو بلینی کاپتنه که
 هلهی نه کردبیت و له راستیدا کهسی تر نه مابیت ئیدی
 بیینیت. ئیدی بهناو به فره کهدا بهردهوام بوو له رویشتن.

بهته نیشته تاشه بهردینکدا تپه‌ری و بو‌شاییه‌کی بینی، که
رون‌اکییه‌که‌ی لیوه ده‌هاته ده‌ر. دووباره چاوی هه‌لگوفییه‌وه،
به‌لام نه‌م جارهیان به‌حه‌په‌ساوییه‌وه.

له‌وی، له‌ناو به‌فره‌که‌دا، بالاخانه‌یه‌کی بینی، که له شیوه‌ی
فارگونیک‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ردا دروست کرابوو. رووکاری ده‌ره‌وه‌ی
بینا‌که، ستیلیکی جوان و بیگه‌رد بوو، سه‌ربانه‌که‌شی قرمیتی
سوور بوو. له‌سه‌ر به‌شی پیشه‌وه‌ی له‌وحه‌یه‌ک دانرابوو،
که داده‌گیرسا و ده‌کوژایه‌وه، له‌سه‌ریشی نووسرابوو، "وه‌ره
لیره نان بخو!"

شوینه‌که چیشته‌خانه بوو.

ئیدی چه‌ندین کاتژمیری له شوینی له‌و شیوه‌یه‌دا
به‌سه‌ر بردبوو. نه‌و شوینانه هه‌موو له‌یه‌ک ده‌چوون، پر
بوون له کورسی پشتبه‌رز و میزی پاک و بریقه‌دار، به‌شی
پیشه‌وه‌شیان هه‌مووی په‌نجه‌ره‌ی بچووک بوو - به شیوه‌یه‌ک
کاتیک له ده‌ره‌وه سه‌یری ناوه‌وه‌ت ده‌کرد، نه‌وانه‌ی له ژووره
دانیشته‌بوون وه‌ک نه‌وه ده‌هاتنه به‌رچاو، که له شه‌مه‌نده‌فه‌یک‌ی
مؤدیله‌کوندا دانیشته‌بن. ئیستا ئیتر ئیدی ده‌یتوانی خه‌لکه‌که‌ی
ناوه‌وه - که قسه‌یان ده‌کرد و ده‌جوولانه‌وه - ببینیت. به
هه‌نگاوی به‌فراوییه‌وه به‌ره‌و ده‌رگای سه‌ره‌کیی بالاخانه‌که،
که ده‌رگایه‌کی دووتاکی بوو، رویشته. له‌ویدا وه‌ستا و
سه‌یریکی ناوه‌وه‌ی کرد.

له ژووره‌وه، لای ده‌سته‌راست، ژن و میزدیک‌ی به‌سالاچوو
دانیشته‌بوون و خه‌ریک بوون شیرینیان ده‌خوارد. هه‌چ
سه‌یری ئیدییان نه‌کرد. شوینه‌که خه‌لکی تریشی لی بوو،
هه‌ندیک له به‌رده‌م باره مه‌رمه‌ره‌که‌دا، له‌سه‌ر کورسی

خولاوه دانیشتبوون، هندیکی تر له سر کورسییه کانی
 تاره وه بلاو بوو بوونه وه و قهسه له کانیان به و عه لاکانه وه
 هه لواسیبوو، که به دیواره کانه وه داکوترا بوون، خه لکه که، به
 شیوه و روو خساریاندا وا دهر ده که وت، خه لکی سرده می
 جیاجیا بن، بو نمونه، ئیدی چاوی چووه سر ژنیک، که
 عه زییه کی ئیخه گه وره می مؤدیلی سالانی ۱۹۳۰ یه کانی له بهردا
 بوو، پیاویکی تری بینی، که قژیکی دریزی بهر دابوره وه و
 تاتویه کی نیشانه می ناشتی له سر شیوازی سالانی ۱۹۶۰ ده کان
 له سر قولی دروست کردبوو. وا دیار بوو زوربه می نه وان می
 له ژوره وه بوون، پیشتر بریندار بوو بوو بن. پیاویکی
 ره شپیت، که به کراسی ئیشه وه هاتبوو، قولیکی نه مابوو،
 کچیکی هه رزه کار به ک برینی کراوه می گه وره له سر
 ده موچاوی بوو. ئیدی به ک-دوو جار له شووشه می سر
 دهرگاکه می دا، به لام که س لای لی نه کرده وه. دواتر چند
 چیشتلینه ریکی بینی، که کلاوی سپیان له سر دا بوو، ئینجا
 چاوی چووه سر هندیک قاپ، که خوراکه که می سریان
 هه لمی لی هه لده ستا و چاوه رینی نه وه بوون بخزینه به رده م
 میوانه کان. خوراکه کان رهنگا ورهنگ بوون، ساسی جه رگی،
 که ره می زهرده... له و ساته دا چاوه کانی ئیدی چوونه سر
 دوا میزی ناو چیشخانه که، که له سووچی ده سته راستا
 دانرا بوو. ئیدی له جینی خوی وشک بوو.

نه وه می ئیدی له ویدا بینی، جینی باوه رپیکردن نه بوو!

ئیدی گوئی له خوی بوو به چرپه گوتی، "ناااا! شتی وا
 نابی!" ئینجا رووی وهر گیرا و چند هه ناسه به کی قولی

ئەو پىنج كەسەي لە بەهشت دەيانىيىت

هەلكىشا، دلى زور خيرا لىي دەدا، ئەم جاره رووي كردهوه
بەودىودا و دووباره سەيرىكى سووچهكەي كردهوه، ئىنجا
بەقايىمى كىشاي بە پەنجەرەكەدا.

"نا!!! نا!!! نابىيى!" ئىدى ئەوئەندە بەقايىمى دەيكىشا بە
پەنجەرەكەدا، دلىيا بوو ئەوئەندە نابات شووشەكە دەشكىت.
بەردەوام وشەي "نا!!!" ي دووباره دەكردهوه، تا دواجار
وشەيەكى تر، كە دەيان سال بوو لە دەمى ئەهاتبووه
دەرەوه، لە قورگىدا دروست بووهوه، ئىدى بەهاوارەوه ئەو
وشەيەي دەگوت و دەگوتەوه، بە شىوہيەك، كە وشەكە
ئەوئەندە بەبەرزى لە قورگىوہ دەهاتە دەرەوه، كەللى
سەرى دەزرىنگايەوه، بەلام ئەو كەسەي لە سووچهكەدا
دانىشتبوو، ئاگاي لە ئىدى و دەوروپەرەكەي نەبوو، خوى
بەسەر مېزەكەدا نووشتاندبووهوه، دەستىكى خستبووه سەر
مېزەكە و بە دەستەكەي ترى جگەرەيەكى گرتبوو. هەرچەندە
ئىدى بە هەموو هيزى خوى يەكلەسەر يەك هاواری دەكرد
و دەيگوت، "باوكەههههه! باوكەهههه! باوكەهههه" بەلام باوكى
ئىدى كويى لە هيچ نەبوو!

نەمرو يادى لەدايكبوونى ئىدىيە

لە رارەو تارىك و خاوتتەكەي نەخۇشخانەي سەربازە
دېرىنەكاندا، داىكى ئىدىيە پاكەتە سېپىيەكە ھەلدەپچىرىت،
مۆمەكان لەسەر كىنكەكە رىك دەخاتەو و بەيەكسانى
دابەشيان دەكات: دوانزە لەمبەر و دوانزە لەوبەر، ئەوانى تر
- باوكى ئىدىيە و جۆ و مارگرىت و مىكى شى - بەدەورى
داىكى ئىدىيە وەستاون و سەيرى دەكەن.
داىكى ئىدىيە دەلەيت، "كەس شقارتەي پىيە؟"

ھەموو دەست بە گىرفانەكانياندا دەكەن. مىكى پاكەتىك
شقارتە لە گىرفانى چاكەتەكەيدا دەر دەھىنىت و دوو
جگەرەي شلوشىواوى لى بەر دەبىتتەو بەسەر زەويەكە.
داىكى ئىدىيە مۆمەكان دادەگىرسىتتەيت. بەرزكەرەوئەكە
لە بەردەمياندا دىتە خوارەو و دەوئەستتەيت. قەرەوئەكە
نەخۇشگواستتەو لە بەرزكەرەوئەكەو دىتە دەرەو.
داىكى ئىدىيە دەلەيت، "با برۆين."

ھەموو بەرەو ناو بەرزكەرەوئەكە دەجوولەين و لەگەل
ھەنگاوەكانياندا، گېرى بچووكى مۆمەكان دەكەونە سەما.
ھەموو بەگۆرانىگوتتەو خۆيان دەكەن بە ژوورەكەي
ئىدىيە، "ھەموو سالىن بەخۇشسىيى، ھەمووو سالىن بەخ..."

ئەو سەربازەي لەسەر قەرەوئەلەكەي تەنىشت ئىدى پال
كەوتوۋە، راست دەيىتەۋە و ھاوار دەكات، "ئەرى ئەۋە
چىيە ھەھە؟" بەلام ھەر زوو يىرى دەكەۋىتەۋە شوپتەكە كويە،
بۇيە بەشەرمەۋە خۇي دەداتەۋە بە جىنگە كەيدا. گۇرانىيەكە
لە ناۋەراستدا پىچرىتدراۋە و ئىستا زۇر ئەستەمە دووبارە
گرى بدرىتەۋە، بۇيە ھەموو بىندەنگ دەبن، تەنيا دايكى
ئىدىيە، كە بەردەۋام دەيىت و دەنگى لە تەنيايى خۇيدا
دەكەۋىتە لەرزىن.

"ھەموو... سالى... بەخۇشى... ئىدى گيااان."

ئىنجا ھەر دايكى لەسەر ئاۋازىكى خىراتەر دەلىت،
"ھەموو سالى بەخۇشى!"

ئىدى پال بەسەرىنەكە يەۋە دەدات. سووتايىيەكانى بە
لەفاف پىچراۋن و قاچىشى لە سەرەۋە تا خوارەۋە، لە گەچ
گىراۋە. دوو دارشەق لە تەنىشت جىنگەكە يەۋە دانراۋن. ئىدى
سەيرى دەموچاۋەكان دەكات و ھەزى ئەۋەي تىدا دروست
دەيىت، ھەستىت و رابكات!

جۇ قورگى پاك دەكاتەۋە و دەلىت، "نا! نا! زۇر باشى!"
خىرا ئەۋانى تىش ھاۋرابوۋنى خۇيان لەگەل جۇ دەر
دەبىرن.

"ۋايە."

"راستە."

"كۈرە ھەر زۇرىش باشە."

مارگرىت بەچپە دەلىت، "دايكت كىكى بۇ ھىتاۋى!"
دايكى ئىدى، ۋەك ئەۋەي ئىستا ئىتر سەرەي ھاتىيىت،
دېتە پىشەۋە. پاكەتەكە دەخاتە بەردەم ئىدى.

ئىدى بە دەنگىتىكى نزم دەلىت، "سوپاس، دايمە گيان."
 دايكى ئىدى چاويك بە ژوورەكەدا دەگىرىت، "لەكوى
 دايىنىن؟"

مىكى كورسىيەك نزيك دەكاتەو، جۇ خىرا سەرمىزىكى
 بچووكى ژوورەكە چۆل دەكات، مارگرىت دارشەققەكانى
 ئىدى دەگويزىتەو، تەنيا باوكى ئىدىيە، كە پشتى داوہ بە
 ديوارەكەو و لەجىتى خۇى جوولە ناكات، چاكە تىنكىشى
 بەسەر دەستىدا داوہ و ھەر لە قاچى ئىدى - كە لە
 قولە پىتەو تە بنى رانى لە گەچدايە - ورد دەيتەو.
 ئىدى چاوى دەچىتە سەر چاوى باوكى. باوكى خىرا چاوى
 لا دەبات و سەيرى بەرىنى خۇى دەكات، ئىنجا دەست بەسەر
 تاقى پەنجەرەكەدا دەگىرىت. ئىدى گشت ماسوولكەكانى
 جەستەى گرژ دەكات و بە ھەموو ھىزى خۇى ھەول
 دەدات پال بە فرمىسكەكانىوۋە بنىتەوۋە بۇ داوۋە.

هه موو دایک و باو کینک، به شیوه یه ک له شیوه کان، زیان له مندالی خویان ددهن. نه وه قسه ی تیندا نییه. ته مه نی لای، که وهک پارچه شووشه یه کی بیگه رد وایه، به روونی جیده سستی نه وانه ی له سهر دهر ده که ویت، که هه لی ده گرن. هه ندیک دایک و باوک، شووشه که ته و او پیس ده که ن، هه ندیکی تر درزی تی ده که ن، هه ندیکیش وردوخاشی ده که ن، به شیوه یه ک، که هه رگیز چاک نه کریته وه.

نه و زیانانه ی باوکی ئیدی له کوره که ی خوی دان، له سه ره تاوه به فه راموشکردن ده ستیان پی کرد. ئیدی، کاتیک ساوا بوو، باوکی به ده گمه ن ده یکرده باوهش، کاتیکیش که وره تر بوو، زور به ی کات هه ر قولی ده گرت - قولگر تنه که شی زیاتر بیزاریی پیوه دیار بوو، نه ک خوشه ویستی. له بهر نه وه، نه و که سه ی نه رمونیانی و خوشه ویستی به ئیدی به خشی، دایکی بوو، نه ک باوکی، باوکی ته نیا فیبری ده کرد چون هه سستی و دانیشی.

شه ممان، باوکی ئیدی، ئیدی ده برد بو شاری یاریه که. ئیدییش، به خه یالی یاریی بابه خولیتی نه سپه که و کرینی په شمه ک، له گه ل باوکی له شوقه که یان ده هاته دهره وه، به لام پاش سه عاتیک که متر یان زیاتر، باوکی ئیدی ناسیاوینکی ده بیینی و پیی ده گوت، "بیزه حمه ت چاویکت له م منداله

بی بوم. " بهم شیوهیه ئیدی داماو تا ئه و کاته ی باوکی
 عه سریکی درهنگ - زوربه ی جاریش به سه رخوشی -
 دهگه رایه وه، له ژیر چاودیزی نماییشکاریک یان راهینه ریکی
 ناژه لاند ده مایه وه.

له سه روو ئه مانه شه وه، به دریزایی ئه وه هزاران
 کاتژمیره ی سه رده می لویی خوی، که به دانیشن له سه ر
 محه جهره ی رینگه دارینه که، یان دانیشن به شورتکه به وه
 له سه ر سندوقه کانی ناو وهرشه که وه به سه ری بریوون،
 ئیدی به رده وام چاوه رینی ئه وه بووبوو باوکی که میک
 گرنگی پی بدات. بویه زوو زوو به باوکی دهگوت، "بابه، با
 یارمه تیت بدهم... بابه، با من ئه و ئیشه یانت بو بکم،" به لام
 تاکه ئیش که ئیدی ده یکرد، ئه وه بوو به یانیان، پینش نه وه ی
 شاری یارییه که بکریته وه، به سینگه خشکی بچینه ژیر چرخ
 و فه له که که وه و ئه و پاره وردانه ی کو بکاته وه، که شه ی
 پیشوو له گیرفانی ئه و که سانه ی سوار یارییه که بووبوون،
 که وتبوونه خواره وه.

باوکی ئیدی، ههفتانه به لایه نی که مه وه چوار شه و
 قوماری ده کرد. میزه که یان پاره و بتل و جگه ره و یاسای
 له سه ر بوو. یاسا که ی ئیدی زور ئاسان بوو، "بیزارمان مه که"
 جاریکیان، ئیدی هه ولی دا له ته نیشته باوکیه وه بوه ستینت و
 سه یری کارته کانی بکات، به لام باوکه پیره که ی جگه ره که ی
 دانا و وه ک فیشه که شیته هه لچوو، ئینجا به پشته دهستی
 دانه یه کی به ده می ئیدیدا کیشا و گوتی، "ئه ری ده ئه وهنده
 هه ناسه ت مه که به سه رمدا!" ئیدی دهستی کرد به گریان،
 دایکی نووساندی به ناوقه دیه وه و به موره وه سه یریکی

میرده که ی کرد. له وه به دوا، جاریکی تر ئیدی نه وهنده له باوکی نزدیک نه بووه وه.

شهوانی تر، کاتیک باوکی ئیدی له یارییه که دا بوی نه دهات و بته کانی خالی ده بوونه وه، تووره بییه که ی خوی ده برده ژووره که ی جو و ئیدی، له و کاتانه شدا که دایکی ئیدی ده میک بوو خه وی لی که وتبوو، میرده که ی یارییه که م و ساده کانی جو و ئیدی هه لده گرت و ده یکیشان به دیواره که دا، ئینجا به زور کوره کانی له سهر جیگه که ی خویان ده خسته سهر دم و به قاییشه که ی ده که وته لیدانینان، ههر به دم لیدانیشیان وه هاواری ده کرد، که گوايه منداله کانی پاره که ی شهویان له شتی پروچووچدا به فیرو داوه. هه موو جاریک ئیدی له خوا ده پارایه وه که دایکی خه بهر بکاته وه، به لام شه و جارانه شی که دایکی ئیدی به راستی خه بهری ده بووه وه، باوکی لینی تووره ده بوو و ده یگوت، "تو هه قنت نه بی!" بویه دایکیشی، به هه مان شیوه ی ئیدی، به بیده سه لاتی له راره وه که دا ده وه سستا و رویه که ی له خوی توند ده کرد. بینینی شه و دیمه نه ی دایکی، نه وهنده ی تر دؤخه که ی له ئیدی قورس ده کرد.

نه و ده ستانه ی دواتر که وتنه سهر شووشه ی سهرده می لاویسی ئیدی رهق و قلیشاو بوون و پر بوون له تووره یی، له بهر شه و ئیدی شه و قوناغه ی ژیاننی به لیدان و تیسره وانندن و پیداکیشان به ری کرد. دوا ی نه ر اموشکریز، دووه م زیان که به ئیدی گه یشت، توندوتیژی بوو. وای لی هات کاتیک باوکی ئیدی به راره وه که دا، به ره و ژووره که ی ئیدی و جو ده هات، ئیدی، ههر به دهنگی ته په ی پینه کانی باوکیدا ده یزانی

چ جوره لیدانیک دهخوات.

سهره رای هموو نه مانهش، هیشتا ئیدی هر باوکی زور خوش دهویست، له بهر شهوهی کوران به گشتی، تهنانهت له و کاتانه شدا که خراپترین مامه له بیان له گهل ده کریت، هیشتا هر باوکیان زور خوش دهویت. له شهوه فیری دلسوزی ده بن. کور پیش شهوهی دلسوزی خوی بق خودا، بیان کچیک نیشان بدات، دلسوزی و سهر راستی خوی بق باوکی نیشان دوات، تهنانهت نه گهر شهوه دلسوزی و سهر راستیبه نه زانان و بیبنه ماش بیت.

جار جار، باوکی ئیدی، وهک شهوهی ناگریکی نیوه کوزاوه بگه شینیته وه، ترووسکاییهک شانازی به کوره که به وه ده کرد. له یاریگهی به سیبوله که دا، که له تهنیشت قوتابخانه کهی سهر شه قامی ژماره ۱۴ بوو، له پشت په رژینه که وه ده وهستا و تهماشای کوره کهی ده کرد. نه گهر ئیدی به یهک لیدان توپه کهی بخستایه ته دهره وهی یاریگه که، باوکی سهریکی ده له قاند، به وهش ئیدی له خوشییاندا خیرا به دهوری هموو بنکه کانددا ده خولایه وه، جارانی تریش، کاتیک ئیدی له کولان شهری ده کرد و ده هاته وه بق مال وه، باوکی سهرنجی برینی سهر ره قاییی په نجه کانی، بیان لیوه ته قیوه کهی ده دا و ده پیرسی، "چیت لی کرد؟" ئیدییش ده یگوت، "به دلی تو کوتام." باوکی ئیدی شهوهی به دل بوو. کاتیک ئیدی له و مندالانهی دا که شهریان به جبری برای فروشت بوو، دایکی ئیدی خیرا ههردوو کوره کهی بانگ کرده وه ژووره وه. جو شهرمی ده کرد و چووه ژووره کهی و خوی دهشارده وه.

نەو پىنج كەسەي لە بەهشت دەیانىيىت

بەلام باوكى ئىدى، بە ئىدىيى گوت، "گوپى مەدەرى، تۆ
بەھىزىرى، بۇپە تۆ ناگات لە براكەت بى و نەھىلى كەس
پەنچەي بۆ بەرى."

كانىك ئىدى گەيشتە قوناغى بنەرەتى، ھاوینان ھەمان
خستەي كارگردنى رۇژانەي باوكى پەپرەو دەکرد. پيش
ئەوئەي خۆر بکەوئیت، لە خەو ھەلدەستا و تا ئەو کاتەي شەو
دادەھات كاری دەکرد. سەرەتا یارییە سادە و ئاسانەکانى
بەریو دەبرد، ئیستوپەکانیانى تايم دەدا بۆ ئەوئەي لەسەرخۆ
بوەستەو. سالانى دواتر، چوو وەرشەكە. سەرەتا باوكى
ناقىی دەکردەو و فیرى دەکرد چۆن پارچەي یارییەکان
چاک بکاتەو. باوكى سووکانىكى شكاوى دەدایە دەست و
دەگوت، "چاکى بکەرەو!" دەستی بۆ زنجیریكى لىکنالۆزكاو
رادەکیشا و دەگوت، "چاکى بکەرەو!" چەمەلەغىكى ژەنگاوى
و پارچەيەك سمارتەي دەخستە بەردەمی و دەگوت، "چاکى
بکەرەو!" ھەموو جاریکیش ئىدى، دواي ئەوئەي ئیشەكەي
دەکرد، شتەكەي دەبردەو بۆ باوكى و دەگوت، "عەیبى
نەما، باوكە."

شەوان، ئەندامانى خیزانەكە بۆ نانى ئیوارە یەکیان دەگرت.
دایكى ئىدى، كە قەلەو بووبوو، لەسەر تەباخەكە چىشتى
لیدەنا و ئارەقەي دەر دەدا، جۆی براشى، لەژیر خۆیەو
ھەر قسەي دەکرد و پىست و قژى بۆنى ئاوى دەریایان لى
دەھات. جۆ مەلەوانىكى زۆر باشى لى دەر چووبوو، كاری
ھاوینانىشى لە مەلەوانگەكەي شارى یارییە رووبى بوو.
جۆ باسى ھەموو ئەو كەسانەي دەکرد، كە لەوى دەیبینىن،
باسى جلى مەلەکانیان، باسى پارەكەیان... باوكى ئەمەي

به دل نه بوو. جاریکیان ئیدی گوینی لی بوو باوکی باسی
جوی بو دایکی ده کرد و ده گوت، "نه و هه تیوه بیان نه وهنده
نه رمه، بو ئاو نه بی، بو هیچ تر باش نییه."

سه ره رای نه مهش، ئیدی هینشتا ئیره ییی به براکهی ده برد،
که ئیواران زور پاگوخاوین و به پیستیکی جوانه وه ده گه رایه وه
بو مال هوه، نینوکه کانی ئیدی، وهک نه وانهی باوکی، پر
بووبوون له گریس، ئیدییش له سه ر نانی ئیواره، به نینوکی
په نجه گوره ی ژیره که یانی پاک ده کرده وه. جاریکیان تییبیی
کرد باوکی سه یری ده کات و بزهی بو ده کات.

باوکی ئیدی نینوکه پیسه کانی خوی به رز کرده وه و به
کوره که ی گوت، "وا دیاره نه مرو ئیشی چاکت کردوه."
وای گوت و په نجه کانی له قه دی په رداخیک بیره نالاند.
ئیدی، که بووبوو به هه رزه کاریکی که ته و چوارشان، ته نیا
سه ریکی بو باوکی له قاند. له و کاته وه، ئیدی، به بی نه وه ی
خوی ههستی پی بکات، وازی له وه هینابوو به وشه یان به
به رکه وتن خوشه ویستی خوی بو باوکی ده ر بپریت، بۆ به
به ته واوی فیری به کارهینانی زمانی جهسته بووبوو له گه ل
باوکیدا. هه موو شته کان له ناوه وه ده کران و ده گوتران
و ده بووایه خوت تییان بگه یت. به م شیوه یه، ئیدی زیانی
سییه می به سه رکه و توویی پی گه یه ندرا: زیانی ده رنه برینی
خوشه ویستی.

شه ویکیان، وای لی هات باوک و کور به ته واوی قسه بیان
نه ما. نه مه دوا ی سالانی جهنگ بوو. ئیدی له نه خوشخانه ده ر
چووبوو، گه چ و له قافه کان له قاچی کرابوونه وه و هاتبووه وه

بئ شووقه که بیان له گهرهکی بیچ ود و له گهل خیزانه کی
سه رله نوی دهستی به ژیان کردبووه و دهه. باوکیشی. که
له په کپک له باره کانی نهو نزیکانه خه ریکی خوار دنه وه
بووبوو. هاتبووه وه ماله وه و سهیری کردبوو ئیدی له سه
قنه فه که خه وی لی که وتوو. تاریکی جهنگ ئیدی گوریبوو.
به شیوه یه که. ئیدی زور که م ده چوو ده ره وه. به ده گمن
قسهی ده کرد. ته نانهت له گهل مارگریتیش. جاری وا هه بوو
به ساعات له به ردهم په نجه ره ی مه تبه خه که راده وه ستا و
سهیری ده ره وه ی ده کرد. له وینوه بو خوی له یاری با به خولیی
نه سه په که راده ما و دهستی به نه ژنو زامداره که یدا ده هینا.
دایکی هه موو جاریک به چرپه ده یگوت. که ئیدی "پنویستی به
کانی زیاتره." به لام باوکی. تا ده هات. به و هه لسوکه وتانه ی
ئیدی بیزار تر ده بوو. باوکی ئیدی له خه مۆکی کوره کی
نینه ده که پشت. لای نهو خه مۆکی. لاوازی بوو.

بویه نهو شه وه هاواری به سه ر ئیدیدا کرد و نه م وشانه
به خیرایی له ده می هاتنه ده ره وه. "هسته برۆ ئیشیک
بدۆزه ره وه."

ئیدی که میک جوولا. باوکی دووباره هاواری کرده وه.
"ده لیم هسته... برۆ... ئیشیک بدۆزه ره وه."

پیاوه پیره که به ملاولادا ده که وت. به لام هه رچونیک بیت.
به ره و رووی ئیدی هات و پالیکی پیوه نا.

"گوتم هسته برۆ ئیشیک بدۆزه ره وه. هسته برۆ ئیشیک
بدۆزه ره وه. هسته... برۆ... ئیشیک بدۆزه ره وه."

ئیدی. به ئانیشکه کانی. خوی به رز کرده وه.

"هسته برۆ ئیشیک بدۆزه ره وه. هسته... برۆ..."

ئیدی به خیرایی ههستایه سه ر پی و نه ژنوی زیرگاندی،
به لام هیچ گویی پی نه دا. ده موچاوی نه وهنده له ده موچاوی
باوکی نزدیک بووه وه، که به ئاسانی بونی جگه ره و هه ناسه
پر کحو له که ی باوکی هات به سه ریدا، ئینجا هاواری به سه ر
باوکیدا کرد، "به سه سه سه سه سه!"

پیاوه پیره که سه بیریکی قاچی ئیدی کرد و به ده نگیکی
نزمتر، که پر بوو له رق، گوتی، "نه وه تا... عه بیی... نییه."
باوکی ئیدی گوژمی خوارده وه بوکسینک له ئیدی بدات،
به لام ئیدی ده سته جی خوی راوه شاندا و قولی باوکی
له نیوه ی ریدا گرت، چاوه کانی پیاوه پیره که زهق بوون،
ئه مه به که م جار بوو ئیدی به رگری له خوی بکات، به که م
جار بوو شتیک بکات، جگه له راوه ستان بوو لیدان - وه ک
ئه وه ی لیدان شایانی بیت و بوی برابینه وه. باوکی سه بیریکی
مشته نووقاوه که ی خوی کرد، کونه لووته کانی فش بوون و
ددانه کانی له سه ر به ک جیره یان هات، ئینجا خوی بو دواوه
راوه شاندا و قولی خوی له ئیدی وه ر گرته وه. باوکی ئیدی،
به چاوی پیاویک که سه یری شه مه نده فه رینک بکات له کاتی
به ریکه و تندا، سه یری چاوه کانی کوره که ی کرد.
ئیترا له وه به دوا، قسه ی له گه ل ئیدی نه کرده وه.

ئه مه دوا چنده ست بوو، که له سه ر شووشه ی لاوی
ئیدی ده ر چوو وه وه، دوازیان بوو، که به ئیدی گه یشت:
زیانی بیده نکسی، بیده نگییه ک، که به دریزایی نه و زیانه ی
له گه ل باوکی مابوو یان دریزه ی کیشا. کاتیک ئیدی مالی جیا
کرده وه و چوو وه شوقه که یه کی تر، باوکی بیده نگ بوو، نه و
کاته ی ئیدی گوتی ده بم به شو فیری تاکسی، باوکی هه ر

بیدهنگ بوو، له زه ماوه نده کهی نیدیدا، هر بیدهنگ بوو، که نیدی دهاته وه بو سهردانی دایکی، هر بیدهنگ بوو، دایکی چندين جار به گریان وه له میرده کهی ده پارایه وه و داوای لى ده کرد له گهل کوره کهی ناشت بیته وه، به لام هموو جار یک باوکی نیدی به حال ده می هله ده هینایه وه و له یهک رسته دا نه و وه لامه ی به ژنه کهی ددها، که دهیدا به هر که سینی تر که نه و داوایه ی لى بگردایه: "نه و کوره دهستی لى بهرز کردمه وه!" نیتتر نه و رسته یه ده بوو به کوتایی هموو گفتوگو که.

هموو دایک و باوکیک، به شیوه یهک له شیوه کان، زیان له منداله کانیاں ددهن. نه مه ژیاى نیدی و باوکی بوو پیکه وه: فهراموشکردن، توندوتیثری، بیدهنگی، نیستاش له شوینیک له ویدیوی مردنه وه، نیدی پالی دابوو به دیواریکى ستیلی بیگه رده وه و له ناو به فردا دانیشتبوو، دیسانیش فهراموشکردنی پیاویک، وهک مار که سستبووی، پیاویک، که هیشتاش نیدی خهوی به خوشه ویستیه که یه وه ده بینى، پیاویک، که به ته واوی نیدی فهراموش کردبوو، ته نانه ت له به ههشتیش. بهم شیوه یه نیدی هموو زیانه کانی به سرکه وتووی پی که یشت.

دهنگی ژنیک هات، "خوت سه غله ت مه که. گویى لیت نییه." نیدی سه ری هه لبری. له ناو به فره که دا، ژنیکى پیر له به رده میدا وه ستابوو. ژنه که ده موچاوی قووپاو و برومه ته کانی داکه وتبوون، سووراویکی په مه ییى کردبوو و نژده سپیه که شی، که له دواوه به توندی به سستبووی، له هه ندیک

شویندا نه وهنده تهنک بوو بوو وه وه، که پیسته په مه بییه کی
که لله سهری جوان دیار بوو، چاره شینه بچو که کانیشی
که وتبوونه نه و دیو چاویله که یه کی چوار چینه باریک وه.

نیدی نهیده زانی نه و ژنه کتیه، جلو بهرگه کانی هیی
سه رده می نیدی نه بوون. ژنه که عه زییه کی له بهر دا بوو. ک
له ناو ریشم و قوماشی شیفون دروا بوو، نیکه که شی، ک
وهک به روانکه وا بوو، به مووروی سپی به عه زییه که وه
درووا بوو، سهری نیکه که ش، ریک له خوار ملیه وه،
قردیله یه کی سه وزی قه یفه ی پیوه کرابوو. به شی خواره وه ی
عه زییه که پشتینکی له سهر بوو، که نقیمینکی زرگون له سهر
ناوه راسته که ی بوو، له ولاشه وه، چه ندین تهره قه ی پیوه بوو.
ژنه که زور به ریکو پینکی وه ستا بوو، چه ترینکی ژنانه ی ناسکی
به هردوو دهستی گرتبوو. نیدی وای بو چوو، کانی خزی
دوله مه ند بوو بیت.

ژنه که، وهک نه وه ی گوئی له نیدی بوو بیت، به لایه کی
ده می، نیوه زهرده خه نه یه کی کرد و کوتی، "له راستیدا، هه میش
ئاوا دوه له مه ند نه بووم، منیش وهک تو، له دهوروبه ری شار
که وره بووم، له ته مه نی چوارده سالیدا، به ناچاری وازم له
خویندن هینا و دهستم کرد به نیش. خوشکه کانیشم به هه مان
شیوه، چیشمان دهست که وت، ده ماندا به خیزانه که مان..."

نیدی نهیده ویست گوئی له چیرو کینکی تر بیت، له بهر
نه وه قسه کی به ژنه که بری و پرسپاری لی کرد، "نپستا
پیم بلی بوچی باو کم گوئی لیم نییه؟"

ژنه که زهرده خه نه یه کی کرد، "له بهر نه وه ی، سه لامه نی و
ناسووده یی روو حی باوکت به شیکه له به هشتی هه تاهه تایی

ئەو پېنج كەسەي لە بەهەشت دەیانئینیت

من، ئەو ئیستا بە راستی لێره نییه، ئەو تۆی، كە بە راستی لێرهی.

"باشه بۆچی سەلامەتی و ئاسوودەیی رووحی باوکی من بە شیک بێ لە بەهەشتی هەتا هەتایی تۆ؟"
ژنەكە بۆ ساتیک بیدەنگ بوو، ئینجا گوتی، "دوام بکەوه!"

ئیدی و ژنەكە لە چاوترووکانیکدا گەیشتنە بناری چیاكە. ئەو رووناکییەي لە چیشخانەكەوه دەهات، ترووسکایییەكی كەمی لێ مابوووه، وەك ئەوەي ئەستیرەیهك بووبیت و بەر بووبیتە ناو چالینکی قوولەوه.

ژنە بەتەمەنەكە گوتی، "جوانه، وا نییه؟" ئیدی سەیرینکی چاوهکانی ژنەكەي کرد، شتیکی سەیریان تیدا بوو، دەتگوت ئیدی لە شوینیک وینەي ئەم ژنەي بینووه و بیري نایاتەوه.
"توو... سینەم كەسی منی؟"

ژنەكە وەلامی دایهوه، "ئیستا پیت دەلیم."

ئیدی دەستیکی بە قزیدا هینا و لە دلی خۆیدا گوتی، "باشه دەبی ئەم ژنە كێ بێ؟" بە لایەنی كەمەوه ئیدی لە گەل پیاوه شینەكە و لە گەل كاپتەكەش، هەندیک شت و شوینی بیر كەوتبووهوه، كە لە ژیانیدا لە گەل ئەو دووانه ئەزموونی كردبوون، بەلام ئەم نەناسیاوه بۆ؟ ئەي بۆ لەم كاتەدا؟ ئیدی رۆژنیک لە رۆژان هیوای خواستبوو مردن شادبوونهوه بیت بەو كەسانەي پیش خۆی كوچیان كردبوو، ئەو بە قات و قۆندەرەي رەش و كلاوینكەوه بۆ چەندین مەراسیمی بەخاكسپاردن چوو بوو، هەموو جارینكیش لە گورستانەكەدا هەمان پرسیار لە میشكیدا دروست بوو بوو، "بۆچی ئەو

همو و نازیزانه م دهرون و من هیشتا هر لیرهم؟" دایکی،
براکه ی، پووری و خاله کانی، نولی هاوریی، مارگریت... له
همو و به خاکسپاردنه کانیشدا، قه شه که گوتبووی، "رؤژیک
دی هموومان له ناسمانه کان به یهک شاد ده بیینه وه."

ئه ی که وایه، ئیستا نه و نازیزانه له کوی بوون؟

ئیدی دووباره به وردی ته ماشای ژنه پیره که ی کرده وه و
له همو و کاتیک زیاتر ههستی به ته نیایی کرد.

به چرپه گوتی، "ده توانم زهوی ببینم؟"

ژنه که هر به سه ربادان به نه خنیر وه لای دایه وه.

"ئه ی ده توانم قسه له گه ل خوا بکه م؟"

"همو و کاتی ده توانی نه وه یان بکه ی."

ئیدی، پیش نه وه ی پرسیاری دواتر بکات، که میک شله ژا.

"ئه ی ده توانم بکه ریمه وه؟"

ژنه که چاره کانی کز کرد، "بکه ریته وه؟"

ئیدی دووباره ی کرده وه، "به لسی، بکه ریمه وه. بکه ریمه وه

بو ژیانی خوم، بو نه و روزه ی تییدا مردم... هیچ هیه بتوانم

بیکه م؟ ده توانم بکه ریمه وه و به لاین بدهم که سینی باش بم؟

هه همیشه بچم بو کلیسا؟ شتی وا ده کری؟"

وا دیار بوو ژنه که که یفی به بابه ته که بیت، بویه گوتی،

"بوچی؟"

ئیدی وشه که ی دووباره کرده وه، "بوچی؟" ئینجا دهستیکی

له به فره که دا، که نه سارد بوو، نه ته ر بوو، پاشان وه لای

دایه وه، "له بهر نه وه ی نه م شوینه زور بیمانایه و سه ر له

هیچی ده ر ناکه م، ته نانه ت مردنه که ی خوشم بیر نایاته وه

روداوه که م بیر نییه. تاکه شتیکی که بیرمه نه و دوو ده ست

ئەو پىنج كەسەي لە بەهشت دەيانىينىت

بچوركانەي ئەو كچەن، كە ويستم رزگارى بكم، تيدەگەي؟
ويستم پالى پىنوه بىنيم و لەسەر رينگە كە لاي بەرم، دەستم
بەر دەستى كەوت، بەس ئيتەر لەو كاتەدا..."
ئىدى شانىكى هەلتەكاند.

ژنە بەتەمەنەكە بەزەردەخەنەو گوتى، "مردى؟ كوچى
دوايىت كرد؟ بەرز بوويتەو؟ گەيشتيت بە دروستكەرەگەي
خوت؟ وا نىيە؟"

ئىدى بەهەناسەهەلكىشانەو وتى، "بەلى، لەو كاتەدا
مردم. هەر ئەوئەندەشم بىرە، دواي ئەوئەش كە هاتم، تو و
ئەوانى ترم بىنى. باشە ئەي نابى كە مردى، بگەيتە ئارامى
و ئاسوودەيى؟"

ژنە بەتەمەنەكە گوتى، "ئەو كاتە دەگەيتە ئارامى و
ئاسوودەيى، كە هەر خوت بريار بەدەي لەگەل خوتدا ئارام
و ئاسوودە بىيى."

ئىدى بەسەربادانەو گوتى، "نا، وا نىيە." ئىدى لەو كاتەدا
بىرى لەو كەردەو بەسى هەموو دلەراو كىكانى سەردەمى
جەنگ و خەو ناخوشەكانى و دلخوشنەبوونەكانى بۆ ژنە
بەتەمەنەكە بكات، باسى ئەو كاتانەي بۆ بكات، كە دەچوو
بۆ سەر كەنارەكە و دەيبىنى چۆن ماسىگرەكان ماسىيەكانيان
بە تۆرە سىپىيەكانەو دەهتايە دەروە، ئەويش بەشەرمەو
لەويدا دەوئەستا و خۆي وەكوو ئەو ماسىيە داموانە
دەهاتە بەرچاوى، كە بە داوئەكەو بووبوون و هەرچەندە
هەلدەبەزىنەو، نەياندەتوانى دەربازيان بىيت.

بەلام ئىدى هىچكام لەو شتانەي بۆ ژنەكە باس نەكرد،
لەجياتىي ئەو گوتى، "خانم، نابى پىت ناخوش بى، من تو

هەر ناناسم.

ژنه که گوتی، "بەلام من تو دەناسم."

ئیدی ئاهیکی هەلکیشا، "بەراست؟ چون؟"

ژنه که وهلامی دایه وه، "ئەگەر پەلە نەکهی، پیت دەلیم."

هیچی لی نەبوو ژنه که لەسەری دابنیشیت، بۆیه زۆر بەسادهیی هەر لەسەر هەواکه دانیشت و زۆر خانومانان قاچی خستهسەر قاچ و پشتی رینک کردەوه. عزیزه دریزه کهی زۆر بەرینکوپینکی بەملاو بەولایدا هاتە خواره وه. شەمالیک هات و بۆنە خوشەکهی بو ئیدی هینا.

"وهک پیشتر گوتم، منیش سەردەمانیک کریکار بووم. لە خوارده مەنی و خواردنە وه یه کدا، که ناوی برژاوی ئەسپی دەریا بوو، شاگرد بووم و خۆراکم بۆ میوانەکان دادەنا. شوینە که نزیک بوو لەو که نارده ریا یهی توی لی گەوره بوو بووی. رەنگه ئەو شوینەت بیر مابی، ها؟"

ژنه که بە ئاراسته ی چیشتهخانه که سەری لەقاند و ئیدی هەموو شتەکانی بیر که وتەوه. ئەوه ئەو شوینە بوو، که ئیدی نانی به یانی لی دەخوارد، ئەوان خویان شوینە که یان ناو نابوو شوینە چه مره که. چه ندین سال بوو ئەو شوینە رووختندرابوو.

ئیدی، به که میک پیکه نینه وه، پرسیی، "تو له ئەسپی دەریا شاگرد بووی؟"

ژنه که به شانازییه وه گوتی، "بەلی! قاوهم بۆ کریکاره گانی بارکردن و داگرتنی باره گانی سەر که نارە که دادەنا و نان و گوشتی به رازم بۆ دەبردن.

"بە دەمی خۆم نەبی، ئەو سالانە، کچیککی زۆر جوان

بووم. چهن دین داواکارم هاتن و هه موویانم رت کردهوه،
خوشکه کانم سه رزه نشتیان ده کردم و ده یانگوت، 'تو خوت
به چی ده زانی وا به ئاره زووی خوت خه لک رت ده که یه وه و
هله ده بژیری، تا درهنگ نه بووه، پیاویک بدوزه ره وه و ته و او،'
"به یانیه کیان، کوریکی زور قوز و که شخه هاته
چیشته خانه که. قاتیکی خه تخه تی له به ردا بوو، کلاویکی
که شخه شی له سه ردا بوو. قژه ره شه که ی زور جوان چاک
کرا بوو، زه رده خه نه یه کیش به رده و ام له ژیر سمیلیه وه بوو.
کاتیک خورا که که یم بو دانا، سه ریکی بو له قاندم. منیش
هه ولم دا سه یری نه که م، به لام کاتیک له گه ل هاوریکی
سه ی ده کرد، گویم له پیکه نینه به رزه که ی بوو، که پر بوو له
برو به خو بوون. دوو جار چاوم چووه سه ری و بینیم سه یرم
ده کات. کاتیک ته و او بوون و هات پاره که ی دا، پنی گوتم که
ناوی ئیمیله و گو تیشی نه گه ر ئاسایی بی به لامه وه، چه ز
ده کا دوو باره بیته وه بو لام. هه ر نه و کاته تیگه یشتم، ئیتر
پیویست ناکا خوشکه کانم جاریکی تر زورم لی بکن تا
بریار ی شوو کردن بدهم.

"ئیمیل زور دهوله مهنده بوو، له بهر نه وه په یوه نندیه که مان
زور خوش بوو. بو شوینی وای ده بردم، به هه موو ته مه نم
نه مبینی بوو، جلی وای بو ده کریم، به خه ویش له به رم
نه کرد بوو، خوراکی وای بو ده کریم، که به در یژای ژیا نه
ساده که م تامم نه کرد بوو. ئیمیل له ماوه یه کی که مدا و به
بازرگانی ته خته و ستیل دهوله مهنده بوو بوو. به دلی خوی
پاره ی خه رج ده کرد و سه رکیشی ده کرد، هه رکاتیکیش
بیرو که یه کی تازه ی بو ده هات، یه کسه ر دهستی ده دایه و تا

کوتایی له گه لی دهر ویششت. وا بز انم هر شه و هس بوو که دلی به کچیکی هه ژاری وهک مندا چوو. زور رقی لهو که سنان بوو، که به دهوله مهندي له دایک بوو بوون، بویه زیاتر که یقی بهو شتانه ده هات، که هر گیز دهوله مهنده پوزانیده هر کان نه پانده کردن.

"یه کینک لهو شتانه ش سهر دانکردنی شوینه گه شتیار بیه گانی سهر که نارده ریا بوو. نیمیل زور حهزی له یاری به کان بوو، له خوراکه سویره کان، له قهره ج و ده ستره وه کان، له شه وانهی به گو تره کینشی خوتیان پی ده کوتی، لهو کچانه ی به سهر دا خویان هه لده دایه ناوه که وه. من و نیمیل، هر دوو کمان حه زمان له دهر یا بوو. رۆژیکیان، له کاتیکدا له سهر له که دانیشتبووین و شه پوله کان به هیمنی تا لای قاچمان ده هاتن، داوای هاوسه رگیری لی کردم.

"شه وهم زور زور پی خوش بوو، بویه هر له ویندا رازی بووم. لهو کاته دا دهنگی هه راوهوریای شه و مندا لانه ده هات، که له زه ریا که دا یارییان ده کرد. نیمیل دوو باره زیاده رویی کرد و هر له ویندا سویندی خوارد شاریکی یاری به ته نیا بو من دروست بکات، بو شه وهی خوشیی شه و ساته مان هه میش تازه و زیندوو بمینیتته وه."

ژنه به ته مهنه که زه رده خه نه یه کی کرد و به رده وام بوو، نیمیل به لینه که ی خوی برده سهر. دوا ی یه ک-دوو سال، بوندیکی له گه ل کومپانیا یه کی هیللی شه مه نده فهر مۆر کرد. شه هیلله شه مه نده فهره خوی به دوا ی رینگه یه کدا ده گه را، بو شه وهی ژماره ی گه شتیارانی کوتاییی هه فته ی زیاد بکات. نیمتر خۆشت ده زانی زور به ی شاره یاری به کان هر شاوا دروست کراون."

ئیدی سهری لهقاند، چونکه خوشی - به پیچهوانه‌ی زۆربه‌ی خه‌لکیه‌وه - نه‌وه‌ی ده‌زانی. زۆر کس وایان ده‌زانی شاره یاریه‌کان له‌لایهن جنۆکه‌وه، به‌و نوقل و شیریپنیانه‌ی له شیوه‌ی گوچانی سوروسپیدان، دروست کراون. له راستیدا، نه‌و شاری یاریانه ده‌رفه‌تیکی باش بوون بو کۆمپانیاکانی هیللی شه‌مه‌نده‌فر تا قازانج بکه‌ن، هر بویه شاره یاریه‌کانیان له کوتاییی هیله ئاسنینه‌که‌دا دروست ده‌کرد و به‌م شیوه‌یه‌ش له کوتاییی هه‌فته‌دا خه‌لکیکی زۆر ناچار ده‌بوون سواری شه‌مه‌نده‌فر بین و بوون بو شاری یاریه‌که. هه‌موو جاریک ئیدی به‌خه‌لکی ده‌گوت، "ده‌زانی له‌کوی ئیش ده‌که‌م؟... دواو‌یستگه‌ی هیله‌که ده‌زانی؟... له‌ نه‌وی!"

ژنه به‌ته‌مه‌نه‌که به‌رده‌وام بوو له قسه‌کردن، "ئیمیل سه‌رنجراکیشترین شوینی بنیات نا، به‌و ستیل و ته‌خته‌یه‌ی هه‌یبوو، شاریکی یاریی زۆر گه‌وره‌ی دروست کرد. دواتریش پری کرد له یاریی نایاب، پیشبرکینی خوش خوش، گه‌شتی به‌له‌م، شه‌مه‌نده‌فری بچووک... باب‌خولینه‌کی له‌فره‌نساوه بو هینا، چه‌رخوفه‌له‌کیکی له‌یه‌کینک له‌پیشانگه‌ نیوده‌وله‌تییه‌کانی ئەلمانیا بو کری. له‌ شاری یاریه‌که‌دا چه‌ندین تاوه‌ری به‌رز و مناره و هه‌زاران گلۆپی دانا، تا نه‌وه‌ی شوینه‌که به‌شه‌و نه‌وه‌نده‌ رووناک بوو، له‌ناو زه‌ریاکه‌وه و له‌سه‌ر که‌شتیه‌کانه‌وه ده‌تبینی.

"ئیمیل هه‌زاران کریکار و کریکاری شاره‌وانی و کریکاری بیانی و شاره‌زای بواری ریکخستنی که‌رنه‌قالی به‌کری گرت، چه‌ندین ئازهل و نماییشکار و قه‌ره‌قۆزی بو شاری یاریه‌که

هینا. دواشوین که ته‌واو بوو، دهروازه‌که‌ی بوو، که به‌راستی زور گوره و تایبته بوو. هم‌وو خه‌لک پییان جوان بوو. کاتیک دهروازه‌که ته‌واو بوو، نیمیل چاوی به‌ستمه‌وه و برده‌می بو شوینه‌که. دواچار چاوی کرده‌وه و دهروازه‌که‌م بینی.

ژنه به‌تمه‌نه‌که هه‌نگاوینک له ئیدی چووه دواوه و به‌سه‌یری لینی روانی، وه‌ک نه‌وه‌ی ئیدی ناومیدی کردیت، ئینجا گوتی، "دهروازه‌که؟ بیتر نایه‌ت؟ قه‌ت بیتر له ناوه‌که‌ی نه‌کردوته‌وه؟ مه‌به‌ستم ناوی نه‌و شوینه‌یه، که خوت کارت لی ده‌کرد، که باوکت کاری لی ده‌کرد؟"

ژنه‌که، په‌نجه‌کانی، که له ده‌ستکیشی سپیدا بوون، به‌نه‌رمی خسته‌سه‌ر سینگ و له‌سه‌رخو، وه‌ک نه‌وه‌ی زور به‌شیوازیکی ره‌سمیانه‌خوی بناسینیت، که‌مینک چه‌مایه‌وه و گوتی، "ئی من رووبیم!"

نەمروۆ يادى لەدايكبوونى ئىدىيە

ئىدى سىوسى سالە. لەناكاو بەھەناسە بېرىپ كىنە خەبەرى دەيىتەو. قىزە رەشە پىرەكەى سەر ئارەقە گەراو. لە تارىكىيە كەدا، خىراخىرا چاوى دەتروو كىتتە و زۆر لە خۇى دەكات تا ھەموو ئاگايى خۇى بخاتە سەر قۇلى و دەست و پەنجە كانى، لە راستىدا سەر ھەرشىتەك، كە بۇى بەلمىتتە ئىستا ئىتر لە شوقەكەى خۇىدايەتى و لە بەرەكانى جەنگ نەماو، لە مالى خۇىەتى و لەناو كووخەكە دارىنەكە يان ئاگرەكەدا نىيە.

تۆ بلىت ھەرگىز ئەو خەونە بەرۇكى بەر بدات؟
دەوروبەرى كاتژمىر چوارە. ئەوئەندەى شەو نەماو تا بخەوتتەو، بۇيە چاوەرئ دەكات تا ھەناسەدانى ھىنور دەيىتەو، ئىنجا، زۆر بەھىواشى - بۆ ئەوئەى ژنەكەى خەبەرى نەيىتەو - لەسەر جىگەكەى دادەبەزىت. فىر بووہ يەكەم جار قاچى راستى دابنىت و نەھىلىت قاچى چەپى گرژ بىت و ئازارى پى بگات. ئىدى ھەموو بەيانىيەك بەم شىوہ يە رۆژ دەكاتەو، يەك ھەنگاو بەرىكوپىنكى و يەك ھەنگاو بە شەلەشەل.

لە بەردەم مىزى تەوالىتەكەدا سەيرىكى چاوە

خویتتیزاوه کانی ده کات و شلپینک ئاو به ده موچاویدا ده دات. هه میشه هه مان خه ون ده بینیت و ده بینیته وه، له خه ونه که دا له فلیپینه، دواشه و یه تی له جهنگ و به ناو پشکوی سووره وه بوودا دیت و ده چیت. کووخه کانی ناو گونده که له بلیسه دا دیار نین، به به رده و امییش زیقه یه کی به رز دیت، شتیکی نه بینراو له قاچه کانی ئیدی ده دات، ئیدی به خیرایی ده ست ده بات بیگریت، به لام بوی ناگریت، جاریکی تریش هه ول ده داته وه، به لام هیچ شتیکی به ده سته وه نایات. بلیسه کان چر تر ده بن و وه ک مه کینه یه کی گه وره ده نه ریتن، له و کاته دا سمیتی ده ر ده که ویت و هاوار له ئیدی ده کات، "ده ی وه ره با برؤینا خیرا وه ره هه!" ئیدی هه ول ده دات شتیک بلیت، به لام کاتیک ده می ده کاته وه، زیقه به رزه که له قورگی خوی دیته ده ره وه. له و ساته دا، شتیک قاچی ده گریت و به ناو قوره که دا رای ده کیشیت.

پاشان ئیدی خه به ری ده بیته وه و ده بینیت ئاره قه ی کردووه ته وه و هه ناسه برکیتی پی که وتوووه. هه میشه خه وه که به م شیوه یه یه، خراپترین به شیشی نه وه نییه که خه وی لی ناکه ویته وه، به لکوو نه و تاریکیه یه، که خه وه که بو ئیدی ده هیتیت و وه ک هه ورکی چر، ته واوی رۆژه که ی تاریک ده کات، به شیوه یه ک، که ته نانه ت ساته خوشه کانیشی به ناخوشی ده ور ده درین.

ئیدی له سه رخو خوی ده گوریت و به پلیکانه کاندایا ده چیته وه خواره وه. تاکسییه که ی له سه ر سووچه که راگرتوووه، نه وی شویتی خویه تی. ئیدی ته می سه ر جامی پینشه وه ی تاکسییه که ی ده سریت. هه رگیز باسی نه و تاریکیه

بۇ مارگریت ناكات، مارگریت دەست بە قزى ئیدیدا
دەهیتیت و دەلینت، "چی بوو؟" ئیدی وەلام دەداتەو و
دەلینت، "هیچ نییە، تۆزى هیلاکم و تەواو." ئیدی ھەر بەو
دەپېریتتەو، ئاخىر چۆن دەتوانیت باسی ئەو ھەموو خەمە
بۇ مارگریت بکات، لە کاتیدا ھەموو خەونى مارگریت
دلخۆشى و ئاسوودەیی ئیدیە؟ لە راستیدا، ئیدی ناتوانیت
ئەو بابەتە تەنەت بۇ خۆشى روون بکاتەو. ھەموو ئەو
دەیزانیت، ئەو یە کە شتیک ھاتە بەردەمی و رىسى لى
گرت، تا ئەو ھى وازى لە زۆر شت پى ھینا، وەك خویندنى
ئەندازىارى و بىرۆكەى گەران و گەشتکردن بە دونیادا.
شتیک رووى دا و ئیدی ناچار کرد بە دیار ژيانى خۆیەو
داینیشیت، دانیشتنیک، کە ئیتەر ھەستانەو ھى لەدوا نەبوو.
ئىوارەى ئەو رۆژە، کاتیک ئیدی لە ئیش دیتەو،
تاکسییە کەى لە سووچە کە دا رادە گریتەو. لە سەرخۆ بە
پلیکانە کاندایتە سەرەو. ھەر لە سەر پلیکانە کانهو گویى
لە گۆرانیک دەینت، گۆرانیک، ئاشنا بە گویە کانی:

تۆ وات کرد خۆشم بویت،

من ئەو ھە دەو ھىست،

من ئەو ھە دەو ھىست...

دەرگا کە دە کاتەو و کینیک و ەللاگە یە کى سپى بچووک،
کە بە قردیلە یەك بە ستر او، لە سەر میزە کە دەینیت.
مارگریت لە ژوو رى خەوتنە کەو ھەوا رى لى دە کات،
"تۆیت، بە ساقە؟"

ئىدى غەللاگە سېپىيە كە ھەلدە گىرىت. ئەو ئوقلە تۇفيا ئەي
تېدايە، كە لە شارى يارىيە كە دە يانفرۇشن.

مارگرېت دەر دە كە وىت و بە دەنگە نەرم و ناسكە كەي
خۇي بە گۇرانييە و دە لىت، "ھەموو سالى بە خۇشىي..."

مارگرېت زۇر جوانە، ئەو غەزىيە گولگولەشى لە بەردايە،
كە ئىدى ھەزى لىنە تى، قزى جوان داھىناو و سووراوى

كردوو. ئىدى ھەست دە كات پىويستە ھە ناسە يە كى قوول
ھە لېكىنىت - وەك ئە وەي ساتىكى ئاوا، شايانى ئەو نە يىت.

لە گەل ئەو تارىكييە ي ناو ناخى دە جەنگىت و پىنى دە لىت،
"بىرۇ وازم لى يىتە و بەيئە ئەو ھەستەم بۇ دروست بىنى،
كە دە بىنى بۇم دروست بىنى."

مارگرېت گۇرانييە كە تە و او دە كات و ماچىكى لىنە كانى
ئىدى دە كات، ئىنجا بە چىرپە پىنى دە لىت، "ئوقلە كان بخۇ،
ئە گىنا خۇم ھە موويان دە خۇم؟"

ئىدى خۇي دە باتە پىنى ماچى مارگرېت بىكاتە وە،
كە سىك بە قايىمى لە دەرگا دە دات.

"ئىدى، لە مالى؟... ئىدىيى؟"

كاك نە يسانسۇنى نانە وايە، كە لە نەۋمى خوارە وەي
بالاخانە كە، لە بەشى پىشتە وەي دوكانە كە يدا دە ژى و تە لە فۇنى

ھە يە. كاتىك ئىدى دەرگا كە دە كاتە وە، كاك نە يسانسۇن
لە ناو دەرگا كە دا، بە خۇي و پىيىكى ھە مامە وە، رەق وە ستا وە
و دە موچاوى باش نالىت.

كاك نە يسانسۇن دە لىت، "ئىدى... تە لە فۇنە... وەرە
خوارە وە. وا بزانم باوكت شىتىكى بە سەر ھاتو وە."

”من رووبیم.“

ئیدی تیگه یشت بوچی ژنه که نامو نه بوو لای. روژیک له
روژان، له به شی پشته وهی وهر شه که دا، له نیوان کاغز و
نووسراوی تایبته به خاوه نداریتی یه کهم جاری شاری
یاریه که دا، وینه یه کی ئەم ژنه ی بینیبوو.
ئیدی گوتی، ”دهروازه کۆنه که...“

ژنه که ره زامه ندانه سه ریکی له قاند. دهروازه ی یه کهم
جاری شاری یاری رووبی ئەوهنده گوره بوو، له بنی
دونیاو ده بینرا، له سه ر شیوازی بیناسازی په رستگه یه کی
کونی فره نسی دروست کرابوو. دهروازه که چه ندین پایه ی
خاتختی له ژیردا بوو، که هه موو پیکه وه گومه زیکیان
هه لگرتبوو. له دیوی ناوه وهی گومه زه که ش - که هه موو
سردانکه ران به ژیریدا ده هاتن و ده چوون - وینه ی ده موچاوی
جوانی ژنیک کیشرا بوو، وینه ی ئەم ژنه، ئەم رووبییه.
ئیدی گوتی، ”به لام ئەو شوینه ده میک بوو کاول بووبوو.
هینیکی گوره که وته وه...“

ئیدی وه ستا.

ژنه به ته مه نه گوتی، ”ئاگرا! راست ده که ی، ئاگریکی زور
گوره که وته وه.“
ژنه که چه ناگه ی نزم کرده وه و له و دیو چاویلکه که یه وه

سهرینکی خوارهوهی کرد، و دک شهوهی شتیکی له سهر
کوشی داناییت و بیخوینیتته وه.

"ئی ته ممووز بوو، یادی رۆژی سهر به خویی شه مریکا،
له بهر شه وه، پشوری فهرمی بوو، ئیمیل زور که یفی به
پشووه کان دههات. هه میسه ده یگوت، 'بو ئیشه که ی ئیمه زور
باشن.' ته گهر پشوری یادی رۆژی سهر به خویی شه مریکا
به باشی برۆیشتایه، ته واوی هاوینه که به باشی ده رۆیشت،
له بهر شه وه، ئیمیل بریکی زور یاریی ئاگرینی بو بۆنه که
ئاماده کرد. گروپینکی موسیقای هینا، که به ریرۆیشتن وه
موسیقایان ده ژهنی، ته نانهت چه ندین کریکاری زیاده شی
ته نیا بو شه بۆنه یه به کری گرت، که زور به بیان شه نداسی
گروپه کانی سیرک و نماییش بوون.

"به لام شهوی پیش یاده که، شتیکی ناخوش رووی دا.
شه و رۆژانه، ته نانهت دواي خورئاو ابوونیش، دونیا هه ر گهرم
بوو، بویه هه ندیک له کریکاره کان له ده ره وه ده خه وتن. شه
شه وه، هه ر رینک له پشت شه و شوینه وه ی بو حه وانه وه ی
خویان دروست کرابوو، چه ند کریکارینک له به رمیلیکی
ئاسندا، ئاگریکیان بو گوشت برژاندن کردبو وه وه.

"له گه ل هه لکشانی شه و دا، کریکاره کان ده ستیان کردبوو
به خوار دنه وه و کالته و گه پ. هه ندیک یاریی ئاگرینی بچووکیان
هینابوو و هه لیان کردبوون. شه و شه وه ش، بایه کی به هینزی
هه بووبوو. دواتر بایه که به خیرایی ئاگره که ی فراندبوو. ئی
خوشت ده زانی شه و سه رده مه، هه موو شتیکی له ته خته و قهر
دروست کرابوو..."

ژنه که سهرینکی با دا.

کارهساته که به خیرایسی قهوما. ناگره که زوو کهوته وه
و که پیشته ریگه سه ره کییه که، له ویشته وه بو میزی
له فروشه کان و له ویشته وه بو قه فسه سی ناژه له کان.
کرینکاره کان هر زوو قوو چاند بوویان. تا نهو کاته ی که سیک
که پیشته مالمان و خه بهری کردینه وه، شاری یاریسی رووبی
به که چاره ناگر بوو. له په نجره ی مالی خومانه وه، بلیسه
پرته قالیه ترسنا که کانیمان ده بینی. گویمان له دهنگی نالی
سه سپه کان و نامیری ناگر کوژاندوهی عه ره بانه ی کومپانیاکانی
ناگر کوژاندوهه بوو. خه لک هموو له دهره وه بوون.

له نیمیل پارامه وه نه روا، به لام بیتسوود بوو.
به دنیا بییه وه، دهر ویشته و هه ولی دها نهو سالانه ی ته مه نی
رزگار بکات، که بهو شوینه وه به سه ری بردبوون. نیمیل
ده ترسا و تووره ش بوو، کاتیکیش دهر وازه که - که ناو و
وینه ی منی پیوه بوو - ناگری گرت، بهرچاوی تاریک بوو،
به شیوه یه که، چیی تر نه یده زانی له کوئییه. له کاتیکیشدا که
سه تله ناوی ده پرژاند، ستوونیک به سه ریدا کهوت.

ژنه که دهستی گرت به ده میه وه. "له ماوه ی تاقه یه که
شه ودا، ژیانمان بو هه تاهه تایه گورا. نیمیلیش نه وه نده
سه رکیش بوو، ته نیا دنیا بییه کی که می دارایی خستبووه
سه ره ندیک شتی شاری یارییه که، بویه سامانه که ی
له دست دا، نهو دیارییه نایابه ی دابووشی به من، نه ما.

ه لهو سه رده مه دا، نه مه ریکا بنکه ی ناگر کوژینه وه ی حکومی نه بوو، بویه
له کاتی ناگر که و تنه وه دا، بنکه ناگر کوژینه وه نه هلییه کان پیشبرکیان ده کرد
له سه ره وه ی کامیان زوو تر ده گاته شوینی ناگره که و ده ی کوژینیتسه وه،
بو نه وه ی دواتر کومپانیاکان په یوه ندییان پیوه بکن، گریبه ستیان له کهل
وازو بکن و کرینی دنیا بییه سالانه یان بده نی.

بویه به ناچاری، زه وییه قهره بروو ته که ی به نیوه قیمت به بازارگانیکې خه لکی په نسلقانیا فروشت. نه و بازارگانه شاره یارییه که ی هر به ناوی منه وه هیشته وه، به لام دوا نه وه ی هموو شته کانی چاک کرده وه و دووباره پارکه که ی کرده وه، چیی تر هیی نیمه نه مابوو.

"نیمیل به ته وای له ناخه وه و له دهره وه رووخابوو. دوا ی سنی سال، نینجا توانی به پیی خوی برواته وه. مالمان رویشت بو شوینیک له دهره وه ی شار، بو شوقه یه کی بچوو کتر، که ژیانیکې ساده مان تیادا ده گوزهراند. من به دیار میرده برینداره که مه وه دانیشتبوو و به بیده نگې بیرم له یی تاقه خوزگه ی خوم ده کرده."

"خوزگه ی چی؟"

"خوزگه ی نه وه ی که هرگیز نه و شاری یارییه ی دروست نه کردایه."

ژنه که به بیده نگې دانیشت، نیدیش سهری ناسمان پیروزه بییه که ی کرد و و بیری له و هموو جارانه کرده وه، که خوشی هه مان خوزگه ی خواستبوو، خوزگه ی نه وه ی خاوه نی شاری یاریی رووبی، پاره که ی له شتیکی تردا به گهر بخستایه.

نیدی، زیاتر له بهر نه وه ی هیچی تری بو گوتن نه بوو، گوتی، "به داخه وه م بو نه وه ی به سهر هاوسه ره که تدا هات." ژنه به ته مه نه که زهرده خه نه یه کی کرد. "سوپاست ده که م، به لام دوا ی نه و ناگر و بلیسانه ش، چه ندین سالی ترمان برده سهر. سنی مندالمان گه وره کرد. نیمیل هر به بیری

ئەو پېنج كەسەي لە بەهەشت دەیانینیت

نەخوشخانەوہ بوو. لە پەنجاکانی تەمەندا، بەجینی هیشتین و کردمی بە بیوہژن. ئەم دەموچاوہی ئیستا دەبیینی، ئەم چرچولۇچییانہ..."

رووبی روومەتەکانی بەرز کردەوہ، تا چرچیہکانی دەوری چاوہکانی دەر بکەون.

"... دانەبەدانەیانم لە دەستی روژگار وەر گرتووہ."

ئیدی ناوچاوانی گرژ کرد. "من تیناکەم! من و تۆ قەت

بەکترمان بیئوہ؟ تۆ دەهاتی بو شاری یاریہکە؟"

رووبی وەلامی دایەوہ، "نەخیر. دواي ئەو رووداوہ،

نەموست بیبینمەوہ. مندالەکانم و نەوہکانم دەچوون، بەس

خۆم نا. بەهەشتی من، جینگەیک بوو دوور لە زەریا، ئەو

کافتریایە بوو، کە کارم تیندا دەکرد، ئەو کاتەي روژەکانی

ژیانم سادە بوون و لەگەل ئیمیلدا دلداریمان دەکرد."

ئیدی دەستیکی بە لاجانگەکانیدا هینا. کە هەناسەي

دەدایەوہ، تەم لە دەمیەوہ دەهاتە دەر. پرسیی، "گەواتە من

بو لیرەم؟ مەبەستم ئەوہیە، ئەوہی باست کرد، چیرۆکی

ناگرەکە، هەمووی پیش لەدایکبوونی من رووی داوہ."

رووبی گوتی، "ئەو شتانەش کە پیش لەدایکبوونت روو

دەدەن، هەر کاریگەرییان لەسەر ژیانت دەبی. نەک هەر

ئەوہ، ئەو کەسانەي لەپیش تۆدا ژیاون، هەر کاریگەرییان

لەسەرت دەبی.

"ئیمە، روژانە، بە هەندیک جینگەدا دین و دەروین، کە

ئەگەر بە هوی ئەوانەي پیش خۆمانەوہ نەبووایە، بە ژیانمان

ئەو شوینانەمان نەدەبیینی. بو نمونە، پیمان وایە شوینی

ئیشەکەمان - کە زۆربەي کاتەکانمانی لی بەسەر دەبەین

- له گهل ده سته کار بوونی نیمه دا دروست بووه، به لام نهوه راست نییه.

رووبی سه ری هر ده په نجه کانی به یه کدا کیشا. نه گهر نیمیل نه هاتایه ته ژیانمه وه، من شووم نه ده کرد، نه گهر شووشم نه کردایه، شاری یارییه که دروست نه ده کرا، نه گهر شاری یارییه که ش دروست نه کرایه، تو له وی نه ده گیرسایته وه و ئیشت نه ده کرد.

ئیدی سه ری کی خوراند. "که واته تو هاتووی، تا باسی ئیشم له گهل بکه ی، وا نییه؟"

رووبی، به ده نگیکی نه رم، وه لامی دایه وه، "نا، گیان! من هاتووم تا پیت بلیم بوچی باوکت مرد."

ته له فونه که دایکی ئیدی بوو. شه دوانیوه روویه، باوکی ئیدی، له کوتاییی ریگه دارینه که دا، تاکه ی زور زور بهرز بوو بووه وه و له نزیک یاریی سا رووخه که که وتیوو. دایکی ئیدی، به ده نگیکی له رزوک، کوتی، "ئیدی گیان، زور به داخه وه..."

له سه ر ته له فونه که، دایکی ئیدی باسی شه وه ی بو کوره که ی کرد، که چون چند شه ویک پیش شه وه، باوکی سه رتاپای گیانی ته ر بووه و به ره به یان به تاکیک پینلاوه وه هاتووه ته وه بو مال ه وه، جله کانی شی پر بوون له لم و بوونی ده ریای لی هاتووه - ئیدی دلنیا بوو بوونی ویسکییشی لی هاتووه. دایکی بو ئیدی روون کرده وه، "که باوکت هاتره ده کوکی. تا ده شهات، خراپتر ده بوو، ده بووایه ده سته چی بانگی دکتورمان بکر دایه..."

وشەکانی دایکی ئیدی تیکەلوپیکەل دەبوون. گوتی که
رۆژی دوای ئەو، مێردەکەي بەنەخۆشی و بە نیتاق و
چەکۆشەکەپەو، وەک رۆژانی تر، چوو بە ئیش، بەلام
شەو کەي نانی بۆ نەخوراوه و کاتیکیش چوو تە جیکەو،
تا رۆژ بوو تەو، سینگى خیزەي هاتوو و هەموو گیانی
سەر ئارەقە گەراوه. رۆژی دواتر خراپتر بوو و دواچار ئەم
درانیو برۆیه، لە پەلوپو کەوتوو.

"دکتۆرە کە پینی گۆتم، کە تووشی هەوکردنی سییەکان
بوو. خوایە گیان، بۆ هیچم نەکرد! دەبوایە شتیک بەم..."
ئیدی لە دایکی پرسى، "جا چی بەکەي؟ چیت پى دەکرا؟"
ئیدی پینی ناخۆش بوو دایکی خەتاکەي خستبوو ملی
خۆي. لای ئیدی، هۆکار، سەرخۆشییەکەي باوکی بوو.
ئیدی لە تەلەفۆنەکەو گۆیى لى بوو، دایکی دەستی کرد
بە گریان.

باوکی ئیدی زوو زوو دەگوت که ئەو نەندەي سالی
لەسەر ئەو کە نار دەریایە بەسەر بردبوو، لەجیاتیی هەوا،
بە ناوی دەریا دەژیا، بەلام ئیستا، دوای ئەو هی لە مالهو
گواستبوویانەو بۆ نەخۆشخانە، جەستەي خەریک بوو وەک
لاشەي ماسییەکی سەر رۆخی دەریا وشک دەبوو. کیشی
زیادی کرد. سییەکانی هەویان کردبوو. بۆ ماوہیەک، باری
تەندروستی جیگیر بوو، بەلام دوای ئەو، زور خراپتر لینی
دایەو. هاوریکانی قسەکەیان لە "سبەینی لە نەخۆشخانە
دەر دەچیت" هەو کرد بە "هەفتەپەکی تر دەر دەچیت." لەو
ماوہیەدا کە باوکی ناساغ بنو، ئیدی خۆي، دوای ئیشی

تاکسی، ئیواران ئیشوکاری شاری یارییه که شسی راده په راند.
سکه کانی گریس ده کرد، ئیستوپه کانی تایم ده دایه وه، سهیری
مه کینه کانیانی ده کرد، ته نانه ت له وهر شه که دا پارچه ی
شکاوی یارییه کانیسی چاک ده کرده وه.

له راستیدا، ئیدی نه یده هیشته ئیشه که ی باوکی بغه وتیت،
خاوه نکاره کانیس به هول و ماندوو بوونه که یان ده زانی،
بویه نیوهی نه و پاره یه یان پی دها، که ده یاندا به باوکی.
ئیدییش پاره که ی دها به دایکی. دایکی ئیدی هه موو رۆژیک
ده چوو بو نه خوشخانه و زور شه ویش هر له وی دهمایه وه،
ئیدی و مارگریتیش شووقه که یان پاک ده کرده وه و خوراک و
پیداو یستییه کانی ماله که یان ده کری.

کاتیک ئیدی هه رزه کار بوو، هه رکاتیک گله یی له ده ست
شاری یارییه که بکر دایه یان وای نیشان بدایه که بیزاره
لی، باوکی خیرا به ده نگیکی تیژ ده یگوت، "بو؟ ناشی بلنی
به دلت نییه؟" دواتریش که باوکی پیشنیاری کرد ئیدی، دوی
ته و او کردنی ئاماده یی، بچیت له شاری یارییه که نیش بکات،
ئیدی توزیک پیکه نینی به پیشنیاره که هات، باوکیسی دووباره
گوتیه وه، "بو؟ ناشی بلنی به دلت نییه؟" پیش نه وهش که
بروات بو شه، ئیدی، کاتیک باسی نه وهی ده کرد ده یه ویت
له جیاتیی ئیشکردن له شاری یارییه که مارگریت بخوازیت
و بییت به نه دازیار، باوکی پیی گوته وه، "بو، ناشی بلنی
شاری یارییه که ت به دل نییه!"

ئیسقاش، سه ره رای نه و هه موو خه ونانه، ئیدی که وتبووه
شاری یارییه که وه و چوو بووه سه ر ئیشه که ی باوکی. دواچار،
شه ویکیان، به هاندانی دایکی، ئیدی چوو بو نه خوشخانه.

بهینواشی خوی کرد به ژووردا. باوکی، که چندین سال بوو دهسی هه لئه هینابوووه قسه یه که له گهل کوره کهی بکات، نیستا ئینتر هیزی نه وهی نه مابوو نووزهش بکات. به دوو چاو، که بههستم بوی هه لده هاتن، سهیریکی کوره کهی کرد. ئیدی، دواي نه وهی هه وله کانی بو دوزینه وهی رسته یه که بیناکام بوون، نهو تاکه شته ی کرد، که دهکرا له و شوینه دا له بیرری بیت، نهویش نه وه بوو، هه ردوو دهستی بهرز کرده وه و په نجه گریساوییه کانی خوی نیشانی باوکی دا.

هه ندیک له کریکاره کانی شاری یارییه که له وی بوون و خیرا به ئیدییان گوت، "خوت هیلاک مه که له گهلی، باوکه بیره کهت هه لده ستیته وه. بروا بکه، تا نیستا له و به هیزترمان تیدا نه بووه و ناشبی."

دایک و باوک زور به دهگمه ن دهستبهرداری مندالی خویان
دهبن، نه وه منداله کائن که دهستبهرداری دایک و باوکیان
دهبن و دواي ژیانی خویان دهکه ون و دوور دهکه ونه وه، ساته گرنه کانی ژیانیان سبو نمونه، رازیبوونیکی دایکیان له سه ر شتیک، سه ره قاندنیکي باوکیان - دهگورنه وه به دهستکه وتی تاییه تیی خویان. دواتریش، هه تا پیستیان دانه که ویت و دلیان لاواز نه بیت، سه ر له شته کان ده ر ناکه ن، نهو کاته ئینجا تیده گن، که به رده به ردی چیروک و سه رکه وتنه کانیان له ده ریای ژیاندا له سه ر چیروک و سه رکه وتنه کانی دایک و باوکیان هه لچنراون.

کاتیک هه والی مردنی باوکی ئیدی هات - که په رستاریک به "به داخه وه، به بی مالئاوایی رویشت" ناشکرای کرد - وهک

ئەو دەی چوو بیت بۆ شیرکرین - ئیدی هەستی بە تالترین
 جۆری توورەیی کرد، توورەییەک، که له قەفەسە که پەیدا هەر
 دیت و دەچیت. ئیدییش، وەک کۆری زۆر بەی کرێکارەکان، له
 دلی خۆیدا مردنیکی پالەوانانە ی بۆ باوکی پیشینی کردبوو،
 مردنیک، که جیاواز بیت له و ژیانە نەگۆر و سادەییە بەسەری
 بردبوو، بەلام، له راستیدا، هیچ شتیکی پالەوانانە له مردنی
 سەرخۆشیکی لە هۆشخۆچوو لەسەر که نار دەریایە کدا نەبوو.
 رۆژی دواتر، ئیدی چوو بۆ مالی باوکی، خۆی کرد بە
 ژووری خەوتنە کەدا و هەموو چەکمە جەکانی کردەو، وەک
 ئەو دەی چاوەرێ بیت له یەکیاندا پارچە یەک له باوکی
 بدۆزیتەو. دەستی بە ناو شتەکاندا گیرا، هەندیک پارە ی وردە،
 دەرزییەکی بۆینباخ، بتلیکی بچووک براندی، چەند لاستیکی
 پارە، چەند پسوولە یەکی کارەبا، چەند پاندانیک، چەرخیک
 - که وینە ی پەرییەکی دەریا لەسەر یەکیک له لاکانی بوو -
 له گەل دەستە یەک کۆنکەن. ئیدی دەستە کۆنکەنە کە ی هەلگرت
 و خستیه گیرفانیەو و رۆیشت.

مەراسیمی بە خاسکپاردنە که بچووک و کورتخایەن بوو.
 تا دوا ی چەند هەفتە یە کیش له کوچی دواویی باوکی، دایکی
 ئیدی بەسەر دونیاو نەبوو، بە جۆریک، هیشتا ش هەر
 قسە ی بۆ میز دەکە ی دەکرد، وەک ئەو دە ی تا ئەو کاتە ش له
 بەردەمیدا بیت. بۆ نمونە، هاواری بەسەردا دەکرد رادیۆکە
 کز بکات، یان چیشتی دوو کەسی لیدەنا، سەرینی لەسەر
 هەردوو لای سیسە مە که دادەنا، هەرچەندە زۆر دەمیکیش
 بوو، که تەنیا یەک لاشیان بە کار دەهات.

شه و یکیان، ئیدی بینیی دایکی له سهه که وانته ره که قاپه کان
دهخاته سهه ره که.

ئیدی گوئی، "دایه، با یارمه تیت بدهم."

دایکی وهلامی دایه وه، "نا، نا، قهینا، دوایی باوکت لایان دهبا."
ئیدی دهستیکی خسته سهه شانی دایکی و گوئی، "دایه
گیان، باوکم رویشته!"
"رویشته؟ بو کوئی رویشته؟"

روژی دواتر، ئیدی چوو بو لای لیپرسراوی کومپانیای
تاکسییه که و پنی راگه یاند، که واز له ئیشی تهکسییه که
دههینیت. پاش دوو ههفته، خوی و مارگریت مالیان گواسته وه
بو نه و شوقه یه ی ئیدی تیایدا گه وره بوو بوو: شوقه یه که له
گه ره کی بییج ود، بالاخانه ی 6 بی. راره وه کانی بالاخانه که
باریک بوون و په نجه ره ی مه ته خه که ش به سهه یاریی
بابه خولیی ته سپدا ده پروانی. نه وی نه و شوینه بوو، که ئیدی
تیایدا ئیشه نوییه که ی خوی قبول کرد بوو، ئیشیک، که هاوین
دوای هاوین ئیدی زیاتر ناماده کرابوو بوو. ئیشه که ش بریتی
بوو له چاودیر و کارمه ندی وهرشه له شاری یاریی روو بی.
نه و شوقه یه شوینیک بوو، که دهرفته تی دها به ئیدی هم
ئیش بکات، هم ناگاشی له دایکی بییت.

ئیدی نه مه ی خواره وه ی به هیج که سیک نه گوت، نه به
ژنه که ی، نه به دایکی، نه به هیج که سیک تر، به لام هه همیشه
قسه ی به باوکی ده گوت بو مردنه که ی و توو شکردنی ئیدی
به ژیانیکه وه، که ئیدی هه همیشه لینی هه له ات بوو، ژیانیک، که
ئیدی گوئی لی بوو باوکه پیره که ی له ناو گوره که یه وه پنی
پیده کنی و پنی وا بوو ده بی ئیستا ئیدی به دلی بیته!

نەمروۆ يادى لەدايكبوونى ئىدىيە

سيوحوت سالە. بەرچايىيەكەى خەرىكە سارد دەيىتەو.

لە نۆل دەپرسىت، "تەرى خويى لى نىيە؟"

نۆل، كە دەمى پىرە لە سۆسج و ملچەملچ دەيجوويت.
خۆى درىژ دەكات و لەسەر مېزىكى تر خويدانىك دەيىت.
خويدانەكە دەداتە دەست ئىدى و بەورتە دەلىت، "ها،
بگرە، ھەموو سالىكىش بەخۆشى."

ئىدى خويدانەكە زۆر قايىم رادەووشىتت. "باشە شتىكى
ئەوئەندە قورسە، ھەموو مېزىك خويدانى خۆى لەسەر بى؟"
نۆل لىنى دەپرسىت، "تۆ چىت ھەر لەخۆتەو؟ بەرئوبەرى
ئىرەى، چى؟"

ئىدى شانىك ھەلدەتەكىتت. بەيانىيەكى گەرمە و ھەوا
زۆر شىدارە. رۆتىنى ژيانى نۆل و ئىدى ئەمەيە: ھەفتەى
جارىك، بەيانىيانى شەممە، پىش ئەوھى پاركەكە جەنجال
بىتت، پىكەوھە نانى بەيانى دەخۆن. نۆل لە شتن و ئووتووى
شارى يارىيەكە كار دەكات، سەرەتا ئىدى يارمەتىسى دا، تا
گرىبەستى شتنى جلو بەرگى كارمەندانى شارى يارىسى رووئى
بۇ ئەو دەر بچىت.

نۆل، كۆپىيەك لە گۆمبارى لايىسى بە دەستەوھە و

لەسەر يەكئىك لە لاپەرەكانى، ویتەي كانديدىكى سياسىي گەنج دانراو. نۆل لە ئىدى دەپرسىت، "رات چىيە لەسەر ئەم كۆرە قۆزە؟ چۆن دەبى كەسىكى وا خۆي پيالئوى بۆ سەرۆكايەتى، جارى ھەر مندالە."

ئىدى شانئىك بەرز دەكاتەو، "لە تەمەنى ئىمەدايە." نۆل يەك برۆي لە ئىدى بەرز دەكاتەو و دەلىت، "ئەبابە؟ من وام دەزانى بۆ ئەوئەي بىي بە سەرۆك، دەبى تەمەنت ھەبى."

ئىدى بەچرپە دەلىت، "جا ئىمەش تەمەنمان ھەيە!" نۆل گوڤارەكە دادەخات و بە دەنگىكى نزم لە ئىدى دەپرسىت، "ئەرى بىستت لە برايتۆن چى قەوماو؟" ئىدى سەرىك دەلەقتىت و قومىك لە قاوئەكەي دەدات. بىستووئەتى. لە شارى يارىيەكەي برايتۆن، پارچەيەكى يارىيەكەشتىيە فرىوئەكە لەناكاو شكاو و دايك و كورپىك لە بەرزى شەست پئو بەر بوونەتەو و مردوون. نۆل لە ئىدى دەپرسىت، "كەس لەوى دەناسى؟"

ئىدى زمانى دەخاتە نىوان ددانەكانىيەو. ئەو خۆي زوووزو دەبىستىت، كە چ شتىك لە فلانە پارك يان شارى يارى رووى داو. ئىدى ھەركاتىك شتىكى وا دەبىستىت - وەك زەردەوالەيەك بەلاي گوئىدا گىزەي كردىت - شانەكانى گرز دەكات و مى دەھىتتە خوارەو. پۆژ نىيە بىر لەو نەكاتەو و نەترسىت لەوئەي لە شارى يارى رووبىش، لە ماوئەي چاودىرىكردنى ئەودا، شتىكى وا بقەومىت. ئىدى وەلام دەداتەو، "ئىم! نا، كەس لە برايتۆن ناناسم."

ئینجا چاوه کانی دەخاتە سەر پەنجەرە کە و دەیینیست
 یەك کۆمەل سەردانکەر لە ویستگە ی شەمەندە فەرە کە دێت
 دەرەووە. سەردانکەرە کان سەبەتە ی چنراو و خاوسی و چەتر
 و لەفە ی پینچراوہ یان بە دەستەوہ یە. ھەندیکیان کورسی
 قەدکراویشیان پینە، کە تازەترین شتی ئەو سەردەمە یە و
 لە ئەلەمنیۆمیکسی سووک دروست کراوە.

پیرەمێردیک، کە کلأویکی حەسیری لەسەرداپە و
 جگەرە یەکی بە دەمەوہ یە، بەویدا رەت دەیت.
 ئیدی دەلیت، "سەیری ئەو پیاوہ بکە، دلنیام جگەرەکی
 لەسەر رینگە دارینە کە فەری دەدا."

نۆل دەلیت، "بەرست؟ ئی جا چییە؟"

"چۆن چییە؟ دەکەوتتە درزیکەوہ و ئاگریک دەکەوتتەوہ.
 لێرەشەوہ دەتوانین بۆنی بکەین، ئەو ماددە کیمیایی
 بە تەختەکانیاندا کردووە، یەکسەر دووکەل دەکات. دوتی
 مندالیکم گرت، کە ھەر چوار سالان دەبوو، سەیر دەکەم
 خەریکە قنەجگەرە یەك بخاتە دەمیەوہ."

نۆل دەموچاویک گرژ دەکات، "ئیتی؟"

ئیدی لا دەکاتەوہ، "ئێھیچ. خەلک دەبێ وریاتر بن
 ھەر ئەوہندە."

نۆل چەتالیک لە سۆسجە کە دەدات و دەمی لێ پەم
 دەکات. "بە خوا تۆش خوشی، ئەوہ دايمە لە رۆژی
 لەدایکبوونە کە تدا وا خوشی؟"

ئیدی وەلام ناداتەوہ. تاریکییە کە ی ناو ناخی لەتەنیشتیەوہ
 دانیشتیوہ و ئیستا ئیتر ئەوہندە پینی راھاتووہ، کە ھەر وەك
 ئەوہ ی لە پاسیکی قەرەبالغدا بیت و شوین بۆ نەفەریک

بكاتەو، ئاوا شوپىتى بۇ دەكاتەو.

ئىدى بىر لە ئىشى ئەو رۇژە دەكاتەو: گۆرىنى ئاوتە
شكاوۋەكەي ژوورى ئاوتە سىجراوۋىيەكان، بەستى چەمەلەغى
تازە لە سەيارەي پياكەوتنەكان، داواکردنى سىكۆتىن. ئىدى
بىرى خۇي دەخاتەو، كە دەيىت سىكۆتىنى زياتر داوا
بگەن، ئىنجا بىر لەو داماوانىەي برايتۆن دەكاتەو و لە دلى
خۇيدا دەلەيت، تۇ بلىي لەوئى كى چاودىر بوويت.

نۆل لىي دەپرسىت، "ئەمرۆ كەي تەواو دەبى؟"

ئىدى ھەناسەيەك دەداتەو. "ئەمرۆ ئىشمان زۆرە،
ھاوینە و شەممەشە، ئىتر خۆت بزانه."

نۆل برۆيەك بەرز دەكاتەو، "دەتوانىن سەعات شەش
برۆين بۇ سەيرى پىشبركىكە."

ئىدى بىر لە مارگرىت دەكاتەو. ئەو ھەمىشە كە نۆل
باسى يارىي پىشبركىي ئەسپەكان دەكات، مارگرىتى بىر
دەكەوتەو.

نۆل دەست پى دەكاتەو، "كاكە تۆش ئەمرۆ يادى
لەدايكبوونتە، با تۆزى زووتر دەست ھەلبگرىن."

ئىدى چەتالىك لە ھىلكەكانى بەردەمى - كە لەو
ساردتر بوونەتەو بەخورىن - ھەلدەچەقتىيىت و دەلەيت،
"باشە."

وانه‌ی سییه‌م

ژنه به‌ته‌مه‌نه‌که له ئیدی پرسی، "شاری یارییه‌که‌ت ئه‌وه‌نده به‌لاوه ناخۆش بوو؟"

ئیدی وه‌لامی دایه‌وه، "شته‌که به‌ده‌ست خۆم نه‌بوو، دایکم پیوستی به‌هاوکاری بوو. شته‌کان یه‌ک به‌دوای یه‌کدا روویان ده‌دا. چه‌ندین سال تیپه‌رین و من هه‌ر له‌وئ مامه‌وه، هه‌موو ته‌مه‌نم له‌وئ به‌سه‌ر برد، هه‌رگیز پارهی باشیشم ده‌ست نه‌که‌وت... خۆت ده‌زانی شته‌که‌ چۆنه، به‌خۆت نازانی له‌گه‌ل ئیشیک رادیی و خه‌لکه‌که‌ی چوارده‌وریشته‌ پشت به‌ تو ده‌به‌ستن، ئیتر بو‌خۆی رۆژیک له‌ خه‌و هه‌لده‌ستیت و نازانیت سیشه‌مه‌یه‌ یان پینجشه‌مه‌مه، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه، که له‌و ئیشه‌تدا به‌رده‌وام هه‌مان شتی ناخۆش ده‌که‌ی و ده‌که‌یته‌وه و بووی به‌ لێپرسراوی یارییه‌کان وه‌ک..."

"وه‌ک باوکت؟"

ئیدی هیچی نه‌گوت.

ژنه به‌ته‌مه‌نه‌که‌ گوتی، "خراپ بوو له‌گه‌لت، ها؟"
ئیدی چاوه‌کانی نزم کرده‌وه، "به‌لی، خراپ بوو... ئی جا چییه؟"

"ره‌نگه‌ تو‌ش هه‌ر خراپ بووی له‌گه‌لی؟"

ئەو پىنج كەسەي لە بەهشت دەيانىيىت

"من واى نايىنم. تۆ دەزانى بۆ دوايىن جار باوكم چۆن
فسەي لەگەل كردم؟"

"دوايىن جار، كە هەولى دا لىت بدا."

ئىدى نىگايەكى لە ژنەكە گرت.

"ئەي دەزانى دوايىن شت چى بوو كە پىي گوتم، 'بۆ
ئىشيك بدۆزەرەوه' هەي لەم باوكە جوانەي من هەمبوو!"
ژنە بەتەمەنەكە لىوكانى توند خستە سەر يەك. "بەلام
دواي ئەوه، ئىتر كەوتىتە سەر ئىش و تۆزى ژيانى خوتت
رىك خستەوه."

ئىدى لە ناوهوه تۆزىك توورە بوو، گوتى، "سەير بكە،
تۆ ئەو پىاووت نەدەناسى!"

ژنەكە هەستايە سەر پىي، "راست دەكەي، بەلام شتىكىش
هەيە، من دەيزانم و تۆ نايزانى، ئىستاش كاتى ئەوهيە پىي
بلىم."

رووبى بە نووكى چەترەكەي، بازنەيەكى لە بەفرەكەدا
كىشا. كاتىك ئىدى سەيرى بازنەكەي كرد، هەستى كرد
چارەكانى لە كەللەسەرى هاتبەنە دەرەوه و گەپايىتنەوه بۆ
كات و سەردەمىكى تر. وینەكانى ناو بازنەكە لە بەرچاوى
ئىدىدا روون بوونەوه. كات چەندىن سال لەوهوبەر بوو،
شونەكەش، شوقە كۆنەكەي مالى ئىدى بوو. ئىدى دەيتوانى
لە يەك كاتدا پىش و پاش و سەر و خوارى شوقەكە ببىنى.
ئەوهي ئىدى ببىنى، ئەمە بوو:

دايكى بەخەمبارى لەسەر مىزى مەتبەخەكە دانىشتبوو.
مىكى شى بەرامبەرى بوو. شى زۆر شىواو ديار بوو،

هموړ گيانی ته ر بوو، خیراخیرا دهستی به ناوچاوان و
 ده مولووتیدا دهینا. له ناکاو دهستی کرد به گریان. دایکی
 ئیدی په رداخیک ئاوی بو هینا و هر به زمانی ئامازه پینی
 گوت، که له جینگه ی خوی چاوه رینی بکات. دواي نه وه دایکی
 ئیدی چوو بو ژووری خه وتنه که و له دواي خوی دهرگاکی
 پیوه دا، ئینجا ماکسییه که ی بهری و پیلاوه کانی داکند و
 دهستی برد بلووز و تهنووره یه کی تر له بهر بکات.

ئیدی هموو ژووره کانی دهبینی، به لام گوینی له دایکی و
 شی نه بوو، تهنیا دهنکه دهنگیکی ناروون دههاته گوینی و ته وار.
 له مه تبه خه که دا، شی په رداخه ئاوه که ی نه خوارده وه و له جیبیاتی
 نه وه، دهستی برد شووشه یه کی له گیرفانی چاکه ته که ی دهر
 هینا و قومیکی لی دا، ئینجا هیواش هیواش هه ستایه سهر پی
 و بهرو ژووری خه وتنه که ملی نا. دهرگاکی کرده وه.

دایکی ئیدی، که نیوه پرووت بوو، به سهر سوورمانه وه لای
 کرده وه. شی به ملاولادا ده که وت. دایکی ئیدی خیرا رږوینیکی
 له خوی ئالاند. شی نزدیکتر بووه وه، به لام دایکی ئیدی، بو
 نه وه ی نه هیلیت زیاتر بیته پیشه وه، دهستیکی له رږبه که دهر
 هینا. شی بو ساتیک له جیی خوی وه ستا، ئینجا دهستی
 دریز کرد و دهستی دایکی ئیدی گرت. شی نزدیکتر بووه
 و دایکی ئیدی پیش خوی دا بو دیواره که و دهستی خسته
 سهر که مهری. دایکی ئیدی که وته جووله جوول و هاوارهاوار،
 به دهستیکی پالیکی به سینگی شیه وه نا و به دهسته که ی
 تریشی، رږبه که ی گرتبوو. شی گهره تر و به هیتر بوو،
 دهموچاوه تووکاوییه که ی خسته سهر رږومه تی دایکی ئیدی
 و فرمیسه که کانی له ملی سوو.

ئەو پېنج كەسەي لە بەهەشت دەیانینیت

لەو كاتەدا دەرگای سەرەكیی شوقەكە كرایەو. باوكی ئیدی بوو هاتبوووە. باران تەواو تەری كردهو، چەكوشیكی بزمارداكوتانیش بە لاقەدیەو بوو. باوكی ئیدی چوو بوو ژووری خەوتنەكە و بینیی واشی پەلاماری ژنەكەي داو، بۆیە تا هیزی تیدا بوو، نەپەیهكی كرد و چەكوشەكەي بەرز كردهو. شی دەستی خستە سەر سەری و بەرەو دەرگاکە رای كرد، لەناو دەرگاکەدا باوكی ئیدی بەپالیک لا دا و هەرچونیک بوو بۆی دەر چوو. دایکی ئیدی دەگریا و لەگەل هەر هەناسەیهكدا، سینگی بستیک بەرز دەبوووە. فرمیسكیش لەسەر دەموچاوی ریچكەیان بەستبوو. باوكی ئیدی شانی ژنەكەي گرت و بەتوندی رای دەووشاند. رۆبەكەي دایکی كەوتە خوارەو. دایك و باوكی ئیدی هەردووکیان لە یەك كاتدا دەیانقیژاند. باوكی ئیدی شوقەكەي بەجی هیشت و هەر بەریو، بە چەكوشەكەي دەستی، چرایەكی وردوخاش كرد، ئینجا بەخیرایی بە پلێكانەكاندا رۆیشتە خوارەو و خۆی بەناو شەو باراناوییهكەدا كرد.

ئیدی بەحەپەساوییهو هەواری كرد، "ئەو چی بووو؟
ئەو شتە چی بووو؟"

ژنە بەتەمەنەكە ورتەي لیو نەهات. چوو تەنیشت ئەو بازنەیهی لەناو بەفرەكەدا بە نووكی چەترەكەي كیشابووی و ئەم جارەیان بازنەیهكی تری دروست كرد. ئیدی هەولی دا سەر دانەخات و سەیری ناو بازنەكە نەكات، بەلام بەدەست خۆی نەبوو. بۆیە چاوهكانی دووبارە كەوتنەو خوارەو و چوونە سەر دیمەنیکي تر.

نہم جارہیان ئیدی نئمہ می بینی:

لہ سہری نئوسہری شاری یاری رووبی - کہ پیمان
 دہگوت بہشی باکورور - ئیدی چاوی چووه سہر نئو رینگ
 باریکہی تا سہر دہریاکہ دریز دہبووہوہ. بارانیکی بہخور
 دای کردبوو، ناسمانیش نیلییہکی توخ بوو. بارانہکہ نئوہندہ
 بہہیز بوو، دہتگوت بہ سہتل دہیکہنہ خوارہوہ. میکی شی
 بہراکردن بہرہو رینگہ باریکہکہ دہرؤیشت. لہناکاو کہوت.
 سکی خیراخیرا بہرزونزمی دہکرد. بو ساتیک، شی لہویدا
 رووہو ناسمانہ تاریکہکہ لہسہر پشت تہخت بوو، ئینجا خوی
 خستہ سہر لا و لہژیر سیاچہ تہختہکہوہ کہوتہ خوارہوہ
 بو ناو دہریاکہ.

دوای چہند ساتیک، باوکی ئیدییش بہپہشوکاوی دہر
 کہوت. چہکوشہکہ ہر بہ دہستیہوہ بوو. دہستی بہ
 سیاچہکہوہ گرت و بہوردی سہیری ناوہکہی کرد. باہکہ
 بارانہکہی بہملاولادا دہہینا و دہبرد. جلہکانی باوکی ئیدی
 شہلالی باران بووبوون و تہنانت نیتاقہ چہرمہکہشی تہواو
 ناوی ہلمژیبوو. باوکی ئیدی شتیکی لہسہر شہپولہکان
 بینی. وہستا و قاییشہکہی دہر ہینا، ئینجا تاکینک پینلاوی
 داکہند و ہہولی دا نئوہی تریش دابکہنیت، بہلام کولی دا،
 پاشان خوی نزم کردہوہ و لہژیر سیاچہکہوہ خوی ہلدای
 ناو ناوہکہوہ و شلپہی ہات.

شی، بہنیوہبووراوہیی، بہردہوام لہسہر ناوہ
 سہرشیتہکہدا ون دہبوو و دہر دہکہوتہوہ. کہفیکی زہرد
 لہ دہمیہوہ دہہاتہ دہر. باوکی ئیدی، کہ باہکہ ہاوارہکانی
 پەرشوبلاو دہکردہوہ، بہمہلہ بووی چوو.

ئەو پىنج كەسەي لە بەهشت دەيانىيىت

باوكى ئىدى، مىكى شىي گرت. شىي بە دەستىەو
رادەژەنى. ئاسمانەكەش زووزو بە هەورەترىشقىەك
چەپلەيەكى لى دەدا و بارانەكە شى و باوكى ئىدى زياتر و
زياتر دەشتەو. دواجار، دوو پياوہەكە يەكيان گرت و پىكەوہ
لە ناوہ پراستى شەپۆلە توندەكاندا دەهاتن و دەچوون.
شى خراب دەكۆكى. باوكى ئىدى قۆلى شىي گرت و
خستىە سەر شانى خۆى. بە هۆى ئەمەشەوہ ژىر ئاو
كەوت، بەلام يەكسەر سەرى دەر هینايەوہ و هیزى خستە
سەر ناوقەدى شى. بەم شىوہىە خۆى و مىكى شىي بەرەو
كەنارەكە پال نا. باوكى ئىدى بەرەو پىشەوہ گوژمى دەدا،
شەپۆلىك بردنىەوہ دواوہ. ديسان بەرەو پىشەوہ گوژميان
دايەوہ. شەپۆلەكان بەرز دەبوونەوہ و دەهاتنەوہ خوارەوہ،
بەلام باوكى ئىدى خۆى كردبوو بەژىر بالى شيدا و خۆى لى
قايم كردبوو، جگە لەوہش، خىراخىرا بە قاچەكانى سەولى
لى دەدا و چاوى دەترووكاند، تا باشتر ببىيىت.

باوكى ئىدى و مىكى شى سوار شەپۆلىك بوون و
شەپۆلەكە زۆر باش بەرەو كەنارەكە بردنى. شى ھەر
نالەنالى بوو، بەردەوامىش بە دەم ھەناسەي دەدا. باوكى
ئىدى ئاوى سوۆرى دەرياكەي تف دەكردەوہ. باران ھەر
دەھاتە خوارەوہ و كەفى سىپى شەپۆلەكانىش دەيدا بە
دەموچاوى دوو پياوہكەدا، كە بەردەوام قۆليان رادەوہشاندا
و ھەر ھاوارھاواريان بوو. لەوہ دەچوو ئەمە تا ھەتايە
بخايەنىت، بەلام لەكۆتاييدا، شەپۆلىكى بەرز شى و باوكى
ئىدى بەرز كرددەوہ و ھەلى دانە سەر لەمەكە. باوكى ئىدى
خۆى ھەلگىرايەوہ و دەستەكانى لە قۆلى مىكى گىر كرد،

بۆ ئه وهی شه پوله که له گه ل خوی نه بیاته وه ناو ده ریاکه .
 دوای ئه وهی شه پوله که کشایه وه، باوکی ئیدی هیزی دایه
 بهر خوی و به توندی شیی راکیشا، ئینجا خوشی به ده مدا
 کهوت و ده می پر بوو له لمی ته ری که ناره که.

ببینی ئیدی که رایه وه بۆ ئه و ساته ی تیایدا بوو. ئیدی
 ههستی به شه که تی ده کرد، وهک ئه وهی خوی له ناو
 ده ریاکه دا بوو بیت. سه ری ته واو قورس بوو بوو. ئیستا چیی
 تر ئه و شتانه ی نه ده زانی، که به بروای خوی پیشتر له سه ر
 باوکی زانی بوونی.

ئیدی به دهنگیکی نزم گوئی، "ئه وه باوکم چی ده کرد؟"
 رووبی وه لای دایه وه، "هاوریکه ی رزگار ده کرد."
 ئیدی خیسه یه کی له رووبی کرد، "له م هاوپی باشه!
 ئه گه ر من ده بووم، ریک وازم لی ده هینا بخنکی."
 رووبی گوئی، "باوکیشت بیری له وه کرده وه. له راستیدا،
 ئه و دوای میکی شی که وتبوو بۆ ئه وهی لینی بدا، رهنگه
 مه به ستیشی بووبی بیکوژی، به لام دواچار ئه وهی پی نه کرا.
 ئه و میکی شی باش ده ناسی، دهیزانی خاله لاوازه کانی
 چین، دهیزانی سه رخوش بووه و هوشی به خویه وه نه بووه.
 "چه ندین سال له وه وه بهر، کاتیک باوکت به دوای ئیشدا
 ده گه را، میکی شی بوو که چوو بۆ لای خاوه نی شاری
 یارییه که و داوای لی کرد باوکت وه ر بگری. کاتیکیش تۆ
 له دایک بووی، هه ر میکی شی بوو هه موو پاره که ی خوی -
 که زوریش نه بوو - دا به دایک و باوکت، بۆ ئه وهی خوراک
 و پیداوایستیه کانی تۆی پی بکرن. باوکت هاوپی کونه کانی

خۆی زۆر لە لا گرنگ و مەبەست بوو...
ئیندی قسەكەي بە رووبی بری، "بەلام خانم گیان، تو
پېنیت ئەو خویزیه چیی لە دایکم کرد؟"
ژنەكە بەخەمباریه وە گوتی، "بەلئ، پېنیم. کاریکي هەلە
بوو، بەلام شتەکان هەمیشە بەو شیوەیه نین، كە دەر
دەكەون.

"میکي دیسان لەسەر ئیش بەسەرخۆشی خەوی لی
كەوتبوو، خاوەنکارەکانیشی چیی تر ئەوەیان پی قبول
نەکرابوو، بۆیه ئەو دوانیوەرۆیه لە ئیشەكەي دەریان کردبوو.
شی، لەگەل ئەم هەوالە ناخۆشەدا، هەمان ئەو مامەلەیهی
کرد، كە لەگەل هەر هەوالیکي ناخۆشدا دەیکرد، ئەویش ئەو
بوو، پەنای برده بەر خواردنەو. ئەو کاتەش كە گەیشته
لای دایکت، ویسکییهكە خراپ لی دابوو. دەپارایه وە یه کینک
یارمەتی بدات. دەیویست بچیتەو سەر ئیشەكەي. ئەو
شەو باوکت تا شەو درەنگ لە ئیش دەمایه وە، بۆیه دایکت
دەیویست خۆی بگۆریت و شی بەریت بۆ لای باوکت.

"میکي شی سەرسەری دەر دەكەوت، بەلام ناخی پیس
نەبوو. لەو ساتەشدا سەری لی شیوابوو، ئەو هی كە کردی،
هۆکارەكەي تەنیایی و خەمباری بوو. بەبی بیرکردنەو
کارەكەي کرد، باوکیشته بەبی بیرکردنەو ئەو هی کرد،
كە کردی، بەلام لە کاتیکدا بیرکردنەو كەي یه كەم جاری
كۆشتنی میکي شی بوو، بیرکردنەو هی دوو می ئەو بوو،
بزرگاری بکا."

رووبی هەردوو دەستی خستە سەر نووکی چەترەكەي
و بەردەوام بوو، "باوکت بەو شیوەیه نەخۆش كەوت. بۆ

چەند سەعاتیک بە تەری و بە شەکەتی لە سەر ئەو لامە مایەوه،
بەلام دواجار، هەرچۆنیک بێ، خۆی گەیاندهوه مالهوه. خۆت
دەزانی باوکت چیی تر کورەکەیی جاران نە مابوو، تەمەنی
چووبوو پەنجاکانەوه.

ئیدی زۆر بە ساردی گوتی، "پەنجاوشەش"

رووبی دووبارەیی کردەوه، "پەنجاوشەش! جەستەشی
لاواز ببوو، دەریا وای لێ کردبوو زۆر بەرگەیی نەخۆشیی
نەدەگرت. تووشی نەخۆشیی هەوکردنی سییەکان ببوو.
دواجاریش، هەر بەوه مرد."

ئیدی پرسیی، "مەبەستت ئەوهیە، بە هۆی میکی شییهوه
مرد؟"

رووبی وهلامی دایهوه، "بە هۆی دلسۆزی و وهفاوه."
ئیدی گوتی، "بەلام خەلک بە هۆی دلسۆزی و وهفاوه
نامرن."

رووبی زەرەخەنەیهکی کرد، "نامرن؟ ئەی ئایین و
نیشتمان چی؟ ئەی ئیمە دلسۆز نین بۆ ئەم شتانە؟ بە
رادەیهک، کە هەندیک جار بە هۆیانەوه دەمرین؟"
ئیدی شانیککی بەرز کردەوه.

رووبی بەردەوام بوو، "باشترە دلسۆزی و وهفاکه مان بۆ
یهکتیری بێ."

دوای ئەوه، ئیدی و رووبی بۆ ماوهیهکی درێژ - لانی کەم
ئیدی وای هەست دەکرد درێژ بێت - لە دۆلە بە فراوییهکەدا
مانهوه. ئیستا ئیتر ئیدی نەیدەزانی شتەکان چەندیان کات
پێ دەچیت.

نه و پینج که سهی له بههشت دهیانینیت

ئیدی پرسیی، "ئهی میکی شی چیی لی هات؟"
رووبی وهلامی دایه وه، "دوای چند سالیکی که م، به ته نیا
مرد تا سهر لیواری گوره که شی هر سه رخوش بوو. بو
ئهو شتهی بهرام بهر به دایکت کردی، ئیستا و ئه وساش، له
خوی خوش نه بوو."

ئیدی دهستینکی به ناوچاوانیدا هینا، "به لام باو کم هرگیز
ئهه ی پی نه گوتین."

"راسته، هرگیز باسی ئه و شه وهی نه کرده وه، نه له گهل
دایکت، نه له گهل هیچ که سیک. خوی زور به شهرمه زاری
خوی و دایکت و میکی شی ده زانی. له نه خوشخانه، به ته واوی
له دم که وت. باوکت بیده نگیی وهک رینگه یه کی راکردن له
ژیانی خوی به کار ده هینا، به لام هینستا بیرکردنه وه کانی
وازیان لی نه ده هینا. تو ده زانی بیده نگیی زور به ده گمه ن
نه وایه کی نارامه بو مرووف.

"شه ویکیان، باوکت هه ناسه کانی خاو بوونه وه و چاوه کانی
داخران، ئیتر دوای ئه وه خه به ری نه بو وه. دکتوره کان گوتیان
چوته کوما وه."

ئیدی ئه و شه وهی بیر که وته وه، شه ویک که تیایدا
ته له فونیکیی تر بو کاک نه یسانسون کرا، ئه ویش هات و له
دهرگای مالی ئیدی دا.

"دوای ئه وهی ئه و حاله ته رووی دا، دایکت به رده وام له
ژورسه ری باوکت بوو، شه و و روژ. هه میشه، وهک ئه وهی
نزا بکات، به ده نگیکیی نزم ده بیولاند و ده یگوت، 'ده بو وایه
شتیک بکه م، من ده بو وایه شتیک بکه م.'"

"دواجار، شه ویکیان، له سهر قسه ی دکتوره که، دایکت

هاته وه بو مال هوه توزیک بخره وئ. بو سبهی به یانی زور،
 په رستاریک بینیبووی باوکت به سهر په نجره که دا شور
 بوته وه و له ناوقه د بو سهره وهی که وتوته نه و دیوده ده.
 ئیدی چاوه کانی کز کرد، "چی؟ به سهر په نجره که دا شور
 بوته وه؟"

رووی سهری له قاند و به رده وام بوو، "باوکت نه و شه وه
 خه بهری بوو بوو وه وه و له جیگه که ی هاتبووه دهره وه و به
 ژووره که دا رویشتبوو بو لای په نجره که، دواتریش هیزی
 دابوو بهر خوی و په نجره که ی بهرز کردبووه وه. ئینجا
 به و دهنگه نزمه ی تا نه و کاته له قورگیه وه دهاته دهر،
 بانگی دایکتی کردبوو، بانگی تو و جوی براتی کردبوو،
 بانگی میکی شی کردبوو. له و ساته دا، دلی بوو بوو به ناو
 و پر بوو بوو له په شیمانی و هه سترکردن به تاوانباری. رهنگه
 خوی ههستی کردبی که مردن ته واو لیبی نزدیک بوته وه.
 رهنگه وای زانیبی هه مووتان له و ناوه ن، هه مووتان له سهر
 شه قامه که، له ژیر په نجره ی ژووره که یدا وه ستاون. به و
 شیوه یه خوی به سهر تاقی په نجره که دا شور کردبووه وه
 شه وه که ش زور سارد بوو بوو، نه و شی و بایه ی نه و شه وه
 بو نه و - که له حالیکی ناوا خراپدا بوو - زور زور بوو،
 بویه ههر نه و شه وه، پیش به ره به یان، گیانی دهر چووبوو.
 "نه و په رستارانهی دوزیانه وه، خیرا رایان کیشایه وه بو
 سهر جیگه که ی. دهر ترسان له ئیشه که یان دهر بکرین، بویه
 هیچیان له سهر راستی مردنه که ی باوکت نه درکاند، له جیاتیبی
 نه وه، وا بلاویان کرده وه که له خه ودا مردووه و ته واو."
 ئیدی، به حه په ساوی، خوی بو دواوه چه مانده وه و بیری

نهو پینج کهسهی له بههشت دهیانینیت

لهو دوا دیمه نهی ژیانی باوکی کردهوه: هینایه پیشچاوی، که چون باوکه بهزه بروزه نکه کهی - که دهتگوت نه سپیکی پیری ناو مهیدانی جهنگه - هه ولی داوه به چنگه کره بهو په نجه ره یه دا هه لښکه ری و بروات... نهی باشه بو کوی ده چوو؟ نیازی چی بوو؟ باشه ناروونبوونی کام له م دووانه به نازار تره: ژیانی که سیک، یان مردنه کهی؟

ئیدی له رووبییی پرسسی، "تو چون نه م هه موو شتانه ده زانی؟"

رووبی ناهینکی قوولی هه لکیشا، "باوکت پارهی نه وهی پی نه بوو، ژووریککی نه خوشخانه که به ته نیا بو خوی به کری بگری، پیاوه کهی ته نیشتی شی هه ر به هه مان شیوه."
رووبی بو ساتیک وهستا، "مه به ستم میرده که مه، ئه میلی میردم."

ئیدی، وهک نه وهی وشه یه کی یه کتربری ته واو کرد بیت، چاوه کانی زهق کرد و سه ری به دوا دا خست.

"که واته تو باوکت بینیه."

"به لی."

"دایکیشم؟"

"شه وان گویم له نرکه و ناله ی بوو، به لام هه رگیز پیکه وه قسه مان نه کرد. دوا ی مردنی باوکت، سو راغی خیزانه که تانم کرد. دوا ی نه وهی زانیم باوکت له کوی کاری کردووه، له ناخه وه زور نازارم چه شت، وهک نه وه وا بوو که سیککی خومم له ده ست دابی. هه ستم کرد نه و شاری یارییه ی به ناوی منه وه ناو نرابوو، بو زور که س بووبوو به به لا. بویه

دووباره خوزگه م خواسته وه، که هر دروست نه کرایه. نه و
خوزگه یه تا به هشتیش له گه لم هات، ته نانه ت له و کاته شدا
که چاوه پری تو م ده کرد.

ئیدی شیواو ده هاته به رچاو.

رووبی به دهست ئاماژهی بو ئه و توزه رووناکییه کرد،
که له ناو شاخه کاندایه سووتا، ئینجا گوتی، "چیشته خانه که ت
له بیره؟ بو له و شوینه دا بوو؟ له بهر ئه وهی من ده مویست
بگه ریمه وه بو سه رده مینکی پیشووتری ته مه نی خوم، نه و
کاته ی زیانم ساده، به لام ئارام بوو. مه به ستیشم بوو هه مور
ئه وانهی رۆژیک له رۆژان به هوی ئه و شاری یارییه وه
نازاریان چه شتووه - جا به هوی هر رووداوینک، ئاگرینک،
شه رینک، یان که وتنه خواره وهی کورسییه که وه بووبی -
سه لامه ت و ئارام بن. ده مویست ئه وانیش، وه ک ئیمیلی
میردم بن، گهرم و ئاسووده و خوشگوزهران بژین، دوور له
ده ریا و له باوه شی شویننکی خوشدا به وینه وه."

رووبی هه ستایه سه ر پی و ئیدییش، که هیشته هر بیر
لای مردنه که ی باوکی بوو، به دوایدا هه ستا.

ئیدی له ژیر لینه وه گوتی، "رقم لینی بوو."

رووبی سه ری له قاند.

"به مندالی، زور له گه لم خراپ بوو، که گه ورهش بووم،
خراپتر بوو."

رووبی به ره و لای ئیدی ههنگاوی نا و به نه رمی گوتی،
"ئیدوارد؟"

ئه وه یه که م جار بوو رووبی، ئیدی به ناوی ته واری
خویه وه بانگ بکات.

ئەو پىنج كەسەى لە بەهشت دەيائىنيت

“لە منى وەر بگرە! هېشتەوہى توورەىى لە ناختدا،
زەهرىكى كوشندەىە و ناخت دەخوا. ئىمە وا دەزانىن رىق
چەكىكە، كە دەتوانىن بۆ هېرشكردنه سەر ئەو كەسە بەكارى
بەينىن، كە ئازارى داوین، بەلام رىق تىغىكى چەماوہى ھەىە،
دواى ئەوہى بەرامبەرەكەمان دەبرى، دىتەوہ و خوشمان
دەبرى.”

“لېخۆشبوونت ھەبى، ئىدوارد، لېخۆشبوونت ھەبى. ئەو
لەشسووكىيەت بىرە، كە يەكەم جار ھاتىتە بەھەشتەوہ
ھەستت پى كرد؟”

ئىدى ئەوہى بىر بوو، ئەو كاتەى بىر كەوتەوہ كە
دەىگوت، “ئازارەكەم بۆ كوى چوو، چىى لى ھات ئازارەكەم؟”
“ئەو ھۆكارەكەى ئەوہىە، كاتىك لەداىك دەبىن، ھىچ
كەسىكمان توورەىى لە ناخىدا نىيە، ئەو كاتەش كە دەمرىن،
رەوھمان خالى دەبىتەوہ لە توورەىى، بەلام ئىستا لىرە، لە
بەھەشت، بۆ ئەوہى بەردەوام ببى، دەبى بزانى بۆچى پىشتەر
ئەو ھەستانەت بۆ دروست بوون، ھەرودھا دەبى بزانى
بۆچى ئىدى پىويست ناكا ئەو ھەستانە لە ناختدا بەىلىتەوہ.
رەووبى دەستى خستە سەر دەستى ئىدى، “تۆ دەبى لە
باوكت خۆش ببى.”

ئىدى بىرى لە سالانى دواى مردنى باوكى كردهوہ:
بىرى لەوہ كردهوہ، كە ھىچ شتىكى بەئاسانى بە دەستەوہ
نەھاتبوو، نەىدەتوانى بۆ ھىچ كوئىكەك بچىت... بەدرىزايىى ئەو
ماوہ زۆرە، ئىدى خۆزگەى بە ژيانىك خواستبوو - كە ئەگەر
مردنى باوكى و تىكچوونى بارى دەروونىى داىكى نەبوونايە

- دەیتوانی بە دەستی بهینیت. بە دریزایی ئه و سالانه، ئیدی وهک شتیکی زور مهزن بیرى له و ژيانه خه یالییه ده کرده و له هه مان کاتیشدا باوکی به هوکار ده زانی، که نهیتوانیبوو له ژیانیدا تامی ئازادی و هیوا و هه بوونی ئیشیکی باش بکات. هه تا مردیش، له و ئیشه پیس و قورسه بزگاری نه بوو، که باوکی به میراتی بوى به جی هیشتبوو.

ئیدی گوئی، "ئه و کاتهی باوکم مرد، به شیک له منیشی له گه ل خوی برد. له دواى مردنی باوکه وه، ژیانى منیش چه قى."

رووبى سه ریکی با دا. "هوکاری ئه وهی تو تا مردن له و شاری یارییه مایته وه، باوکت نییه."

ئیدی سه ریکی هه لبری. "ئه ی که واته کییه؟"

رووبى دهستیکی به عه زییه کهیدا هینا و عه ینه که ی له سه ر لووتی ریک کرده وه، ئینجا به دهم دوورکه و تنه وه وه له ئیدی، گوئی، "هیشتا دوو که سی تر ماون بیانینی."

ئیدی هه ولی دا بلیت، "بوهسته،" به لام بایه کی سارد دهنگه که ی له قورگی فراند و له چاو تر ووکانیکدا هه موو شتیکی رهش بوو.

رووبى ون بوو، به لام ئیدی دووباره له دهره وهی کافتریاکه، له سه ر لووتکه ی شاخه که، له به فره که دا وه ستابوو. ئیدی بو ماوه یه کی دریز به تهنیا له بیده نگیه که دا مایه وه و جووله ی نه کرد، تا ئه و کاته ی تیگه یشت ئیتر ژنه به تهنه که ناگه ریته وه بو لای، بویه له سه رخو به ره دهرگای چیشته خانه که رویشته و رای کیشا. گوئی له دهنگی

قابوقاچاخ و ئەو شتانه بوو. بۇنى خۇراكى تازەي بەسەردا
ھات، بۇنى نان و گوشت و ساسى جۇراوجۇر. رۇوحى
ھەموو ئەوانەي لە شارى يارىيەكە كۆچيان كىردىبوو، لەو
ناوہ بوون و سەريان نابوو بە سەرى يەكەوہ، دەيانخوارد
و دەيانخواردەوہ و گفتوگۇيان دەکرد.

ئىدى دەيزانى بۇچى چووەتە ژوورەوہ، لەبەر ئەوہ، زۇر
پەشۇكابوو. بەلای راستدا لای كىردەوہ، بۇ مىزى سووچەكە،
بۇ لای رۇوحى باوكى، كە خەرىكى جگەرەكىشان بوو.
تەزوويەك بە سەرتاپاي جەستەيدا ھات. ئىدى بىرى لەو ساتە
كىردەوہ، كە ئەو شەوہ ئەو باوكە بەتەمەنەي بە پەنجەرەي
نەخۇشخانەكە يەكدا شۇر بوو تەوہ و لە نيوہ شەودا بەتەنيا
گيانى دەر چووە.

ئىدى بەچرپە بانگى كرد، "باوكە؟"

باوكى گوئى لى نەبوو. ئىدى نىكتەر بووہوہ و گوئى،
"باوكە، ئىستا دەزانم چى رۇوى داوہ."

ئىدى ھەستى كرد خەرىكە دەخنىكت. لەتەنىشت مىزەكەوہ
كەوتە سەر ئەژنۆ و ئەوہندە لە باوكى نىك بووہوہ، كە
دەيتوانى لووتە چەماوہكەي، ئاوساويى ژىر چاوہ ھىلاكەكانى،
ئىسقانى دەرپەريوى جومگەكانى دەستى، شانە پانەكانى - كە
رىك ھىي كرىكار بوون - لەگەل مووہكانى سەر دەموچاوى
و سووتووى جگەرەكەي - كە ھىشتا بەر نەبوو بووہوہ -
ھەموويان لە نىكەوہ ببىيىت. ئىنجا سەيرى قۇلەكانى خۇي
كرد و ببىيى لەو جەستەيەدايە، كە پىوہى مردبوو، بۇيە
لەو كاتەدا لە باوكى پىرتەر ديار بوو. لە راستيدا، ئىدى، لە
ھەموو رۇويەكەوہ، لە باوكى زياتر ژىابوو.

”زۆر لیت پەست بووم، باوکه. رقم لیت بوو.“

فرمیسک له چاوه‌کانی ئیدیدا قه‌تیس مان و سینگی له‌زی،
وهک ئه‌وه‌ی شتیکی تیدا بیت و بیه‌ویت له ناخیه‌وه‌ ده‌ر
بپه‌ریته‌ ده‌ره‌وه‌.

”لیت دام و له خۆتت دوور خستمه‌وه، نه‌مه‌ده‌زانی بۆ،
ئیس‌تاش نازانم بۆ... بۆچی وات لی کردم؟ بۆ؟“

ئیدی هه‌ناسه‌یه‌کی دریژی به‌نازاره‌وه‌ هه‌لکیشا و به‌رده‌وام
بوو، ”راسته‌ من هه‌چم نه‌ده‌زانی، راسته‌ ئاگام له‌ ژیا‌نی
تۆ نه‌بوو، ئاگام له‌ و شتانه‌ نه‌بوو که به‌سه‌رت هاتن، تۆم
نه‌ناسی، به‌لام تۆ باوکی منی، من ئیستا ئه‌و شتانه‌ له‌بیر
ده‌که‌م، باش؟ باش باوکه؟ ئاشت ده‌بیته‌وه‌ له‌گه‌لم؟“

ده‌نگی ئیدی که‌وته‌ له‌رزین، تا ئه‌وه‌ی بوو به‌ شیوه‌ن و
به‌ شیوه‌یه‌ک به‌رز بووه‌وه‌، که ئیتر له‌ ده‌نگی ئیدی نه‌ده‌چوو.
ئیدی هاواری کرد، ”گویت لیمه‌، باوکه‌هه‌هه‌هه‌؟“ ئینجا
هه‌واشتر، ”گویت لیمه‌... باوکه‌؟“

ئیدی خۆی چه‌مانده‌وه‌ و له‌ باوکی نزیکتر بووه‌وه‌.
چاوه‌کانی که‌وتنه‌ سه‌ر ده‌سته‌ پيسه‌کانی باوکی و ئینجا
به‌چرپه‌یه‌ک ئاشناترین رسته‌ی نیوانیانی گۆ کرد، ”عه‌یی
نه‌ما، باوکه‌!“

ئیدی یه‌کله‌سه‌ریه‌ک به‌ میزه‌که‌یدا کیشا و که‌وته‌ سه‌ر
زه‌وییه‌که‌. کاتیک سه‌ری به‌رز کرده‌وه‌، بینیی رووبی به
گه‌نجی و جوانی به‌سه‌ر سه‌ریه‌وه‌ وه‌ستاوه‌. هه‌ر له‌ و ساته‌دا
رووبی سه‌ری داخست و ده‌رگاکه‌ی کرده‌وه‌، پاشان بۆ ناو
ئاسمانه‌ پیروژه‌یییه‌که‌ به‌رز بووه‌وه‌.

پینجشہممہ، ۱۱ ی بہیانی

ئیدی خزم و کہسی نہ بوو، هیچ نووسراویگیشی لہدوای
خوی بہجی نہہیشتبوو، کہواتہ کئی تیچووی مہراسیمی
بہ خاکسپاردنہ کہی لہ ئہستو دہگرت؟ تہرمی ئیدی لہ پزیشگی
دادوہری مایہوہ، جلو بہرگ و کہلوپہ لہ کانیشی بہ ہمان
شیوہ: کراسہ کہی، کہ بو ئیش لہ بہری دہکرد، گورہوی و
پیلاوہ کانی، کلاوہ خامہ کہی، ئہلقہ کہی، سیگارہ کانی، ئہو تہلہ
باریکانہی بو دروستکردنی ناژہلی گالتینہ بہ کاری دہہینان،
ہموویان لہوی مانہوہ و ہر چاوہرینی ئہوہ بوون یہ کیگ
بیت و وہریان بگریتہوہ.

لہ کوتاییدا، کاک بولوک، کہ خاوہنی شاری یاریہ کہ
بوو، تیچووی مہراسیمی بہ خاکسپاردنہ کہی بہو چہگانہ دا،
کہ لہ داہاتوودا مووچہی خانہ نشینیہ کہی ئیدییان پی وہر
دہگیرا، بہ لام ئیتر جاریکی تر نہ دہکران بہ کاشا تابووتہ کہی
ئیدی تہختہ بوو، کہ نیسہ کہش بہ پیکی نزدیکی ہلبژیردرا بوو
- نزدیکی لہ شاری یاریہ کہوہ - لہ بہر ئہوہی زور بہی
ئہوانہی لہ مہراسیمی بہ خاکسپاردنہ کہدا نامادہ دہبوون،
کارمہندی شاری یاریہ کہ بوون و دہبوو زوو بگہرینہوہ
سہر ئیشہ کانیان.

چەند خولەکیک پیش ئەوەی مەراسیمەکه دەست پێ بکات، قەشەکه داوای لە دۆمینگیز - که قەمسەلەیهکی شین و پانتۆلیکی رەشی تازەیی لەبەردا بوو - کرد بچیت بۆ لای بۆ ژوورەکهی خۆی.

قەشەکه لە دۆمینگیزی پرسی، "وەک بیستووومە لەگەڵ خۆلیخۆشبوو پیکەووە ئیشتان کردوو، دەتوانی هەندیک لە سیفاتە باشەکانیم پێ بلیی؟"

دۆمینگیز زۆر کەیفی بە قەشە و شتی و نەدەهات. تڤیکی قووت دا و بە دەموچاویکی جیددیەووە پەنجەکانی کرد بەناو یەکدا، وەک بلییی پێویست بیت بیر لە پرسیارەکه بکاتەو، ئینجا بە هیمنییەکهووە - که پێی و بوو هەرکەسێک لە بار و شوینەدا بیت، دەبیت بەو هیمنییە قسە بکات - گوتی، "ئیدی ژنەکهی خۆی زۆر زۆر خوش دەویست."

دۆمینگیز پەنجەکانی لەیەک دەر هینانەووە و بەخیرایی ئەمەیی بۆ رستهکهی زیاد کرد، "هەرچەندە من ژنەکهشیم نەناسیووە."

چاره‌م کهس، که ئیدی له بههشت دهیبینیت

ئیدی چەند جارێک چاوه‌کانی ترووکاند و بینیی که وتووێته ژووریکێ بازنه‌ییی بچووکه‌وه. شاخه‌کان و ئاسمانه پیرۆزه‌یییه‌که نه‌ما‌بوون. سه‌قفی ژووره‌که نه‌وه‌نده نزم بوو، ئیدی خه‌ریک بوو سه‌ری به‌ری ده‌که‌وت. ژووره‌که قاره‌یییه‌کی کال بوو، جگه له کورسییه‌کی ستوولی* ته‌خته و ئاوینه‌یه‌کی هیلکه‌ییش له‌سه‌ر دیواره‌که، هیچی تری تیدا نه‌بوو.

ئیدی چوووه به‌ر ئاوینه‌که، به‌لام روخساری دهر نه‌چوووه، ته‌نیا نه‌مه‌ری ژووره‌که له ئاوینه‌که‌دا دهر که‌وت و له کاتیکیشدا ئیدی له ئاوینه‌که‌وه سه‌یری ده‌کرد، ریزیک دهرگای له‌سه‌ر دروست بوو. ئیدی لای کرده‌وه و کوکی. ده‌نگی کوکه‌که رای چله‌کاند، وه‌ک نه‌وه‌ی کوکه‌ی که‌سینگی تر بووبینت. ئیدی دووباره کوکییه‌وه، به‌لام نه‌م جاره زور به‌توندی، به‌ شیوه‌یه‌ک، جه‌سته‌ی که‌وته له‌رز، وه‌ک نه‌وه‌ی پنیوست بیت دووباره شته‌کانی ناو سینگی بچنه‌وه جیی خویان.

ئیدی له خۆی پرسی، "ئه‌ری باشه من که‌ی تووشی

* کورسیی ستوول: کورسییه‌کی به‌رزی بپه‌شته.

ئەم کوکە یە بووم؟" ئینجا دەستی لە پێستی جەستی خوی دا، کە بە بەراورد بەو کاتە ی لەگەل رووبیدا بوو، پیرتر و تەنکتر و وشکتر بوو بوو. ئەو کاتە ی ئیدی لەگەل کاپتە کەرا بوو، ناوقە دی، وەک لاستیکی کشاو، توند و پتەو بوو، بەلام ئیستا ناوقە دیشی لە ژیر کاریگەری پیریدا چینی چو بوو سەر یەک.

پیشتر رووبی گوتبووی، کە دوو کەسی تر ماون ئیدی بیانینیت. ئی باشە دوای بینینی ئەو دوو کەسە، چیی تر هەیە روو بدات؟ بەشی خوارەوێ پستی ئیدی، سووکە نازاریکی تی گەرا، جگە لە وەش، ورده ورده قاچە پیکراوە کە ی گرزتر دەبوو. دواجار، ئیدی تیگە یشت کە ئەو شتە ی بەسەردا دەهات، کە لەگەل هەر قوناغیکی نویی بەهەشتدا بەسەری دەهات، ئەویش لاواز بوون و لە بەریە کە لە لوه شانی جەستی بوو.

ئیدی لە یەکیک لە دەرگاگان نزیک بوو وەو و بە پالیک کردی وە. لە ناکاو، خوی لە دەر وە، لە حەوشە ی مالیکدا بینیی وە، کە هەرگیز پیشتر نە بینیبوو. ئیدی شوینە کە ی نە دەناسیی وە، بەلام دەیزانی کە توو تە ناوەرستی کۆمە لیک خەلکە وە - کە لە وە دەچوو بۆ زەما وە ندیک کۆ بوو بیننە وە میوانە کان چیمە نە کە یان پر کردبوو، هەمووش قاپی زیویان بە دەست وە بوو. لە لایەکی حەوشە کە وە دەر وازە یە ک هەبوو، کە بە گولی سوور و قەدی دارچنار داپوشرا بوو. لە لایەکی تریشە وە، لە تە نیشت ئیدی، ئەو دەرگایە هەبوو کە ئیدی لێوێ هاتبوو نە مدیو. بوو کە کە، بوو کینکی گەنج و جوان بوو. لە ناوەرستی میوانە کاندای وە ستابوو، خەریک بوو تە و قە بەکی

بچووکی ناسنی له قژی، که رهنگی وهک رهنگی که ره وا بوو،
دهکرده وه. زاواکه زور لاواز بوو. قاپووتیکی رهشی بونه
ر ناههنگی له بهردا بوو، شمشیریکیشی به دهسته وه بوو.
نهلقه یه کی هاوسه رگیری به دهسکی شمشیره که وه کرابوو.
دواجار، زاوا شمشیره که ی رووه و بووکی لار کرده وه و نهلقه که
خل بووه وه و گه یشته بووکی. له م کاته دا میوانه کان که و تنه
هاوارهاوار و خوشیده ربرین. ئیدی گویی له دهنگیان بوو،
به لام له زمانه که تینه ده گه یشت. له نهلمانی و سویدی و شتی
وا دهچوو.

ئیدی دووباره کوکییه وه. خه لکه که سه ریکیان بۆ هه لبری.
زه رده خه نه یه ک له سه ر ده موچاوی هه موویان بوو. نه م
ئیدی ترساند، بویه به په له ئاوری دایه وه و خوی کرده وه
به و ده رگایه دا، که لیوه ی هاتبوو، به و هیوایه ش، بوو لیوه ی
بگه ریته وه بۆ ژووره باز نه بییه که، به لام که له ده رگا که چوو
به و دیو دا، بینیی که و تووه ته ناو ناههنگیکی تره وه، به لام
نه م جار هیان ناههنگه که له ژووره وه ساز کرابوو، نه ک له
ده ره وه. شوینه که هۆلینکی گه وره بوو، خه لکه که ش له ئیسپانی
ده چوون. بوو که که گولی دار پرته قالی کردبوو به قژی وه
و به نوره لای نه م میوانه وه دهچوو بۆ لای نه و میوان و
سه مای له گه ل ده کردن، هه ر میوانیکیش پریاسکه یه ک پاره ی
ورده ی ده دایه دهست بووکی.

ئیدی دووباره کوکی - به دهست خوی نه بوو - کاتیکیش
هه ندیک له میوانه کان سه ریان هه لبری و سه ریان کرد، ئیدی
دووباره خوی به ده رگا که دا کرده وه و چوو نه ناو ناههنگیکی
تره وه، که وای بۆ دهچوو ناههنگی خه لکی نه فه ریکا بینت. له

ناهنگه که دا، ناماده بووان شه رایبان دهرشته سهر زهوییه کی
 و بووک و زاوا دهستی به کترینان دهگرت و به سهر کسکیکی
 کلکریژدا بازیان ده دا. ئیدی ئه ویشی به جی هینشت و ئه م جاره
 چووه ناو بونه یه کی چینیه کانه وه، که تیایدا یاریسی ئاگرینی
 بچووک له بهردهم ناماده بووه که یفخوشه کانداه لکرا بوون.
 دواى ئه م ناهنگه ش، ئیدی خوی به دهرگایه کی تر دا کرد
 بو ناهنگیکی تر - که به وه دا، بووک و زاوا هردووکیان
 پیکه وه له پهرداخیکی دووده سکیدا ده یان خوارده وه، ده شینت
 قهره نسی بووینت.

ئیدی له دلی خویدا گوتی، "بلیتی ئه م به زمه چهندی
 تر بخایه نی؟" له هیچکام له ناهنگه کانداه، هیچ شتیکی وا
 له و ده و روبه ره نه ده بینرا، که پینت بلینت ئه و میوانانه چون
 هاتوون بو ئه و ناهنگه: نه سه یاره یه کی لی بوو، نه
 پاسیک، نه ئه سپ و عه ره بانه یه ک، نه هیچ. له وه نه ده چوو
 کهس نیازی رویشتنی هه بینت. میوانه کان به و ناوه دا بلاو
 بوو بوونه وه، ئیدییش وه ک یه کیک له ئه وان دهر ده که وت.
 ناماده بووان زه رده خه نه یان بو ده کرد، به لام که سیان له گه لی
 نه ده دوان، ههر وه ک ئه و ناهنگانه ی له سهر زه وی، ئیدی
 بو یان چوو بوو. به بروای ئیدی، ناهنگه کان هه میشه پر
 بوون له ساتی شه رمه زارکه ر، بو نموونه، وه ک ئه و ساتی
 داوا له ژن و میزدانی ناماده بوو ده کرا به شداریسی سه مای
 بووک و زاوا که بکه ن و ئه وانیش بکه ونه سه ما، یان یارمه تی
 زاوا بده ن و بووکی به کورسییه که یه وه به رز بکه نه وه. له وه
 ده چوو له و ساتانه دا قاچه شه له که ی ئیدی بدره وشینته وه
 و سه رنجی هه مووان بو لای خوی رابکیشینت، به جورینک،

ئىدى وای ھەست دەکرد لەوسەرى ھۆلەكەو خەلك سەيرى
قاچى ئەو دەكەن.

لەبەر ئەم ھۆكارەش، ئىدى بۇ زۆر بۆنە و ئاھەنگ
نەدەچوو، كە دەشچوو، زۆر جار ھەر لە گەراجەكە دەمايەو
و نەدەچوو ژیورەو. لەوئى، بۇخۆي جگەرەيەكى دەكىشا
و چاوەرپى دەکرد كاتەكە بىروات. ئەوئى باش بوو، بۇ
ماوەي چەندىن سال ھىچ ئاھەنگىك نەبوو پىويست بكات
ئىدى بەشدارىي تىدا بكات، ئەو نەبىت كە لە كۆتايىيەكانى
تەمەنىدا، كاتىك ھەندىك لە ھاوپىشەكانى گەرە بوون و
ھاوسەرگىريان كرد، ئىدى دووبارە قاتە رەشەكەي لە
كەنتۆرەكە دەر ھىتايەو - كە ئىستا رەنگەكەي كال بووبوو
- لەگەل كراسە كەشخەكەي - كە ئەوئىش ئىستا ئىخەكەي
لە مى توند دەبوو - لەبەرى كردنەو. لەو قۇناغەي ژيانىدا،
ئىسكەكانى قاچى ئىدى، كە كاتى خۆي شكابوون، دەر
پەربىوون و شىوھيان تىك چووبوو. نەخۆشىي ھەوكردى
جومگەكانىش، بەتەواوى بىرستى لە ئەژنۆي بىبوو، لەبەر
ئەو، زۆر بەخراپى دەشەلى و ئەمەش وای كردبوو لە ھەموو
ئەو چالاكىيانە بىخىرىت، كە لە ئاھەنگەكاندا دەكران، وەك
سەماكرىن و مەراسىمى مۆمەلكرىن و ئەو شتانە. ئىدى،
دوای ئەوئى گەيشتوو ئەو تەمەنە، ئىتر وەك بىرەمىرىكى
تەنيا و دوورەپەرىز بانگەيشت دەكرا و تەماشى دەكرا، بۆيە
كەس چاوەرپى ئەوئى لى نەدەكرد بەشدارىي زۆر چالاكى
بكات، تاكە شتىك لى چاوەرپى دەكرا، ئەو بوو كاتىك
وینەگرەكە دىتە سەر مېزەكەي ئەوان، زەردەخەنەيەك بۇ
كامىزاكە بكات و تەواو.

نیستا و له م شوینه دا له بهه شت، نیدی به خوی و
 کراسی نیشه که یوه له م ناهه نگه وه دهچوو بو نه و ناهه نگه،
 له م زمانه وه دهچوو بو نه و زمان، له م کیک و له م گورانیه وه
 دهچوو بو نه و کیک و نه و گورانی. له و ناهه نگانه دا، لیکچوونی
 شته کان سه رنجی نیدی رانه ده کیشا، چونکه نیدی پینشتریش
 هر وا بیرى لى کردبو وه وه، که زه ماوه نده کانی زه وی و
 بهه شت جیاوازیه کی نه و توپان له گه ل یه کتردا نه بیت، به لام
 نه وه ی سه ری لى دهر نه ده کرد، نه وه بوو که نایا نه م
 ناهه نگانه چ په یوه ندیبه کیان به نه وه وه هه بوو.

نیدی یه ک جاری تریش هه نگاوی به ناو دهرگا که دا نا و
 نه م جاره یان له شوینیکا - که له گوندیکی نیتالی دهچوو
 - خوی له ناهه نگیکی تردا بینیه وه. لاپالی گرده کانی نه و
 ده و روبه ره، هه موو ره زی گه وره بوون و چه ندین خانوش،
 که به به ردی هه لان دروست کرابوون، به و ناوه دا بلاو
 بوو بوونه وه. زوربه ی ناماده بووه پیاوه کان قژیکی ره ش
 و پریان هه بوو، که به ته ری بو دواوه هه لیان دابووه وه،
 ژنه کانیش چا وره ش و ده موچا و درشت بوون. نیدی پالی
 دا به دیواریکه وه و سهیری بووک و زاواکه ی کرد - که
 به مشاریکی دووده سکی خه ریک بوون مووره داریکیان
 ده بریه وه. موسیقا و گورانی نیشی ده کرد، فلووتزه ن
 و که مانچه ژهن و گیتار ژهنه کان موسیقیا یان ده ژهنی و
 میوانه کانیش به رز ده بوونه وه و شیتانه سه میان ده کرد
 نیدی چاوه کانی گواسته وه بو سه ر کوتاییی جانجالیبه که
 له وی، یه کیک له که یارمه تیده ره کانی بووکى به عزیبه کی
 موری کال و کلاویکی پانی هه سپریبه وه به ناو میوانه کاند

دههات و دهچوو. کچه که سه به ته یه کی به دهسته وه بوو، که نوقلی هیلکه چوله که به باده می تیدا بوو. له دووره وه، کچه که بیست سالان دههاته بهرچاو.

کچه به دهه به خشینه وهی نوقله کانیه وه، به زمانی ئیتالی و له شیوهی پرسیاردا دهیگوت، "له هه موو خوشی و ناخوشییه کاندای؟" له هه موو خوشی و ناخوشییه کاندای؟..."

ئیدی، به بیستنی دهنگی کچه که، جهستهی که وته له رزین و ئاره قهه کرده وه. شتیک له ناوه وه پینی گوت رابکات، به لام شتیکی تر قاچه کانی به زه و بییه که وه نووساند. کچه که نزیکتر بووره وه و چاوه کانی له ژیر کلاوه که یه وه - که هه مووی به گولی وردی دهستکرد داپوشرابوو - رویشتن و که وتنه سهر ئیدی.

کچه که به زه رده خه نه یه که وه سه به ته نوقله که ی بهرز کرده وه و سه ره تا به ئیتالی و دواتر به ئینگیزی پرسیییه وه، "له هه موو خوشی و ناخوشییه کاندای؟"

قژه ره شه که ی کچه که هاته خواره وه بو سهر چاویکی و دلی ئیدی خه ریک بوو بییت به ئاو. ساتیکی ویست، تا لیه کانی ئیدی له یه کتری جیا بوونه وه، ساتیکی تریشی ویست، تا ئه و دهنگه ی له قوولاییی قورگیدا دروست بوو بوو ورده ورده سهر که وته سه ره وه. پاش ساتیک، دهنگه که یه که م پیتی ناویکی لی دروست بوو، ئه ویش ئه و تاقه ناوه بوو، که ئیدی هه رکاتیک گوی بگردایه، ئه م ههسته سهیره ی بو

* به زمانی ئیتالی (Per l'amaro e il dolce) به زمانی ئینگیزی دهییت

به (For the sweet and the bitter).

دروست ده کرد. دواچار، نیدی که و ته سه ر نه ژنو و به چرپه
گوتی، "مارگریتیت!"
مارگریت وه لامی دایه وه، "له هه موو خوشی و
ناخوشییه کاندان."

ئەمىرۇ يادى لەدايكبوونى ئىدىيە

ئىدى و براكەى لە وەرشەكە دانىشتوون.

جۇ درىلنىكى بە دەستەوويە، بەرزى دەكاتەو و بەشانازىيەو دەلىت، "ئەمە تازەترىن مۇدىليەتى".
جۇ قاپووتىكى وەرزشىي قوماش چوارگۆشە چوارگۆشەى لەبەردايە و جووتىك پىلاوى قەيتاندارى رەش و سېشى لەپىيە، ئىدى پىي وايە براكەى زۇر كەشخەيە - كەشخەش واتا فرىودەر. جۇ ئىستا لە كۆمپانايەكى دروستکردنى كەلوپەلى بىناسازى كار دەكات، ئىدىيە براشى چەندىن سالە ھەر لە ھەمان شوپتە و ھەمان جلى لەبەردايە، ئى ئىتر چى بزائىت؟

جۇ دەلىت، "سەيرىكى ئەمە بکە. بەم پاترىيە ئىش دەکا."

ئىدى پاترىيەكە لەنىوان پەنجەكانىدا دەگرىت، شتىكى بچووكە و لە نىكل دروست كراوہ. بۇ ئىدى قورسە باوہر بە شتىكى وا بكات.

جۇ درىلەكە دەداتە دەست ئىدى و دەلىت، "ھەلى بکە".
ئىدى دەست دەنىت بە دوگمەى ھەلكردنەكەدا.
دەنگىكى گەورە لە درىلەكەو دەيت.

جۇ ھاوار دەكات، "نايا، ھا!"

ئەو بە يانی، جۇ بېرى مووچە نوئیە کەى خۇى بە ئیدی
 گوتبوو، کە سى ئەوئەندەى ئەو بەو، کە ئیدی دەستی
 دەکەوت، کە چى هینشتا جۇ پیرۆزبایی لئە ئیدی دەکرد
 بۇ بەرزبوونەوئەى پلە کەى بۇ لئیر سراوی چاودیرانی شاری
 یاریسی پروویسی - ئیشە کۆنە کەى باوکى. ئەو کاتەى جۇ ئەو
 پیرۆزبایی لئە ئیدی کردبوو، ئیدی ویستبووی وئەلامى
 بداتەوئە و بلیت، "ئەگەر پیت وایە ئیشە کەم ئەوئەندە باشە،
 بۇ تۇ نایەیتە جینی من و من ییمە جینی تۇ؟" بەلام دەسى
 خۇى گرتبوو. ئیدی هیچکام لئە و شتانەى ئەدەدرکاند، کە
 لئە قوولایی ناخیدا هەستی پى دەکردن.

"سلاوا کەسى لئینە؟"

مارگریت لئە ناو دەرگا کەدا وئەستاوئە و چەند بلیتیکى
 پرتەقالیسی بە دەستەوئەیە. بلیتەکان لئە سەر کاغەزیک، کە
 لئە سەر شینوئەى شریتی سینە مادایە، چاپ کراون. چاوەکانى
 ئیدی، وەك هەمیشە، دەرۇنە سەر دەموچاوی مارگریت، سەر
 پیستە زەیتوونییە کەى و چاوە قاوئەییە تۇخەکانى. ئەو ھاوینە،
 مارگریت وەك بلیتېر ئیشیکى لئە شاری یاریە کە دەست
 کەوتوئە و ئەو بەرگەشى لئە بەر کردوئە، کە کارمەندەکانى
 ئەوئە لئە بەرى دەکەن: کراسینکى سپى، هیلەگینکى سوور،
 سترېجینکى رەش و ییریە کى سوور، لئە خوار ئیخە کە شیهوئە،
 ناوئە کەى لئە سەر پارچە قوماشینکى بچووک نووسراوئە. بینینى
 ئەو پارچە قوماشە و ناوی مارگریت لئە سەرى، ئیدی توورئە
 دەکات، بەتایبەت لئە بەردەمى برا سەرکە تووئە کەیدا.
 جۇ بە ئیدی دەلینت، "دریلە کەى پیشان بدە." ئینجا

روو مارگرېت خۇي وەر دەگرېت و دەلېت، "بە پاترى
ئېش دەكا."

ئىدى دەست دەخاتەو سەر دوگمەي ھەلكردى
درېلەكە، مارگرېت گوپى خۇي دەگرېت و دەلېت، "دەنگى
لە دەنگى پرخەي تۆ بەرزترە."

جۇ بەپىكەننەو ھاوار دەكات، "ھا ھاااااا! چاك دەمارى
گرى."

ئىدى بەشەرمەزارىبەو سەر دادەخات، پاش كەمىك
دەيىتت ژنەكەي زەردەخەنە گرتوويەتى.
مارگرېت روو دەكاتە ئىدى و دەلېت، "دەتوانى تا دەرەو
بى؟"

ئىدى درېلەكە بەرز دەكاتەو، "ئېشم ھەيە."

"ھەر يەك دەقە."

ئىدى بەھتواشى ھەلدەستىتە سەر پى و بەدوای مارگرېتدا
دەچىتە دەرەو، قاچ دەخاتە ئەودىو دەرگاگە و تېشكەكانى
خۇر دەيدەن بەسەر دەموچاويدا.

لەو ساتەدا، گروپىك مندال بەكۇرس دەلېن، "ھەمووو
سالىتى بەخۇشىيى، كاك ئىدىيىيى."

ئىدى وەلاميان دەداتەو، "دەبى، دەبى، بەخۇشى دەبى."

مارگرېت ھاوار دەكات، "دەي مندالىنە، مۇمەكان بخەنە
سەر كىنكەكە."

مندالەكان بەراکردن دەرۇن بۇ لاي ئەو كىنكە فائىلايەي
لەو نزيكانە لەسەر مېزىك دانراو، مارگرېت خۇي لە ئىدى
نزيك دەكاتەو و بەچرپە دەلېت، "بەلېتم بە مندالەكان داو،
ھەر سېوھەشت مۇمەكەيان بە يەك فوو بۇ بكوژىتتەو."

ئىدى لە لووتىەوۋە ھەناسە يەك دەگاتە دەروۋە و ئەماشاي
 ھاوسەرە كەي دەگات، كە خەرىكە رېكخىستى مندالەگانە لە
 دەورى كېكە كە، ئىدى ھەر كاتېك مارگرېتى لە گەلدابە و
 مندالىان لە دەورەن، زۇر دلى خۇش دەيىت بەو پەيوەندىيە
 نرىكەي مارگرېت بەزوۋىسى لە گەل مندالەگاندا دروستى
 دەگات، بەلام زۇرىش بەو راستىيە دلنەنگ دەيىت، كە
 مارگرېت خۇي ناتوانىت مندالى بيىت، پزىشكىك دەيگوت،
 گوايە ھۆكار ئەوۋە بوۋە، مارگرېت زۇر كەسىكى قەلەق و
 نىگەران بوۋە، يە كىكى تر دەيگوت، زۇر چاۋەپىشى كىردوۋە
 و دەبوۋايە لە بيستوپىنچ سالىدا مندالى دروست بگردايە،
 شتەكە بەم شىۋەيە بەردەوام بوۋ، تا واى لى ھات پارەيان
 پى ئەما بيخەنە چىنگى پزىشكە گانەوۋە، ئىتر نىسبەكە ھەر
 ئەوۋەندە بوۋ.

نرىكەي سالىكە، مارگرېت بىرۋكەي ئەوۋە ھاتوۋەنە
 مىشكىەوۋە مندالىك بگرنە خۇيان، رۇژېك چوۋ لە
 كىتىبخانە يەك ھەندىك گۇفار و كاغەز و شتى واى ھىنا،
 ئىدى پىنى گوت كە خۇشى و ئەويش لەوۋە بەتەنتىرن
 مندال بگرنە خۇيان، بەلام مارگرېت ۋەلامى داپەوۋە، گەۋە
 بەتەنتىرن چىيە؟ مندال كەي ئەو شتانه دەزانى؟
 ئىدى دانى پىدا نا، كە خۇشى بىرى لە ھەمان شت
 كىردبوۋەوۋە.

مارگرېت، كە ئىستا گە يشتوۋەتە تەنپىشت كىكە فانىلاكە،
 بە دەنگىكى بەرز دەلېت، "زۇر باشە، دەي كاك ئىدى،
 مۇمەكان بكوژتەرەوۋە... بوەستە، يەك دەقە؟"
 مارگرېت دەستىك لە جانناكە پىدا دەگىرېت و كامپرايەك

ئەو پىنج كەسەي لە بەھشت دەپانىيەت

دەر دەھىتەت، كە فلاشكى خىرى پىوھىە.

”كۆرى باش، با رەسمىكت بگرم بەم كامىرا پۇلارۇيدە.“

مارگرىت لە چاوى كامىراكەوھ چىوھى وتەكە رىك
دەخات: ئىدى لە پشت كىكەكەوھ، مندالەكان بەدەورىدا
بەچىرى خىر بوونەتەوھ و بەشەوقەوھ سەيرى ئەو سىوھەشت
بلىسە بچووكە دەكەن، كە لە بەردەمىاندا سەما دەكەن.
يەكەن لە مندالەكان دەستىك بە كەلەكەي ئىدىدا
دەكىشىت و دەلەت، ”ھەموويان بە يەك فوو بكوژىتەوھ،
باش؟“

ئىدى سەيرى كىكەكە دەكات، كە رووى سەرەوھى تىك
چووھ و كرىمەكەي سەرىشى ھەمووى جىپەنجەي بچووك
بچووكە، ئىنجا وەلام دەداتەوھ و دەلەت، ”ھىچ خەمت نەبى؟“
بەلام چاوى لە چاوى مارگرىت بىوھ.

ئىدى چاۋى بىر يىپە چاۋەكانى مارگرىتى گەنج و جوان و
گوتى، "ئەۋە تۆى!"

مارگرىت سەبەتە نوقلەكەى داگرت و بەخەمبارىيەۋە
زەردەخەنەپەكى كرد. خۇر خەرىك بوو لەپشت قردىلەپەك
ھەورى سىپىيەۋە دەتۋايەۋە، بەلام سەماكە، كە سەماى ئىتالى
بوو، تا دەھات، لەپشت ئىدى و مارگرىتەۋە گەرمتر دەبوو.
ئىدى دووبارە گوتىەۋە، "ئەۋە تۆى!"

سەماكەران دەيانكىشا بە تەمبوورەكاندا و ھاۋارىيان
دەكرد.

مارگرىت دەستى بۇ ئىدى راکىشا. ئىدى خۇنەۋىستانە،
خىرا دەستى مارگرىتى گرت، ۋەك ئەۋەى دەستى بردىنت
شتىك بگرىتەۋە. پەنچەكانى ئىدى و مارگرىت بەپەك
گەپشتن. ئىدى ھەرگىز ھەستىكى ۋا گەرموگورى بۇ دروست
نەبوو بوو. بە شىۋەپەك ھەستى بە دەستى مارگرىت
دەكرد، دەتگوت ئىستا پىستى دەستى، بە پىستى دەستى
مارگرىتەۋە دەنووسىت، پىستىك، كە زۇر نەرم و گەرم بوو،
تا رادەپەكىش ختووكەى ئىدى دەدا.

مارگرىتىش لەتەنىشت ئىدىيەۋە كەۋتە سەر ئەژنۇ.

ئىنجا بەچرپە گوتى، "بەلى، منم، خۇمم!"

ھاۋارىكى تر لە سەماكەرانەۋە بەرز بوۋەۋە.

ئىدى لەبەر خۇيەو گوتى، "ئەو تۇي! تۇي! تۇي!"
ئىنجا سەرى خستە سەر شانى مارگرىت و بۇ يەكەمىن جار
لەدوای مردنى، دەستى كرد بە گريان.

ئاھەنگەكەي ئىدى و مارگرىت لە شەوى سەرى سالدا
و لە رېستورانتيكى چىنىي تاريك بە ناوى سامى مونگ
ساز كرا. خاوەنى رېستورانتهكە، كە ناوى سامى بوو،
پازى بووبوو بۇ ئەو شەو رېستورانتهكەي بەكرى بدا بە
ئىدى، بەو هيوايەي ئىتر لەو دەودوا خەلكى تریش بۇنەكانيان
بەينە ئەوى. ئىدى، هەموو ئەو پارەيەي لە پارەي خزمەتى
سەربازى بۇي مابووەو، لە ئاھەنگەكەدا خەرج كرد. خۇراك
و خواردنەوئەي ئاھەنگەكە، مريشكى برژاو و سەوزەواتى
چىنى و شەرابى پورتوگالى بوو، كابرایەكش ئوكوردیونی
دەژەند. ئەو كورسیيانەي لەوى بوون، هەم بۇ دانىشتنى
مىوانەكان و هەم بۇ خواردنى نانى ئىوارەش بەكار دەهاتن،
بۇيە هەر كە بووك و زاوا سویندىيان خوارد و بەفەرمى
بوون بە ژن و مىرد، شاگردهكان خیرا داوايان لە مىوانەكان
كرد هەستن بۇ ئەوئەوى كورسییەكان بەرنەوئەو خوارەوئە بۇ
پال مىزەكان. ئەو كابرایەي ئوكوردیونەكەي دەژەند، لەسەر
كورسییەكى ستوول دانىشتبوو. سالانىك دوای ئاھەنگەكە،
جارجار مارگرىت هەر بۇ پىكەنن دەيگوت، تاكە شتىك كە
لە ئاھەنگەكەياندا كەم بوو، "يارىي دۇمبەلە" بوو.

كاتىك نان خورا و هەندىك دیاریي بچووك پىشكەش کران،
دواپىك بە خوشیي بووك و زاواوئە هەلدرا، ئوكوردیونژەنەكەش
ئوكوردیونەكەي خستەوئە ناو جانناكەي. ئىدى و مارگرىت لە

دەرگای پینشه ووه رویشتن. باران نمه نمه دهباری، بارانیکي
 توزیک سارد، به لام بووک و زاواکه به پی رویشتنه ووه
 بو ماله ووه، چونکه ماله که بیان همووی چند گه ره کیک له
 ریستورانته که وه دور بوو، مارگریت بلووزیکي په مایی
 نه ستووری هر به سهر عه زیی بوو کینیبه که یدا له بهر کرد بوو،
 ئیدییش چاکه تی قاته سپیبه که ی و کراسیکی له بهر دا بوو، که
 له ملی توند بوو بوو، بووک و زاوا به جووته دهستی په کترین
 گرتبوو و به سهر شه قامه که دا، که نه مبه ر و نه و بهری همووی
 گلپ بوو، دهر رویشتن. هموو نهو شتانه ی له دهوریان بوون،
 وا دهر ده که وتن تا سهره ووه به قوچه داخرابن.

خه لک ده لین گوايه خوشه ویستی "ده دوزنه ووه،"
 وهک نه ووهی خوشه ویستی شتیک بیت و له بن بهر دیکدا
 شاردرابیته ووه، به لام له راستیدا خوشه ویستی زور شیوهی
 جیاواز وهر ده گریت و بو هیچ ژن و پیاوینکیش هه مان شت
 و له هه مان شیوه دا دهر ناکه ویت. بویه نه ووهی ده دوزریته ووه،
 خوشه ویستیبه کی دیاریکراوه له گهل که سینکی دیاریکراو.
 ئیدی نه و خوشه ویستیبه دیاریکراوه ی له گهل مارگریت
 پیکه ووه نا، خوشه ویستیبه کی پر له سوپاسگوزاریبه کی قول،
 به لام بیده نگ، خوشه ویستیبه ک، که ئیدی دهیزانی هیچ شتیک
 ناتوانیت جیکه ی بگریته ووه. بویه هر راسته و خو دوا ی مردنی
 مارگریت، روزه کانی ئیدی توزیان له سهر نیشت و دلیشی
 خه وی لی که وت.

به لام نیستا دووباره مارگریت گه رابوو ووه و وهک روزه
 شاهنگه که بیان گنج و جوان بوو.

مارگریت گوتی، "له گلم وهره."

ئیدی ههولسی دا ههستیت، بهلام نهژنوی لهگهلی نههات.
مارگریت زور بهئاسانی ههلی ستاند و بهدهم سهیرکردنی
جییرینه کالبوووه کههسی سهر نهژنویهوه، پینی گوت، "قاچت..."
ئینجا سهری ههلبیری و دهستیکی دریژ کرد بو ئه و چهپکه
نژههی بهپشت گوئییهکانی ئیدییهوه بوو، پاشان بهزهردهخهنهوه
گوتی، "ئهوه خۆ سپی بووه!"

ئیدی ههچهندهی کرد، زمانی نهگهرا، بویه جگه له نۆرین
له مارگریت، شتیکی تری پی نهکرا. مارگریت بهتهواوی بهو
شیویه بهو، که ئیدی له خهیالی خۆیدا ههلی گرتبوو، له
راستیدا لهوه جوانتر بوو، چونکه دواشیویهی مارگریت که
ئیدی بیری مابوو، شیویهی ژنیکی بهتهمهنی داماو بوو. ئیدی
بهبیدهنگی لهتهنیشست مارگریتهوه وهستا، تا ئه و کاتهی چاوه
قاوهیییه توخهکانی مارگریت بچووک بوونهوه و لیوهکانی
بهپیکه نینهوه ئه م وشانهیان لهسهه خزا، "ئیدی، ههه و زوو
شیوهتم بیر چوووهوه؟"

ئیدی تفیکی قووت دا، "هیچ کاتیک شیوهتم بیر نهچوتهوه."
مارگریت بهنهرمی دهستیکی له دهموچاوی ئیدی دا
و گهرمیه کههسی به جهستهیدا بلاو کردهوه، ئینجا ههه به
دهست ئاماژهی بو گونده ئیتالییه کهه و سهماکه رهکانی ناو
ناههنگه که کرد.

مارگریت به دلخوشییهوه گوتی، "ئهه دهو روبه ره هه مووی
زه ماوهنده! من خۆم ئه مهه ههلبژارد، بههه شتیکم له ناههنگی
هاوسه رگیری دهویست، ناههنگ لهپشت هه موو دهه رگا کانهوه.
ئیدی گیان، هه مووی ههه ر یهک شتن و ناگۆرین، بو نمونه،

کاتیک زاوا تاراکی سەر پرووی بووکی لا دەدات، کاتیک بووکه که داوای زاواکه قبول دەکات و دەست دەبات زاوا ئەلقە که بکاتە پەنجە، یان ئەو ئەگەرانی لە چاوەکانیاندا دەخویندرینەو... هەموو ئەمانە، لە هەموو دونیادا وەک یەکن. بووک و زاواکەش هەردووکیان بەراستی پێیان وایە که خوشەویستیەکیان و هاوسەرگیریەکیان هەموو ریکۆردەکان دەشکینن.

مارگریت زەردەخەنە یەکی کرد و لە ئیدی پرسی، "تو پێت وایە ئاھەنگەکی ئیمەش ئەوانە تیدا بووبی؟" ئیدی نەیزانی چون وەلام بداتەو، بۆیە تەنیا پێی کرا بلیت، "ئەو ئیمە ئۆکۆردیۆنرەنکی تیدا بوو."

ئیدی و مارگریت بە پێی ئاھەنگەکیان بەجی هیشت و بە رینگە یەکی چەودا دوور کەوتنەو. دەنگی موسیقا و گۆرانییەکان کەوتنە باکگراوندی قسەکانیانەو. ئیدی ویستی هەموو ئەو شتانە بۆ مارگریت باس بکات، کە بینیبوونی، هەموو ئەو شتانە پروویان داوو، هەروەها دەشیویست چەندین پرسیار لەسەر هەموو شتە گەرە و بچووکهکان لە مارگریت بکات، ئیدی لە ناخیدا هەستی بە لەرزیک کرد، دیسان هەمان ئەو قەلەقی و نیگەرانییە بۆ گەرابوو، کە زوو زوو بۆی دروست دەبوو. ئیدی نەیدەزانی لەکوێو دەست پێ بکات.

دوچار گوتی، "تۆش ئەمەت کرد؟ تۆش پێنج کەست بیننی؟"

مارگریت سەریکی لەقاند.

نهو پینج کهسهی له بههشت ایمانییت

ئیدی پرسییوه، "پینج کهسی جیا؟"

مارگریت دووباره سهری لهقاندوه.

"ئهی هموو شتیکیان بووون کردیتهوه؟ ئایا بینینی نهو

کسانه و قسهکردن لهگهلیان گرنگ بوو؟"

مارگریت زهردهخه نهیهکی کرد و وهلامی دایهوه، "زور

زور گرنگ بووا" ئینجا دهستیکی له چهناگی ئیدی دا و

بهردهوام بوو، "دوای نهوهش که تهواو بووم، چارهپیی تووم

کرد."

ئیدی سهپیری چاوهکانی مارگریتی کرد و له زهردهخه نهکی

ورد بووهوه، ئینجا پرسییاری نهوهی به میشکدا هات، که تو

بایی چاوهریکردنه کهسی مارگریتیش وهک چاوهریکردنه کهسی

نهو ناخوش بووییت.

"چهنده دهزانی... دهربارهی من؟ مه بهستم نهوهیه، چهنده

دهزانی له سهرم له دوای نهو کاتهوهی که..."

هینتا به ئاسانی بوی نه دهگوترا.

"گو کاتهوهی که مردم؟"

مارگریت شهپقه چهسیره کهسی برده دواوه و قژه پره کهسی

له سهر ناوچاوانی لا برد. "هموو نهو شتانه دهزانم، که

کاتیک پیکهوه بووین بوویان دا..."

ئینجا لیوهکانی توند کرد و بهردهوام بوو، "ئیسنا نهوهش

دهزانم، که بوچی نهو شتانه بوویان دا..."

مارگریت دهستهکانی خسته سهر سینگی، "دهشزانم که

تو... منت زور خوش دهویست."

ئینجا دهسته کهسی تری ئیدی گرت و نهویش دووباره نهو

هسته کهرمهی له دهستیدا ههست پی کرد.

مارگریت گوتی، "به لام نازانم تو به چی مردووی."
 ئیدی بؤ ساتیک بیرى کرده وه، نینجا گوتی، "له راستیدا
 خوشم باش نازانم. کچیک، کچیکى بچووک، بؤ لای
 یارییه که وه رویشتبوو، مه ترسی له سه ر ژيانى بوو..."
 مارگریت، که زور گنج دیار بوو، چاره کانی زهق بوون.
 بؤ ئیدی، باسکردنی نه و بؤژه ی تیایدا مردبوو بؤ مارگریت.
 زور له وه قورستر بوو، که بیرى لى کردبوو وه.
 "نه م یارییه نه هه ن، یارییه تازه کان، هیج له وانه ی نه وسا
 ناچن - نیستا هه موو ده یانه وی سوار یارییه ک ببن، که
 به خیرایی هه زار میل له سه عاتیکدا بروتات. به هه رحال،
 له و یارییه دا یه ک-دوو کورسی بهر ده بنه خواره وه و له
 دوایین ساتدا ده بیت نیستوپه هایدرولیکییه کان بیانگر نه وه
 و کورسییه کان به هیواشی بینه وه خواره وه، به لام شنیک
 کیله که ی خواردبوو، له بهر نه وه، کورسییه که بهر بوو وه،
 هیستا نازانم چی رووی دابوو، به لام بویه بهر بوو وه،
 چونکه من داوام لى کرد بیخاته خواره وه - مه به ستم نه وه به
 داواى له دو م کرد، نه و کوره ی نیستا له گه لم نیش ده کات
 - هه له ی نه و نه بوو - من پیم گوتبوو وا بکا، به لام دواى
 ویستم نه هیلم بهر ی بداته وه، به لام نه و گویى لیم نه بوو،
 نه و کچه مندالش له ژیر یارییه که دا دانیشتبوو، من هه ولم دا
 بیگه مى و بزکاری بکه م. هه ستم به ده سته بچووکه کانی کرد،
 به لام دواى نه وه، من..."

ئیدی وه ستم، مارگریتیش سه رى لار کرده وه و هانی
 دا تا به رده وام بییت. ئیدی هه ناسه یه کی قوولى دایه وه و
 گوتی، "له و کاته وه ی هاتوومه ته به هه شت، نه وه نده قسم

نهو پینج کهسهی له بههشت دهیانینیت

نهکردوووه.

مارگریت سهری لهقاند و زهردهخه نهیهکی نه رمی کرد،
که کاتیک ئیدی نهو روخسارهی مارگریتی بینینی، چاوهکانی
پز بوون له فرمیسک و خه میکی قوول دای گرت. له
چارترووکانیکدا، هیچکام لهو شتانه لای ئیدی گرنه نه مان:
نه مردنه کهه ی و نه شاری یارییه که و نه نهو خه لکه ی ئیدی
به سهریاندا هاواری کرد "وهرنه دواوه." نه ی بوچی باسی
نه نه ی ده کرد؟ خه ریکی چی بوو؟ ئایا هر به راستی لهوی،
له گهل مارگریتدا بوو؟ وهک خه میکی شاراووه، که دووباره
سهر دهر دههینیته وه و دلت تهنگ دهکات، هه موو ههسته
کونهکان بو سه یان بو روو حی ئیدی نایه وه و چوارده وریان
لی گرت. لیوهکانی ئیدی دهله رزین و ئیدی کهوته ناو
گیژاوی هه موو نهو شتانه ی له دهستی دابوون. سهیری
هاوسه ره که ی ده کرد، هاوسه ره مردوووه که ی، هاوسه ره
گهجه که ی، هاوسه ره ونه که ی، تاکه هاوسه ره که ی ناو ژیا نی
و نه شیده توانی له وه زیاتر سهیری بکات.

ئیدی به چرپه گوتی، "ئای، خوایه، مارگریت. ببووره، زور
ببووره. له وه زیاترم بو ناگوتری، له وه زیاترم بو ناگوتری،
بوم ناگوتری!"

ئیدی سهری دانه واند و خستیه نیوان ههردوو دهستیه وه،
ئینجا هه رچونیک بیت، توانیی نهو رسته یه بلیت، که
هه رکه سینک بووایه ده یگوت، "مارگریت، زورم بیر ده کردی."

نەمپۆ يادى لەدايكبوونى ئىدىيە

ھاوينە و مەيدانى پىشېر كىنكە پىرە لە سەردانگەر. ژنەكان
كلاوى جەسىرى پانىيان لەسەردايە و پىاوەكانىش جگەرە
دەكىشن. ئىدى و نۆل زوو دەست لە ئىش ھەلدەگىر
و دەرۆن بۇ مەيدانى پىشېر كىنكە، بۇ ئەو ھى گرە و لەسەر
ئەسپى ژمارە ۳۹ بگەن، كە ژمارە ھى سالەكانى تەمەنى
ئىدىيە. لەوئ بەتەنىشت يەكەو، لەسەر كورسىيەكان
- كە پشتەكەيان بە كۆنكرىتەكەو داکوتراو و شوئى
دانىشتنەكەشيان ھەلدراو تەو - دادەنىشن. لە بەرپىياندا و
لەسەر ئەو فەرشە ھى بە بلىتى فرىدراو دروست بوو، دوو
پەرداخى كاغەزى پىر لە بىرە دادەنىتن.

ئىدى گرەوى يەكەمى ئەو رۆژە ھى بردبوو ھە، دواترىش
دووبارە گرەويان كىردبوو ھە و ئەوئىش ھەر بۇ ئىدى بوو
- ئەو يەكەم جار بوو ئاوا شانسى ھەئىت. ئىدى بە
دوو گرەو، ۲۰۹ دۇلارى دەست كەوتبوو، بەلام دواتر، دوو
جار لە گرەوى بچووكتىردا دۇراندبوو، بۇيە بىرىارى دابو
ئەو ھى لە پارەكە ھى مابو ھە، بىخاتە گرەوى شەشەمە،
لەبەر ئەو ھى - وەك خۆى و نۆل لەسەرى رىك كەوتبوون
و لەو ساتە خۇشەشدا پىيان لۆژىكى بوو - كاتىك ئىدى

هاتېوو بو پېنښېر كېنكه، هېچى له گېرفاندا نه بووېوو، كه واته
چ كېشه يه كى تېدا بوو، نه گەر ئېنوارهش به هه مان شېوه
بگهرايه نه وه بو ماله وه؟
نؤل به ئېدى ده ئېنت، "جا تو يېرى لى بگه روهه!
نه گەر بېه پته وه، نه وه موو پاره يهت ده ست ده كه وى بو
منداله كه."

زهنگه كه لېنده دا، نه سپه كان ده ر ده پېرن و به ته نېشت
يه كه وه، به سەر رېنگه رېنكه كه دا غار ده دن، قزه ناو رېشميه
رېنگا ورېنگه كه يان به رز ده يته وه و به هوى جووله و
غار دانه كه يان وه، رېنگه كان لېتل دېته به رچاو، ئېدى نه سپى
ژماره ۸ى ده ستنيشان كردووه. نه سپه كه ناوى جنيرسى
فېنجه و هېى نه وه يه پياو گره وى له سەر بگات، نه وه ي
نؤل له سەر منداله كه گوتى - نه وه منداله ي ئېدى و
مارگرېت به نيازى بېگر نه خويان - ئېدى نېگه ران ده كات،
به شېوه يه ك، ئېدى وای لى دېت هه ست به تاوانبارى
بگات، كه ي روه وا بوو نه وه پاره يهش هه ر له و باه ته دا خه رچ
بگن. جا باشه ئېدى بو شتى وای ده كرد؟

قهره بالفېيه كه هه لده ستېته سەر پى، نه سپه كان به سەر
به رېستى يه كه مدا باز ده دن، جنيرسى فېنچ له رېنگه كه
لا ده دات و يه ك بازي درېژ و ته واو ده دات، دهنگى
جوشو خرؤشى ناماده بووان له گه ل دهنگى نالى نه سپه كان
نېكه ل ده ينت، نؤل هاوارىكى لى به رز ده يته وه، ئېدى
بېنه كه ي توند له مستيدا ده گووشېنت، ئېستا قه له قيه كه ي
گه يشتووه ته ناستېنكى زياتر له وه ي خوى ده يه وېنت،
مووه كانى گرژ ده بن، نه سپېنك، پېش ته واوى نه سپه كانى

ئىر دەگەن بىست.

تەو ئەسپەش چىرسى فېنچە!

ئېستا ئىدى ۸۰۰ دۆلارى لە باخەلدايە.

ئىدى دەلېت، "دەين تەلەفۇن بۇ مالەوۋە بىكەم."

نۆل دەلېت، "لە خۇتى تىك مەدە!"

"چىيى؟"

"كە بە يەكىكت گوت، بەختەكەت كورت دەھىتى."

"تەوۋە تۇ تەواوى، رۇلە!"

"بە قسەم بىكە، بە كەس مەلى."

"تەلەفۇنى بۇ دەكەم و دلى خۇش دەكەم."

"بە شتى وا دلى خۇش نابى."

ئىدى بەشەلەشەل دەروات بۇ لاي كايىنە يەكى تەلەفۇن و

پىنچ سەنتىيەكى ئاسنى تى دەكات. مارگرىت وەلام دەداتەوۋە

ئىدى ھەوالەكەي پى دەلېت. نۆل راست دەكات. ھەوالەي

دلى مارگرىت خۇش ناكە. مارگرىت داوا لە ئىدى دەكان

بېچتەوۋە بۇ مالەوۋە. ئىدىيىش پى دەلېت كە ئەوۋەندە پى

نەلېت چى بىكات و چى نەكات.

مارگرىت بەسەرزەنشەتكردەوۋە دەلېت، "ئىمە خەرىكە

دەيىن بە خاوەنى مندال، نابى ھەر ئاوا لىنى بخورى."

ئىدى تەلەفۇنەكە دادەخاتەوۋە. پىشتى گويەكانى گەرم

بووۋە. دەگەرىتەوۋە بۇ لاي نۆل، كە ئىستا لەسەر سىياجى

شويتى نامادەبووان دانىشتوۋە و عەلى بابا دەخوات.

نۆل دەلېت، "من بزائىم، پى خۇش نەبووۋە."

ئىدى و نۆل دەگەرىتەوۋە بۇ لاي شويتى بلىتېرىنەكە و

بلىتى گرەوكردن لەسەر ئەسپىكى تىر دەكرن. ئىدى پارەكە

لە گىر فانى دەر دەهينىت. نيوەي ئىدى ئەو پارەيەي ناويت
و نيوەكەي تىرى دووئەوئەندەي دەويت، ئەويش بۇ ئەوەي
كە گەيشتەو مالهو، هەلى بداتە سەر سىسەمەكە و بە
زەكەي بلىت، "ها! چىت دەوي، بىدە بە ئەو."

ئىدى بەناو پەنجەرە بچوو كە كەدا پارەكەي پال پىو
دەنى بۇ ناوئەو. نۆل سەيرى دەكات و برۆكانى بەرز
دەكاتەو.

ئىدى دەلىت، "باشە، باش! دەزانم."

بەلام ئەوەي ئىدى نايزانىت، ئەوئەيە كە مارگرىت
ناتوانىت پەيوەندىي پىو بەكاتەو، بۆيە ئىستا برىارى داو
بە ئوتومبىلە كەيان پىت بۇ ئەو شوئەي ئىدى لىيە و
بىدۆزىتەو. مارگرىت بىتاقەتە لەوئەي لە ئىدى توورە بوو،
بەتايە تىيش لە رۆژى يادى لەداي كىبوونە كەيدا. مارگرىت
دەيوئىت بچىت بۇ مەيدانى پىشېر كىكە و داواي لىووردن
لە ئىدى بەكات، هەر وەها دەشيوئىت واى لى بەكات واز
لە گرەو كىردن بەينىت. مارگرىت بە ئىوارەكانى پىشوودا
دەزانىت، كە نۆل سوور دەيىت لەسەر ئەوئەي لەگەل
ئىدى تا دواخولە كى پىشېر كىكە لە مەيدانە كە بىئىنەو -
ئىتر ئەو سىروشتى نۆلە. لەبەر ئەوئەي شوئى پىشېر كىكە
تەنيا دە خولەك بە ئوتومبىل لە گۆرە پانى نمايشە كەو
دوورە، مارگرىت دەست دەداتە جانتاكەي و ئوتومبىلە /
كۆنە كەيان بەرەو گۆرە پانى ئووشىن پار كەوي دەئاوئىت.
مارگرىت لە شەقامى لىستەرەو پىنج دەكاتەو. خۆر ئاوا
بوو و ئاسمان هەور و تارىكە. زۆر بەي ئوتومبىلە كان لە
سايەكەي ئەو بەرەو دىن. مارگرىت لە و پردى پەرىنەوئەي

نزيك دەبىتتەۋە، كە لەسەر شەقامى لىستەر دروست كراۋە.
 پىشتىر خەلك بەۋ پردەدا خۇيان دەگە ياندا گۆرە پانە كە.
 سەرەتا لەمبەر بە پلىكانە كاندا سەر دەكە وتىن، ئىنجا بەسەر
 شاقامە كەدا دەرۋىشتىن و لەۋبەرىش بە پلىكانە كاندا دەھاتتەۋە
 خوارەۋە، بەلام دواتر رېكخەرانى پىشېر كىنكە پارەيان كۈ
 كىردەۋە و ترافىكىيان لەۋلاترەۋە دروست كىرد، ئەمەش
 پردى پەرىنەۋە كەى تەۋاۋ تەنيا كىرد.

بەلام پردە كە لەم شەۋەدا تەنيا نىيە. دوو ھەرزە كارى
 تەمەن خەفدە سالى بەسەرەۋە يە. دوو ھەرزە كارە كە پىش
 چەند كاتژمىرىك لە دوكانىكى مەيفرۇشى پىتچ پاكەت
 جگەرە و سى چارەك ويسكىي ماركەى ئۆلەد ھارپەرىيان
 دزىۋە و رايان كىردۋە، ئىستاش لەسەر پردە كە خۇيان
 شاردوۋە تەۋە. دۋاى ئەۋەى ھەرسى چارە كە ويسكىيە كە يان
 خواردوۋە تەۋە و چەندىن جگەرە يان كىشاۋە، دوو ھەرزە كارە كە
 تاقتە يان لە ئىۋارەى ئەۋ رۆژە چوۋە و خۇيان بەسەر
 محەجرە ژەنگاۋىيە كەى پردە كەدا شۆر كىردۋە تەۋە و
 شووشەى بەتالى ويسكىيە كان بە دەستيانەۋە رادە ژەنن.
 يە كىنكىان دەلىت، "ئەگەر ئازاى، بەرى بدەرەۋە."
 ئەۋى تىريان بۆى دەستىننەۋە، "تۆ يە كەم جار بەرى
 بدەرەۋە."

ھەرزە كارى يە كەم شووشە ويسكىيە كەى بەر دەداتەۋە و
 ھەردوۋىكىان زياتر خۇيان بەسەر محاجەرە كەدا دەنوۋشتىننەۋە،
 بۆ ئەۋەى سەپرى بەربوۋنەۋە و پارچە پارچە بوۋنى شووشە كە
 بگەن. شووشە كە موۋىيە كى دەمىننەۋە بەر ئوتومبىلنىك
 بگەۋىت. دۋاجار، دەيدا بە قىرە كەدا و دەبىت بە ھەزار

پارچھوہ.

ھرزہ کاری دووہم ھاوار دکات، "جوانہ ۱۵۵۵۵۵۵۵ گويت
لہو نالہ يہ بووا"

"دہی ترسنوڪ، توش ٺوہی خوت بہر بدہرہوہ."

ھرزہ کاری دووہم شووشہی ويسکيہ کھی بہرز دکاتہوہ
و بربار دہدات بہری بداتہوہ بؤ سہر سايدی دہستہراست.
بہدہم ٺہمديووٺہو ديوپينکردنی شووشہ کھوہ لہ لہ پی
دہستیدا، ھرزہ کارہ کھ بؤ ساتہوہختيڪ دہگہریت، تيايدا
بہ شيوہ يہڪ شووشہ کھ بہر بداتہوہ، کھ ييدا بہنيوان دوو
ٺوتومينلدا، وہڪ ٺوہی ٺيشہ کھی ٺيشيکی ھونہری بيت و
خوشي ھونہرمہند بيت.

پہنجہ کانی ھرزہ کارہ کھ لہ شووشہ کھ بہر دہبن و
زہردہ خہنہ يہڪ دکات.

چل پی لہ خوارہوہ، مارگريت لہ ٺوتومينلہ يدايہ و
ھەرگيز بيہری لای ٺوہی نييہ سہر ھہلبيريت، ھەرگيز
پنی وانبيہ لہسہر ٺہو پردی پهرينہوہ يہوہ شتيڪ بکھويتہ
خوارہوہ، بيہری لای ھيچ شتيڪ نييہ، جگہ لہوہی خوی
بگہ يہ نيتہ گؤرہ پانی پيشبرکيکھ و ٺيدي بہ پارہ کھوہ، جا
ھەرچہنديکی تا ٺہو کاتہ پی مابيت، بہينيتہوہ بؤ مالہوہ.
مارگريت بيہر لہوہ دکاتہوہ، کھ دہبيت يہ کھم جارچ
بہشنيڪ لہ شويتی دانيشتنی ھاندہران بؤ ٺيدي بگہریت،
لہو ساتہدا شووشہ ويسکيہ ٺؤلد ھارپہرہ کھ دہيدا بہ
جامی پيشہوہی لادا کھی مارگريتدا و ھەر پارچہ شووشہی
بچووکہ و بال دہگريت. ٺوتومينلہ کھ دہيدا بہ شوستہ کھدا.
مارگريت وہڪ بووکہ شووشہ يہڪ بہملا و بہولادا دہدریت.

سەرەتا دەدرىست بە دەرگاي ئوتومبىلە كە و دواترىش بە
 داشبول و سووكانە كەدا. بەمە جگەرى مارگرىت لە ناوہوہ
 زىانى پى دەگات و قۇلىشى دەشكىت، جگە لەوہش، سەرى
 ئەوہندە بەقايىمى بەر شتىك دەكەوت، كە دەستبەجى
 گوپى لە هېچكام لە دەنگەكانى ناو ئە و ئىوارەيە نامىتت،
 نە قرىشكەى تاىەى هېچ ئوتومبىلنىك، نە دەنگى هېچ
 ھۆرىنىك و نە دەنگى تەپەتەپى پىلاوى هېچ كەسنىك لە و
 كەسانەى لە و كانەدا بەسەر پردىكى سەر شەقامى لىستەردا
 رادەكەن و خۇيان دەكەن بەناو شەوہ تارىكە كەدا.

دهگریت خوشه ویستی، وهک باران، له سه ره وه بو خواره وه
بباریت و خوشه ویسته کان شه لال بکات له ناسووده بی، به لام
هه ندیک جار ده که ویته سه ر بلیتسه گهرم و تووره کانی ژیان،
بویه ده بیت به هه لم و وشک ده بیته وه. له م کاتانه دا، پیویسته
له خواره وه ئاو بدریت، بو ئه وه ی هه ر زوو ره که کانی
بیوژینه وه و به زیندوویی بمینیته وه.

ئو رووداوه ی له سه ر شه قامی لیسته ر رووی دا،
مارگریتی ره وانه ی نه خوشخانه کرد. مارگریت شه ش
مانگی بو دانرا، تا له سه ر جیگه بمینیته وه و پشوو بدات.
دوچار، جگه ری، که بریندار بووبوو، چاک بووه وه، به لام
خه رجیبه کانی چاره سه ر کرده که ی خوی و ئیدی میردی
بیشه ش کرد له وه ی منداله که بگرنه خویان، له بهر ئه وه، ئو
منداله ی ئیدی و مارگریت چاوه رینیان ده کرد، درا به که سیکی
تر. ئو سه ر زه نشتکرده بیده نگه ی رووداوه که ی مارگریت
به دوا ی خویدا هینای، به رده وام له نیوان ژن و میرده که دا،
وهک تارماییه ک، هاتوچوی بوو. مارگریت بو ماوه یه کی
دریژ بیده نگه ی هه لبرژارد، ئیدییش خوی له نیشه که یدا نوقوم
کرد. سیبه ری سه ر زه نشتکرده که له که لیان ده هاته سه ر
سفره، له نیوان قاپ و که وچک و چه تاله کاندا داده نیشست و
ئیدی و مارگریتیش نانیا ن له گه ل ده خوارد. کاتیکیش ژن

و میزده که پیکه وه قسه یان ده کرد، باسی شتی ساده و
 بچووکیان ده کرد. بهم شیوه یه ناوی خوشه ویستییه که ی
 ئیدی و مارگریت له ژیر ره گه کانه وه شاردرابوو وه. ئیتر
 ئیدی گره وی له سهر نه سپه کان نه کرده وه، ورده ورده ش
 سهردانه کانی بو لای نول کهم بوونه وه، چونکه ئیتر نه و
 دووانه هیچی وایان پیکه وه نه مابوو له سهر نانی به یانی
 له گه ل یه کتر باسی بکه ن.

شاریکی یاری له کالیفورنیا، بو یه کهم جار یارییه کی
 ره ره وهی مهرگی نویی خسته کار، که سکه که ی له
 ستیل دروست کرابوو. یارییه که به گوشه ی وا تیژ پیچی
 ده کرده وه، که نه ستم بوو به تهخته دروست بگریت.
 بهم شیوه یه، یاری ره وه وهی مهرگ - که خه ریک بوو
 له بیر ده چوو وه - دووباره ناوی هاته وه سهر زاران. کاک
 بولوکیش، که خاوه نی شاری یاری رووبی بوو، دانه یه ک
 له یارییه که ی داوا کردبوو بو شاری یارییه که ی خوی و
 ئیدی راسپاردبوو چاویری بنیانتان و به کارخستنه که ی
 بکات. بویه زور جار ئیدی به سهر کریکاره کانداهینه راند
 و پیی ده گوتن چی بکه ن و چی نه که ن، هه رچییه کیشیان
 بگردایه، دواتر خوی سهیری ده کرده وه. ئیدی مقمانه ی
 به هیچ شتیکی نه وهنده خیرا نه ده کرد. گوشه ی 7۰ پله؟
 شتی و/ نییه! ئیدی دلنیا بوو که سیک نازاری پی ده گات،
 نه مه ش دالغه ی ده برد و نهیده هیششت زور بیر له نیوانی
 خوی و مارگریت بکاته وه. سه کوی ستارده ست و یاری
 کورسیه نریوه که و یاری تونیلی خوشه ویستی - که ئیستا
 مندالان کالته یان لی ده هات - هه موو لا بران. دوا ی چهند

سالىكى كەم، يارىي بە لە مەكە دروست كرا و بە پىچە وانەي
پىشپىنىيە كانى ئىدىيە وە، پىشسوازىيە كى زور باشى لى كرا.
ئەوانەي سواری يارىيە كە دەبوون بە بە لەم بە ناو ئاوى
خور و پىچاوپىچدا دەروىشتن و لە كۆتايىدا دەكە وتتە ناو
مەلە وانگە يە كى گە ورە وە. ئىدى تىنە دەگە يىشت ئەو خەلكە بۇ
ئەوئەندەيان حەز لە وە بوو سواری ئەو يارىيە بىن و تەر
بىن، لە كاتىكدا زەرىكە سى سەد مەتر لە ولای خۇيانە وە
بوو. بە ھەمان شىوہى يارىيە كانى تر، ئىدى بە باشى
چاودىرىي ئەم يارىيە شى دەكرد، بە پىنى پەتى دەچو وە
ناو ئاوەكە وە و دلنیا دەبو وە وە لە وەي بە لە مەكان لە رىي
خۇيان دەر ناچن و ناپەرن.

ور دە و ر دە، ئىدى و مارگرىت ئاشت بوونە وە و دەستيان
كردە وە بە قسە كردن لە گەل يە كتر. تەنانەت شە و يكيان،
ئىدى دووبارە مندالە خۆگرتتى ھىتايە وە ناو باسان. مارگرىت
دەستىكى بە ناوچاوانىدا ھىنا و گوتى، "ئىستا لە وە پىرتىر
شتى وا بگەين."

ئىدى گوتى، "جا مندال پىرى چووزانى؟"

سال ھاتن و سال روىشتن، بەلام ئەو مندالە ھەر
نەھات، ھىواش ھىواش برىنى ئىدى و مارگرىتتىش سارىژ
بو وە وە، پەيوەندىيە كە شىيان بايىي ئەوئەندە گە شەي كرد، كە
ئەو بۇشايبىيەي پر كردە وە، كە بۇ يە كىكى تریان دانابوو.
بەيانىيان، مارگرىت قاو و توستى بۇ ئىدى ئامادە دەكرد
و دواترىش ئىدى مارگرىتى دەبرد بۇ سەر ئىشەكەي - كە
كارگوزارى بوو - ئىنجا دەگە رايە وە بۇ شارى يارىيەكە.
ھەندىك جار، لە دوانىوەر و ياندا، مارگرىت زوو دەستى

ههله گرت و دههات له گه ل ئیدی پیاسه یه کی به سه ر رینگه
 دارینه که دا ده کرد. یان له که لیدا سواری یاریسی بابه خولیبی
 نه سپ یان یاریسی ده مه شوقل ده بوو، ئیدییش بوخوی گوینی
 له گرمه گرمی یارییه کان ده گرت و باسی چونیتیسی کارکردنی
 کییل و روت و شتی وای بو مارگریت ده کرد.

ئینواره یه کی مانگی ته ممووز، ئیدی و مارگریت به
 که نارزه دریا که دا، به پینی پیتی پیاسه یان ده کرد. له خواره وه
 قاچه کانیا ن ده چه قینه له ته ره که وه و له سه ریشه وه
 چلووره یان ده خوارد. هه ردووکیان سه بیریکی چوارده وری
 خویان کرد و تیبینیان کرد به ته مه نترین دوو که سی سه ر
 که نارکه نه وانن.

مارگریت شتیکی ده رباره ی نه و جلو به رگه رووتانه
 گوت، که که چه که نجه کان له سه ر که نارکه بو مه له له به ریان
 کرد بوون، گوتیشی که نه و خوی هه رگیز ناماده نه بوو شتی
 واه بهر بکات. ئیدی وه لاسی دایه وه و پینی گوت، که که چه کانی
 سه ر که نارکه به ختیا ن هه بوو، چونکه نه گه ر مارگریت
 جلی وهک نه وه ی نه وانسی له بهر بکردایه، نه وایه ک پیاو
 سهیری نه و کچانه ی نه ده کرد. هه رچه نده نه و کاته مارگریت
 چوو بووه ناوه راستی چله کانی ته مه نیه وه و سمته کانی پان
 بوو بوون و ریزیک هیلی بچوو کیش له ده وری چاوه کانی
 دروست بوو بوون، به لام هیشتا سو پاسیکی گرمی ئیدیسی
 کرد و سه بیریکی لووته چه ماوه که ی و شه ویلگه پانه که ی
 کرد. به م شینویه، دووباره بارانی خوشه ویستییه که یان له
 سه ره وه دای کرده وه و سه رتاپا شه لالی کردنه وه، هه ر وهک
 چون ده ریا که ی ژیر پینیا ن قاچه کانیا نی خووساند بوو.

ئیدی، ته نانهت دواى مردنى دایکیشی، شوقه که یانی
هیشته وه و نه یفروشت، له بهر نه وهی مارگریت ده گوت
نه و شوقه یه نه و کاته ی بیر ده هینایه وه، که گنج بولان
زوریشی پی خوش بوو که هر له په تهره که یه مه تبه خى
نه و شوقه یه وه دهیتوانی سهیری یاریی بابه خولیی نه سپه که
بکات، رۆژیکیان، دواى سى سال له و رۆژه ی ئیدی و مارگریت
له سر که ناره که به سهریان برد، مارگریت له مه تبه خى
شوقه که یاندا خه ریک بوو کنتاکیی مریشکی ناماده ده گوت
له ناکاو، به بی هیچ نیشانه یه کی پیشوه خته، په نجه کانی دهستی
راستی کرانه وه و به ره و دواوه هه لکه رانده وه، مارگریت
دهستی بو نه ده نووقیند رایه وه، پارچه مریشکه که له سر له پی
دهستی خزا و که و ته ناو سینگه که وه، ده ماری قولى لیلی
دها، هه ناسه دانی خیرا بوو بوو، مارگریت بو ساتیک له
دهست و په نجه کراوه کانی خوی راما، په نجه کانی به جوریک
کرا بوونه وه و بو دواوه پیچیان کرد بووه وه، که ده گوت هی
که سیکى ترن و له به رده می مارگریتدا شووشه یه کی مره بای
نه بیتر او بیان هه لگرتووه، دواى ساتیک، مارگریت هه موو شتیک
له بهر چاوی رهش بوو.

مارگریت هر نه وه نده ی توانی بانگی میزده که ی بکات
و بلیت، "ئیدی بیی؟" به لام پیش نه وه ی ئیدی بگاته سه ری،
مارگریت به بووراوه یی له سر زهوییه که که وتبوو.

پزیشکه کان گوتیان لوو له میشکیدا یه، خراپوونی باری
ته ندروستی مارگریت، به هه مان شیوه ی خراپوونی

باری ته ندروستی نه و که سانه بوو، که نه خوشیبه بیان
 هه بوو: سه ره تا هه ندیک دهرمانی وهر گرت، که تا راده بهک
 کاریگه ریی نه خوشیبه که بیان که م کرده وه، دواتر قزی به
 توپه ل هه لده وهری، به یانیان که کانی له گه ل نامیری تیشکه
 دهنگنا خوشه که دا به سه ر ده برد و نیوارانیش له ته والیتی
 نه خوشخانه که دا دهرشایه وه.

له دواړو ژه کانی جهنگه که دا - که شیرپه نجه تیایدا وهک
 براره ناوی ناشکرا کرا - پزیشکه کان ته نیا بهک شتیان
 به مارگریت گوت، نه ویش "پشوو بده و ناسایی وهری
 بکره" بوو. کاتیک مارگریت پرسیاری له پزیشکه کان
 ده کرد، هه موو به به زه بیپیدا هاتنه وه وه سه ریکیان ده له قاند،
 وهک نه وهی سه ره له قاندنه که بیان دهرمان بیت و دلوپبه دلوپ
 بیده ن به مارگریت. مارگریت تیگه یشته نه مه پرؤتوکولیکه
 و پزیشکه کان جیبه جینی ده که ن، پرؤتوکولی نه وهی له گه ل
 مارگریتدا زور باش بن، له بهر نه وهی نه یانده توانی زوری
 بو بکه ن. کاتیک په کیک له پزیشکه کان به مارگریتی گوت،
 "به کاروبار و په یوه ندیبه کانتدا بچوره وه و ریکیان بخه ره وه،"
 ده سته جی مارگریت داوای کرد له نه خوشخانه دهری بکه ن.
 له راستیدا، قسه که ی زیاتر له فرمان ده چوو وهک له
 داواکاری!

نیدی مارگریتی هه لکرت و به پلیکانه کاند بردیسه سه ره وه،
 له سه ریشه وه خیرا قاپووته که ی له بهر دا که ند و بوی
 هه لواسی. مارگریت چاوی به شوقه که دا ده گیرا. سه ره تا
 ویستی چیشته لینیت، به لام نیدی دای نیشانده و چاییه کی
 بو لینا. نیدی بوژی پیشتر گوشتی به رخی کریبوو، نه و

نیواره‌یه خوی و چند هاوری و هاو پیشه‌یه کی به شله زاوی
 نه و نانی نیواره‌یه بیان به سهر برد. زور بهی میوانه‌کان به
 رسته‌ی وهک "سهیر بکن کی هاتوته‌وه" سلاویان له
 مارگریت و ده‌موچاوه زه‌رده‌له‌گه‌راوه‌کی ده‌کرد. وهک
 نه‌وه‌ی هاتنه‌وه‌ی مارگریت بو مال‌ه‌وه، ناھنگی به‌کتر بیینه‌وه
 بیت نهک ناھنگی مالئاوایی.

هه‌موو میوانه‌کان گوشت و په‌تاته‌ی هاراویان له‌سهر
 قاپی سیرامیک خوارد و دوا‌ی نانخواردنیش کنیکی براون‌بیان
 خوارد. کاتیکیش مارگریت دووهم په‌رداخ شه‌رابی هه‌لدا، ئیدی
 ده‌ستی برد شووشه شه‌رابه‌کی هه‌لگرت و په‌رداخه‌کی بو
 پر کرده‌وه.

پاش دوو رۆژ، به‌ره‌به‌یان مارگریت به‌هاواره‌وه له‌خه‌و
 راپه‌ری. له‌ بیده‌نگی نه‌و به‌یانیه زووه‌دا، ئیدی به‌په‌له
 گه‌یانیه نه‌خوشخانه. ئیدی و مارگریت به‌ رسته‌ی کورت
 له‌گه‌ل یه‌ک ده‌دوان: ده‌بسی پزیشکی ئیشکر کی بی، ده‌بسی
 ئیدی ته‌له‌فتون بفر کی بکا، نه‌م پرسیار و وه‌لامه‌ کورتانه.
 هه‌رچهنده مارگریت له‌ته‌نیشته ئیدییه‌وه دانیشتبوو، به‌لام
 ئیدی له‌ هه‌موو شتیکدا هه‌ستی به‌ بوونی هاوسه‌ره‌کی
 ده‌کرد: له‌ سووکانه‌که‌دا، له‌سهر سکلیته‌ری به‌نزینه‌که،
 له‌ چاوترووکاندن و قورگپاککردنه‌وه‌کانیدا. مه‌به‌ست له
 هه‌رشتیک که ئیدی له‌و کاته‌دا ده‌یکرد، نه‌وه بوو ده‌ستی له
 ده‌ستی مارگریت به‌ر نه‌بیت.

مارگریت چلوحه‌وت سال بوو. له‌ ئیدی پرسی،
 "کارته‌که‌ت پییه‌؟"

ئیدی به‌بیتاقه‌تییه‌وه‌ گوتی، "کارتی چی؟"

مارگریت هه ناسه به کی قوولی هه لکیشا و چاره کانی
 داخست، کاتیک دهستی به قسه کرده وه، دهنگی لاوازتر
 دههاته بهرگویی، وهک شهوهی شهو هه ناسه هه لکیشانه زور
 له سهری که وتییت.

مارگریت به دهنگیکی نزمی زیقن گوتی، "کارتی بیمه
 تندر..."

نیدی خیرا گوتی، "نا! نا! پیمه."

له که راجی نه خوشخانه که وهستان، نیدی لاداکه
 کوژانده وه، دونیا زور خاموش بوو، شهونده خاموش، که
 نیدی گویی له هه موو دهنگه کانی شهو ناوه بوو: دهنگی خشان
 جهستی له کوشنه که، دهنگی قرتهی دهسکی دهرگای لای
 شوفیر، خشه خشی کزه باکهی دهروه، دهنگی هه نگاهه کانی
 خوی له سهر قیره که و دهنگی خرینگی کلیه کانی.

نیدی دهرگاکه ی بو مارگریت کرده وه و یارمه نیی دا
 دابه زیت، مارگریتیش - وهک مندالیک که خریک بیت
 رهق بیته وه - شان کانی تا ناستی شه ویلگی بهرز
 کردبو وه وه و قژی هاتیووه سهر دهوچاوی، مارگریت
 لووشکه به کی کرد و سهری بهرز کرده وه تا سهیری شه
 ناسویه بکات، که لینی دیار بوو، لهو ساته دا، دهستی
 بو بهشی سهری سهروهی یاریه کی بهرزی سپی، که
 کورسی سوور وهک توپی رازانده وهی داری سهری
 سال پییه وه راده ژهنین، راکیشا و سهریکی له قاند، "نهها!
 لیره وه دیاره!"

نیدی گوتی، "یاری چه رهوه که که ده لینی؟"

مارگریت رووی وهر گیرا، "نا، ماله وه!"

ئیدی له بهر شهوی تا شه کاته له بههشتدا نه خهوتبوو،
وای دهزاتی له گهل هه ریه کینک له و که سانهی بینیبوونی، چهند
کاتر مینیک زیاتری به سهر نه بر دووه، به لام به بی شه و
رؤژ، به بی خهوتن و خه به ربوونه وه، به بی خوره لهاتن و
به بی بهرزه شه پؤل، به بی نانخواردن و بهرنامهی رۆژانه،
ئینر چون بیزانییایه چهندهی له گهل یان به سهر بر دووه؟

ئیدی له گهل مارگریتدا ته نیا کاتی دهویست، کاتی زیاتر
و زیاتر و هیچی تر نا، پینشی به خشرابوو، شه و رۆژ و
رۆژ و شهوی تری پی به خشرابوو، ئیدی و مارگریت خویان
ده کرد به ناو ده رگای ناههنگه جیا جیاکاندا و ئیدییش به دهه
رۆیشتتوه باسی هه موو شه و شتانهی بو مارگریت ده کرد،
که ناره زووی بوو باسیان بکات، له بونه یه کی سویدییهکاندا،
ئیدی باسی جبری برای بو مارگریت کرد، که ده سال پیش
خوی و مانگیک دواي کرینی قیللا تازه کهی له فلوریدا به
جانتی دل کوچی دوايي کردبوو، له بونه یه کی روسییهکاندا،
مارگریت ده باره ی شوقه کونه که یان پرسسیاری له ئیدی
کرد و ویستی بزانیت ئیدی فروشتبووی یان نا، ئیدی به
مارگریتی راگه یاند، که نه یفروشتبوو، مارگریتییش شهوی
بهی خوش بوو، له بونه یه کی تر دا - که له ده ره وه و له
گوندیکی لوبنانی ساز کرابوو - ئیدی باسی شه و شتانهی بو
مارگریت کرد، که له بههشتدا به سهری هاتبوون، کاتیکیش
نسی ده کرد، له یه ک کاتدا مارگریت وا ده ره کهوت هه
کویشی کرتیبیت و هه م خوشی پیشتر شه و شتانهی زانیبیت.
ئیدی باسی پیاوه شینه که و چیرۆکه کهی بو مارگریت کرد،

باسی نهوهی کرد، که بوچی هه ندیک ده مرن و هه ندیکی تر له ژبان بهرده وام ده بن، نینجا باسی کاپته که و چیروکی قوربانیدانه که ی بو کرد. کاتیکیش ئیدی هاته سه ر باسی باوکی، مارگریت هه موو نه و شه وانه ی بیر هاته وه، که ئیدی زور زور له باوکی په ست بوو بوو، نه وه شی بیر که وته وه، که بیده نگیه که ی باوکی چه نده ئیدی بیزار کرد بوو. ئیدی به مارگریتی گوت، که هه موو شتیکی له گه ل باوکی هینا وه ته وه جینی خوی، به بیستی نه وه ش، مارگریت له خوشیدا بروکانی بهرز بوونه وه و لیوه کانی کشان. له م ساته دا، ئیدی هه ستیکی زور خوش و ناشنای بو دروست بووه وه، هه ستیک، که چه ندین سال بوو بوی دروست نه بوو بوو، نه ویش هه ستی دلخوشکردنی هاوسه ره که ی بوو.

شه وینکیان، ئیدی باسی گورانکارییه کانی شاری یاری روویی کرد، باسی نه وه ی کرد، که چون یارییه کونه کان لا برابر وون و یاری تازه جینی گرتبوونه وه، باسی نه وه ی کرد، چون موسیقای روک نه ند رول جینی به و شمشاله چول کردبوو، که له هولی داخراوی یارییه کانداییده درا، هه روه ها باسی نه وه ی چون یاری ره وره وه ی مه رگ هه لگه رانه وه و پینچی قورسی تی که وتبوو، ناوبه ناویش نه فه ره کانی سه ره ونوقوم ده کرد، ئیدی باسی نه وه ی کرد، چون یارییه "ترسناکه کان"، که کاتی خوی وینه ی گاوانیان تیدا بوو و به بویه دره وشاوه کرابوون، نیستا گورابوون به سکرینی گه رره و کاتیک ده چوویت بو شاری یارییه که، وه ک نه وه وا بوو بهرده وام سه یری ته له قزیون بکه یت.

یاری کورسی فریو و یاری زیریان و نه و جوره

یارییانه هیچیان نه مابوون، بویه ئیدی ناوه تازهکانی به مارگریت دهگوت. ئیستا باو باوی هه ندیک ناوی تازهی وهک خلیسکینهی ناو ناو و یاریسی گنژکه ر و یاریسی نهرۆکهی جهنگی و یاریسی گنژه لووکه بوو. ئیدی گوتی، "سهیره، ها؟"

مارگریت بهدهم بیرکردنه وهیهکی قووله وه گوتی، "دهلینی یاسی هاوینی ژیانسی که سینی ترم بو دهکهی، نهک هیی خۆت!"

دهستهجی ئیدی تینگه یشت، که نهو قسهیهی مارگریت بهتهواوی نهو شته بوو، که ئیدی خۆی بو ماوهی چه ندین سال بوو ههستی پی کردبوو.

ئیدی به مارگریتی گوت، "دهزانم، دهبووایه ئیتر له شوینیکی تر ئیش بکهم، بهلام بهداخه وه، نه متوانی نهو شاری یارییه بهجی بهیلم. نهوه باوکم، نهوه قاچه شهلهکی خۆم... دواي جهنگ هه میسه ههستم به نهگبهتی و دامواری دهکرد."

ئیدی خه مبارییهکی بینی بهسه ر ده موچاوی مارگریتدا هات و رویشت.

مارگریت پرسیی، "له ماوهی نهو جهنگه دا چی بووی دا؟" ئیدی هه رگیز وهلامی نهو پرسیاره ی بهتهواوی نه دا بوو به مارگریت، خۆی شتهکان بوون بوون. لهو سهرده مهی ئیدیدا، سهربازهکان نهوه یان دهکرد که دهبوو بیکه ن، نهویش نهوه بوو، هه ر که دهگه یشتنه وه نیشتمان، ئیتر به هیچ شیوهیهک یاسی بابهتی جهنگیان لای هیچ که سینگ نه ده کرده وه. ئیدی بیرری لهو پیاوانه کرده وه، که کوشتبوونی، لهو سهربازانهی

له لایان زیندانی بوو، له خوینی سسر دهسته گانی خوی...
 له وهش، که تو بلینی هرگیز لپخوش بوون بیگریته وه.
 ئیدی گوتی، "خومم ون کرد."
 هاوسه ره که ی گوتی، "نا، وا نییه."
 ئیدی به چرپه گوتی، "با، وایه."
 مارگریت هیچی تری نه گوت.

جار جاره، له وی، له بهه شت، ئیدی و مارگریت به ته نیشته
 به که وه پال ده که وتن، به لام نه ده خه وتن. مارگریت باسی
نه وه ی کرد، که له سسر زه وی، کاتیک خه وت لی ده که ویت،
هه ندیک جار خه به بهه شته که ی خوته وه ده بیینی و
دوا جاریش نه و خه ونانه یارمه تیت ده دن تا به راستی نه و
بهه شته بو خوت دروست بکه تیت، به لام له بهه شت، هیچ
هوکاریک نییه تا نه و جوړه خه ونانه بیینیت.

ئیدی شانی مارگریتی گرت و زور به قوولی بونی قزی
 کرد. دوا ی ماوه یه ک، ئیدی پرسیاری له هاوسه ره که ی
 کرد ده رباره ی نه وه ی ئایا خودا ده زانیت ئیدی هاتو وه بو
 نه وی، مارگریتیش به زه رده خه نه وه وه لامی دایه وه و گوتی،
 "به دلنیا بییه وه ده زانی." هر چه نده دواتر ئیدی لای مارگریت
 دانی به وه دا نا، که بو ماوه یه ک له ژیانیدا خوی له خودا
 شار دو وه ته وه، دوا ی نه وه ش تا کاتی مردنی هر پینی وا
 بو وه، که خودا نایبینیت و ناگای لینی نه ماوه.

وانه‌ی چوارهم

دوای چهن‌دین گفتوگو، دواچار مارگریت ئیدی به‌ناو دهر‌گایه‌کی
نریشدا برد. دووباره به‌جووته هاتنه‌وه ناو ژووره بازنه‌بینه
بجووکه‌که‌وه. مارگریت له‌سه‌ر کورسییه ستووله‌که دانیشست
و په‌نجه‌کانی ههر‌دوو دهستی خسته‌سه‌ر یه‌ک، ئینجا ناوری
دایه‌وه بو‌ئاوینه‌که. ئیدی دهر‌چوونه‌وه‌ی روخساری مارگریتی
له‌ئاوینه‌که‌دا بینی، به‌لام هیی خوی نه‌بینی.

مارگریت له‌به‌رده‌م ئاوینه‌که‌دا دهستیکی به‌قژیدا هینا
و سه‌یریکی خوی کرد، پاشان - له‌کاتیکدا وا دهر ده‌که‌وت
خه‌یالی رویشتیبت - گوتی، "بووک لی‌ره چاوه‌ری ده‌کات.
ئه‌سه‌ئه‌و ساته‌یه، که‌تیایدا بیر له‌و کاره ده‌که‌یته‌وه، که
خه‌ریکه‌بیکه‌ی، بیر له‌و که‌سه ده‌که‌یته‌وه، که‌هه‌لیده‌بژی‌ری
و خوشت ده‌وی. ئیدی گیان! ئه‌که‌ر له‌و هه‌لیژاردنه‌دا راست
بکه‌ی، ئه‌وه ئه‌م ساته ده‌بی به‌ساتیکی زور نایاب بو‌ت."
مارگریت لای کرده‌وه، "بو‌چهن‌دین سال ناچار بووی
به‌بی خوشه‌ویستی بژی‌ت، وا نییه‌؟"

ئیدی هیچی نه‌گوت.

"هه‌ستت ده‌کرد خوشه‌ویستیت به‌زور لی فریندراره،
هه‌ستت ده‌کرد من زور زوو جیم هیشتووی."

ئیدی به هیمنی خوی نزم کرده وه. عه زییه موره کاله
 دریزه که ی مارگریت له به رده میدا په خشان بووبوو.
 ئیدی کوتی، "هر به راستی زور زوو رویشتی."
 "گیم په ست بووی؟"
 "نه خیر."

مارگریت چاوه کانی زهق کرد.
 ئیدی خیرا کوتی، "ئی باشه، به لی."
 مارگریت کوتی، "هموو نه وانه هؤکاری خویان هه بوو."
 ئیدی کوتی، "هؤکاری چی؟ چ وانه یه ک له وهدا هه یه؟ تو
 به چلوحه وت سالی مردی، باشترین که س و ناسیاوی ئیمه
 بووی، به لام مردی و ژیانست به هموو شته کانی ناویه وه
 له دهست چوو. منیش هموو شتیکم له دهست چوو، نه تاقه
 کچه م له دهست چوو، که له ژیانمدا خوشم ویستبوو."
 مارگریت دهسته کانی ئیدی گرت، "نه خیر، له دهستت
 نه چوو، من لیره بووم و توش به رده وام له ویوه خوشت
 ده ویستم."

"خوشه ویستی له دهست چووش هیشتا هر خوشه ویستییه،
به لام له فورمیکي تردا، جیاوازییه که هر نه مهنده یه و هیچی
تر. دوا ی نه وهی خوشه ویسته که ت ده روا، ئیدی ناتوانی
زه رده خه نه که ی بیینی، یان خوراک ی بو بهینی، یان دهست
به قزیدا بهینی، یان له سه ر سه کویه ک سه مای له گهل بکه ی،
به لام کاتیکیش نه و شتانه نامینن، شتیک ی نوی دروست
ده بی، که نه ویش یاده موه رییه. ئیتر له وه به دوا یاده وه ری
ده بیته هاوسه رت و ده یلاوینیته وه، باوه شی ده که ی و سه مای
له گهل ده که ی.

زبان هر دهین ته‌واو بین، به‌لام خوشه‌ویستی نا.
ئیدی بیری له سه‌اله‌کانی دواي مردنی مارگریت کرده‌وه.
که وهک نه‌وه وا بوون له‌سه‌ر په‌رژینیکه‌وه سه‌یری شوینیکی
دووور بگه‌یت. ئیدی ده‌یزانی له‌ولاتن ژیانیکی جیاواز هه‌ب.
به‌لام هه‌میشه‌ وای دانا‌بوو، که نه‌وه‌رگیز ناییت به‌به‌شیک
له‌و ژبانه.

ئیدی به‌هیمنی کوتی، "دواي تو، که‌سی ترم نه‌ویست."
مارگریت کوتی، "ده‌زانم."

"نه‌وه‌کاته‌ش هر تووم خوش ده‌ویست."

مارگریت سه‌ری له‌قاند، "ده‌زانم، هه‌ستم پی ده‌کرد."
ئیدی پرسیی، "لیره‌وه؟"

مارگریت به‌زه‌رده‌خه‌نه‌وه وه‌لامی دایه‌وه، "به‌لی، ته‌ناته‌ت
لیره‌شه‌وه. خوشه‌ویستی له‌ده‌ست‌چوو ده‌توانی نه‌مه‌نده به‌هیز
بی!"

مارگریت هه‌ستایه سه‌ر پی، ده‌رگایه‌کی کرده‌وه و
خوی پیدا کرد، ئیدییش به‌چاو‌تروو‌کانه‌وه به‌دوایدا رویشت.
هه‌ردوو‌کیان چوونه ژوو‌ریکی که‌میک تاریکه‌وه ژوو‌ره‌که
له‌و کورسیان‌ه‌ی تیندا بوو، که ده‌کرینه‌وه و داده‌خرینه‌وه
نو‌کوردیون‌ژه‌نیکیش له‌سه‌وو‌چیکدا دانیشتبوو.

مارگریت کوتی، "نه‌م ژوو‌ره‌یانم هه‌لگرتبوو بو نیستا."

مارگریت قوله‌کانی بلاو کرده‌وه و ئیدییش بو‌په‌که‌بین
جار له‌به‌هه‌شت، ده‌ست‌پیش‌خه‌ری کرد و به‌ره‌و مارگریت
هه‌نگاوی ناو لینی نزیک بووه‌وه. ئیدی قاچه‌شه‌له‌که‌ی و
هه‌موو نه‌وه شته ناخوشانه‌شی که‌به‌سه‌ما و موسیقا و
زه‌ماوه‌نده‌کانه‌وه به‌ستبوونیه‌وه، پشتگویی خست، چونک

بوی دهر کهوت، له سهر زهوی هۆکاری هه سوو نهو شتانه
ته نیاییه که ی بوو.

مارگریت گوئی، "بهس له دو مبه له ی که مه، ها!"

ئیدی سوو که پیکه نینیک گرتی و دهستیکی له ناوقه دی
مارگریت ئالاند، ئینجا گوئی، "ده توانم شتیکت لی به رسم؟"
"به لی."

"چونه تا ئیستاش به ته واوی له و روزه ده چی، که
هاوسه رگیریم له گه ل کردی؟"

"پیم وا بوو تو چه ز ده که ی ناوا بمبینی."

ئیدی بو ساتیک بیری کرده وه، "نه ی ده توانی بیگوری."
مارگریت که یفی به پرسیاره که هات، "بیگورم؟ بیگورم
بو چی؟"

"بو شیوه و روخساری کوتایی ته مه نت."

مارگریت قوله کانی که میک هینایه خواره وه، "ئاخر نه و
کاته زور جوان نه بووم."

ئیدی سه ریکی با دا، وهک نه وه ی بلی شتی وا راست نییه.
"ئیسنا پیم بلی ده توانی بیگوری؟"

مارگریت ساتیکی وه ر گرت، ئینجا هاته وه ناو باوه شی
ئیدی. ئوکوردیونزه نه که دهستی کرد به ژهنینی ناوازیکی
ئاشنا به گوئییه کانی مارگریت و ئیدی. مارگریت که وت
که کم به گوئی ئیدیدا و هه ر دوو کیان به جووته و به هینواشی
که وتنه سه ما، سه مایه کی خاو و ئاشنا، که میرد ته نیا له گه ل
هاوسه ری خویدا ده یکتات. که که که ی مارگریت بوو به
گورانسی:

تو وات كرد خوشم بویت
من ئەوهم نە دەوێست
من ئەوهم نە دەوێست
تو وات كرد خوشم بویت
توش خوشت باش دەتزانى
تو خوشت باش دەتزانى...

كاتىك ئىدى سەرى هیناىەو دەو، بىنى مارگریت
دووبارە بوو تەو بە چلوحەوت سال، هیلەكان لە دەورى
چاوەكانى دەر كە و توونە تەو، قزى تەنكەر بوو تەو و
پىستى چە ناگەشى كە مىك شۆر بوو تەو. مارگریت پىگەنى
و ئىدیش بە دوایدا پىگەنىیەو. لای ئىدى، مارگریت وەك
هەمیشە شوخوشەنگ بوو. ئىدى چاوەكانى داخست و بو
بەكەمىن جار ئەو شتەى دركاند، كە لە بەكەم ساتى بىنى
مارگریتەو لە بەهەشت لە ناخیدا هەلى گرتبوو، "نامەوى
لەمە زیاتر برۆم، دەمەوى لىرە، لای تو بىنمەو." كاتىك
ئىدى چاوەكانى كردهو، هیشتا شىوێ وەستانى جەستەى
مارگریت لە نىوان قۆلەكانىدا ما بوو، بەلام مارگریت خۆى و
هەموو شتەكانى تریش ون بوو بوون.

ههینی، ۱۵: ۳ ی پاشنیوه پۆ

دومینگیز دهستی به دوگمهی بهرزکه ره وه که دا نا و ده رگا که داخرایه وه. په نجه ره یه کی بچووک له سه ر رووی بهرزکه ره وه که بوو. ورده ورده بهرز بووه وه و دومینگیز له شووشه ی لیلی په نجه ره بچووک که وه هر له دالانه که ی ده روانی، تا نه و کاته ی له بهرچاو ون بوو.

دومینگیز گوته، "زور سهیره تا ئیستاش نه م بهرزکه ره وه یه هر ئیش دهکا. وا بزانه ته مه نی هزار سال ده بی."

پیاوه که ی ته نیشی، که پاریزه ریکی مولکداریتی بوو، سه ریکی له قاند و خوی و نیشان دا قسه که ی دومینگیزی پی خوش بووه، ئینجا کلاوه که ی دا که ند - شوینه که داخراو بوو، سه ری پیاوه که ناره قه ی کرد بووه وه - پاشان سهیری نه و ژمارانه ی کرد، که له سه ر شاشه ی بهرزکه ره وه که زیادیان ده کرد. نه مه سییه م دانیشتنی پاریزه ره که بوو له گه ل داواکاره کانی نه و پوژهی و یه ک دانه ی تر و ده رویشته وه بو مال وه.

دومینگیز گوته، "ئیدی مولک و مالی زوری نه بوو."
پاریزه ره که به کلینیکسیک ناوچاوانی سه ری و گوته، "ئی، ئی، باشه. که واته زورمان پی ناچی."

بهرزکه ره وه که وهستا و دهرگا که ی کرایه وه، دۆمینگیز و پاریزه ره که خویان کرد به شوتهی 7 بیری دا. راره وه که هینستا هر کاشییه رهش و سپییه شه ترهنجییه کانی سالانی شهسته کان بوو، بۆنی چیشتی مالیکیشی لی دههات - بۆنی سیر و پهتاتهی سووره وه کراو. لپیرسراوی بیناکه پیشتر کلیکی ژووره که ی دابوونی و چوارشه ممه ی دواتریشی بۆ دیاری کرد بوون وهک دوامۆلهت بۆ که راندنه وهی و چۆلکردنی شوکه که بۆ که سیکی تر.

دۆمینگیز، له گهل کردنه وهی دهرگای مهتبه خه که و چوونه ژووره وهیدا، گوتی، "تۆ سهیر بکه! له چاو نه وه دا که پیره میزدیکی هه شتا ساله ی تیدا ژیاوه، زۆر پاکو خاوینه." سینکه که پاک بوو، که وانته ره که سرا بووه وه. دۆمینگیز له دلی خۆیدا بیری له وه ده کرده وه، که مهگه ره هر خوا خوی بزانیته ئیستا ماله که ی خوی چهنده پیسه.

پاریزه ره که پرسیاوی له دۆمینگیز کرد، "نووسراوه کان له کوین؟ نووسراوی بانک یان ئالتوون و خشل و شتی وای هه بووه؟"

دۆمینگیز ئیدی به ئالتوون و خشله وه هینایه پیشچاوی خوی و زهرده خه نه گرتی. له و ساته دا ههستی کرد زۆر بیری نهو پیره میزده کوچکردوو دهکات و زوریش نامۆ بوو له لای، که ئیتر نهو پیره میزده نه دهگه رایه وه بۆ شاری یارییه که، تا بنه رینی و فرمان دهه بکات، یان وهک هه لۆیه کی دایکه چاو بگیریته و له هه موو شتیک ورد ببیته وه. لۆکه ره که ی ئیدی به تال نه کرا بووه وه، کهس دلی نه هاتبوو نهو ئیشه بکات، بۆیه که لۆپه کانی ئیدی هر له وه ره که بوون، وهک نه وهی ئیدی سبهینی بگه رینه وه.

"نازانم، ئەو شتەى ژووری خەوتنەکه گەرایی؟"

"میزەکه دەلنی؟"

"بەلن... من خوشم یەک جار هاتووم بو ئیره. ئیدییم
هەر لە رینی نیش و ئەوانەوه ناسیوه."

دومینگیز خوی بەسەر میزی نانخواردنەکه دا چه ماندهوه
و لە پەنجەرەى مەتبەخەکه وه سه یریکی دەرەوهی کرد. یاریی
بابەخولینی ئەسپەکهی بینی، ئینجا سه یریکی کاتژمیره کهی
دەستی کرد و لە دلی خۆیدا گوتی، "ناگام لە ئیشه کهم بی،
دەرەنگ نه بی."

پاریزه ره که یه کهم چه کهم جەى ئەو میزهى کردهوه، که لە
ژووری خەوتنەکه دا دانرابوو. بە دەست، جووته گۆره و بییه کانی
ئیدی، که زور بە ریکوپیکی هه لگیرابوون و هه رتا که خرابووه
تا که کهى تره وه، برده ئە و لاوه، ئینجا شۆرته سپیه فشه کانی،
که به جوانی له سه ر یه ک قه د کرابوون. قووتوویه کی بچووکی
تەختە لە ژیر شۆرته کانه وه بوو. له وه ده چوو شتیکی گرنه
بیت. پاریزه ره که، به و هیوایه ی خیرا ئە و شتانه بدوزیته وه
که بویان ده گه را، ده سته جی قووتووه که ی کرده وه، به لام
هیچی گرنگی وای تیدا نه بوو، هیچ نووسراویکی بانکیی یان
نووسراویکی دلنیا یی داراییی تیدا نه بینی. ئە و شتانه ی له
قووتووه که دا بوون، بریتی بوون له پاپیونیکى ره ش، مینیوی
خۆراکه کانی ریستورانیکى چینی، ده سته یه ک کۆنکه نی کۆن،
نامه یه ک به مه دالیایه کی سه ربازییه وه، وینه یه کی کالبووه وه ی
گیراو به کامیرایه کی پۆله راید - که وینه ی پیاویک بوو له
ناوه راستی کومه لیک مندا لدا و کیکینکی یادی له دایکبوون له
به رده میدا دانرابوو.

نەر بیئنج کەسی لە بەهشت دەبانیینیت

دۆمینگیز لە ژوورەکەى ترهوه هاواری کرد. "نەرى
دەلیم... بەدوای ئەم شتەدا دەگەریی؟"
دۆمینگیز بە خۆی و یەک یارەش نامەود. کە لە
چەکەجەیهکی مەتەخەکە دۆزیوونیهوه، لە مەتەخەکەوه
دەر کەوت. هەندیک لە نامەکان هیی باتکیکی ناوخۆیی بوون
و هەندیکیشیان لە بەریوە بەرایەتیی سەریازە نیریئەکانەوه
نیزدرا بوون. پارێزەرەکە چاویکی پێیاندا گیرا و بەی ئەوهی
سەر هەلبیریت گوتی، "ئەوهیان بەکەلکی ئیشەکەى ئیمە
دئ." ئینجا یەکنیک لە نامەکانی یانکەکەى دەر هینا و هەر بە
چاوخشاندن بره پارەى سەر حیسابەکەى لەبەر کرد. پاشان،
هەر وهک چون زۆر جار لەو جۆره سەردانانەدا رووی دەدا،
پارێزەرەکە لە ژیر لێوهوه پیرۆزبایی لە خۆی کرد لەسەر
ئەوهی چەندین پشک و گریبەندی هەبوو، لەگەل بەرنامەیهکی
خانەنشینیوونی توندوتولیش. بینگومان، ئەمانەش لە ئاییندەدا
نەیاندههشت ئەو پارێزەر وهک ئەم پیرەمێردە ناماوهی لی
بیت، کە جگە لە مەتەخیکى پاکوخواوین، هیچی تری نەبوو
پیشانی خەلکی بدات.

پینجھم کھس، کہ ئیدی لہ بہہشت دەیبینیت

تا چاو بری دەکرد، رهنگی سپی بوو، تهنیا رهنگی سپی و هیچی تر، نه زهوی هه بوو، نه ئاسمان، نه ئاسۆیه کیش له نیوان ئەو دووانه دا. ئەوهی هه بوو، تهنیا رهنگیکی سپی بیگهرد و بیدهنگ بوو، بیدهنگ وهک به فری باریوی بهر تیشکی خۆری گزنگیک.

ئیدی تهنیا رهنگی سپی دەبینی، تاکه شتیکیش که گویی لئی بوو هه ناسه قورسه کانی خۆی بوون، که له و بیدهنگیه قوله دا دهنگیان ده دایه وه. بۆیه ئیدی که هه ناسه یه کی هه لمژی، گویی له هه ناسه هه لمژینیکی تریش بوو، که هه ناسه ی دایه وه، گویی له هه ناسه دانه وه یه کی تریش بوو. ئیدی چاوه کانی توند نووقاند. کاتیک بیدهنگیه ک هه یه و توش ده زانیت هیچ شتیک نییه بیشکینیت، بیدهنگیه که ترسناکتر ده بینت، ئیدییش ده زانی هیچ شتیک نییه ئەو بیدهنگیه بیشکینیت، که تیی که وتبوو. مارگریت رویشتبوو، ئیدییش زور تامه زرووی بوو، تامه زرووی به سه برردنی یهک خوله کی تر، نیو خوله کی تر، پینج چرکه ی تر له گه لی، به لام ئیستا ئیتر هیچ ریگه یه ک نه بوو ئیدی دهستی پنی بگاته وه، یان بانگی بکات و دهستی بۆ رابوه شینیت، یان ته نانه ت سه یری وینه دانه وه که شی

نهو پینچ کهسهی له بههشت دمیانییت

بکات له ناوینهیه کدا. ئیدی وای ههست دهکرد لهسه ریزه
پلیکانهیه کهوه کهوتبیت و بهتهقله تا خوارهوه نهوستایتهوه.
رووحی چولووهول بووبوو، هیچ ویستیکی نهماوو. لهو
بوشاییه سپییه دا، وهک نهوهی بووبیت به قولاپهوه و هه موو
تهراییی گیانی چورایتهوه، به بی ژیان هه لواسرابوو. رهنگه بۆ
ماوهی رۆژنیک، یان مانگیک، خو رهنگیشه بۆ ماوهی سهدهیهک
بووبیت، بۆخوی لهوی بهو شیوهیه هه لواسرایت.

دواجار، دهنگیکی نزم، بهلام ترسناک، رایچهکاند و
بهزهحمهت پیلوووهکانی پی هه لیری. تا ئیستا ئیدی چوار له
گیرفانهکانی بهههشت گه رابوو، چوار کهسی بینیبوو، راسته
هه ریهک لهو چوار کهسه به شیوهیهکی سهیر هاتیوونه سه
رینی، بهلام ههستی کرد نهه میان هه ر زور سهیر و جیاوازه.
ئیدی بۆ جاری دووهم ههستی به لهزهی دهنگه که
کردهوه. نهه جارهیان دهنگه که بهرزتر بوو. ئیدی، که
بهدریژیی ژیانیه هه میشه ههستی بهرگریی تیایدا ناماده
بوو، مستهکانی خر کرد. هه ر لهو ساته دا ههستی کرد
گوچانیک له ناو له پی دهستی راستیدایه. قولهکانی هه موو
پهلهی قاوهیی کالیان لهسه دروست بووبوو، نینۆکهکانی
بچووک و زهردباو بوون، قاچهکانیشی تلوقی سووریان
کردبوو - ریک وهک نهو تلوقانهی له ماوهی ههفتهکانی
کوتاییی ژیانیدا لهسه زهوی بۆی دروست بووبوون. ئیدی
چاوی لهسه نهو پیربوونه خیرایهی خوی لا برد. به پینی
پهوه رهکانی سه ر زهوی، ئیستا جهستهی جهستهیهک بوو، که
نزیک بووبیتهوه له کوتایی.

چارهیان دهنگیکی بهرزی

تیکه‌ل به زریکه و بیده‌نگبونی پچرپچر، ئیدی له دیوه‌زمه‌کانی شه‌وانیدا، له‌سه‌ر زه‌وی گویی له‌م ده‌نگه بووبوو، هه‌موو جاریکیش له‌گه‌ل بینینی شه‌و خه‌ونه‌دا ده‌له‌زری و گونده‌که و ناگره‌که و سمیتی ده‌هاته‌وه به‌رچاو، کاتیکیش هه‌ولی ده‌دا قسه بکات، هاوار و قیزه‌قیزه‌که له قورگی خویه‌وه ده‌هاته ده‌روه.

ئیدی ددانه‌کانی خسته سه‌ریه‌ک و جیری کردنه‌وه، وه‌ک شه‌وی ده‌نگه‌که به‌وه بوه‌ستیت، به‌لام ده‌نگه‌که، وه‌ک کاتزمیری‌ک زه‌نگ لیب‌دات و که‌س نه‌چیت به‌لایه‌وه، هه‌ر به‌رده‌وام بوو، تا شه‌و کاته‌ی ئیدی هاواریکی به‌ناو ره‌نگه سپیه‌ خنکینه‌ره‌که‌دا کرد و گوتی، "چییه‌هه‌ه؟ چیت ده‌وی؟" ده‌نگه‌که که‌وته باک‌گراوندی ده‌نگیکی تره‌وه، که ده‌نگی هاژه‌یه‌کی بلاو و خو‌ر بوو - له ده‌نگی رووبار ده‌چوو. پاشان ره‌نگه سپیه‌که کرایه‌وه و تیشه‌که‌کانی خو‌ری‌ک که‌وته سه‌ر ناویکی دره‌وشاوه، له‌ژیر پینه‌کانی ئیدی‌دا، زه‌وی دروست بوو، گوچانه‌که‌شی به‌ر شتیکی ره‌ق که‌وت. ئیدی بینیی له‌سه‌ر ته‌پۆلکه‌یه‌که و شه‌مالیک له ده‌موچاوی ده‌دات، ته‌میکیش خه‌ریکه پیستی جه‌سته‌ی شیدار و به‌ره‌ونه‌ق ده‌کات. ئیدی سه‌یریکی خواره‌وه‌ی کرد و له رووباره‌که‌دا سه‌رچاوه‌ی هاوار و قیزه‌کانی بینیی. ئیدی، به‌ بینیی شه‌و دیمه‌نه‌ی ناو رووباره‌که، وه‌ک پیاوی‌ک که داریکی به‌یسبۆلی به‌ ده‌سته‌وه گرتوو و دوا‌جار تیده‌گات دز نه‌هاتۆته سه‌ریان، هیور بووه‌وه. ده‌نگه‌که، قیزه‌که، هاواره‌که، ده‌نگی مندالان بوو، مندالیک و دووان نا، به‌لکوو هه‌زاران مندال، که به‌یه‌که‌وه خه‌ریکی یاری بوون و له رووباره‌که‌دا شله‌په‌شلیپان نابوووه.

و به پيڻج نينگي پر له پاڪيتيه وه دهياڻزريڪاند.
ٿندي له دلي خويدا گوتي، ”تو بليي ٺهه ٺهه شته بي،
ڪه نه هه موو شه وه خه ونم پيوه بينيوه؟ ئي باشه بو؟“
ٿندي سهيري جهسته بچووه ڪاني ناو رووباره ڪهي ڪرد،
ڪه هه نديڪ بازيان ده دا، هه نديڪ به ناو ٺاوه ڪه دا ده روڻستن،
هه نديڪ سه تليان به دهسته وه بوو، هه نديڪ تريش له
ده ره وهي رووباره ڪه و له ناو سه وزه گيا ڪه دا تليان ده دا.
ٿندي ههستي ڪرد ديمه نه ڪان هيمنيه ڪي تايبه تيبان تيدايه.
بهڪ مندا ل ٺا زاري منداليني تري نه ده دا - ڪه ٺهه زور
چار له ناو مندالاندا روو ده دا ت. ٿندي تيبيني شتيڪي تري
ڪرد: منداله ڪان تاڪه بهڪ ڪه سي پيڻج ڀشتوويان له ناو دا
نه بوو، ته نانته هه رزه ڪاريڪيشيان له گهل نه بوو، هه موويان
مندالي بچووله و گه نمرهنگ بوون و وا ده ده ڪوت خويان
چاروڊيري خويان بڪهن.

چاروه ڪاني ٿندي ڪه و تنه سهر تاشه به رديڪي سڀي ڪه وره.
ڪچيڪي گنجي به ٺرنريڪ له منداله ڪاني تر جيا بوو بووه وه
و له سهر تاشه به رده ڪه وه ستابوو و سهيري لاي ٿندي وهي
ده ڪرد. ڪچه ڪه هه ر دوو دهستي به رز ڪرده وه و به ٺا ماڙهه ڪ
ٿيدي بو لاي خوي بانگ ڪرد. ٿندي دوو دل وهستا، ڪچه ڪه
زه رده خه نه يه ڪي ڪرد و دووباره دهستي بو ٿندي به رز
ڪرده وه، ٿينجا سهريڪي له قاند، وهڪ ٺه وهي بليت ”ٺا، ٺا، تو
ده ليم!“

ٿندي ورده ورده نووڪي گوچانه ڪهي له زه ويهه ڪه
هه لچه قاند، بو ٺه وهي به سه لامه تي به سه ره و ليڙيه ڪه دا
بيته خواره وه. ٿندي خزا و ٺه ٺنو برينداره ڪهي چه مايه وه،

پنیه کانی خزان، به لام پیش نه وهی به ته واوی بکه ویته سهر
زه وییه که، ههستی کرد بایه کی زور به هیز له پشتی دا. بایه که
به پیشدا پالی نا و خستیه وه سهر پنی خوی. به و شیوه یه
ئیدی دووباره ههستایه وه سهر پی و بینیی گه یشتوووته
به رده می کچه بچووکه که، وه ستانه که ی به شیوه یه ک بوو،
دهتگوت زور ده میکه له وی وه ستاوه.

ئەمرو يادى لەدايكبوونى ئىدىيە

ئەمەنى پەنجاويەك سالە. رۇژ، رۇژى شەمەيە. ئەمە يەكەم
يادى لەدايكبوونىيەتى بەبى مارگرىت. قاوۋە يەكسى بىن كافاين
دەكاتە پەرداخىكى كاغەزەوۋە و دوو پارچە سەموون بە كەرەوۋە
دەخوات. لەدوای ئەو سالەوۋەى ھاوسەرەكەى تووشى ئەو
پرووداۋە بوو. ئىدى ھەمىشە بەبى ئاھەنگىتېران كشى لە
ھەسوو يادەكاتى لەدايكبوونى خۇى دەکرد و دەيگوت،
"چىنويست دەكائەو رۇژە يىرى خۇم بخەمەوۋە؟" بەلام
مارگرىت ھەمىشە سوور بوو لەسەر يادکردنەوۋەى يادى
لەدايكبوونى مېردەكەى، ھەر خۇشى كىنكەكەى دروست
دەکرد و ھاوپرى و دۇستانى بانگھىنىشت دەکرد، پاكەتىك
ئوقلىس توفىشى دەكېرى و بە قردىلەيەك دەيەست. ھەموو
چارەكېش بە ئىدىيى دەگوت، "ئاكرى ھەر وا بەئاسانى واز
لە رۇژى لەدايكبوونەكەت يىتى."

ئىستا كە مارگرىت نەماو، ئىدى ھەول دەدات رۇژى
لەدايكبوونەكەى لەيىر خۇى بەرىتەوۋە. لەسەر ئىش - وەك
ئەوۋەى بەسەر شاخىكدا سەر بکەويت - بەتەنيا خۇى بە
يىچىكى يارىسى رەورەوۋەى مەرگەكەوۋە ھەلدەواسىت، شەویش،
لە شوقەكە سەبرى تەلەفزيۇن دەكات. زووش دەخەويت، نە

كىنك ھەيە، نە مىوان، نە ھىچ. ئەگەر مەرۇف ھەستى كىرد
كەسىنكى ئاسايىيە، ئەوا بە ئاسايىيىش مامەلە دەكات، ئىتر بەم
شىۋەيە رۇژەكانى ئىدى يەكە يەكە خۇيان دەدەن بە دەستەۋە.

تەمەنى شەست سالە. رۇژ، رۇژى چوارشەممەيە. زوو
دەچىت بۇ ۋەرشەكە. ەللاگە يەكى قاۋەيى، كە نانى
نيۋەرۇى تىدايە، دەكاتەۋە و لەتىك لە سۇسجى ناو لەفەكە
لە دەكاتەۋە و دەيكات بە قولايىكەۋە، ئىنجا لە كونى سەر
رېگە دارىنەكەۋە قولايەكە شۆر دەكاتە خوارەۋە بۇ ناو
ئاۋەكە. پاش ماۋەيەك، دەيىنىت لە تە سۇسجەگە سەرئاو
دەكەۋىت، دواترىش دەرياكە قوۋتى دەدات و ديار نامىتىت.

تەمەنى شەستوھەشت سالە. رۇژ، رۇژى شەممەيە.
جەبەكانى لەسەر كەۋانتەرەكە بلاۋ دەكاتەۋە. تەلەفۇنەكە
لېدەدات. جىۋى برايەتى لە فلۆرىداۋە. جۇ ھىۋاى تەمەنىكى
درىژ بۇ ئىدى دەخوازىت، ئىنجا باسى كورەزاكەى خۇى بۇ
دەكات، پاشانىش باسى قىللا تازەكەى. بە دىژايىسى پەيوەندىيە
تەلەفۇنىيەكە، ئىدى پەنجا جارىك دەلېت، "ئەھا! ئى، ئى!"

تەمەنى جەفتاۋپىتچ سالە. رۇژ، رۇژى دووشەممەيە.
چاۋىلكەكەى لەچاۋ دەكات و سەيرى راپۇرتەكانى ۋەرشەكە
دەكات. تىيىنى دەكات يەكىك لە كارمەندەكان، شەۋى پىنشوو
نەھاتوۋە بۇ ئىش، بەۋ ھۆيەشەۋە ئىستۇپى يارىسى كىرىسى
پىچاۋپىچ تاقى نەكراۋەتەۋە. ئىدى ئاھىك ھەلدەكىشىت و
يەكىك لە ئاگادار كىردنەۋەكانى سەر دىۋارەكە، كە لەسەرى

ئوسراۋە "لە ئىستاندا ئەم يارىيە لە ئىز چا كىردنە ۋە دايە"
ھەلدە گرىت و دەيىت لە بەردەم دەرگاي چوونە ژوورە ۋە ۋە
باريە كەدا داي دەئىت. دواترىش، ھەر خۇي ئىستۇپى
باريە كە تاقي دە كاتە ۋە دۇنيا دەيىت كە سەلامەتە.

تەمەنى ھەشتاودوو سالە. رۇژ، رۇژى سىشەمەيە.
ئاكسىيەك دەگاتە بەردەم دەروازەي شارى يارىيە كە. ئىدى
خۇي دە خزىتتە پىشە ۋە ۋە گۇچانە كەي بەدوای خۇيدا
رادە كىشىت.

شۇفېرە كە دەئىت، "زۆر جار نە فەرەكان حەز دەكەن
بچنە دواۋە دابنىشن."

ئىدى لىي دە پرسىت، "پىت ناخۇشە ھاتوومە تە پىشە ۋە؟"

شۇفېرە كە شانىك بەرز دە كاتە ۋە، "نا، نا، زۆر ئاسايىيە."

ئىدى لە جامە كە ۋە سەيرى پىشە ۋە دەكات و بە شۇفېرە كە
ئالېت كە بۇيە دىتە پىشە ۋە، چونكە بەم شىۋە يە ھەست
دەكات خۇي ئوتومىئەلە كە لىدە خورىت. دوو سالە مۇلەتى
شۇفېرە كە يان لى سەندوۋە تە ۋە و لەو كاتە ۋە دەستى بە
سووكانە ۋە نە گرتوۋە تە ۋە.

ئاكسىيە كە دەيىت بۇ گۇرستانىك. ئىدى لە ۋى سەردانى
گۇرى دايكى و گۇرى براكەي دەكات، دواترىش بۇ چەند
ساتىك لە سەر گۇرى باوكى دە ۋە ستىت، بەلام ۋەك ھەمىشە،
سەردان كىردنى گۇرى ھاوسەرە كەي دە خاتە كۇتايىيە ۋە. ئىدى،
لە سەر گۇرى مارگرىت، بە سەر گۇچانە كەيدا دە نووشتىتە ۋە،
ئىنجا سەيرىكى كىلە كە دەكات و دونيايەك شتى يىر
دەكە ۋىتە ۋە، لە سەر ۋە ھەمووشيانە ۋە، نوقولى تۇفى. ئىدى

بیسر لہوہ دکاتہوہ، کہ نہ گہر ٹیستا نوقولی توفی بخوات،
دوانہ کانی ہلدہوہرن، بہلام نہ گہر لہ گہل مارگریت بیت،
بہبی دوودلی دکہویتہ خواردنیاں.

دواوانه

کچه بچووک که له خه لکی ولاتانی ناسیا ده چوو، ته مه نیشی
هر شمش سختهوت سالیک ده بوو. پینستیکی جوان و
کچهرنگی هه بوو، رهنگی قریشی، وهک رهنگی هه لوژره شه
وا بوو. لووتی بچووک و تهخت بوو، لیتوه کانیسی پر بوون
و به سهر دهاته شاشه کانیدا بلاو بوو بوونه وه. چاوه کانی
کچه که زور جوان بوون و دهنگوت قه ترانی ره شن، بهک
برقی سییشیان که وتبووه سهر. کچه که زهر ده خنه ی کرد
و به خوشی به ره که وته هه له که سه ما. دواچار، نیدی هه نگاو یک
لیی تریک بووه وه و کچه ش خوی پی ناساند.
کچه که دهسته کانی خسته سهر سینگی و ناوی خوی
گوت، "تالا".

نیدی تالو که ی دوو باره گوته وه، "تالا، تالا!"
کچه که زهر ده خنه به کی تری کرد، وهک نه وه ی یاریهک
دهستی پی کردینت. کراسکیکی که تانی نه خشداری له به ردا
بوو، که به شلی به سهر شان و ملیدا بلاو بوو بووه وه و به
ناوی دوو باره که ش تهر بوو بوو. کچه که دهستی خسته سهر
کراسه که ی و گوتی، "بارو".
"بارو"

ئینجا دەستی لەو قوماشە سوورە چنراوە دا، کە لە
سینگ و قاچەکانی ئالاندیبوو، "سایا."
"سایا."

پاشان دەستی بو قاپقاپەکانی پینی راکیشا، "باکیا،" دواتر
بو گوێچکە ماسییەکانی بەر قاچی، "کاپینز،" دواچاریش بو
پارچەحەسیریکی لە داربامبوو چنراو - کە لە بەردەمیدا
راخرابوو، "بانیک." کچەکە ناماژەیی بو ئیدی کرد لەسەر
حەسیرەکە دابنیشیت. خوشی هات و چوارمشقی لەسەری
دانیشت.

وا دەر دەکەوت هیچکام لە مندالەکانی تر ئیدییان نەبینیبت،
بۆیە بوخویان لەناو ئاوەکە شلپەشلپیان دەکرد و تلیان دەدا
و بەردی ژیر رووبارەکیان دەر دەهینا. ئیدی سەیری کرد
کوریک، بەردیک بە پشت و قۆلەکانی کورینکی تردا دەهینیت.
کچەکە گوئی، "ئەو پینی دەگوتری شتن، هەر وەکوو
ئەو هی ئیناسەکانمان پیشتر پەیرهوییان کردوو."
ئیدی گوئی، "ئیناس؟"

کچەکە لە دەموچاوی ئیدی ورد بوو، "ئینجا گوئی،
"دایکمان."

ئیدی لە ژیانیدا دەنگی هەزاران مندالی بیستبوو، بەلام بە
پنچەوانەیی مندالانی ترەو، کە کاتیک لەگەڵ کەسیکی گەرەدا
قسە دەکەن، دەترسن و دەشلەژین، ئەم مندالیان هیچ ترس
و دلەراوکییەک لە دەنگیدا نەدەخویندراپەو. ئیدی بیری لەو
کردهو، کە تو بلیی ئەم کچە و ئەم مندالانە خویان ئەم
قەرغ رووبارەیان وەک بەهەشت بو خویان هەلبژاردیبت،
یان بلیی لەسەر بنەمای یادگارییە تەمەنکورتەکانیان ئەو

نهو پینج کهسهی له بههشت دهیانینیت

دیمه نه جوان و نارامه یان بو هه لبردرایت.

کچه که ناماژهی بو گیرفانی کراسه کهی ئیدی کرد. ئیدی سهیری گیرفانه کهی کرد و بینیی نه و نه له بچووکانه ی تیدان، که ئیدی بو دروستکردنی ناژهلی بچووک بو مندالان به کاری دههینان.

ئیدی گوتی، "نه مانه دهلیی؟"

ئینجا ته له بچووکه کانی دهر هینا و له گهل یهک تیکه لی کردن، به هه مان شیوهی نه و کاته ی له شاری یارییه که تیکه لی دهکردن و دهیکردن به ناو یه کدا. کچه که خوی بهرز کرده وه و هاته سه ر نه ژنو بو نه وه ی پرۆسه که به ته واوی ببینیت. دهسته کانی ئیدی ده له رزین، به لام هه رچونیک بیت، له گهل دو اتیکه هه لکیشکردنی ته له کاندای گوتی، "چاوت لیه؟ نه وه بوو به... سه هه هه گ."

کچه که ته له کانی - که ئیستا سه گیکیان لی دروست بوو بوو - له ئیدی وهر گرت و پیکه نی، پیکه نینیک، که ئیدی هه زاران جار بینیبوو.

ئیدی پرسیی، "به دلته؟"

کچه که، که جوان قسه ی نه ده زانی، وه لامی دایه وه، "تو من ده سووتینی."

ئیدی ههستی کرد شه ویلگه ی رهق بوو.

"گوت چی؟"

"تو من ده سووتینی، تو من ده که ی ناگر."

دهنگی کچه که له سه ر یهک تون دهر و بشت، وهک دهنگی مندالیک، که وانه ی پیشوو بو مامۆستا که ی بلیشه وه.

"ئیناکەم گوتی من لەناو نیاکەدا چاوەری بکەم. ئیناکەم دەلی من خۆم بشارمەووە."

ئیدی دەنگی نزم کردەووە و بە رستەیهکی زور خاوە و روون بە کچەکی گوت، "خۆت لە چی بشاریتەووە، کچە بچکۆلە؟"

کچەکە دەستی لە سەگە لەتەلدروستکراوەکەووە دا و بە ناوەکەدا هینای و بردی، ئینجا وەلامی دایەووە، "سەندالۆنگ. "سەندالۆنگ چییە؟"

کچەکە سەری بەرز کردەووە و گوتی، "سەرباز. وشەکە وەک چەقۆ لە زمانی ئیدی هەلچەقی. دەستبەجیش چەندین وینە و دیمەن بەهوروژم خۆیان کرد بەناو میشکی ئیدیدا: دیمەنی سەربازەکان، دیمەنی تەقینەووەکان، مورتۆن، سمیتی، کاپتنەکە، ئاگرپرزینەکان...

ئیدی بەچرپە گوتی، "تالا..."
تالا بەدەم پیکەنین بە ناوەکەکی خۆیەووە ناوەکەکی دووبارە کردەووە، "تالا."

"تۆ بۆچی لەم شوینەدای لە بەهەشت؟"
کچەکە ئاژەلەکەکی دەستی داگرته خوارەووە.
"تۆ من دەسووتینی. تۆ من دەکەکی ئاگر."

ئیدی هەستی کرد چاوەکانی خەریکە دەر بپەرن. خۆین بە هوروژم دەهات بۆ سەری و هەناسەکانی خیرا بوون، ئینجا گوتی، "تۆ لە فلیپین بووی... تارمایییەکە... ناو کووخە دارینەکە..."

"ناو نیاکە. ئینا دەلی لەوی سەلامەت دەبم. لەوی چاوەری بکەم، سەلامەت دەبم. دوایی دەنگیکێ زور گەورە.

ناگریکی گوره، ئیتر تو من دهسووتینی.
کچه که شانە بچووکهکانی ههلهکاند و بهردهوام بوو،
”ئپیا سهلامهت نهبوو.“

دهستهکانی ئیدی دهلهرزین. ئیدی تفیکی قووت دا و
سهیری چاوه رهشهکانی کچهکهی کرد، ئینجا ههولی
دا زهردهخهنهیهک بکات - وهک ئهوهی زهردهخهنهکهی
چارهسهریک بیت و پیویست بیت بیدات به کچه بچووکهکه.
کچهکه زهردهخهنهیهی بو کردهوه، بهلام ئهوه ئیدی لهتلهت
کرد. ئیدی دهموچاوی شیوا و خستیه ناو دهستهکانیهوه،
ههه لهو ساتهشدا شان و سییهکانی شل بوون. دواچار، نهو
تارمایییهی تهواوی ژیانی ئیدی تاریک کردبوو، خوی دهر
خست و له تارمایییهوه بوو به راستهقینه، بوو به گوشت و
خوین، بوو بهم منداله، ئهم منداله جوانهی ئیدی به دهستهکانی
خوی کوشتبووی، به دهستهکانی خوی سووتاندبووی. بویه
ئیدی پپی وا بوو شایانی دانهبهدانهی ئهو خهونه ترسناکانه
بوو، که بینیبوونی. ئیدی شتیکی بینیبوو، تارمایییهکی لهنیوان
بلیسهکاندا بینیبوو! مردنیک لهسهه دهسته ناگراوییهکانی ئهو
رووی دابوو. لافاوینک فرمسیک بهنیوان پهنجهکانی ئیدیدا
هاته خوارهوه و رووخی خهریک بوو دهبووه ویرانه.

ئیدی دهستی کرد به شیوهن و نالهوهاواریکی لی بهرز
بووهوه، که خوشی پیشتر ههرگیز گوینی لی نهبووبوو،
نالهوهاواریک، که له قوولایی بوونیهوه دههاته دهرهوه و
دووبارهکهی دهههژاند و ههوا شیدارهکهی بهههشتی پهرش
دهکردهوه. جهستهی ئیدی گرژ بوو، سههیشی شیتانه
بهملاولادا دهکهوت، تا ئهوکاتهی نالهوهاوارهکهی گۆرا بو

دهنگیکي نزا ناسا و چهند وشه یه ک، وهک دانپیدانانیکي قورس،
له قورگه وشکه که یه وه هاتنه دهر، "من... تووم کوشت، من...
تووم... کوشت."

پاشان ئیدی "بمبه خشه" یه کی به چرپه بو وشه کانی
پیشووی زیاد کرد و دووباره گوته وه، "بم... به خشه هه...
ئه ی هاوار خویه گیان، چیم کردووه من، چ کاره ساتیکم
ناوته وه؟" ئیدی هه دهگریا و دهگریا، هه تا ئه وه ی گریانه که
ته او وشکی کرده وه و خستیه له رزه له رز، پاشان بوخوی
به بیدهنگی ده له رزی و به ملاولادا ده شنایه وه. ئیدی له سه ر
هه سیریک، له به رده می کچه بچووکه قژره شه که دا که وتبووه
سه ر نه ژنو، کچه که ش بوخوی له قه راغی ته و دووباره
خوره دا یاری به و ناژه له ده کرد، که به ته لی باریک بو ی
دروست کرابوو.

پاش ماوه یه ک، ئیدی - دوا ی ئه وه ی نازاره که ی
دامرکابوو وه - هه سته ی کرد ده سته یک هاتوو ته سه ر
شانی. سه ری به رز کرده وه و بینیی تالایه و به ردیکیشی به
ده سته وه گرتوو وه.

تالا گوته ی، "تو من بشو." ئینجا هه نگاوی نا بو ناو
ئاوه که و پشتی کرده ئیدی. پاشان، کراسه که تانه که ی به ری
هه لکرد و له پشته وه هینایه وه بو سه ر سه ری.

ئیدی به بینیی پشتی کچه بچووکه که، هه موو گیانی
گرژ بوو. پیستی تالا زور خراپ سووتابوو، سینگ و
ناوشانه کانی ره ش بوو بوون و تلو قیان کردبوو. کاتیکیش لای
کرده وه، هه ندیک شوینبرینی قورس له سه ر ده موچاوه جوان

و مندالانکهکی دهر کهوتن و لیوهکانی شور بوو بوونه وه.
نهیا بهک چاوی کرابووه وه، به هوی نه وه شه وه که پیستی
سهری سووتابوو، قژی بوو بوو به پهله پهله، سه ریشی به
برین و سووتایی لینج داپوشرا بوو.

تالا بهرده کهی ناو دهستی بهرز کرده وه و دووباره
گوتی، "تو من بشو."

ئیدی هرچونیک بیت چوو ناو رووباره که و بهرده کهی
له کهکه وهر گرت، په نجهکانی دهله رزین. بوله یه کی لیوه
هات، که به نهستم ده بیسترا، "نازانم چون بتشوم، من قهت
مندالم نه بووه..."

کهکه قولی - که بوو بوو به خه لووز - بهرز کرده وه.
ئیدی قولی گرت و به هیواشی بهرده کهی پیدا هینا، تا نه وهی
برینه کان یهک به دوا یه کدا پروان. ئیدی بهرده کهی توندتر
به قولی کهکه دا هینا و برینهکانی بهردایه وه. هر بهرده وام
بوو له سهر هم کاره، تا نه و کاته ی گوشت و پیستی
تندروست و پاک له سهر جهسته ی تالا دهر کهوتنه وه.
ئیدی بهرده کهی هه لگیزایه وه و به پشتمل و شانکان و
پشتی تالیدا هینا، که نیسه کهکانی دهر په ریپوون، دوا جاریش
کهشته روومه تهکانی و ناوچاوانی و پشت گوییهکانی.

کهکه به پشتدا بو لای ئیدی خوی چه مانده وه و سهری
خسته سهر بهشی پیشه وهی شانی ئیدی، ئینجا، وهک نه وهی
بیهویت سهرخه ویک بشکینیت، چاوی نووقاند. ئیدی به هیمنی
بهرده کهی به پیلووی چاوهکانی تالادا ده هینا، ئینجا سهری
لیوه شورده وه بووهکانی و به شه سووتاو و رووتهکانی پیستی
سهری کرد، تا له ناکاو قره ره شه کهی له و شوینه رووتاوه و

سافانهوه سه‌ری دهر هینایه‌وه و دووباره شه دهموچاره‌شی
 بو دروست بووه‌وه، که ئیدی له سه‌ره‌تادا بینییووی
 کاتیک که‌که چاوی کرده‌وه، چاوه‌کانی وهک قواله‌ی
 سه‌ر که‌شتی و قه‌لاکان رووناکییان لیوه په‌خش ده‌بوو، ئینجا
 گوتی، "من پینجم."

ئیدی به‌رده‌که‌ی ده‌ستی داگرت، هه‌لده‌له‌ری و
 هه‌ناسه‌کانی کورت و قورس بوون، "پینج... ئی، ئی، پینج
 سالان؟..."

که‌هه‌ر به‌ سه‌ربادان گوتی، "نا" ئینجا پینج په‌نجه‌ی
 په‌کیک له‌ ده‌سته‌کانی کردنه‌وه و خستنیه‌ سه‌ر سینگی ئیدی،
 وهک شه‌وه‌ی پیی بلیت، "پینجه‌م که‌سی تو."

شه‌مالیکی گه‌رم هات. فرمیسیکیک به‌سه‌ر روومه‌تی ئیدی
 هاته‌ خوار، تالا به‌ چاو، دوا‌ی فرمیسیکه‌که‌ که‌وت، هه‌ر وهک
 چون مندا‌ل له‌ناو په‌له‌ گیایه‌کدا به‌ چاو دوا‌ی خالخالوک
 ده‌که‌ون. که‌که‌ که‌وته‌وه‌ قسه، "بوچی دلته‌نگ؟"

ئیدی به‌ ده‌نگیکی نزم گوتی، "مه‌به‌ستت شه‌وه‌یه‌ بوچی
 دلته‌نگم؟ ته‌نانه‌ت لیره‌ش، له‌ به‌ه‌شت؟"

که‌که‌ به‌ده‌ست ئاماژه‌یه‌کی بو‌ خواره‌وه‌ کرد، "نا، بوچی
 له‌وی دلته‌نگ!"

ئیدی دایه‌ پر مه‌ی گریان، پر مه‌ی گریانیکی به‌تال، وهک
 شه‌وه‌ی سینگی به‌تال بووبیته‌وه. ئیدی خوی دابوو به‌ده‌ست
 هه‌موو له‌مه‌ره‌کانه‌وه و ئیستا ئیدی گفتوگوکه، گفتوگوی
 نیوان مندا‌لیک و که‌سیکی پیگه‌یشتوو نه‌بوو. ئیدی وه‌لامی
 که‌که‌ی دایه‌وه و شه‌وه‌ی پی گوت، که‌ به‌ هه‌ر که‌سیکی
 تری گوتبوو: به‌ مارگریت، به‌ رووبی، به‌ کاپته‌که، به‌ پیاره

شینهکه، له هه موو که سیکیش زیاتر، به خوی
"بویه دلتهنگ بووم، چونکه هیچ سوودیکم له ژبانی
خوم نه بینی. چی بووم؟ هیچ نه بووم، هیچم به دهست نه هینا
سه رایشیواو بووم، وام ههست ده کرد هه له سه ره تاوه
هیی نهوه نه بووم بچمه نهوی."

تالا سهگه به ته لدروستکراوه که ی له تاوه که دا نو قم کرد.
"ده بووایه بچمه نهوی."

"کوی؟ شاری یاری رووی؟"

کچه که سه ریکی له قاند.

"بو نهوه ی یارییه شکاوه کان چاک بکه سهوه؟ من بو نهوه
دروست کرا بووم؟"

ئیدی هه ناسه یه کی قوولی هه لکینشا و به رده وام بوو، ئی
باشه بو؟ بو؟"

کچه که سه ری لار کرده وه، وهک نهوه ی وه لاسی
پرسیاره که ی ئیدی زور روون بیت.

کچه که گوتی، "من دالان. تو ده یانپاریزی، تو بو من باش
ده که ی."

کچه که، سهگه که به ته لدروستکراوه که ی به سه کراسه که ی
ئیدیدا هینا و برد، نینجا گوتی، "تو پیویسته لهو شویت بی."
پاشان به سووکه پیکه نینیکه وه دهستی لهو پارچه قوماشه
بجووکه دا، که کرا بوو به کراسه که ی ئیدییه وه و نه م دوو
وشه یه ی گوت، "ئیدی / چاودیر."

ئیدی زیاتر چووه ناو ناوی خوری روو باره که وه به ردی
ناو هه موو چیرۆکه کانی ژبانی له ده وری بوون، له ژیر تاوه که ما

بوون و پالیان به یه کوره دابور، ئیدی هستی ده کرد خه ریگه
جهستهی ده تویته وه و ده بیئت به ههوا، ئینجا نه وه شسی بیر
که و ته وه، که کاتی زوری نه ماوه و دوی بینینی نه و پنج
که سه، هه موو شتیک ده که ویتسه سه شانی خوی.

ئیدی به چرپه گوتی، "تالا؟"

تالا سه ری هه لیری.

"نه و کچه بچوو که ی له شاری یارییه که بوو؟ تو هیچی
له سه ده زانی؟"

تالا له پنجه کانی خوی ورد بووه وه و به سه ره قاندنیک
به بهکی وه لاسی دایه وه.

"نه ی رزگارم کرد؟ توانیم رای بکیشم و نه هیلم کورسییه که
به ری بکه وی؟"

تالا سه ری با دا، "رات نه کیشا."

ئیدی له رزی و سه ری داخست، نه وه ی ده یویست، بیستی،
نه وه کوتاییی چیرۆکه که بوو.

تالا گوتی، "پالت پیوه نا."

ئیدی سه ری به رز کرده وه، "پال؟"

"پال به قاچه کانی وه نا. راکیشان نه بوو، تو پال نا. شتی
که وره که و ته خواره وه، تو نه وت سه لامهت کرد."

ئیدی چاوه کانی به نکوولیکردنه وه له سه کانی که که
نووقاند و گوتی، "به لام من ههستم به دهسته کانی کرد.
نه وه ته نیا شته، که بیرمه. ناگری پالم پیوه نابی، ههستم به
دهسته کانی کرد."

تالا زه رده خه نه یه کی کرد و دهسته کانی پر کرد له ناوی
رووباره که، ئینجا پنجه بچووک و تهره کانی خسته ناو

دهسته گوره کانی ئیدییه وه. ئیدی دهسته جی هستی کرد
پیشتر دهستی بهر نهو په نجانیه که وتوو.
تالا گوتی، "دهسته کانی نا، دهسته کانم! من تو هینا بو
بههشت، تو سه لامهت ده بی."

له گهل نهو دوارسته یه دا، ئاستی ناوی رووباره که
تا که مری ئیدی بهرز بووه وه و ورده ورده تا سینک و
شانه کانیسی سهر کهوت. پیش نهوهی هه ناسه یه کی تر
هه لیکیشیت، دهنگه دهنگی منداله کان له سهر سه ریوه کپ بوو،
ئینجا شه پولینکی بههینز، به لام بیده ننگ، نهواو نوقسی کرد.
هیشتا دهستی ئیدی هه ر له دهستی تالادا بوو، به لام هستی
کرد جهسته ی له روو حی دامالرا، گوشته که ی له ئیسکه کانی
بووه وه و له گهل نهوه شدا، هه موو نهو نازار و بیتاقه تیپانه ی
له ناخیدا په نگیان خوار دبووه وه، هه موو جیسور ناوییه کانی،
هه موو برینه کانی، هه موو یاده وه ریبه تاله کانی هاننه دهره وه
لیی.

ئیدی ئیستا هیچ نه بوو، هه ر وهک که لایهک وا بوو به سهر
ئاوده که وه، تالاش به نه رمی به ناو تیشک و سینه ره کاندایه هینا
و دهیبرد، به ناو رهنگی شین و سهوز و کاپی و رهش و
لیموییدا پیاسه ی پی ده کرد. ئیدی ئیستا درکی به وه کرد،
ک رهنگه کان هه موو ههسته کانی ناو ژپانی بوون، تالا به ناو
شه پوله کانی زه ریایه کی خوله میشیی به ریپندا ئیدیسی به ره
سهروه هینا و ئیدی له ناو رووناکییه کی زور قه شهنگه وه
و به سهر دیمه نیکی چاوه روانه کراو و جواندا سهری دهر
هینایه وه.

دیمه نه که شاریکی یاریسی گه وره ی سهر زهریایه کی
 خوله میشی بهرین بوو، هزاران کهس تیایدا بلاو بوو بوونه وه،
 ژن و پیاو، دایکان و باوکان و مندالان - منداله کان زور زور
 بوون - مندالانی نیستا و رابردوو، نه وانه ی هیشتا له دایک
 نه بوو بوون، هه موو به ته نیشت یه که وه، ده سته ناوده ست،
 هه ریه که به جلو بهر کی که وه، یه کی که به کلاوه وه، یه کی که به
 شورته وه، سهر ریگه دارینه که و کورسی ناو یارییه کانی
 سه کوی چاوه ریگردنی بهردهم یارییه کانیاں پر کردبوو،
 هه ندیک چوو بوونه قه لاندوشکانی نه وانسی تر و هه ندیکیش
 چوو بوونه باوه شی یه کتره وه، نه و مندالانه یان پیشتر له و
 شوینه بوو بوون، یان له نایینده دا ده هاتن بوی، هوکاری
 سه ره کیی نه مهش نه و کاره ساده و روتینیانه بوون، که
 نیدی له ژیانیدا له و شاری یارییه دا کردبوونی و ریسی له
 روودانی چه ندین رووداوی دلته زین گرتبوو، چه ندین یاریسی
 چاک کردبووه وه و به سه لامه تی هیشتبوونیه وه، هه موو
 روژیکیش چه ندین پیچی نه بینراوی به ژیانی نه و مندالانه
 کردبووه وه و پاراستبوونی.

هه رچه نده ناماده بووانی شاره یارییه که، لیوه کانیاں
 نه ده جوولاند، به لام نیدی گوپی له دهنگیاں بوو، دهنگه کان
 نه وه نده زور بوون، که نیدی هه رگیز دهنگه دهنگی وا زوری
 گوئی لی نه بوو بوو، به لام له ساتیکدا خاموشی و نارامیه ک
 بالی به سه ردا کیشا، که هه رگیز پیشتر تامی نه کردبوو، نیستا
 نیتر دهستی له دهستی تالا بهر بوو بوو، پاشانیش بهرز
 بووه وه، بهرزتر له که ناره که، ئینجا بهرزتر له ریگه دارینه که
 و خیمه و گومه زه کانیش، تا نه وه ی به ره و لووتکه ی بهرز و

نهو پینچ گسهی له بههشت نهیانبینیت

سپی چرخوفه له که که رویشت و گیشته سهری سهره وه.
لهوی، په کینک له کابینه کانی چرخوفه له که که له سه رخو
را ده زه نی و ژنیکی تیندا بوو، ژنیک به عزیبه کی زه رده وه:
هاوسه ره که ی خوی، مارگریت، که له وی به باوه شی کراوه وه
چاوه رپی ئیدی ده کرد. ئیدی خیرا خوی که یانده مارگریت،
دهستی گرت و دووباره زه رده خه نه که ی بینیه وه. هر له و
ساته شدا هه موو دهنگه کان له تاقه په ک دهنگ و په ک وشه ی
خودادا توانه وه:

“ماله وه هه هه!”

کوٹایی

سی روز دواي رووداوه که، شاری یاری رووی کرایه وه.
چیروکی مردنی ئیدی بو ماوهی هفتیه که له سه روویه ری
روژنامه کان مایه وه، به لام دواتر، چیروکی مردنی تر شوینیان
گرته وه.

ئهو یارییهی ناوی یاریی که وتنه خواره وهی سه ره بست
بوو، بو ئه وهرزه داخرا، به لام سالی دواتر، به ناویکی تازه
و به ناوی سه رکیشیه که وره که وه کرایه وه. هه رزه کاران وه که
به لگی ئازایه تی سه پریان ده کرد. یارییه که زور سه ردا تکه ری
بو لای خوی راکیشا و خاوه نه کانی شاره یارییه که ش زور
دلخوش بوون به وه.

شوقه که ی ئیدی - ئه و شوقه یه تیایدا که وره بوو بوو
- درا به کری به که سیکی تر، ئه و که سه ش شووشه یه کی
نه خشداری ره نگاورهنگی گرته په نجه ره ی مه تبه خه که و
دیمه نی یاریی بابه خولیتی ئه سپه که ی لیل کرد. دو مینگیتر،
که رازی بوو بوو ئیشه که ی ئیدی وهر بگریت، هه موو ئه و
شتومه که که مانه ی کو کرده وه، که له دواي ئیدی به چی
مابوون، پاشان خستنیه سندوقیکه وه و له وه رشه که هه لی
گرتن، سندوقه که شی خسته نه نیشت یادگار یه کانی شری

شارى یاری رووبى، که یەکیکیان وینەى یەکەمین دەروازەى
شارى یارییە که بوو.

نیکی، ئەو کورە گەنجەى سوپچەکەى بەر بوو بوو وە و
کێلەکەى خوارد، سوپچیکى تری دروست کردووە و دواى
چوار مانگ، ئوتومبیلەکەى فرۆشت. نیکی زوو زوو دەهاتەرە
بۆ شارى یاری رووبى و لای هاوڕیکانى خۆى بەووە بە
دەدا، که شارى یارییە که بە ناوی داپیرەگەرەى ئەووە ناو
نراوە.

وەرز هاتن و وەرز تیپەرین. کاتیکیش قوتابخانە برابەرە
و پوژ درێژ بوو، دیسان جەنجالی کەوتەووە ناو ئەو شارە
یارییە سەر کەنارى زەریا خۆلەمیشییە که - هەرچەندە
نیستائیدی شاریکى یاری ئەووەندە گەرەش نەبوو، بەلام
هەر باش بوو. هاوین هات، جۆشوخرۆش لە دەمارەکان
گەرایەووە، کەنارەکە پر بوووەوە لە نەغمەى شەپۆلەکان،
سەردانکەرانی شارى یارییە که دووبارە ریزیان بەستەووە
بۆ یاری بابەخولینی ئەسپەکە و چەرخوفەلەکە و دووبارە
چوونەووە ریزەووە بۆ کرینی پەشمەک و ئەزبەرید.

خەلک لە شارى یاری رووبى ریزیان بەستبوو - هەر
وەک چۆن لە شوینیکی تر پینج کەس بە پینج یادگاری
دیاریکراووەوە ریزیان بەستبوو، هەمووشیان پیکەووە
چاوهریان دەکرد کچیکى بچووک - که ناوی ئەیمی یان ئانى
بوو - گەرە ببیت، خوشەویستی بکات، پیر ببیت، بمریت و
دوچار وەلامى پرسسیارەکانى بدریتەووە، پاشان تینگات بۆچی
ژیا و بۆچ شتیک ژیا! لەو ریزە پینجکە سیبەشدا که چاوهری
ئەو کچەکە بچووکە بوون، پیاویکی سەر و ریش سپى، بە

لووتیکي چه ماوه و کلاویکی که تانه وه، له شوینیک به ناوی
 سه کوی ستارده ست چاوه ری بور، تا کاتی خوی بیت و
 نهینیه ک له نهینیه کانی به هشت بز که که بگیریته وه،
 نهینیه نه وهی ژیانی هه ری که مان کار ده کاته سه ژیانی
 نه وهی دواي خوی و ژیانی نه ویش کار ده کاته سه ژیانی
 نه وهی دواتر، نهینیه نه وهی که دونیا لیا نلیوه له چیروک،
 به لام له بفره تدا هه مور چیروک که کان به کلین.

دەمەوئیت زۆر سوپاسى جانينسى ھاوسەرم بىكەم، كە چەندىن
جار ئەم كىتتېم بە دەنگى بەرز بۆ خويندەوۈ و ئەوئىش
بەئارامگىرئەوۈ گوتى لى گرتىم، ھەرۈۋەھا سوپاسى زۆرم بۆ
ھاورنىانم، رۇدا و ئىرا و كارا و پىتەر، كە بۆ يەكەمىن جار
پىكەوۈ چووئىن بۆ سوارى چەرخوفەلەك، دواجارىش، سوپاس
بۆ مامى خۆشەوئىستم، ئىدىيى راستەقىنە، كە زۆر پىش ئەوۋى
من چىرۆكەكانى خۆم بگىرئەوۈ، ئەو چىرۆكەكانى خۆى بۆ
گىرئەوۈ.

مىچ ئەلبوم

ئىدى سەربازىكى دىرىنى تەنبايە. لە يادى لەدايىكبوونى
هەشتاوسى سالەيدا، كاتىك ھەول دەدات كچىكى بچووك لە
مردن رزگار بكات، لە شارى يارىي رووبى بە كارەساتىكى
تراژىدى دەمرىت. لەگەل ھەلكىشانى دواھەناسەيدا، ئىدى
ھەست بە دوو دەستى بچووك دەكات لە دەستەكانىدا و
دواى ئەو ھەموو شتىك خاموش دەبىت. دواتر لە بەھەشت
بەناگا دىتەو ھە تىدەگات كە بەھەشت تەنبا خۇشى و دىمەنى
جوان نىيە، بەلكو شوىنىكە تىايدا لەلایەن پىنج كەسەو
وھلامى پرسىارەكانت دەدرىتەو ھە و ژيانى دونيات بۇ روون
دەكرىتەو ھە. دەكرىت ئەو پىنج كەسە دوست و كەسى نزيكت
بن، دەشكرىت نەناسىاو بن، بەلام ھەريەكەيان بە ھوكارىكى
گرنگ ھاتوو ھە ژيانتەو ھە و كارىگەرى گەورەى ھەبوو
لەسەرى.

۶۰۰۰ دىنار

Q Search in کتیبخانه‌ی pdf

کتیبخانه‌ی pdf

Closed Group · 7.7k Members

Joined

Add Members

Search

Info

View Pinned Post